

இந்தியாவில் பெண்கள் வரலாறு

நூலாசிரியர்

முனைவர் . வெ . மணிகண்ட சேதுபதி

உதவிப் பேராசிரியர், (த) வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார்பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு

வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
(தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்)

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு- 627 012.

அலகு	உள்ளடக்கம்	பக்க எண்
I	பெண்கள் பிரச்சினைகள் குறித்த கண்ணோட்டங்கள்: தாராளவாத - தீவிரவாத - சோசலிச - மார்க்சிய - வரலாற்று அம்சங்கள்: பண்டைய இந்தியாவில் பெண்கள் - இடைக்கால இந்தியாவில் பெண்கள் - நவீன இந்தியாவில் பெண்கள் - இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு.	1-33
II	சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களும் அவற்றின் தாக்கமும்: பிரம்ம சமாஜ், ராம்மோகன் ராய், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், ஜோதிபா பூலே மற்றும் சாவித்ரிபாய் புலே, பண்டித ராமா பாய், பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமி, மற்றும் திராவிட இயக்கம் - டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி - மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார்.	34-86
III	அரசியலமைப்பு, சட்டங்கள் மற்றும் பெண்களின் மாறிவரும் நிலை: இந்தியாவில் பெண்களும் அரசியல் பங்கேற்பும், வாக்களிக்கும் உரிமை, 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்பு, - பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் - அடிப்படை உரிமைகள், வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் மற்றும் அடிப்படைக் கடமைகள் - மரபுரிமை தொடர்பான சட்டங்கள் - வரதட்சணை தொடர்பான சட்டங்கள்	87-110
IV	பெண்கள் நல அமைப்புகள் மற்றும் திட்டங்கள்: இந்திய மகளிர் சங்கம் - தேசிய மகளிர் ஆணையம் மற்றும் மாநில மகளிர் ஆணையம் - மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் - இந்திய அரசின் மகளிர் நலத் திட்டங்கள்.	111- 122
V	பெண்களும் பொருளாதாரமும்: பெண்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் - அமைப்புசாரா துறையில் பெண்கள் - பெண்களின் வேலைவாய்ப்பில் உலகமயமாக்கலின் தாக்கம் - பெண் தொழில்முனைவோர் - வறுமை மற்றும் வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகள்: சுய உதவிக் குழுக்கள் - பெண்கள் மற்றும் ஊடகங்கள்: அச்சு-காட்சி மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் பெண்கள்.	123-161
	குறிப்பு புத்தகம்	162

அலகு- I

பெண்கள் பிரச்சினைகள் குறித்த கண்ணோட்டங்கள்: தாராளவாத - தீவிரவாத - சோசலிச - மார்க்சிய - வரலாற்று அம்சங்கள்: பண்டைய இந்தியாவில் பெண்கள் - இடைக்கால இந்தியாவில் பெண்கள் - நவீன இந்தியாவில் பெண்கள் - இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு.

நோக்கங்கள்

- ❖ பெண்கள் பிரச்சினைகளில் தாராளவாத, தீவிரவாத, சோசலிச மற்றும் மார்க்சியக் கண்ணோட்டங்களுக்கு இடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகளை அடையாளம் காணவும்.
- ❖ பண்டைய, இடைக்கால மற்றும் நவீன இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை மற்றும் பங்கை பகுப்பாய்வு செய்யவும்.

பெண்கள் பிரச்சினைகள் குறித்த கண்ணோட்டங்கள்: தாராளவாத - தீவிரவாத - சோசலிச - மார்க்சியம்

இந்த அலகில் நீங்கள் பெண்ணியம் என்ற கருத்தையும், தாராளவாத, மார்க்சிய, தீவிரவாத, சோசலிச போன்ற பல்வேறு பெண்ணியக் கண்ணோட்டங்களையும் படிப்பீர்கள்.

பெண்கள் பிரச்சினைகள்: தாராளவாத

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இங்கிலாந்தில் தொழில்துறை முதலாளித்துவம் வந்தவுடன், புதிய சமத்துவம் ஏன் தங்களுக்குப் பொருந்தவில்லை என்று பெண்கள் யோசித்தனர் (ஜாகர் 1983: 27). தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள் அனைத்து மனிதர்களும் பகுத்தறிவு முகவர்கள் என்றும், பெண்களை அடிபணிய வைப்பது சில பாரம்பரிய நம்பிக்கைகள் மற்றும் சில பணிகளைச் செய்ய பெண்களின் இயலாமை என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சட்டத் தடைகள் காரணமாகும் என்றும் நம்புகிறார்கள். ஆண்கள் தங்கள் திறன்களின் அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படுகிறார்கள், சில சமயங்களில் பெண்களின் திறன்கள் அவர்களின் பாலினத்தின் காரணமாக வரையறுக்கப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றன (ஜாகர்

1983: 176). ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம உரிமைகள் இருக்க வேண்டும் என்றும், அரசு சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும், அதனால் பெண்களுக்கு ஆண்களைப் போலவே சம வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் என்றும் தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள் வாதிடுகின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வைத்திருக்கும் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்தனர், எலிசபெத் கேடி ஸ்டாண்டன் போன்ற அமெரிக்கப் பெண் வாக்குரிமையாளர்கள் 1920 ஆம் ஆண்டு பெண்களுக்கு இறுதியாக வழங்கப்பட்ட பெண்களின் வாக்குரிமைக்காகப் போராடினர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் பெண்களுக்கு மாறாக ஆண்களுக்கு அதிக உரிமைகளை வழங்கும் சட்டங்களை எதிர்த்துப் போராடினர்.

தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள் பெண்கள் ஒடுக்குமுறை பற்றிய பகுப்பாய்வு

மேரி வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் தாராளவாத பெண்ணியவாதி மேரி வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் (1759-1799) ஜான் ஸ்டுவர்ட் மில்லின் 'பெண்களை அடிபணிய வைப்பது' என்ற புத்தகத்தில் 'பெண்களின் உரிமைகளை நியாயப்படுத்துதல்' என்று எழுதினார். தொழில்துறை முதலாளித்துவத்தின் தாக்குதலால் அந்தஸ்து சரிவை அனுபவித்த பெண்களின் கவலைகளை அவர் எடுத்துரைத்தார். பெண்கள் தங்கள் பகுத்தறிவு திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள ஆண்களைப் போலவே கல்வியும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். ஹியூம், ரூசோ, கான்ட் மற்றும் ஹெகல் போன்ற சில நவீன தத்துவஞானிகள் (ஜாகர் 1983: 35) பெண்கள் முழுமையாக பகுத்தறிவுள்ளவர்களா என்று சந்தேகித்தனர். மேரி வோல்ஸ்டோன்கிராஃப்ட் பெண்கள் ஆண்களைப் போலவே திறமையானவர்கள் மற்றும் பகுத்தறிவுள்ளவர்கள் என்று வாதிட்டார். கல்வி மறுக்கப்பட்டு, வீட்டுத் துறையில் மட்டுமே அடைக்கப்பட்டதால், பெண்கள் தங்கள் திறமையை முழுமையாக உணர முடியாது என்று அவர் கூறினார். பெண்களின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சுதந்திரம் அவளுக்கு முக்கியமானது, ஆனால் பெண்களின் கீழ்ப்படிதலை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இறுதியானது அல்ல.

ஒரு பெண் மனதிலும் உடலிலும் வலிமையானவராகவும், சுயநிர்ணய உரிமை கொண்ட ஒரு முழுமையான பகுத்தறிவு முகவராகவும் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார்.

பெண்களுக்கான தேசிய அமைப்பு (NOW)

இருபதாம் நூற்றாண்டில், பிற கிளர்ச்சியாளர்களான தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள், வாக்குரிமையைத் தவிர, பெண்களுக்கு பொருளாதார வாய்ப்புகள், பாலியல் சுதந்திரம் மற்றும் சிவில் சுதந்திரங்களும் தேவை என்று கருதினர். 1960களில் பெண்கள் விடுதலை இயக்கத்தின் எழுச்சியுடன், பெண்களின் அடிப்பணியை விளக்கும் பல பெண்ணியக் கண்ணோட்டங்கள் இருந்தன, மேலும் இது பெண்ணியத்தையும் வலுப்படுத்தியது. 1960களில், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையில் வளங்கள் சமமாகப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டால் மட்டுமே பாலின நீதியை அடைய முடியும் என்று வாதிடும் தேசிய அமைப்பு பெண்களுக்கான பெண்ணியக் கண்ணோட்டம் (NOW) உருவாக்கப்பட்டது. 'தி ஃபெமினைன் மிஸ்டிக்' எழுதிய பெட்டி ஃப்ரீடன் 1966 இல் NOW இன் முதல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பெண்களும் சிறுவர்களும் எவ்வாறு வித்தியாசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள், பிறந்த தருணத்திலிருந்து 'பாலியல் பாத்திரக் கட்டுப்பாடு' இருப்பது பற்றி பெட்டி ஃப்ரீடன் எழுதினார். தாய் மற்றும் மனைவியின் பாரம்பரிய வழக்கமான பாத்திரங்கள் திருப்தியற்றதாகக் கண்டறிந்த அமெரிக்க புறநகர்ப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த வெள்ளை நடுத்தர வர்க்க படித்த பெண்களின் கவலைகளை ஃப்ரீடன் பெரும்பாலும் உரையாற்றினார். பொதுத்துறையில் பெண்களை ஒருங்கிணைப்பது வீட்டு வேலைகளில் ஆண்களையும் குழந்தைகளையும் ஈடுபடுத்த வழிவகுக்கும் என்று ஃப்ரீடன் கூறினார். ஒரு பெண் ஒரு தாய் மற்றும் மனைவியாக இருப்பதைத் தவிர, பணியிடத்திலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டால், அவள் ஒரு "முழுமையான மனித நபராக" இருக்க முடியும் என்று அவர் கூறினார் (டோங் 2009: 31). இருப்பினும், சமூகத்தில் கட்டமைப்பு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தாமல், குடும்பம் மற்றும் வேலை வாழ்க்கைக்கு

இடையில் கையாள்வதில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கலான தன்மையைப் பார்க்காததற்காக ஃப்ரீடன் விமர்சிக்கப்படுகிறார்.

தனியார் துறையில் அரசின் தலையீடு குறைவாக இருப்பதாக தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள் கூறுகின்றனர், ஆனால் சொத்துரிமை உத்தரவாதம், வாக்களிக்கும் உரிமை மற்றும் பேச்சு சுதந்திரம் போன்ற விஷயங்களில் பொதுத்துறையில் அரசின் தலையீடு இருக்க வேண்டும் என்று நம்புகிறார்கள். மறுபுறம், சமகால தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள், குறிப்பாக நலன்புரி தாராளவாதிகள், பொருளாதாரத்தில் அரசாங்க தலையீட்டிற்கு அழைப்பு விடுக்கின்றனர், குறிப்பாக சார்ந்திருப்பவர்களைக் கொண்ட குடும்பங்களுக்கு சட்ட உதவி வழங்குவதில் அல்லது குறைந்த விலையில் வீடுகளை வழங்குவதில். ஆண்ட்ரோஜினி என்பது மனிதர்கள் தங்கள் முழு மனித திறனை வளர்த்துக் கொள்ள அனுமதிக்கும் ஒரு இலட்சியமாகும் என்று தாராளவாத பெண்ணியவாதிகள் நம்புகின்றனர். ஆண்களும் பெண்களும் உடலியல் ரீதியாக ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் இருக்கும் ஒரு சமூகம், ஆனால் அவர்கள் பாரம்பரியமாக ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுடன் தொடர்புடைய தீவிர ஆண்பால் மற்றும் பெண்பால் குணங்களைக் காட்ட மாட்டார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் திறனை வளர்த்துக் கொள்ள சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதால், அவர்கள் ஆண்களுடன் தொடர்புடைய பாரம்பரிய உளவியல் பண்புகளின் அடிப்படையில் தர்க்கரீதியான, சுயாதீனமான, ஆக்ரோஷமான, தைரியமான, உணர்ச்சியற்ற மற்றும் உணர்ச்சி ரீதியாக வெளிப்படுத்த முடியாதவர்களாகவும், பெண்கள் உள்ளுணர்வு, சார்பு, இரக்கமுள்ள மற்றும் உணர்ச்சிபூர்வமான பெண்களாகவும் வரையறுக்கப்பட மாட்டார்கள்.

மார்க்சிய பெண்ணியம்

பெண்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு வேற்று பாலின உறவுதான் காரணம் என்று நம்பும் தீவிர பெண்ணியவாதிகளைப் போலல்லாமல், மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள் முதலாளித்துவமே பெண்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு காரணம் என்று நம்புகிறார்கள். மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ், லெனின் மற்றும் பிற

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு சிந்தனையாளர்களின் படைப்புகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். வர்க்க அடிப்படையிலான சமூகத்தை பெண்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆதாரமாகக் கருதுகின்றனர், மேலும் தொழில்துறைக்கு முந்தைய சமூகங்களில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான சமத்துவ உறவை உடைத்த தனியார் சொத்தின் தோற்றம் அது என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். உற்பத்தி ஆண்களாக இருந்த சிலரின் கைகளில் இருந்தது (டோங் 2009:4). மார்க்சியவாதிகள் மற்றும் சோசலிச பெண்ணியவாதிகள் பெண்கள் ஒரு வர்க்கமாக இருக்கிறார்களா என்ற பிரச்சினையில் அக்கறை கொண்டுள்ளனர். பாட்டாளி வர்க்கம் மற்றும் முதலாளித்துவ பெண்கள் வெவ்வேறு வகுப்புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும், 1970களின் வீட்டு வேலைக்கான கூலி போன்ற ஒன்றிணைந்த போராட்டத்தில் அவர்கள் ஈடுபடலாம்.

ஆன் ஃபோர்மேன் Ann Foreman

ஆன் ஃபோர்மேன் போன்ற மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள், ஒரு பெண்ணின் சுய உணர்வு, அவளுடைய குடும்பத்தினர் மற்றும் நண்பர்கள் அவளைப் பாராட்டுவதைப் பொறுத்தது என்று நம்பினர். எனவே ஒரு பெண் தன்னை விட்டு அந்நியப்படுத்தப்படுகிறாள். மேலும் அவள் வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபடுகிறாள், இது சாதாரணமானது, வழக்கமானது மற்றும் அந்நியப்படுத்தப்படுகிறது, ஏனெனில் அது உற்பத்தித் திறன் கொண்டதாகப் பார்க்கப்படுவதில்லை. வீட்டு வேலை உற்பத்தித் தொழிலாகக் கருதப்படும்போதுதான் பெண்கள் தொழிலாளர் வர்க்கமாக விடுதலையைப் பெற முடியும் என்று அவர் நம்புகிறார். மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள், பெண்கள் தங்களைத் துண்டு துண்டாகப் பார்க்காமல், மற்றவர்களின் பாராட்டைச் சார்ந்து, தனிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாகக் கருதும் ஒரு உலகத்தை உருவாக்க முயல்கின்றனர்.

ஈவ்லின் ரீட் Evelyn Reed

‘பெண்கள்: சாதி, வர்க்கம் அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட பாலினம்?’ என்ற படைப்பில், முதலாளித்துவ மற்றும் பொருளாதார சக்திகளின் சமூக உறவுகள் ஒரு

பாலினத்தை மற்றொரு பாலினத்தால் ஒடுக்குகின்றன என்று ஈவ்லின் ரீட் வாதிட்டார். முதலாளித்துவ ஆணாதிக்க ஒழுங்கில் பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது, ஆனால் முதலாளித்துவ ஒழுங்கில் பாட்டாளி வர்க்க ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மீது முதலாளித்துவப் பெண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள் என்பதே உண்மை என்று ரீட் கூறினார். ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்பில் பணம் என்பது அதிகாரம். ஒடுக்கப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் பொதுவான ஒடுக்குமுறையாளர்களுக்கு எதிராக வர்க்கப் போரை நடத்த ஊக்குவிக்கிறார். பாட்டாளி வர்க்கப் பெண்களின் முதன்மை எதிரி ஆணாதிக்கம் அல்ல, முதலாளித்துவம் என்று அவர் கூறுகிறார். முதலாளித்துவம் ஒழிக்கப்பட்டால், ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான உறவு மிகவும் சமத்துவமாக இருக்கும்.

வேலைகள் குறித்த மார்க்சிய பெண்ணியக் கண்ணோட்டங்கள்

1917 இல் ரஷ்யாவில் கம்யூனிஸ்ட் புரட்சிக்குப் பிறகு, சோர்வூட்டும், குறைந்த மதிப்புள்ள, குறைந்த கூலி வேலைகளில் மட்டுமே இருந்த சோவியத் பெண்களுக்கு விஷயங்கள் நன்றாக நடக்கவில்லை. மார்கரெட் பென்ஸ்டன் போன்ற சில மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள் வீட்டு வேலைகளில் தங்கள் கவனத்தைத் திருப்பி, பெண்களை எளிய 'பயன்பாட்டு மதிப்புகளை' உருவாக்கும் ஒரு வர்க்கமாகக் கண்டனர் (டோங் 2009: 108). சமையல், சுத்தம் செய்தல், குழந்தை பராமரிப்பு போன்ற வீட்டு வேலைகள் சமூகமயமாக்கப்பட வேண்டும், இதனால் பெண்கள் உற்பத்திப் பணிக்குழுவிற்கு கொண்டு வரப்பட முடியும், மேலும் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள மற்றும் மதிக்கப்படும் தங்கள் வீட்டிற்கு வெளியே அதே 'பெண் வேலையில்' ஈடுபடுவார்கள் என்று அவர் கூறினார். மறுபுறம், மரியா டெல்லா கோஸ்டா மற்றும் செல்மா ஜேம்ஸ், பெண்களுக்கு மாற்று வழி வீட்டிலேயே இருந்து, வீட்டில் அவர்கள் செய்யும் உற்பத்தி வேலைக்கு ஊதியம் கோருவதாக இருக்கும் என்று வாதிட்டனர். பெண்கள் தங்கள் கணவர்களின் முதலாளிகளிடமிருந்து அவர்கள் செய்யும் வீட்டு வேலைகளுக்கு ஊதியம் பெற வேண்டும் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். இருப்பினும்,

1970 களில் பல 93 மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகள் வீட்டு வேலைக்கான கூலி பெண்ணியக் கண்ணோட்டப் பெண்களை விடுவிக்க முடியுமா என்று உறுதியாகத் தெரியவில்லை. பெண்கள் வீடுகளுக்குள் அடைத்து வைக்கப்படுவார்கள், வீட்டிற்கு வெளியே எந்த வேலையிலும் ஒருங்கிணைக்கப்பட மாட்டார்கள், மாறாக வழக்கமான திரும்பத் திரும்பச் செய்யும் வேலைகளில் ஈடுபடுவார்கள் என்று அவர்கள் விமர்சித்தனர்.

சோசலிச பெண்ணியம்

பாலின பாலின வேறுபாட்டை சவால் செய்த மற்றொரு தத்துவார்த்த முன்னோக்கு சோசலிச பெண்ணியம் ஆகும், இது ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டின் உயிரியல் அடிப்படையை கேள்விக்குள்ளாக்கியது. மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகளைப் போலல்லாமல், சோசலிச பெண்ணியவாதிகள், வர்க்க விரோதம் மட்டுமே பெண்களின் ஒடுக்குமுறைக்குக் காரணம் அல்ல, ஆனால் வர்க்க விரோதம் 'ஒவ்வொருவரின் சுதந்திரமான வளர்ச்சியும் அனைவரின் சுதந்திரமான வளர்ச்சிக்கான நிபந்தனையாகும்' (டோங் 2009: 96) என்ற சங்கத்தால் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று கருதுகின்றனர். பெண்களின் ஒடுக்குமுறையைப் புரிந்துகொள்வது வர்க்கம் மட்டுமல்ல, பாலினம், இனம் மற்றும் இனம் ஆகியவை முக்கியமான பிரிவுகள் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு பெண்களின் பாலின வர்க்கம் மற்றும் பொருளாதார வர்க்கம் பெண்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு அடிப்படையாகும். சோசலிச பெண்ணியவாதிகள், ஆணாதிக்கம் பெண்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆதாரம் என்ற தீவிர பெண்ணியவாதிகளுடனும், முதலாளித்துவம் பெண்கள் ஒடுக்குமுறைக்கு ஆதாரம் என்ற மார்க்சிய பெண்ணியவாதிகளுடனும் உடன்படுகிறார்கள். பெண்கள் ஒடுக்குமுறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர, முதலாளித்துவ ஆணாதிக்கம் அல்லது ஆணாதிக்க முதலாளித்துவம் என்ற இரு தலை மிருகம் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று சோசலிச பெண்ணியவாதிகள் நம்புகிறார்கள்.

எனவே, ஆணாதிக்கத்திற்கும் முதலாளித்துவத்திற்கும் இடையிலான உறவை விளக்க முயற்சிக்கும் கோட்பாடுகளை சோசலிச பெண்ணியவாதிகள்

உருவாக்குகிறார்கள். பெண்கள் ஒடுக்குமுறையை ஏற்படுத்துவதில் ஆணாதிக்கமும் முதலாளித்துவமும் எவ்வாறு இணைந்து செயல்பட்டன என்பதைக் காண,

(1) பெண்கள் ஒடுக்குமுறையின் இரு-அமைப்பு விளக்கங்கள் மற்றும் (2) பெண்கள் ஒடுக்குமுறையின் ஊடாடும்-அமைப்பு விளக்கங்கள் என இரண்டு தொகுப்பு கோட்பாடுகள் உள்ளன.

இரண்டு- பெண்கள் ஒடுக்குமுறையின் அமைப்பு விளக்கம்

ஜூலியட் மிட்செல், முதலாளித்துவ சமூகத்தில் உற்பத்தியில் பெண்களின் பங்கால் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்று கருதும் மார்க்சிய ஒற்றை-காரண விளக்கத்திற்குப் பதிலாக, 'தி ஷுமன்ஸ் எஸ்டேட்' புத்தகத்தில் ஜூலியட் மிட்செல், சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை உற்பத்தி, இனப்பெருக்கம், பாலியல் மற்றும் குழந்தைகளின் சமூகமயமாக்கல் ஆகியவற்றில் அவர்களின் பங்கால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்று கூறினார். மார்க்சிஸ்டுகள் பெண்கள் உற்பத்தியில் நுழைவதையும் குடும்பத்தை ஒழிப்பதையும் பிரச்சாரம் செய்யலாம், ஆனால் இனப்பெருக்கம், குழந்தைகளின் சமூகமயமாக்கல் மற்றும் பாலியல் ஆகிய துறைகளில் கொள்கைகளுக்கான தேவையும் உள்ளது, அவை பொருளாதார கோரிக்கைகளைப் போலவே முதன்மையானவை. ஆண்களை விட பெண்களை மதிப்புமிக்கவர்களாகக் கருதும் தனிநபர்களின் மனநிலையிலும் மனநிலையிலும் மாற்றம் ஏற்படும்போதுதான் பெண் விடுதலையை அடைய முடியும்.

இந்திய சமூகத்தில் பெண்கள் அமைப்புகள்

பெண் கல்வி, பர்தா, குழந்தை திருமணம் போன்ற சமூக தீமைகளை நீக்குதல், இந்து சட்ட சீர்திருத்தம், பெண்களின் ஒழுக்கம் மற்றும் பொருள் வளர்ச்சி, உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் சமத்துவம் ஆகியவை இந்தக் குழுக்களால் கவனிக்கப்படும் கவலைகளில் அடங்கும்.

ரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி, பண்டைய காலங்களிலிருந்தே நாகரிகத்தில் பெண்கள் பல பாத்திரங்களை வகித்துள்ளனர், மேலும் இந்தப் பாத்திரங்கள் காலப்போக்கில் மாறிவிட்டன அந்த நிலையை மக்களின் சமூகத்தில் ஒரு தீர்மானிக்க முக்கியத்துவத்தால் பெண்களின் கலாச்சாரத்தில்முடியும் பெண்களுக்கு பங்கு மரியாதைக்குரிய வழங்கப்படும், இந்தியாவின் பண்டைய கலாச்சாரத்தின்

முக்கியத்துவத்தை நியாயப்படுத்தும் பல அம்சங்களில் ஒன்றாகும் ஆய்வுகள் பல . பதித்துள்ளனர் கால் துறைகளில் பல மேம்படுத்தி நிலையை தங்கள் பெண்கள், இதன் விளைவாக சுதந்திரம் மற்றும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுகின்றன முறையில் சமமற்ற பெண்கள் நாகரிகத்தில் பண்டைய . பாதிக்கப்பட்டனர் நடத்தப்படுவதால், ஆனால் காலப்போக்கில், ஆண்களுடன் சமத்துவத்தை அடைய பெண்கள் தங்கள் நிலையை மேம்படுத்தினர் கிறிஸ்டினா) ஹண்டாயானி .எஸ், ஆர்தியன் நோவியாண்டோ, 2004). முன்பு, பெண்கள் வீட்டு நடவடிக்கைகளில் மட்டுமே ஈடுபட அனுமதிக்கப்பட்டனர், மேலும் சமூகத்தில் அவர்களின் பங்கு கடுமையாக குறைவாக இருந்தது ஆண் துறை அரசியல் . மட்டுமே குழுக்களுக்கு, தனியார் துறை பெண்களுக்கானது என்பதை இது குறிக்கிறதுஇ .ந்தக் கருத்து பாரம்பரிய பெண்ணிய சித்தாந்தத்தின் அடித்தளமாகும், இது பெண்கள் ஆண்களுக்கு சமமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்று வாதிடுகிறது ப்ரூக்ஸ் ஆன்), 2009). கடந்த பல தசாப்தங்களாக இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை வியத்தகு முறையில் மாறிவிட்டதுவரல பெண்களின் இந்தியாவில் .ாறு, பண்டைய காலத்தில் ஆண்களுடன் சமமான அந்தஸ்திலிருந்து இடைக்காலத்தின் தாழ்ந்த தருணங்கள் வரை, பல்வேறு சீர்திருத்தவாதிகள் சம உரிமைகளைப் பாதுகாத்தது வரை, கண்கவர் தன்மை கொண்டது அதிகாரப் பெண்கள் இந்தியாவில் நவீன . இருப்பினும் .உயர்ந்துள்ளனர் பதவிகளுக்கு, இந்தியாவில் பெண்கள் இன்னும் பல்வேறு சமூக சவால்களுக்கு ஆளாகின்றனர் நடத்திய ராய்ட்டர்ஸ் தாம்சன் . ஆய்வின்படி உலகளாவிய, பெண்களுக்கு உலகில் மிகவும் நான்காவது" .இந்தியா "நாடு பாதுகாப்பற்ற

இந்தியாவில் பெண்கள்:

இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளில் வியத்தகு முறையில் மாறிவிட்டது. இந்தியப் பெண்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணிப்புடன் இருந்தனர். " இருண்ட காலம்" என்றும் அழைக்கப்படும் இடைக்காலம் முழுவதும் பெண்களின் நிலை வியத்தகு முறையில் மோசமடைந்தது.

அவர்களால் வெளியே செல்லவோ அல்லது மற்றவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ளவோ முடியவில்லை. வீட்டிலேயே இருந்து தங்கள் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்டது. இந்தியாவில் ஆரம்பகால பெண் திருமணம் பொதுவானது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பெண்கள் அனைத்துத் தொழில்களிலும் இறங்கினர், மேலும் கல்வி, கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தில் அவர்களின் நிலை வியத்தகு முறையில் மாறிவிட்டது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு இந்தியா எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகள் குறித்த வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம். இருப்பினும், நவீன இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை ஓரளவு சீரற்றதாக உள்ளது.

வரலாற்றுக்கு முந்தைய காலங்களில் பெண்களின் பங்கு:

சிந்து சமவெளி நாகரிகம் முழுவதும் பெண்களின் நிலை மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. கலாச்சாரத்தில், அவர்கள் ஆண்களைப் போலவே சமமாக நடத்தப்பட்டனர். தாய் தெய்வ வழிபாடு அவர்கள் தாய்மார்களாக மதிக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. ரிக் வேத காலம் முழுவதும் பெண்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றனர், ஆண்களை விட அதிக சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்துடன் இருந்தனர். வீட்டில், மனைவியின் பங்கு சாதகமாக இருந்தது, மேலும் மத சடங்குகளைச் செய்வதில் பெண்கள் ஆண்களை விட உயர்ந்த கௌரவத்தைக் கொண்டிருந்தனர். கல்வித் துறையில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம வாய்ப்பு இருந்தது. உபநயன சம்ஸ்காரத்தை முடித்த பிறகு, பெண்கள் குருகுலத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையை செலவிட அனுமதிக்கப்பட்டனர். அறிவுசார் மற்றும் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் அவர்கள் ஆண்மையின் ஒரு நிலையைக் கொண்டிருந்தனர். திருமணத்திற்கு பெண் கல்வி அவசியமான தேவையாகக் கருதப்பட்டது.

ஆரம்ப வேத காலத்தில்:

இந்தக் காலத்தில், விதவைகள் மறுமணம் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டனர், திருமண சுதந்திரம் பராமரிக்கப்பட்டது. வரதட்சணை முறை நீடித்தாலும், இன்று இருப்பது போல் அது இல்லை. திருமண விழா முந்தைய காலத்தைப் போலவே இருந்தது. முந்தைய காலத்தில் இருந்ததைப் போலவே, ஒரு அழகிய குடும்ப வாழ்க்கையின் பார்வை பராமரிக்கப்பட்டது.

முடிவுரை:

பெண் கல்வி, பர்தா, குழந்தை திருமணம் போன்ற சமூக தீமைகளை நீக்குதல், இந்து சட்ட சீர்திருத்தம், பெண்களின் ஒழுக்கம் மற்றும் பொருள் வளர்ச்சி, உரிமைகள் மற்றும் வாய்ப்புகளில் சமத்துவம் ஆகியவை இந்தக் குழுக்களால் கவனிக்கப்படும் கவலைகளில் அடங்கும். வரலாற்றுச் சான்றுகளின்படி, பண்டைய காலங்களிலிருந்து பெண்கள் நாகரிகத்தில் பல பாத்திரங்களை வகித்துள்ளனர், மேலும் இந்தப் பாத்திரங்கள் காலப்போக்கில் மாறிவிட்டன. ஒரு சமூகத்தில் மக்களின் நிலையை அந்த கலாச்சாரத்தில் பெண்களின் முக்கியத்துவத்தால் தீர்மானிக்க முடியும்.

இந்தியாவில் பெண்களின் வரலாறு, பண்டைய காலத்தில் ஆண்களுடன் சமமான அந்தஸ்திலிருந்து இடைக்காலத்தின் தாழ்ந்த தருணங்கள் வரை, பல்வேறு சீர்திருத்தவாதிகள் சம உரிமைகளைப் பாதுகாத்தது வரை, கண்கவர் தன்மை கொண்டது. நவீன இந்தியாவில் பெண்கள் அதிகாரப் பதவிகளுக்கு உயர்ந்துள்ளனர்.

இந்தியப் பெண்கள் தங்கள் குடும்பங்களுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணிப்புடன் இருந்தனர். " இருண்ட காலம்" என்றும் அழைக்கப்படும் இடைக்காலம் முழுவதும் பெண்களின் நிலை வியத்தகு முறையில் மோசமடைந்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு பெண்கள் அனைத்துத் தொழில்களிலும் முன்னேறினர், மேலும் கல்வி, கலை மற்றும் கலாச்சாரத்தில் அவர்களின் நிலை வியத்தகு முறையில் மாறிவிட்டது. இருப்பினும், நவீன இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை ஓரளவு சீரற்றதாக உள்ளது.

சிந்து சமவெளி நாகரிகம் முழுவதும் பெண்களின் நிலை மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது. கலாச்சாரத்தில், அவர்கள் ஆண்களைப் போலவே சமமாக மதிக்கப்பட்டனர். தாய் தெய்வ வழிபாடு அவர்கள் தாய்மார்களாக மதிக்கப்பட்டதைக் காட்டுகிறது.

இடைக்கால இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை

தனது இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்ட கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதியில், ஜீஷான் ஹுசைன், கி.பி 600-1750 வரையிலான இந்தியாவில்

பெண்களின் நிலையைப் பற்றிப் பேசுகிறார், வரலாற்றாசிரியர் இர்ஃபான் ஹபீப்பின் "இடைக்கால இந்தியா: ஒரு நாகரிகத்தின் ஆய்வு" (2007) மற்றும் ஏ.எஸ். ஆல்டேகரின் "இந்து நாகரிகத்தில் பெண்களின் நிலை" ஆகியவற்றை மையமாகக் கொண்டுள்ளார். ஹபீப் இந்தக் காலகட்டத்தை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கிறார் - ஆரம்பகால இடைக்கால இந்தியா (கி.பி 600-1200), சுல்தான்களின் கீழ் இந்தியா (கி.பி 1200-1500), மற்றும் முகலாய இந்தியா (கி.பி 1500-1750) - மேலும் மூன்று காலகட்டங்களையும் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்ய பொருளாதாரம், அரசியல், சமூகம், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், மதம், இலக்கியம் மற்றும் கலை ஆகிய கருப்பொருள்களைப் பயன்படுத்துகிறார். காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்தியாவில் சாதி மற்றும் பாலின படிநிலைகள் ஏற்கனவே மிகவும் உச்சரிக்கப்பட்டன என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கட்டுரையில், சாதி மூலம் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தில், இந்தக் காலத்தில் பாலின உறவுகள் உண்மையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சிக்கலான வழிகளைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கும் பணியை ஆசிரியர் மேற்கொள்கிறார். "இர்ஃபான் ஹபீப்பின் படைப்புகள் மூலம் இந்தியாவில் சாதி வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வது" என்ற தலைப்பில் தொடரின் முதல் பகுதியை இங்கே படிக்கலாம்.

ஆரம்பகால	இடைக்கால	இந்தியாவில்	பெண்கள்
----------	----------	-------------	---------

சாதியும் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. 'சாதியை' இனப்பெருக்கம் செய்ய ஒருவர் அதன் பெண்களின் உடல்களை அகமணம் மற்றும் பிற சமூக நுட்பங்கள் மூலம் பாலியல் ரீதியாக அடிமைப்படுத்த வேண்டும். இதன் விளைவாக, ஆரம்பகால இடைக்காலத்திலிருந்து சாதி அமைப்பின் வளர்ந்து வரும் கடினத்தன்மையைக் குறிக்கும் சான்றுகளைக் காணும்போது, சமூகத்தில் பெண்களின் நிலை படிப்படியாகக் குறைந்து வருவதற்கான அறிகுறிகளையும் காண்கிறோம். பி.ஆர். அம்பேத்கர் தனது "இந்தியாவில் சாதிகள்" (1916) என்ற கட்டுரையில், "அகமணம் என்பது சாதிக்கு

மட்டுமே உரிய ஒரே பண்பு" என்று கூறும்போது இந்தக் கருத்தை நன்கு எடுத்துக்கொள்கிறார். பதினொன்றாம் நூற்றாண்டில் இந்தியா முழுவதும் விதவை எரிப்பு அல்லது சதி நடைமுறை ஆட்சியாளர்கள், பிரபுக்கள் மற்றும் போர்வீரர்களின் விதவைகளிடையே மிகவும் பொதுவானதாகிவிட்டது. குஜராத்தில் இருந்து வந்த ஆவணங்களின் தொகுப்பான லேகாபத்தாதி போன்ற சில சான்றுகள், பெண்களை அடிமைகளாக வாங்கலாம் மற்றும் விற்கலாம், மேலும் அனைத்து வகையான வேலைகளையும் செய்ய வைக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றன, மிகவும் அழுக்கு மற்றும் கடினமான வகைகள் உட்பட. அவர்கள் உடல் மற்றும் பாலியல் வன்முறைக்கும் ஆளானார்கள். மறுபுறம், அரசவைகளில் தொழில்முறை நடனக் கலைஞர்களாகப் பணியமர்த்தப்பட்ட பெண்களும், தேவதாசி அல்லது கோயில் வேசிகளும் மற்றொரு பெரிய வகைப் பெண்களாக இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

இடைக்கால இந்தியாவில் பெண்களின் வரலாற்றைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது, ஏ.எஸ். ஆல்டேகரின் "இந்து நாகரிகத்தில் பெண்களின் நிலை" என்ற படைப்பை ஹபீப் மேற்கோள் காட்டுகிறார். பெண்களின் வரலாற்றை ஒரு வர்க்கமாகப் புரிந்துகொள்ள, அல்டேகர் குறிப்பாக விதவைகளின் வரலாற்றில் கவனம் செலுத்துகிறார்.

இந்து மதம் மற்றும் சாதி அமைப்பு பரவிய இடைக்கால இந்தியாவில், ஹபீப் மற்றும் அல்டேகர் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்கள் பார்த்த பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்று சதி. "கி.பி. 700 முதல், தீவிர ஆதரவாளர்கள் சதி வழக்கத்தை அதிக எண்ணிக்கையில் புகழ்ந்து பேச முன்வரத் தொடங்கினர்," என்று அல்டேகர் எழுதுகிறார். உதாரணமாக, இந்த ஆரம்ப இடைக்கால காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட கலியுகத்திற்கான (கலியுகம்) ஆளும் கொள்கைகளை பட்டியலிடும் மனுஷுக்குப் பிந்தைய சட்டக் குறியீட்டான பராசரஸ்மிருதியை அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார். கூடுதலாக, இது கீழ் சாதி சூத்திரர்களுக்கு எதிரான அவமானகரமான கட்டளைகளைக் கொண்டுள்ளது.

கி.பி 700 முதல் 1100 வரை, வட இந்தியாவில் முந்தைய காலத்தை விட சதி அடிக்கடி நிகழும் நிகழ்வாக மாறியது. காஷ்மீரின் அரச குடும்பங்களில், அரச ஆண்களின் மரணத்துடன் தாய்மார்கள், சகோதரிகள் மற்றும் மைத்துனிகள் கூட இறுதிச் சடங்கில் ஏறினார்கள்! இருப்பினும், பின்னர்தான், வட இந்திய அரச குடும்பங்களிடையே சதி ஒரு பரவலான வழக்கமாக மாறியது. கி.பி 700 - 1200 காலகட்டத்தில் காஷ்மீருக்கு வெளியே வட இந்தியாவில் சதிகளின் பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், பிற்காலத்தில் நாம் காணும் எண்ணிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது இன்னும் மிகக் குறைவாகவே இருந்தன. இருப்பினும், இந்த நேரத்தில், சதி இந்து மதத்தின் நியதிகளில் நன்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கமாக மாறிவிட்டது, "ஏனென்றால் அது இந்து குடியேறிகளுடன் ஜாவா, சுமத்ரா மற்றும் பாலி தீவுகளுக்கு பயணிப்பதை நாங்கள் காண்கிறோம்" என்று அல்டேகர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆரம்பகால இடைக்கால பிராமணிய நூல்கள், சதியின் இலட்சியங்களையும் வழக்கத்தையும் மகிமைப்படுத்தும் அதே வேளையில், பிராமணப் பெண்கள் தாங்களாகவே சதியை செய்வதைத் தடை செய்தன என்பதும் சுவாரஸ்யமானது. இந்தத் தடை பின்னர் பிராமணர்களால் நீக்கப்பட்டது, ஒருவேளை 'புகழ்பெற்ற' ஷுத்திரியர்களைப் பின்பற்றுவதற்காக. இது பின்னர் வங்காள மற்றும் உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் தற்கொலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஏராளமான பிராமண விதவைகளைப் பாதிக்கும்.

வளர்ந்து வரும் பிராமணிய ஆணாதிக்கத்தின் இந்த மேலாதிக்க போக்குகளுக்கு விதிவிலக்காக சில கணக்குகளும் இருந்தன. " ஒரு நடனப் பெண்ணால் வளர்க்கப்பட்ட ஜெயமதி, சந்தர்ப்பவாதமாக தனது ஆண் துணைவர்களை மாற்றுவதில் பெயர் பெற்றவர்" என்ற காஷ்மீரின் புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியர் கல்ஹானாவின் கணக்கை ஹபீப் நினைவு கூர்ந்தார். அவர் இறுதியில் காஷ்மீர் மன்னர் உச்சலாவின் ராணியானார் (1101-11), மேலும் அவரது கருணை மற்றும் ஞானத்திற்காக அந்த நிலையில் பெரும் நற்பெயரைப்

பெற்றார். தற்செயலாக, ஜெயமதியும் தனது சொந்த விருப்பத்திற்கு எதிராக சதியை செய்ய வேண்டியிருந்தது, மேலும் அல்டேகர் குறிப்பிடுவது போல. இந்து சமூகத்தில் கல்வி பெரும்பாலும் ஆண்களுக்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தாலும், கஜுராஹோவில் (10-11 ஆம் நூற்றாண்டு) ஒரு பெண் எழுத்தாளரின் பிரபலமான சிற்பத்தை ஹபீப் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

சுல்தான்களின் காலத்தில் பெண்கள்

சுல்தான்களின் காலத்தில், சாதி அமைப்பைப் போலவே, பெண்களை நடத்துவதிலும் கணிசமான மாற்றம் இல்லை. இஸ்லாம் மகள்கள் தங்கள் பெற்றோரின் செல்வத்தைப் பெற அனுமதிப்பதாலும், விதவை மறுமணத்தை அனுமதிப்பதாலும், முஸ்லிம் பெண்களின் நிலை இந்து சகாக்களை விட சற்று சிறப்பாக இருப்பதாகக் கூறலாம். சதி மற்றும் விதவை அடக்குமுறை போன்ற நடைமுறைகள் 'கீழ் சாதி' சமூகங்களைப் போலவே முஸ்லிம் வழக்கத்திற்கு அந்நியமாகவே இருந்தன. இருப்பினும், ஹபீப் " பலதார மணம் மற்றும் கட்டுப்பாடற்ற துணைவியர் திருமணத்திற்கான சகிப்புத்தன்மையையும் நினைவூட்டுகிறார் - இது இஸ்லாமிய சட்டம் தர்மசாஸ்திரங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டது. அடிமைத்தனம் முன்பு இருந்தது, ஆனால் பதின்மூன்றாம் மற்றும் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளில் போரிலும் செலுத்தப்படாத வரிகளுக்குப் பதிலாகவும் அடிமைகள் பெறப்பட்டதால் இது அதிகரித்தது. அவர்கள் வீடுகளுக்குள்ளும் கைவினைஞர்களாகவும் வேலை செய்ய வைக்கப்பட்டனர். "பதினான்காம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் டெல்லி சந்தையில் வீட்டு வேலைக்காக ஒரு பெண் அடிமைக்கு ஒரு கறவை எருமையை விட அதிகமாக செலவாகவில்லை. சுல்தான் ஃபிரோஸ் துக்ளக் 180,000 அடிமைகளை வைத்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது, அவர்களில் 12,000 பேர் கைவினைஞர்களாக வேலை செய்தனர். அவரது பிரதம மந்திரி கான் ஜஹான் மக்புல் 2000 க்கும் மேற்பட்ட பெண் அடிமைகளை வைத்திருந்தார்" என்று ஹபீப் எழுதுகிறார்.

"[இஸ்லாமிய சட்டம்] பெண்களை கட்டாயமாக தனிமைப்படுத்துதல் மற்றும் முகத்திரை அணிதல் ஆகியவற்றை பெரிதும் வலியுறுத்தியது மற்றும் பருவமடைவதற்கு முந்தைய திருமணங்களை அனுமதித்தது," என்று அவர் மேலும் கூறுகிறார். இருப்பினும், பெண்கள் எழுதுவதற்கும் படிப்பதற்கும் எதிராக இஸ்லாத்தில் எதுவும் இல்லை, மேலும் ஹபீப் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் அகராதியான மிஃப்தாஹுல் ஃபுசாலா (1469) க்கு நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறார், இது ஒரு பள்ளி ஆசிரியருக்கு முன்பு ஒரு சிறிய பெண் சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து படிக்கக் கற்றுக்கொள்வதைக் காட்டுகிறது. இல்துமிஷின் மகள் ரசியா ஒரு சுல்தானாக ஆட்சி செய்த சுல்தானியக் காலம் (1236-40), இது ஒரு ஊழலையும் ஏற்படுத்தியது .

சுல்தான்களின் காலத்தில் பெண்களின் நிலை மற்றும் பங்கின் சிறிய குறிகாட்டிகள் உள்ளன. விஜயநகர பேரரசர் கிருஷ்ண தேவ ராயர் (1509-29) மற்றும் அவரது இரண்டு ராணிகள் ஆகியோரின் செப்பு சிற்பங்கள் திருப்பதியில் உள்ளன. நடனம் மற்றும் இசை கலாச்சாரமும் இருந்தது. ஜியா பரணியின் தாரிக்-I ஃபிரோஸ்-ஷாஹி அரசவைகளில் இதைப் பற்றிய ஒரு காட்சியை வழங்குகிறது. பரணியை மேற்கோள் காட்டி, பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் ஜலாலுதீன் கல்ஜி (1290-96) போன்ற டெல்லி அரசவையில் உள்ள வேசிகளால் இளம் பெண்கள் பாரசீக மற்றும் இந்தி இசையில் பயிற்சி பெற்றதாக ஹபீப் நமக்குச் சொல்கிறார். **முகலாய இந்தியாவில் பெண்கள்**

முகலாய காலம் வரை, சமூகத்தில் பெண்களின் பங்கு குறித்து நமக்கு அதிக தெளிவு உள்ளது. பொதுவாக சமூகம் பெண்களை ஒடுக்கும் தன்மை கொண்டது என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை, மேலும் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கும் ஸ்மிருதிகளின் எண்ணிக்கையும் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் கட்டுப்பாடுகளைப் பேணுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அவற்றை விரிவாகவும் விளக்கின. இருப்பினும், ஒடுக்குமுறையின் தன்மை வகுப்புகள் மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையில் வேறுபட்டது. மேலும் அது காலப்போக்கில் பரிணமித்துள்ளது .

சாதாரண இந்துப் பெண்களுக்கு வாரிசுரிமை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. குழந்தைத் திருமணம் பரவலாக இருந்தது. கீழ் சாதியினரிடையே மணமகள் விலை பொதுவானது, அதே நேரத்தில் உயர் சாதியினரிடையே வரதட்சணை பொதுவானது. ஜாட்கள், அஹிர்கள் மற்றும் மேவதிகள் போன்ற பல விவசாயிகள் மற்றும் மேய்ப்பர் சாதிகளில் விதவை மறுமணம் சாத்தியமானது. பெண்கள் பல்வேறு வீட்டு வேலைகளைச் செய்தனர் மற்றும் விவசாய நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றனர், ஆனால் உழவு செய்யவில்லை. கட்டிடக் கட்டுமானத்தில் பெண்கள் கடுமையான பணிகளை மேற்கொண்ட உலகின் சில நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்றாகும். கீழ் சாதியினரிடையே பரம்பரை உரிமைகள் சட்டப்பூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், நடைமுறையில் அத்தகைய உரிமைகள் அடிக்கடி புறக்கணிக்கப்பட்டன.

உயர் சாதிப் பெண்கள் பொதுவாக அதிக ஓய்வு நேரத்தைக் கொண்டிருந்தனர், ஆனால் மிக அதிகமான கட்டுப்பாடுகளையும் எதிர்கொண்டனர். தனிமை கண்டிப்பாக விதிக்கப்பட்டது, விதவை மறுமணம் முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்டது (ஹபீப்). முகலாய நிர்வாகம் சதியில் தலையிட்டு, அது ஒவ்வொரு வழக்கு அடிப்படையில் ஒரு 'தன்னார்வச் செயல்' என்பதை உறுதி செய்வதன் மூலம் அதை ஊக்கப்படுத்த முயன்றது. ஆனால் அத்தகைய தலையீடுகள் பெரும்பாலும் பயனற்றதாகவே இருந்தன. குழந்தை பிறக்கும் வயதைக் கடந்த விதவைகளின் விஷயத்தில், ஹுமாயூன் சதியைத் தடை செய்ய விரும்பினார். ஆனால் அதற்கான பயனுள்ள நடவடிக்கைகளை அவரால் எடுக்க முடியவில்லை. அக்பர், தனது ஆட்சியின் 22வது ஆண்டில், "விதவைகள் தங்கள் விருப்பத்திற்கு எதிராக தங்களைத் தாங்களே எரித்துக் கொள்ள கட்டாயப்படுத்த எந்த சக்தியும் பயன்படுத்தப்படவில்லை" என்பதை உறுதிசெய்ய ஆய்வாளர்களை நியமித்தார். "ஜஹாங்கிரின் ஆட்சியின் பிற்பகுதியில், தலைநகரான ஆக்ராவில் வாரத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று முறை [சதிச் செயல்கள்] நடந்தன" என்று ஹபீப் எழுதுகிறார்.

உண்மையில், இந்தக் காலகட்டத்தில், வட இந்திய அரசு குடும்பங்களிடையே, குறிப்பாக ராஜ்புதனாவில் உள்ள அரசு குடும்பங்களிடையே சதி மிகவும் பொதுவான நடைமுறையாக மாறியிருந்தது. "1724 ஆம் ஆண்டு மார்வாரின் ராஜா அஜித்சிங் இறந்தபோது, 64 பெண்கள் அவரது இறுதிச் சடங்கில் ஏறினார்கள். பூண்டியின் ராஜா புத்தசிங் நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டபோது, 84 பெண்கள் சதி ஆனார்கள்" என்று அல்டேகர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த நடைமுறை தெற்கு தீபகற்பத்தின் போர்வீரர் வகுப்புகளுக்கும் பரவியது, இருப்பினும் அவர்களின் வடக்கு சகாக்களை விட மிகக் குறைந்த அளவிற்கு. இந்த நேரத்தில் மராட்டிய ஆளும் குடும்பங்கள் ராஜபுத்திர வம்சாவளியைக் கூறின, எனவே சதியில் இருந்து விடுபட முடியவில்லை என்றாலும், ராஜபுதனத்துடன் ஒப்பிடும்போது அதிர்வெண் இன்னும் அதிகமாக இல்லை." சிவாஜி [1680 இல்] இறந்தபோது, அவரது மனைவிகளில் ஒருவர் மட்டுமே சதி ஆனார். ராஜராமுக்கும் இதே நிலைதான். ஷாகுவின் ராணி தனது மாமியார் தாராபாயின் அரசியல் சூழ்ச்சிகளால் தன்னைத்தானே தீக்குளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. சதாரா, நாக்பூர், குவாலியர், இந்தூர் மற்றும் பரோடாவில் உள்ள மராட்டிய ஆளும் குடும்பங்களின் வரலாற்றில் சதிகளின் வழக்குகள் மிகக் குறைவு" என்று அல்டேகர் எழுதுகிறார். முகலாயர் காலத்தில், நாட்டிலேயே, வங்காளத்தில்தான் சதி அதிகமாக இருந்தது. "வங்காளத்தின் இந்து மக்கள்தொகையில் சதிகளின் சதவீதம், பம்பாய் மற்றும் மெட்ராஸ் மாகாணங்களில் அல்லது மரபுவழியின் மிகப்பெரிய கோட்டையாக இருந்த பனாரஸ் பிரிவிலும் கூட பெறப்பட்டதை விட மிக அதிகமாக இருந்தது" என்று அவர் எழுதுகிறார். 1815-28 க்கு இடையில் கல்கத்தா பிரிவில் சதிகளின் ஆண்டு சராசரி 370 ஆகும். ஒப்பிடுகையில், பெரும்பாலும் முஸ்லிம்களைக் கொண்ட டாக்கா மற்றும் முர்ஷிதாபாத் பிரிவுகளின் சராசரி அதே காலகட்டத்தில் முறையே 44 மற்றும் 19 ஆகும்." வங்காளம் மற்றும் உ.பி.யில் உள்ள பெரும்பாலான சதிக்கள் பிராமண சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள்" என்று அல்டேகர்

குறிப்பிடுகிறார். வங்காளத்தில் சதி பரவலாக இருப்பதற்குக் காரணம், விதவையின் சொத்துரிமையை நீக்குவதாகும் என்று அவர் கூறுகிறார்.

வரலாற்றில் எல்லா இடங்களையும் போலவே, இங்கும் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பின் கதைகள் உள்ளன. மராட்டிய மால்வா இராச்சியத்தின் ஹோல்கர் ராணியான அஹில்யாபாய் ஹோல்கர், தனது கணவர் இறந்த பிறகு சதி செய்யவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல், தனது மகன் இறந்த பிறகு 30 ஆண்டுகள் இந்தூரில் தனது தலைநகரில் இருந்து ஆட்சி செய்தார். சாஞ்சி ஹோனம்மா மைசூரின் சிக்கதேவ ராயரின் (1672-1704 ஆட்சி) அரசவையில் ஒரு கவிஞராக இருந்தார். கன்னட மொழியில் எழுதப்பட்ட அவரது ஹதிபாதேய தர்மத்தில், பெண்கள் ஆண்களை விட தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுவதை அவர் எதிர்க்கிறார். கேரளாவில் உள்ள சில சமூகங்களிடையேயும், வடகிழக்கில் உள்ள காரோக்கள் மற்றும் மேகாலயாவின் காசிஸ் போன்ற பல சமூகங்களிடையேயும் தாய்வழி முறைகள் நிலவின. 3வது சீக்கிய குருவான அமராதாஸ், சதி வழக்கத்தைக் கண்டித்தார், "மேலும் இது சீக்கியர்களால் நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றப்படவில்லை" என்று அல்டேகர் எழுதுகிறார். முஸ்லிம் பெண்கள் இதேபோன்ற, அதே நேரத்தில் வேறுபட்ட நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தனர். 'திருமண ஒப்பந்தத்தில்' நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி, பெண்கள் தங்கள் கணவர்களிடமிருந்து தங்களுக்கான வரதட்சணையைப் பெறலாம், மேலும் குடும்பத்தின் ஆண் உறுப்பினர்களை விடக் குறைவான விகிதத்தில் சொத்துக்களையும் பெறலாம். பதினேழாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் சூரத்தில் திருமண ஒப்பந்த ஆவணங்களைக் கவனிக்கும்போது, "மனைவிகள் கணவர்கள் இரண்டாவது முறையாக திருமணம் செய்து கொள்ளவோ அல்லது எந்த துணைவியையும் பராமரிக்கவோ கூடாது என்று கட்டாயப்படுத்தினர்" என்று ஹபீப் கண்டறிந்தார். திருமண ஒப்பந்தங்கள் கணவரை குடும்ப வன்முறையிலிருந்து தடைசெய்கின்றன, மேலும் மனைவிக்கு குறைந்தபட்ச வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்கின்றன. விதவைகள் தங்கள் கணவர்களின் முழு நில

மானியங்களையும் வாழ்நாள் முழுவதும் வைத்திருக்க அனுமதிக்கும் விதிகளை ஒளரங்கசீப் மாற்றினார் என்பது சுவாரஸ்யமானது. நடுத்தர வர்க்க முஸ்லிம் பெண்கள் பெரும்பாலும் கல்வியறிவற்றவர்களாக இருந்திருக்கலாம் என்றாலும், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வரையப்பட்ட ஒரு பள்ளி மாணவி தனது சகோதரருடன் இருக்கும் படமும் நம்மிடம் உள்ளது. ஹுமாயூனின் சகோதரி குல்பதன் பேகம் தனது கணவர் கல்வியறிவற்றவராக இருந்தபோது கல்வி கற்ற விதிவிலக்கான வழக்கும் இருந்தது.

இடைக்காலத்தில்

சாதி ஏற்பாடுகளைப் போலவே, ஆணாதிக்கமும் ஆழமாக வேருன்றியிருந்தது. பெண்களின் உடல்கள், இயக்கங்கள் மற்றும் சட்ட மற்றும் பொருளாதார உரிமைகள் மீது கடுமையான கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. ஆனால் மதம், சாதிகள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் சில பதிவுசெய்யப்பட்ட விதிவிலக்குகள் மற்றும் வேறுபாடுகள் இருந்ததையும் இங்கே காண்கிறோம். கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு சமூகமும் ஏற்கனவே ஆணாதிக்க சட்டங்களின்படி ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், முஸ்லிம் மற்றும் 'கீழ் சாதி' சமூகங்களிடையே பெண்களின் நிலை சற்று சிறப்பாக இருந்தது. நமது சொந்தக் காலத்தில், வரலாற்றுக்கு புறம்பான படங்கள் நமது நனவை ஆளுகின்றன, ஹபீப் போன்ற வரலாற்றாசிரியர்களால் வரலாற்று விளக்கங்கள் ஒரு முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றன.

நவீன இந்தியாவில் பெண்கள்

காலனித்துவ காலத்தில், பெண்களின் சமமற்ற நிலையை மாற்ற இரண்டு முக்கிய சமூக இயக்கங்கள் இந்தியாவில் தோன்றின. அவை 19ஆம் நூற்றாண்டின் சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் மற்றும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தேசியவாத இயக்கம் ஆகும்.

டேசாய் மற்றும் கிருஷ்ணராஜ் (2004) தெரிவித்தபடி, சமூக சீர்திருத்த இயக்கம் " நவீன இந்தியா உருவாகிய அறிவுத் தொடரின் முக்கியக் கூறாக இருந்தது". பெண்களைப் பாதித்த சமூகத் தீமைகளாக சதி, விதவைகளின்

துன்புறுத்தல், விதவை மறுமணத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட தடைகள், பன்மனைச்சமைப்பு, சிறுபிள்ளை திருமணம் மற்றும் பெண்களுக்கு சொத்து உரிமை மறுக்கப்படுதல் ஆகியவை சமூக சீர்திருத்தாளர்களின் கவனத்தை பெற்றன (மஜூம்தார் 1976).

இந்த அநாகரிகமான சமூக பழக்கங்களை மக்கள் அறிவதற்கும் மாற்றுவதற்கும் அவர்கள் முயற்சித்தனர். பெண்கள் கல்வியை எளிதில் கிடைக்கச் செய்யவும், சட்டமூலமான சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவும் அவர்கள் எண்ணினார்கள். இதன் மூலம் சமூக மாற்றம் தொடங்கும் என நம்பினர்.

ராஜா ராம்மோகன்ராய், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், எம்.ஜி. ரண்டே, மகாத்மா புலே, லோக்ஹித்வாடி, சர் சையத் அஹ்மத் கான், துர்கராம் உள்ளிட்டோர் இந்த அநியாயமான பழக்கங்கள் மீது கவலை தெரிவித்தனர். மறுமலர்ச்சியாளர்கள் தயானந்த சரஸ்வதி, ஸ்வாமி விவேகானந்தர், ஆனி பெசன்ட் ஆகியோர் பழைய வேத கால சமுதாயத்தை பெண்களுக்கான ஆர்ஷ்டமாகக் கருதி அதனை மீண்டும் எழுப்ப விரும்பினர்.

இந்த சமூக சீர்திருத்த இயக்கத்தின் விளைவாக, 1887ஆம் ஆண்டு தேசிய சமூக மாநாடு (National Social Conference) உருவாக்கப்பட்டது. இது நாடு முழுவதும் உள்ள சமூக சீர்திருத்தாளர்கள் சந்தித்து கருத்துக்களைப் பகிரும் ஒரு மேடையாக இருந்தது (டேசாய் மற்றும் கிருஷ்ணராஜ், 2004).

இந்த சீர்திருத்த இயக்கங்கள், குடும்பத்திற்கும் வீட்டிற்குள்ளேயான அமைப்பிற்குள்ளேயே பெண்களின் நிலையை மாற்றவே முயற்சித்தன. சமூக அமைப்பில் வேறு எந்த வியத்தகு மாற்றத்தையும் இவ்வியக்கங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை (CSWI, 1974).

இந்திய விடுதலை இயக்கம் பெண்கள் குறித்த பார்வையை மாற்றுவதில் பெரிய ஊக்கமாக இருந்தது. இது நகர்ப்புற நடுத்தர தரம் மையமாக அமைந்த இயக்கமாகத் தொடங்கியது. பின்னர், மகாத்மா காந்தி, இதனை ஒரு பொதுமக்கள் இயக்கமாக மாற்றினார். இதில், இதுவரை புறக்கணிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்டோர், விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் பெண்கள் ஆகியோர் பங்கேற்கும்படி அவர்

அழைத்தார். பெண்கள் பங்கேற்பு இந்த இயக்கத்தின் ஒரு முக்கியமான கூறாக மாறியது. எண்ணிக்கையில் அவர்கள் குறைவாக இருந்தாலும், அவர்களின் பங்கேற்பு முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்று ஃபார்ப்ஸ் (2004) கூறுகிறார். அவர்கள் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியை எதிர்த்து, தேசிய விடுதலையின் உரிமைக்காக போராடினர்.

இக்காலத்தில், பெண்கள் இவ்வியக்கத்தில் செயல்பாட்டாளர்களாக தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். இளம்பெண்கள், வயதான பெண்கள், திருமணமானோ, திருமணம் ஆகாதவர்களோ, நகரப் பகுதிகளிலும், கிராமப்புறங்களிலும் வசிக்கும் பலர் தேசியவாத இயக்கத்தில் பங்கேற்றனர்.

முந்தைய காலங்களில், அரசியல் என்பது புத்திசாலி பெண்கள் மட்டுமே கவலைப்பட வேண்டிய விஷயமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால், இந்த கருத்து படிப்படியாக மாறியது. அரசியல், பெண்கள் அமைப்புகளின் நோக்கங்களையும், தினசரி நடவடிக்கைகளையும் மாற்றியது. இதன்மூலம், அரசியலை ஒரு வாழ்க்கை தொழிலாக பெண்கள் தாங்கள் தொடரும் வாய்ப்பும் உருவாகியது (தாபர் 1975). கல்வி, சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் பெண்களின் உரிமைகள், சில முன்னேறிய பெண்களின் கவலையாக மாறியது. சில பெங்காலிப் பெண்கள், இல்லபர்ட் சட்டத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவாக துணைநாயகர் (வைக்ராய்) அவர்களிடம் எழுதி அனுப்பினார்கள்.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் 1885-ல் நிறுவப்பட்ட நான்கு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பத்து பெண்கள் அதன் ஆண்டு கூட்டத்தில் பங்கேற்றனர். அவர்கள் பிரதிநிதிகளாகவோ, பார்வையாளர்களாகவோ இந்தக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டனர்.

1905-ல் பெங்காலின் பகிர்வு நடந்தது. இந்தப் பாகுபாட்டுக்கு எதிராக பெண்கள் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டனர். அவர்கள் வெளிநாட்டு பொருட்களை புறக்கணித்து, சுதேசி பொருட்களையே வாங்கத் தொடங்கினர். சில பெண்கள்

வெடிகுண்டு இயக்கங்கள் போன்ற வெடிப்புமிக்க புரட்சி இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரிய குடும்பக் கடமைகளை அரசியல் நடவடிக்கைகளை மறைக்க பயன்படுத்தினர் (ஃபோர்ப்ஸ் 2004).

ராமபாய் ரண்டே, பண்டிதா ராமபாய், பிகாஜி காமா, ஷிரீன் குர்செட்ஜி போன்ற பெண்கள், சமூகப் போராட்டங்களுக்கு முழுமையாக அர்ப்பணித்திருந்தார்கள். பெண்கள் புதிய வாய்ப்புகள் மற்றும் தொழில்களில் பங்கேற்பதற்கான ஊக்கத்துடன், முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு, தேசிய பெண்கள் அமைப்புகள் உருவாகத் தொடங்கின. 1917 முதல் 1927 வரை உருவான முக்கிய அமைப்புகள்:

- அகில இந்திய பெண்கள் மாநாடு (All India Women's Conference – AIWC)
- இந்திய பெண்கள் சங்கம் (Women's India Association – WIA)
- இந்திய தேசிய பெண்கள் கவுன்சில் (National Council of Women in India – NCWI)

1927 ஜனவரியில் நிறுவப்பட்ட அகில இந்திய பெண்கள் மாநாடு (AIWC), ஆரம்பத்தில் பெண்களின் கல்வி மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்களை மையமாகக் கொண்டு செயல்பட்டது. பின்னாளில், பெண்களுடன் தொடர்புடைய அனைத்து பிரச்சனைகளையும் கையாள வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தது (பைக் 1958).

NCWI, சர்வதேச பெண்கள் கவுன்சிலின் (International Council of Women) இந்திய கிளையாக உருவாக்கப்பட்டது (ஃபோர்ப்ஸ் 2004). WIA என்ற நவீன பெண்கள் அமைப்பு, மார்கரெட் கசின்ஸ் என்பவரால் 1917-இல் தொடங்கப்பட்டது. இது ஆனீ பசந்த் மற்றும் ஹோம் ரூல் இயக்கத்தின் வழிகாட்டுதலில் தொடங்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு, மக்களின் சுதந்திரக் கோரிக்கையை ஒலிப்பதற்காக இயங்கியது.

WIA, தென் இந்தியாவில் செயல்பட்டு, தேசிய அளவிலான செயல் திட்டங்களை பெண்கள் வகுக்க ஒரு மேடையாக இருந்தது. 1919-இல், சரோஜினி

நாயுடு தலைமையிலான குழு ஒன்றை, மாண்டாக்யூ அவரிடம் அரசியல் சீர்திருத்தங்களை கோரிக் கொண்டு அனுப்பியது. இந்தியப் பெண்கள், வாக்குரிமை மற்றும் நாட்டின் அரசியல் வாழ்க்கையில் பங்கேற்கும் உரிமையை வலியுறுத்தினர். 1919 மாண்டாக்யூ சீர்திருத்தம், இந்தியர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை பூர்த்தி செய்யவில்லை. பிரிட்டிஷ் கான்சர்வேட்டிவ்கள், பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்க மறுத்ததால், பெண்கள் வெறுப்படைந்தனர்.

இந்தியாவில், ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரும் இந்த உரிமையைப் பெற ஆதரவளித்தனர். சரோஜினி நாயுடு, சில ஆண்கள் சகாக்களுடன், இங்கிலாந்தில் உள்ள பாராளுமன்ற சீர்திருத்தக் குழுவிடம் பேசினர். இதன் விளைவாக, இந்த பிரச்சினையை புதிய அரசியலமைப்பு அடிப்படையில் அமைக்கப்படும் இந்திய சட்டசபைகளுக்கு ஒப்படைக்க ஒரு சமரச முடிவு எடுக்கப்பட்டது (பைக் 1958). மாநில சட்டசபைகள் இயங்கத் தொடங்கியதும், பெண்களுக்கு வாக்குரிமையும், சட்டமன்றங்களிலும் உறுப்பினர்களாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவும் அனுமதிக்கப்பட்டது.

1926-ஆம் ஆண்டின் தேர்தல்களில், பெண்கள் பங்கேற்றனர். ஆனால் 1927 பொதுத்தேர்தலுக்கு பிறகு, சட்டமன்றங்கள் இயங்கத் தொடங்கியபோது, தேர்வுக்கான உரிமை சுருக்கமாக, வரி செலுத்துபவர்களுக்கே வழங்கப்பட்டதால், சில பெண்களே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர் (பைக் 1958). சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலகட்டம், குறிப்பாக 1920 முதல் 1940 வரை, பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தில் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகமாகிய காலமாகும். இந்தக் காலத்தில் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு

இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர் . தவிர்த்து கடமைகளைத் பாரம்பரியக் தங்கள், நாட்டுக்காக அர்ப்பணித்துப் போராடிய பெண்கள், இந்திய வரலாற்றில் மறக்க முடியாத பாகங்களை உருவாக்கினர் இந்த . பங்கானது, பல்வேறு கட்டங்களிலும், விதவிதமான நிலைகளிலும் இடம்பெற்றது:

புகழ்பெற்ற நபர்கள் – ராணி வேலு நாச்சியார்

(3 ஜனவரி 1730 – 25 டிசம்பர் 1796)

வேலு நாச்சியார் இந்திய வரலாற்றில் முதல் சுதந்திர போராட்ட வீராங்கனை ஆவார் இவர் .1730ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 3ஆம் தேதி சிவகங்கை இராச்சியத்தில் பிறந்தார். சிவகங்கை மன்னர் செல்லமுத்து சேதுபதி மற்றும் சக்கம்மாள் என்பவர்களின் ஒரே மகளாகப் பிறந்தார்.

இவர் சிறுவயதிலேயே தமிழ், உருது, புலி மொழி, ஆங்கிலம் உள்ளிட்ட பல மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவர் பயிற்சி கலையிலும் போர் ஏற்கனவே . சவாரி குதிரை .பெற்றிருந்தார், வாள் வித்தை, அம்புத்தடி போன்றவற்றிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். 1764-ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயருடன் சேர்ந்துள்ள அரக்கோட்ட நவாப், சிவகங்கை மீது தாக்குதல் நடத்திய போது, வேலு நாச்சியாரின் கணவர் முத்துவடுகநாததேவர் போரில் உயிரிழந்தார்பிறகு அதன் ., வேலு நாச்சியார் தஞ்சையில் புகலிடம் பெற்றார்அங்கு . ஹைதராலியின் உதவியுடன் தனது படையை அமைத்து, 8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 1780ஆம் ஆண்டு சிவகங்கை மீதும் ஆங்கிலேயர்மீதும் போராடினார்.

இந்தப் போரில் குயிலி என்ற வீரப் பெண் தன்னை தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடிய முறையில் மதுப்பானக் கூடத்தில் தீ வைத்து வெற்றி பெற்ற நிகழ்வு வரலாற்றில் முக்கியமானதாகும்.

வேலு நாச்சியார் 1780ஆம் ஆண்டு தனது சிங்காசனத்தை மீட்டெடுத்த முதல் இந்திய அரசி ஆவார் இவர் .1796ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 25ஆம் தேதி காலமானார். சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பிரதான ஓட்டத்தில் பெண்கள் இந்தியாவின் தேசியவாத இயக்கம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்திலும் வலிமையடைந்த போதிலும், பெண்கள் சுதந்திரக்காரணிக்காக போராடும் முக்கியமான சக்திகளாக உருவெடுத்தனர். பல்வேறு தேசியவாதப் பிரச்சாரங்கள் மற்றும் இயக்கங்களில் அவர்கள்

செயல்படுவது, இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் பாதையை வடிவமைப்பதில் முக்கிய பங்காற்றியது.

சுவதேசி இயக்கம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான சவால்: பெண்கள் கலந்துகொண்ட மிக முக்கியமான ஒரு நிகழ்வு 1905 முதல் 1908 வரை நடைபெற்ற சுவதேசி இயக்கமாகும். இந்த காலக்கட்டத்தில், பெண்கள் உற்சாகமாக உள்ளூர் தயாரிப்புகளை ஆதரித்து, பிரிட்டிஷ் பொருட்களை புறக்கணிக்க பொதுமக்களை தூண்டினர். அவர்கள், தேசிய தயாரிப்புகளை பயன்படுத்துவதன் மூலம் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார ஆதிக்கத்துக்கு எதிராக விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர். பெண்கள் இந்த இயக்கத்தில் உறுதியான சுதந்திரவாதிகளாக உருவெடுத்து, தேசிய உள்நாட்டு பொருட்களின் பயன்பாட்டை ஊக்குவிக்க முயன்றனர்.

பெண்கள் அமைப்புகள் மற்றும் தலைவர்களின் உருவாக்கம்: துவக்க தேசியவாத இயக்கங்களோடு ஒன்றாகவே, பெண்கள் அமைப்புகளும் உருவெடுக்கத் தொடங்கின. 1927ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட அகில இந்திய மகளிர் மாநாடு (All India Women's Conference - AIWC) என்பது ஒரு முக்கியமான கட்டமாக கருதப்படுகிறது. இந்த அமைப்பு பெண்களின் பிரச்சனைகளை முன்வைத்து, சமூக சீர்திருத்தங்களை வலியுறுத்தியது.

கமலா நேரு, அன்னி பசந்த், சரோஜினி நாயுடு போன்ற தீவிர தேசியவாத தலைவர்களின் தோன்றல், சுதந்திர இயக்கத்திற்கு புதிய ஊக்கமளித்தது. இந்த தலைவர்கள் இந்திய சுதந்திரக்காரணிக்காக உற்சாகமாக குரல் கொடுத்ததோடு, நாட்டின் பல மூலைகளிலும் உள்ள பெண்களை இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்கத் தூண்டினர். அவர்கள் போராட்டம் மற்றும் வழிகாட்டுதல்கள், பெண்களை தேசத்தின்மேல் ஆழ்ந்த உணர்வுடன் செயல்படச் செய்தது.

முன்றிலும் எதிர்ப்பு மற்றும் குடிமை கட்டுப்பாட்டு இயக்கங்களில் பங்கேற்பு:

பெண்களின் பங்கேற்பு அமைப்புகள் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகளைத் தாண்டி, பெரிய அளவிலான போராட்டங்கள், பேரணிகள் மற்றும் குடிமை கட்டுப்பாட்டு

(Civil Disobedience) இயக்கங்களில் செயல்படத் தொடங்கியது. ஆண்கள் உடன் இணைந்து, அவர்கள் பேரணிகளை ஒழுங்குபடுத்தினர், மதுபானக் கடைகளுக்கு வெளியே எதிர்ப்பு தெரிவித்தனர், மேலும் சத்தியாகிரகங்களில் (அஹிம்சை அடிப்படையிலான போராட்டங்கள்) ஈடுபட்டனர்.

காலனி ஆட்சி அதிகாரிகளால் கைது, சிறைதண்டனை மற்றும் வன்முறைகளை எதிர்கொண்ட போதிலும், இந்தப் பெண்கள் அபாரமான தைரியம் மற்றும் உறுதியை வெளிப்படுத்தினர்.

சமூக மரபுகளை உடைத்து வழி நடத்துதல்:

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஆரம்பக் கட்டங்களில், பெண்களின் பங்களிப்புகள் சமூக சீர்திருத்தங்களுக்கு செய்த பகிர்வு, தேசியவாத இயக்கங்களில் உற்சாகமான பங்கேற்பு, மற்றும் சமுதாயக் கட்டளைகளும் பிதிர்க்கட்டமைப்புகளுக்கு எதிரான அவர்களது எதிர்ப்பினால் பரிந்துரைக்கப்பட்டனபங்களிப்புகள் ஆரம்ப இந்த ., இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கு மேற்கொண்டு நடந்த பயணத்தில் பெண்களின் பங்கு மற்றும் தலைமை பெருக்குவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்தன.

பெண்களின் பங்கு அசர் இயக்கத்தில்

பெண்கள் முக்கியமான பங்களிப்பைச் செய்ததைக் கேள்விப்படுத்தி, நாம் எப்படி அவர்கள் அசர் இயக்கத்தில் முக்கிய பங்காற்றியார்கள் என்பதையும், இது இந்தியாவின் சுதந்திரப்போராட்டத்தை எப்படி பெரிதும் பாதித்தது என்பதையும் கவனமாக பார்க்க வேண்டும்.

அசர் இயக்கம், மகாத்மா காந்தி 1920 முதல் 1922 வரை முன்னெடுத்தது, இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி எதிராக பூரணமாக சமாதானமான முறையில் போராடுவதற்கான ஒரு முயற்சியாக இருந்தது. இந்த இயக்கம், பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களையும் பொருட்களையும் புறக்கணிப்பதன் மூலம் இந்தியர்களிடையே ஒன்றிணைவையும் தேசியவாத உணர்வையும் வளர்க்கின்றது.

பெண்கள் 1920ஆம் ஆண்டில் மகாத்மா காந்தி முன்னெடுத்த அசர் இயக்கத்தில் மிக முக்கியமான பங்காற்றினார்கள். அவர்கள் பிரதானமாக போராட்டங்கள், பேரணிகள் மற்றும் குடிமை கட்டுப்பாட்டு பிரச்சாரங்களில் பங்கேற்றனர்.

- பிரிட்டிஷ் பொருட்களை புறக்கணித்தல்: பிரிட்டிஷ் தயாரித்த பொருட்களை புறக்கணிப்பதில் பெண்கள் முன்னணி வகித்தனர், மேலும் உள்நாட்டு பொருட்களை பயன்படுத்த ஊக்குவித்தனர். "காதி" (கைத்தறி துணி) உற்பத்தி செய்வதை அவர்கள் சுயநிலைத்தன்மை மற்றும் பிரிட்டிஷ் பொருளாதார பீதியிடல் எதிராக ஒரு சின்னமாக நோக்கியிருந்தனர்.

வெளிநாட்டு துணி கடைகளின் முன்பு போராட்டம்: பெண்கள், பிரிட்டிஷ் துணிகளை வாங்காமல் இருக்க மக்கள் இழக்கச் செய்வதற்காக வெளிநாட்டு துணி கடைகளின் முன்பு போராட்டங்களை ஏற்படுத்தினர். இந்த குடிமை எதிர்ப்பு நடவடிக்கை, பிரிட்டிஷ் வர்த்தகத்தை முக்கியமாக பாதித்தது மற்றும் இயக்கத்திற்கு கவனத்தை செலுத்தியது.

- பெண்கள் அமைப்புகளின் உருவாக்கம்: அசர் இயக்கத்தின் போது, பெண்கள் பல்வேறு பெண்கள் அமைப்புகளை உருவாக்கினார்கள், அவற்றில் முக்கியமானவை ஆல் இந்தியா பெண்கள் காங்கிரஸ் (AIWC) மற்றும் பெண்கள் இந்திய சங்கம் (WIA), இவை பெண்களின் பிரச்சினைகளை பேசுவதற்கும், அவர்களின் உரிமைகள் கோருவதற்கும் நடந்தவையாக இருந்தன.

- காதி ஊக்குவித்தல்: பெண்கள், கிராமங்களில் காதி உற்பத்தி மற்றும் தாவரதைத்தலை சாத்தியமாக்குவதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டனர். அவர்கள் " சர்க்கா சபைகள்" (பிணைதான் வட்டங்கள்) ஏற்படுத்தி, கிராமத்து பெண்கள் இயக்கத்தில் பங்கேற்கவும், வாழ்வாதாரத்தை உருவாக்கவும் ஊக்குவித்தனர்.

- பெண்கள் பொதுத் தெரு ஆர்ப்பாட்டங்களில் பங்கு: பெண்கள், பொதுத் தெரு ஆர்ப்பாட்டங்கள், போராட்டங்கள் மற்றும் பேரணிகளில் தீவிரமாக பங்கேற்றனர், அவர்கள் கலங்காமல் பிடியில் அடைக்கப்படுவதை மற்றும் சிறையில்

அடைக்கப்படுவதைச் சவாலாக எடுத்தனர். அவர்கள் அசாதாரணமான வெற்றி மற்றும் உறுதிப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினர்.

- அரசியல் தலைவர்களுக்கு ஆதரவு: பெண்கள், நிதி சேகரித்தல், பத்திரிகைகள் பகிர்வு மற்றும் உள்ளூரா மக்கள் கூட்டங்களை பெருக்குதல் போன்ற செயல்களினால் ஆண்கள் அரசியல் தலைவர்களுக்கும் செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் ஆதரவளித்தனர்.

- உன்னத நிலைமை மற்றும் சமூக மேம்பாடு: அசர் இயக்கம் பெண்களுக்கு முன்னுக்கு வரும், தங்களின் உரிமைகளை எளிதாக கோரும் மற்றும் தங்களுக்கு நம்பிக்கை பெறும் வாய்ப்பை வழங்கியது. இது சமூகத்தில் முக்கியமான மறுசீரமைப்புகளை ஏற்படுத்தியது, சில பகுதிகளில் புர்தா மற்றும் குழந்தை திருமணம் தடுக்கப்பட்டன.

- சித்திர சத்தங்கள்: பெண்கள், பிரிட்டிஷ் துணிகளை எரிக்கவும், வெளிநாட்டு தயாரிப்புகளை எரிக்கவும், அடையாளமாக எதிர்ப்பு காட்டும் செயல்களில் ஈடுபட்டனர், இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி எதிரான விரோதத்தை பலமாக வெளியிட்டது.

- தியாகங்கள் மற்றும் மனோதாது: பெண்கள் அசர் இயக்கத்தின் போது, பல தொந்தரவு மற்றும் துன்பங்கள் எதிர்கொண்டனர், அவற்றில் கைது செய்யப்படுதல், சிறையில் அடைக்கப்படுதல் மற்றும் போலீசாரின் பாதிப்பு ஆகியவை அடங்கும். இந்த சவால்களை தாண்டியும், அவர்கள் சுதந்திர போராட்டத்திற்கு தனது உறுதிப்பாட்டில் நிலைத்திருந்தனர்.

அசர் இயக்கத்தில் பெண்கள் பங்கெடுத்ததும், அவர்களது பங்களிப்பும், பத்திரிகைகளின் முற்றுப்புள்ளி கேள்வியுடனும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக பல தடைகளைத் தகர்க்க அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகள் இந்திய சுதந்திர போராட்டத்தின் அடுத்த கட்டங்களில் அவர்களுடைய அதிக பங்கு வகிப்பதற்கான வழியை திறக்கின்றன.

1857 இன் கிளர்ச்சிக்குப் மற்றும் 1857 இல் முன்னணி பெண்கள் தலைவர்

1857 இல் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிரான கிளர்ச்சியில் பல முக்கிய பெண்கள் தலைவர்களின் பங்கேற்பு இருந்தது. இவர்கள் மட்டுமே இல்லாமல், அந்த காலத்தில்

ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் மீதான மரபுவழி சமூகம் மற்றும் அதிகாரத்தையும் எதிர்த்தனர். இந்த பெண்கள் இந்திய விடுதலைக்கான போராட்டத்தில், தங்களுடைய வீரத்தையும், தொல்லையும், மற்றும் நாட்டுப்பற்றையும் காட்டினார்கள்.

1. ராணி லக்ஷ்மிபாய் (ஜான்சி): 1857 இன் கிளர்ச்சியில் மிகவும் பிரபலமான தலைவர் ராணி லக்ஷ்மிபாய். ஜான்சி என்னும் பம்பானில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக போராட்டத்தை வழிநடத்திய இவர், ஆங்கிலேயர்களின் " லாப்சியின் கொள்கை" மூலம் தன் நிலத்தை இழந்தார். அவர் தன் சொந்த நாட்டை மீட்க போராடினார். ராணி லக்ஷ்மிபாய் ஜான்சியில் பல நிலையான போராட்டங்களை முன்னின்று நடத்தினார், இது எதிர்ப்பிற்கும் தலைவரான அந்தப் பெண்ணின் முன்னணியில் தோற்றுவிட உதவியது.

1857 இன் கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு முன்னணி பெண்கள் தலைவர்கள்

2. கமலாதேவி சத்தோபாத்யாய: பிரபலமான சமூக சீர்திருத்தவாதி, விடுதலைப் போராட்ட வீரர் மற்றும் பெண்களுக்கான உரிமைகளை நோக்கி வேலை செய்த இவர், கிராமப்புற கலைஞர்களை மேம்படுத்த, நாட்டின் பாரம்பரிய தொழில்களை ஊக்குவிக்க, மற்றும் பெண்களை அதிகாரமிக்கவர்களாக்க வேலை செய்தார்.
3. கஸ்தூர்பா காந்தி: மகாத்மா காந்தியின் மனைவி, அவர் சிவில் மறுப்பு இயக்கங்களில் செயலில் பங்கேற்று, பெண்களுக்கான கல்வி மற்றும் அதிகாரமிக்கவர்களாக்க உரிமைகளை முன்வைத்து, இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு வழங்கினார்.
4. ஹன்சா மேட்டா: ஒரு கல்வியாளரும், நாட்டின் தூதுவாகவும், விடுதலைப் போராட்ட வீரருமான இவர், இந்திய விடுதலை மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச மன்றங்களில் பங்கேற்றார் மற்றும் Pós-independence கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

5. பிரிதிலதா வோடியார்: ஒரு துணிச்சலான புரட்சியாளர், அவர் ஒரு பிரிட்டிஷ் கிளப் மீது தாக்குதலை வழிநடத்தி எதிர்ப்பின் உயிரணுவை வெளிப்படுத்தினார். அவர் செய்யும் தியாகம் மற்றும் உறுதி காலனிய இயக்கத்திற்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு ஊக்கமளிக்கின்றன.
6. சரோஜினி நாயுடு: "இந்தியாவின் காற்றேழில்" எனப் புகழப்படும் இவர், கவிஞர், விடுதலைப் போராட்ட வீரர் மற்றும் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்தார். அவரது அற்புதமான வாக்கியங்கள் மற்றும் தலைமை, விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பை அளித்தன.
7. விஜயலக்ஷ்மி பாண்டிட்: ஒரு தூதுவரும், அரசியல்வாதியுமான இவர், ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபையின் முதல் பெண் தலைவராக ஆனார். ஒரு செயலில் பங்கேற்ற விடுதலைப் போராட்ட வீரராக, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை சர்வதேச அளவில் உயர்த்த முக்கிய பங்கு வகித்தார்.
8. உஷா மேத்தா: ஒரு பிரபலமான திரிபு இந்திய தேசிய ரேடியோ வழிகாட்டியவள், அவர் 'Quit India Movement' நேரத்தில் இந்திய தேசிய காங்கிரசின் ரகசிய ரேடியோ "Congress Radio" யை வழிநடத்தி பொதுமக்களை ஊக்குவித்தார்.
9. துர்காபாய் தேஷ்முக்: சமூக உழைப்பாளர், வழக்கறிஞர் மற்றும் அரசியல்வாதியான இவர், பெண்களின் உரிமைகள், தொழிலாளர் உரிமைகள் மற்றும் சமுதாயத்தின் விளக்கத்துக்கான பணி செய்தார். இவரது முயற்சிகள், இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு உள்ளடக்கிய சமூக மாற்றங்களுக்கு வழிகாட்டின.
10. சரோஜினி நாயுடு: இந்திய விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களின் பெருமைக்குரிய தலைவராக விளங்கினார். இந்திய தேசிய காங்கிரசின் முதல் பெண் தலைவராக 1925 இல் கன்பூரில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் தலைமை வகித்தார்.

11. அருணா அசாஃப் அலி: 'Quit India Movement' காலத்தில் முக்கிய பங்காற்றியவர். அவர் மும்பையில் கோவாலியா தாங்க் மைதானத்தில் தேசிய கொடியை பிரசுரித்தார், இது இந்திய விடுதலைப்போராட்டத்தின் ஆரம்பத்தை சுட்டிக்காட்டியது.
12. ராணி கைதினேலியு: மணிப்பூரின் பிரபலமான நாகா தேசியவாதி பெண்தலைவராக விளங்கினார். அவர் நாகா தேசியவாதிகளின் போராட்டத்தை ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக வழிநடத்தியவர்.
13. கல்பனா துத்தா: சூர்யா சேனின் புரட்சிகரமான எண்ணங்களைப் பெற்ற ஒரு முக்கிய பெண் புரட்சியாளர்.
14. மதாம் பிகாஜி காமா: தாதாபாய் நாயரோஜி என்பவரால் பாதிப்படைந்தவர். அவர், ஐக்கிய அரபு இனம் சமூக கூட்டத்தில் 1907 இல் முதல் தேசிய கொடியை தூக்கியவர். அவர் "Free India Society" ஐ நிறுவி, "Bande Mataram" என்ற இதழை வெளியிட்டார்.
15. சுசிதா க்ரிபலானி: ஒரு தீவிர தேசியவாதியும், சமூகவாதி உறுப்பு கொண்டவரும், ஜெய் பிரகாஷ் நாராயணின் மிகுந்த நெருங்கிய தோழியுமான இவர், 'Quit India Movement' இல் முக்கிய பங்காற்றினார்.
16. ராஜ்குமாரி அமிர்த் கௌர்: 1919 ஆம் ஆண்டில் காந்திஜியின் தீவிர கடமையான பின்பற்றியவராக, 1930ஆம் ஆண்டின் உப்புவிரோதம் மற்றும் 'Quit India Movement' இல் தீவிரமாக பங்கேற்றார். இந்திய விடுதலைக்குப் பிறகு, அவர் முதல் சுகாதார அமைச்சர் ஆக மாறினார்.

சுய மதிப்பீடு கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் பெண்களின் நிலைமையை வரலாற்று பரிபிரேக்ஷியிலிருந்து விவரிக்கவும்.
2. பழங்கால இந்தியாவில் பெண்களின் சமூக பங்கு எப்படி இருந்தது?
3. மிதில காலத்தில் பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் பங்கு குறித்து விளக்கவும்.
4. மார்க்சிய மற்றும் சமூகவாத பெண்ணிய கோட்பாடுகள் பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் விடுதலைப் போராட்டங்களை எவ்வாறு பாதித்தன?
5. இந்தியாவில் பெண்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்காற்றிய முக்கியமான பெண்களை பட்டியலிடவும்.
6. அறியாமை மற்றும் ஸ்வதேச இயக்கங்களில் பெண்கள் எவ்வாறு பங்குபற்றினார்கள்?
7. ராடிக்கல் பெண்ணியப் பார்வையில், பெண்கள் சமூக மாற்றங்களை உருவாக்குவதில் எவ்வாறு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றனர்?
8. மாடர்ன் இந்தியாவில் பெண்களின் சமூக நிலைமைகள் குறித்து ஆய்வு செய்யவும்.
9. சமூக சீரமைப்பாளர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் மு.க.கா. மஹாதேவி ஆபா போன்றவர்களின் பங்கு பற்றி விவரிக்கவும்.
10. விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண்களின் பங்கு குறித்து வரலாற்றில் நாங்கள் பெற்றுள்ள முக்கியமான பாடங்கள் என்ன?

அலகு - II

சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களும் அவற்றின் தாக்கமும்: பிரம்ம சமாஜ், ராம்மோகன் ராய், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், ஜோதிபா பூலே மற்றும் சாவித்ரிபாய் பூலே, பண்டித ராமா பாய், பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமி, மற்றும் திராவிட இயக்கம் - டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி - மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார்.

குறிக்கோள்கள்

- ❖ இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களை வடிவமைப்பதில் ராம்மோகன் ராய், ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர், ஜோதிபா பூலே மற்றும் சாவித்ரிபாய் பூலே போன்ற முக்கிய சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் பங்களிப்புகளை ஆராயுங்கள்.
- ❖ சமூக நீதி மற்றும் பாலின சமத்துவத்திற்காக வாதிடுவதில் பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமியின் முயற்சிகளையும், திராவிட இயக்கத்தின் தாக்கத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்யுங்கள்.

பிரம்ம சமாஜம், வரலாறு, நோக்கங்கள், சீர்திருத்தங்கள், பங்களிப்பு, சரிவு...

பிரம்ம சமாஜம் என்பது 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்திய சமூகத்தை மாற்றுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்த ஒரு சமூக-மத சீர்திருத்த இயக்கமாகும். ராஜா ராம் மோகன் ராயால் நிறுவப்பட்ட இது, சமூக தீமைகளை ஒழித்து, மதத்திற்கு மிகவும் பகுத்தறிவு மற்றும் நெறிமுறை அணுகுமுறையை ஊக்குவிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. ராஜா ராம் மோகன் ராய் தலைமையிலான சமூக சீர்திருத்த இயக்கங்களை எதிர்கொள்ள தர்ம சபை நிறுவப்பட்டது.

பிரம்ம சமாஜ வரலாறு

பிரம்ம சமாஜம் ஆகஸ்ட் 20, 1828 அன்று மேற்கு வங்காளத்தின் கல்கத்தாவில் (இப்போது கொல்கத்தா) ராஜா ராம் மோகன் ராய் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது . இது இந்தியாவின் நிலவும் சமூக மற்றும் மதப் பிரச்சினைகளுக்கு விடையிறுப்பாக உருவானது, இந்து மதத்தை சீர்திருத்தவும், மதத்திற்கு மிகவும் பகுத்தறிவு மற்றும் நெறிமுறை அணுகுமுறையை ஊக்குவிக்கவும் முயன்றது. செல்வாக்கு: ராஜா ராம் மோகன் ராயின் இந்து மதம், இஸ்லாம் மற்றும் கிறிஸ்தவ

மதங்களின் மீதான ஈடுபாட்டால் பிரம்ம சமாஜம் ஈர்க்கப்பட்டது . மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் அடக்குமுறை நடைமுறைகளிலிருந்து விடுபட்ட ஒரு சமூகத்தை உருவாக்க அவர் விரும்பினார். ஆத்ம சபை: 1814 ஆம் ஆண்டில், ராஜா ராம் மோகன் ராய் , மத மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி விவாதிக்க அறிவுஜீவிகளுக்கான ஒரு குழுவான ஆத்ம சபையை நிறுவினார் . இது மதத்திற்கான பகுத்தறிவு அணுகுமுறையை ஊக்குவித்தது, ஏகத்துவம் மற்றும் நெறிமுறை நடத்தையை மையமாகக் கொண்டது. பிரம்ம சபை: 1828 ஆம் ஆண்டு, அவர் பிரம்ம சபையை நிறுவினார், இது பின்னர் பிரம்ம சமாஜமாக மாறியது. இது மக்களை ஒன்றிணைத்து ஏகத்துவத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும், சிலை வழிபாட்டை நிராகரிப்பதற்கும், பகுத்தறிவு மற்றும் ஒழுக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூகத்தை வளர்ப்பதற்கும் நோக்கமாகக் கொண்டது. ஆதரவு: பிரம்ம சமாஜம் பல சீர்திருத்தவாதிகளிடமிருந்து ஆதரவைப் பெற்று, முற்போக்கான சிந்தனையின் அடையாளமாக மாறியது, பாரம்பரிய இந்து நடைமுறைகளை சவால் செய்தது மற்றும் சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தங்களை ஆதரித்தது.

பிரம்ம சமாஜத்தின் நோக்கங்கள்

பிரம்ம சமாஜம் குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுடனும் நோக்கங்களுடனும் நிறுவப்பட்டது, இது சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தத்திற்கான அதன் உறுதிப்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது. இந்த நோக்கங்கள் மதத்திற்கு மிகவும் பகுத்தறிவு மற்றும் நெறிமுறை அணுகுமுறையை ஊக்குவிப்பதற்கும் அக்காலத்தின் அழுத்தமான சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏகத்துவம்: பிரம்ம சமாஜம் ஏகத்துவத்தை ஊக்குவித்தது, இந்து மதத்தில் சிலை வழிபாடு மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளை நிராகரித்தது , மேலும் மதத்திற்கு ஆன்மீக, நெறிமுறை அணுகுமுறையை நோக்கமாகக் கொண்டது . சமூக சமத்துவம் மற்றும் நீதி: பிரம்ம சமாஜம் சமூக சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியது, சாதி அமைப்பை சவால் செய்தது மற்றும் சதி மற்றும் குழந்தை திருமணம் போன்ற நடைமுறைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வாதிட்டது.

பகுத்தறிவு மற்றும் நெறிமுறை நடத்தை: இந்த இயக்கம் பகுத்தறிவு சிந்தனை, நெறிமுறை நடத்தை மற்றும் பெண்கள் உரிமைகளை வலியுறுத்தி, பாலின சமத்துவம் மற்றும் கல்வியை ஊக்குவித்தது .

மத சகிப்புத்தன்மை மற்றும் மூடநம்பிக்கையை நிராகரித்தல்: இது மத சகிப்புத்தன்மையை ஊக்குவித்தது மற்றும் நம்பிக்கைகளுக்கு இடையே நல்லிணக்கத்தை நாடியது. இது மூடநம்பிக்கை நடைமுறைகளை நிராகரித்தது , மதம் குறித்த பகுத்தறிவு மற்றும் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தை ஊக்குவித்தது.

பிரம்ம சமாஜத் தலைவர்கள்

பிரம்ம சமாஜம் இயக்கத்தை வடிவமைப்பதிலும் அதன் நோக்கங்களை முன்னேற்றுவதிலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு வகித்த பல முக்கிய நபர்களுடன் தொடர்புடையது. பிரம்ம சமாஜத்தின் முக்கிய தலைவர்களில் ராஜா ராம் மோகன் ராய், தேபேந்திரநாத் தாகூர், கேசப் சந்திர சென், ஆனந்தமோகன் போஸ் மற்றும் ரவீந்திரநாத் தாகூர் ஆகியோர் அடங்குவர் .

ராஜா ராம் மோகன் ராய் (1772-1833)

பிரம்ம சமாஜத்தின் நிறுவனர் ராஜா ராம் மோகன் ராய், பெரும்பாலும் "இந்திய மறுமலர்ச்சியின் தந்தை" என்று கருதப்படுகிறார். அவர் ஒரு தொலைநோக்கு சீர்திருத்தவாதி, சமூக தீமைகளை ஒழிக்கவும், மதத்திற்கு மிகவும் பகுத்தறிவு மற்றும் நெறிமுறை அணுகுமுறையை ஊக்குவிக்கவும் முயன்றார். சதி ஒழிப்பு மற்றும் பெண்களின் உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான ராயின் முயற்சிகள் இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்தத்தை முன்னேற்றுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

தேபேந்திரநாத் தாகூர் (1817-1905)

ரவீந்திரநாத் தாகூரின் தந்தை தேபேந்திரநாத் தாகூர், பிரம்ம சமாஜத்தில் ஒரு முக்கிய தலைவராக இருந்தார். அவர் அதன் கருத்துக்களை வடிவமைக்கவும், அதன் செல்வாக்கைப் பரப்பவும், மத சீர்திருத்தத்திற்கு ஆன்மீகம் மற்றும் நெறிமுறை வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தவும் உதவினார்.

கேசப் சந்திர சென் (1838-1884)

கேசப் சந்திர சென் பிரம்ம சமாஜத்தின் முக்கிய தலைவராக இருந்தார், அவர் இயக்கத்தை நவீனமயமாக்கவும் வளர்க்கவும் பாடுபட்டார். பெண்கள் கல்வி மற்றும் சாதி பாகுபாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல் போன்ற சமூக சீர்திருத்தங்களை அவர் வலியுறுத்தினார், இது பிரம்ம சமாஜத்தை பெரிய இந்திய சமூகத்துடன் இணைக்க உதவியது.

ஆனந்தமோகன் போஸ் (1847-1906)

ஆனந்தமோகன் போஸ், சாதாரண பிரம்ம சமாஜத்தின் முக்கிய தலைவராக இருந்தார் , சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் கல்வியை ஆதரித்தார். அவர் சமத்துவம் மற்றும் நீதிக்காக பாடுபட்டார், சமூக மற்றும் மத மாற்றத்திற்கான இயக்கத்தின் முயற்சிகளில் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

ரவீந்திரநாத் தாகூர் (1861-1941)

நோபல் பரிசு பெற்ற கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர் பிரம்ம சமாஜத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர். அவரது எழுத்துக்களும் கருத்துக்களும் பிரம்ம சமாஜத்தின் பகுத்தறிவு, நெறிமுறைகள் மற்றும் சமூக நீதி மீதான கவனத்தை பிரதிபலித்தன.

பிரம்ம சமாஜப் பிரிவுகள்

பிரம்ம சமாஜம் அதன் வரலாறு முழுவதும் பல பிளவுகளையும் பிளவுகளையும் சந்தித்தது, இது சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தம் குறித்த மாறுபட்ட கண்ணோட்டங்களை பிரதிபலித்தது. இந்த பிளவுகள் பெரும்பாலும் இயக்கத்தின் கொள்கைகள் மற்றும் குறிக்கோள்களின் மாறுபட்ட விளக்கங்களாலும், அதன் தலைவர்களிடையே தனிப்பட்ட மற்றும் கருத்தியல் வேறுபாடுகளாலும் இயக்கப்பட்டன.

ஆதி பிரம்ம சமாஜம்

ராஜா ராம் மோகன் ராயின் மரணத்திற்குப் பிறகு தேபேந்திரநாத் தாகூர் தலைமையில் பிரம்ம சமாஜத்தின் அசல் கிளையாக ஆதி பிரம்ம சமாஜம் இருந்தது .

இது ஆன்மீக மற்றும் தத்துவ சீர்திருத்தம், ஏகத்துவம், நெறிமுறை வாழ்க்கை மற்றும் சமூக மாற்றத்தை ஆதரிப்பதில் கவனம் செலுத்தியது, அதே நேரத்தில் பாரம்பரிய மதிப்புகளை நவீன கருத்துக்களுடன் சமநிலைப்படுத்தியது.

இந்திய பிரம்ம சமாஜம்

1866 ஆம் ஆண்டு, அசல் இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுக்குப் பிறகு, கேசப் சந்திர சென் என்பவரால் இந்திய பிரம்ம சமாஜம் தொடங்கப்பட்டது . இது சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தங்களுக்கு மிகவும் நவீனமான மற்றும் தீவிரமான அணுகுமுறையை எடுத்தது, கல்வி, பெண்கள் உரிமைகள் மற்றும் சமூக நீதியில் கவனம் செலுத்தி, ஒரு நியாயமான சமூகத்தை உருவாக்கியது.

சாதாரண பிரம்ம சமாஜம்

1878 ஆம் ஆண்டு ஆனந்தமோகன் போஸ் மற்றும் சிப்சந்திர தேப் மற்றும் உமேஷ் சந்திர தத்தா போன்ற பிற முற்போக்கான தலைவர்களால் வழிநடத்தப்பட்ட அசல் இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட பிளவுக்குப் பிறகு, சாதாரண பிரம்ம சமாஜம் உருவாக்கப்பட்டது . இந்தக் குழு, சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தத்திற்கான மிகவும் உள்ளடக்கிய மற்றும் முற்போக்கான அணுகுமுறையில் கவனம் செலுத்தியது, பாலின சமத்துவம், கல்வி மற்றும் சமூக நீதியை ஊக்குவித்தல், முக்கியமான சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கும், நியாயமான சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கும்.

பிரம்ம சமாஜத்தின் சமூக-மத சீர்திருத்தங்கள்

இந்தியாவில் சமூக-சமய சீர்திருத்தங்களில் பிரம்ம சமாஜம் முன்னணியில் இருந்தது, ஆழமாக வேரூன்றிய சமூக மற்றும் மத நடைமுறைகளை சவால் செய்து, மிகவும் சமமான மற்றும் அறிவொளி பெற்ற சமூகத்திற்காக வாதிட்டது.

சதி ஒழிப்பு: பிரம்ம சமாஜத்தின் மிக முக்கியமான சாதனைகளில் ஒன்று சதி நடைமுறைக்கு எதிரான அதன் பிரச்சாரமாகும். ராஜா ராம் மோகன் ராய் தலைமையிலான இந்த இயக்கத்தின் முயற்சிகள், 1829 ஆம் ஆண்டு லார்ட் வில்லியம் பெண்டிக் ஆட்சியின் போது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தால் சதி ஒழிக்கப்பட்டது .

குழந்தை திருமணம்: பிரம்ம சமாஜம் குழந்தை திருமண நடைமுறையை ஒழிக்கவும் , வயதுக்கு ஏற்ற திருமணங்களை ஆதரிப்பதற்கும் , இளம் பெண்களுக்கு கல்வி மற்றும் அதிகாரமளிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதற்கும் முயன்றது. விதவை திருமண ஆதரவு: பிரம்ம சமாஜம் விதவை மறுமணத்திற்காக வாதிட்டது, இந்திய சமூகத்தில் விதவைகளுடன் தொடர்புடைய சமூக அவப்பெயரை சவால் செய்தது. பாலின சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதிக்கான அதன் உறுதிப்பாட்டை பிரதிபலிக்கும் வகையில், விதவைகளுக்கு திருமணம் மற்றும் சமூக பங்கேற்புக்கு சம வாய்ப்புகளை வழங்க முயன்றது .

பெண் கல்வி மற்றும் அந்தஸ்து: பிரம்ம சமாஜம் பெண்களுக்கு சமமான கல்வி மற்றும் வேலை வாய்ப்புகளை வலியுறுத்தி, பாரம்பரிய பாலின பாத்திரங்களை சவால் செய்து, பாலின சமத்துவத்தை ஊக்குவித்தது. பெண்கள் கல்வியில் அதன் கவனம் இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்தத்தை முன்னேற்ற உதவியது மற்றும் பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கான எதிர்கால முயற்சிகளுக்கு களம் அமைத்தது. பிரம்ம சமாஜத்தின் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகள்

பிரம்ம சமாஜம் இந்திய சமூகத்திற்கு பல குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புகளைச் செய்தது, நாட்டின் சமூக மற்றும் மத நிலப்பரப்பை வடிவமைத்து, எதிர்கால தலைமுறை சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் சிந்தனையாளர்களை ஊக்கப்படுத்தியது.

சமூக சீர்திருத்தங்களை மேம்படுத்துதல்: சதி, குழந்தை திருமணம் மற்றும் சாதி பாகுபாடு போன்ற அடக்குமுறை சமூக நடைமுறைகளை சவால் செய்ய இந்த இயக்கம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் இந்தியாவில் சமூக சீர்திருத்தத்தை முன்னெடுப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. சமூக சமத்துவம் மற்றும் நீதிக்கான அதன் அர்ப்பணிப்பு, மிகவும் சமமான சமூகத்தை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட எதிர்கால முயற்சிகளுக்கு அடித்தளமிட்டது.

நவீன கல்வியை ஊக்குவித்தல்: பிரம்ம சமாஜம் இந்தியா முழுவதும் நவீன, மதச்சார்பற்ற கல்வியை ஊக்குவிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. பாரம்பரிய மத மற்றும் சடங்கு கற்றலுக்கு மாறாக, அறிவியல் மற்றும் பகுத்தறிவு கல்வியை வழங்கும் பள்ளிகள் மற்றும் கல்லூரிகளை நிறுவுவதை இது ஊக்குவித்தது.

பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரம்: பிரம்ம சமாஜம் பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் பத்திரிகை உள்ளிட்ட சிவில் உரிமைகளை கடுமையாக ஆதரித்தது. சமாஜ உறுப்பினர்கள் பத்திரிகைகளில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றனர் , சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பரப்பவும் சமூக அநீதிகளை விமர்சிக்கவும் பத்திரிகைகளைப் பயன்படுத்தினர்.

பிற சீர்திருத்த இயக்கங்களின் மீதான செல்வாக்கு: பிரம்ம சமாஜம் இந்தியாவில் பிரார்த்தனா சமாஜம் மற்றும் ஆரிய சமாஜம் போன்ற பல சீர்திருத்த இயக்கங்களுக்கு உத்வேகம் அளித்தது . பகுத்தறிவு, சமூக நீதி மற்றும் ஒரு கடவுள் நம்பிக்கை ஆகியவற்றில் அதன் கவனம் பல சீர்திருத்தவாதிகளை ஈர்த்தது.

இந்திய தேசிய இயக்கத்திற்கான உத்வேகம்: சமூக நீதி, சிவில் உரிமைகள் மற்றும் தேசிய ஒற்றுமை பற்றிய பிரம்ம சமாஜத்தின் கருத்துக்கள் இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் தலைவர்களையும் பாதித்தன, இது இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கான அறிவுசார் அடித்தளத்தை வடிவமைக்க உதவியது.

பிரம்ம சமாஜத்தின் வீழ்ச்சி

இந்திய சமூகத்திற்கு பிரம்ம சமாஜம் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்கிய போதிலும், 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் அதன் செல்வாக்கு மற்றும் தாக்கத்தில் சரிவு ஏற்பட்டது. மாறிவரும் சமூக மற்றும் அரசியல் இயக்கவியலுக்கு ஏற்ப இயக்கம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை பிரதிபலிக்கும் பல காரணிகள் இந்த சரிவுக்கு பங்களித்தன.

உள் மோதல்கள்: பிரம்ம சமாஜம் சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தம் தொடர்பாக பல உள் பிளவுகளையும் மோதல்களையும் எதிர்கொண்டது, இது அதன் ஒற்றுமையை பலவீனப்படுத்தி அதன் செல்வாக்கில் சரிவுக்கு வழிவகுத்தது.

மாறிவரும் சூழல்: 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள், தேசியவாத இயக்கங்களின் எழுச்சி உட்பட, பிரம்ம சமாஜத்தின் சீர்திருத்த முயற்சிகளில் இருந்து கவனத்தைத் திருப்பி, அதன் தாக்கத்தை மேலும் குறைத்தன.

புதிய இயக்கங்கள்: ஆர்ய சமாஜம் மற்றும் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் போன்ற புதிய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றன, பெரும்பாலும் சீர்திருத்தத்திற்கான துணிச்சலான அணுகுமுறைகளை ஏற்றுக்கொண்டன. இந்த இயக்கங்கள் பிரம்ம சமாஜத்தை மறைத்து அதன் வீழ்ச்சிக்கு பங்களித்தன....

ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர் (Ishwar Chandra Vidyasagar) ஒரு முக்கியமான இந்திய சமூக சீரமைப்பாளர் மற்றும் கல்வி அறிஞர் ஆவார். அவர் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஒரு பிரபலமான ரோம் சமுதாயத் தேர்ந்தெடுத்தவர். தமிழ்நாட்டில் உள்ள சமூக சீரமைப்புக்கான நடவடிக்கைகளுக்கும் மற்றும் பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குவதற்கும் பல்வேறு முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தினார்.

ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகரின் முக்கிய பங்களிப்புகள்:

1. கல்வி முக்கியத்துவம்:

- அவர், பெண்களுக்கு கல்வி வழங்கும் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து, பெண்களுக்கான பள்ளிகள் மற்றும் கல்வி அமைப்புகளை உருவாக்குவதை தொடங்கினார். அவர் எழுதிய **"বাণীসংগ্রহ"** (Banishangraha) போன்ற படைப்புகள் கல்வி நிலைத்துவைப்பிற்கான அவசியத்தை வெளிப்படுத்தின.
- அவர் பெண்களின் கல்வி கற்றலை ஊக்குவித்து, வெற்றிகரமாக பல பெண்களுக்கு கல்வி பெற்றார்.

2. சாதி விரோதம்:

- ஈஸ்வர் சந்திர வித்யாசாகர் சாதியின்மை குறித்தான கருத்துக்களை எதிர்த்து, சமூகத்தில் சுதந்திரமான நிலைபாடுகளை பரப்பினார். அவரின் சிந்தனைகள் சாதியின்மை பற்றிய மாற்றத்தை முன்மொழிந்தன.

3. திருமண சட்டங்கள்:

- இவர், பண்டிகைகளில் கம்பிகள் மற்றும் சிறுவர்களின் திருமணங்கள் செய்யப்படுவதை எதிர்த்து, பெண்கள் மேல் அடிக்கடி உள்ள சக்தி

குறைந்த நிலையைக் கண்டுபிடித்தார். " சிறுவர்களின் திருமணத்தை தடுக்க வேண்டியவை" என்ற சட்டம் அவர் வழிமுறையாக கொண்டு வரப்பட்டது.

4. பிரம்ம சமாஜம்:

- அவர், ராமமோஹன் ராயின் பிரம்ம சமாஜத்துடன் இணைந்து இந்து சமுதாயத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினார். பல்வேறு சமூகச் சீரமைப்புகளுக்கு வழிகாட்டினார்.

5. தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் பிரபலப்படுத்துதல்:

- அவர் தமிழ் மற்றும் பிற மொழிகளில் பல நூல்களை எழுதினார். அவரின் பங்களிப்புகள் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானதாக அமைந்தன.

6. மாற்றத்துக்கு ஏற்படுத்திய சமூக உணர்வு:

- வித்யாசாகர், மக்களுக்கிடையே மாற்றங்களை ஊக்குவித்து, சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டினார்.

அவரின் உழைப்பு மற்றும் நேர்மை இந்திய சமுதாயத்தில் அசாதாரண மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது, மேலும் அவரது சிந்தனைகள் தற்காலத்திற்கு பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.

ஜோதிராவா புலே மற்றும் சவித்ரிபாய் புலே:

ஜோதிராவா புலே:

மகாத்மா ஜோதிராவா புலே இந்தியாவின் சமூக மற்றும் கல்வி வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறார். அவரது மனைவியான சவித்ரிபாய் புலே உடன் அவர், பெண்கள் மற்றும் பின்தங்கிய சமுதாயங்களுக்கு சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதி பெறுவது க்காக தீவிரமாக போராடினர். அவர்கள் கல்வி பரப்புவதை முக்கியமாக கண்டு, அதன் மூலம் சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயன்றனர்.

கல்வி தத்துவம் மற்றும் பங்களிப்புகள்:

ஜோதிராவா புலே, கல்வி துறையில் ஒரு புரட்சிகரமான சிந்தனையாளர் மற்றும் தத்துவஞானி. பல எண்ணிப்பாட்டாளர்களில், அவர் முதலில் தன்னுடைய

வாழ்க்கையை பொதுக்கல்வி, பெண்கள் மற்றும் பின்தங்கிய சமூகங்களின் கல்விக்காக அர்ப்பணித்தவர் ஆவார். அவருடைய கல்வி கருத்துக்கள் புதுமையானவை மற்றும் பொதுவான ஆரம்பக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தின.

கல்வி என்பது நம்முடைய சமூகத்தை மாற்றும் ஒரு கருவி என அவர் நம்பியவர். அவருடைய நம்பிக்கையில், கீழ்தங்கிய சமூகங்கள் மற்றும் பெண்கள் கல்வி மூலம் மட்டுமே உயர்வு அடைய முடியும் என்று அவர் வலியுறுத்தினார். இதனால்தான் அவர் கல்வியை ஒரு சாச்சார மாற்ற கருவியாக கருதினார்.

ஜோதிராவா புலே கல்வியாளர்களுக்கான முக்கிய உரிமைகளையும், பள்ளி பாடத்திட்டத்தையும் பரிந்துரைத்தார். அவர், கீழ்தங்கிய மற்றும் பெண்கள் சமூகங்களுக்கு கல்வி அளிப்பதில் தலைசிறந்த முன்னணி ஆவார்.

புலே காலத்தில் பெண்கள் மற்றும் அசக்கப்படாத சமுதாயத்தவர்களுக்கான கல்வி என்பது ஒரு கனவு போல இருந்தது. இந்த சூழலில், அவர் தனது வாழ்க்கையை பெண்கள் மற்றும் கீழ்தங்கிய சமுதாயங்களுக்கான கல்விக்காக போராடினார். அவருடைய முயற்சிகள், அப்பொழுது தான் வாழ்ந்த காலத்தில் மிகுந்த எதிர்ப்புக்களை எதிர்கொண்டபோதிலும், அவற்றுக்கு தக்க பதில் அளிக்கவும் அவர் தொடர்ந்து செயல்பட்டார்.

சவித்ரிபாய் புலே:

சவித்ரிபாய் புலே, ஜோதிராவா புலே அவர்களின் மனைவி, இந்தியாவில் முதலில் பள்ளி வைத்த பெண் ஆசிரியராக அறியப்படுகிறார். அவர், தனது கணவருடன் சேர்ந்து 1848 இல் முதன்முதலில் பெண் குழந்தைகளுக்கான பள்ளியைப் புனேவில் தொடங்கினார். சவித்ரிபாய் புலே, ஆசிரியையாக மட்டுமின்றி, சமூக சீர்திருத்தகருமங்களில் மிகுந்த பங்கு வகித்தவர்.

சவித்ரிபாய் புலே, அவருடைய கணவர் ஜோதிராவா புலே உடன், பெண் கல்வி மற்றும் பின்தங்கிய சமுதாயங்களுக்கு உரிமைகள் வழங்கும் வேலைகளை முன்னெடுத்தார். அவர் குழந்தை திருமணம் மற்றும் விதவையியல் வேதனைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுத்தார்.

பங்களிப்பு மற்றும் பாரம்பரியம்:

ஜோதிராவா புலே மற்றும் சவித்ரிபாய் புலே இணைந்து இந்திய கல்வி நிலையை மாறுதலுக்குட்படுத்தினர். அவர்கள் கல்வியை அனைத்து மக்களுக்கும் அடிப்படை உரிமையாகக் காணக் கட்டாயப்படுத்தினர்.

ஜோதிராவா புலே, “இலட்சிய கல்வி” என்பதை உருவாக்கி, ஆளுமைகளை கல்வியுடன் மேம்படுத்தி சமூகத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முயன்றவர். மேலும், அவரின் பணிகள், டாக்டர் பி.ஆர். அம்பேத்கர் போன்ற பிற முன்னோடியேர் பாதையை விரிவாக்கினார்கள்.

சமூக தீமைகளை ஒழிப்பதற்கான ஒரே மருந்து கல்வி மட்டுமே. சமூக சீர்திருத்தங்கள் பயனுள்ளதாகவும் நீடித்ததாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றால், அனைத்து மட்டங்களிலும் உள்ள மக்கள் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பது அவரது உறுதியான நம்பிக்கையாக இருந்தது. இதற்காக கல்வியைப் பரப்புவதை அவர் தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கருதினார். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, புலே புரட்சிகர சிந்தனையின் முன்னோடி என்று நாம் கூறலாம். நவீன யுகத்தில் அவர் 'இந்திய சமூகப் புரட்சியின் தந்தை' என்று சரியாக அழைக்கப்பட்டார். ஆரம்பகால வாழ்க்கை ஜோதிராவ் கோவிந்த்ராவ் புலே (ஏப்ரல் 11, 1827 - நவம்பர் 28, 1890), மகாத்மா ஜோதிபா புலே என்றும் அழைக்கப்படுபவர், பூனாவைச் சேர்ந்த ஒரு ஆர்வலர், சிந்தனையாளர், ஆசிரியர், கல்வியாளர் மற்றும் சமூகப் புரட்சியாளர்.

அவர் மகாராஷ்டிராவில் வசித்து வேலை செய்தார். அவரது தந்தை கோவிந்த்ராவ், பேஷ்வா குடும்பங்களுக்கும் பூனாவில் உள்ள மற்றவர்களுக்கும் பூக்களை சப்ளை செய்து வந்தார். ஜோதிபாவின் தந்தையும் இரண்டு மாமாக்களும் கடைசி பேஷ்வாக்களின் கீழ் பூக்கடைக்காரர்களாக பணியாற்றியதால், அவர்கள் புலேஸ் என்று அறியப்பட்டனர். ஜோதிபாவின் தாயார் அவருக்கு ஒரு வயது கூட இல்லாதபோது இறந்துவிட்டார். அவர் நெருங்கிய உறவினர் சகுணாபாயால் வளர்க்கப்பட்டார். புலே குடும்பம் மாலி (கார்ட்னர்) என்று அழைக்கப்படும் பின்தங்கிய சமூகங்களில் ஒன்றைச் சேர்ந்தது, இது உயர் சாதியினர் அனுபவிக்கும்

கல்வி மற்றும் பிற உரிமைகளைப் பெறுவது தடைசெய்யப்பட்டது. மாலிகள் சூத்திர வர்ணத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் மகாராஷ்டிராவின் மராத்தா-குன்பிகளின் விவசாய சாதிக்கு கீழே வைக்கப்பட்டனர். சூத்திரர்களும் பெண்களும் கல்வி பெற அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றும், அவ்வாறு செய்தால் அது பாவச் செயலாகக் கருதப்படும் என்றும் மரபுவழி பிராமணர்கள் பிரசங்கித்து வந்தனர். இந்தப் பின்னணியில், பிராமண மரபுவழியின் மையமாக இருந்த பூனா போன்ற ஒரு நகரத்தில், ஜோதிராவுக்கு இந்தியப் பள்ளியில் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. எனவே அவரது தந்தை அவரை அனைத்து சமூகங்களிலிருந்தும் குழந்தைகள் சேர்க்கப்படும் ஒரு மிஷனரி பள்ளிக்கு அனுப்பினார். ஆனால் சில பிராமணர்களின் அச்சுறுத்தல்கள் காரணமாக ஜோதிபாவின் தந்தை தனது கல்வியை நிறுத்திவிட்டார், மேலும் அவருக்கு பண்ணையில் தோட்டக்கலை வேலை வழங்கப்பட்டது. ஜோதிபா தோட்டக்கலை வேலையில் அதிருப்தி அடைந்தார், மேலும் அவர் தனது படிப்பைத் தொடர மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார். ஜோதிபாவின் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் அறிவு மீதான அவரது அன்பால் ஈர்க்கப்பட்ட அவரது இரண்டு அண்டை வீட்டார், ஒருவர் முஸ்லிம் ஆசிரியர் மற்றும் மற்றொருவர் கிறிஸ்தவ மனிதர், அவரது தந்தை கோவிந்தராவை ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளியில் படிக்க அனுமதிக்கும்படி வற்புறுத்தினர். 1841 ஆம் ஆண்டில் ஜோதிபா புனேவில் உள்ள ஸ்காட்டிஷ் மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் சேர்க்கை பெற்றார். 1847 ஆம் ஆண்டில் இடைநிலைக் கல்வியை முடித்த பிறகு, அரசாங்கத்தின் கீழ் ஒரு வேலையை ஏற்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்தார். 1848 ஆம் ஆண்டில் புலே தனது பணியைத் தொடங்கினார்.

சமூக சீர்திருத்தவாதியாகப் பணியாற்றினார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்த சிறுவர் மற்றும் சிறுமிகளின் கல்வியில் ஆர்வம் கொண்ட அவர், அவர்களுக்காக ஒரு பள்ளியைத் தொடங்கினார். பெண் ஆசிரியர் இல்லாததால், புலே தனது மனைவி சாவித்ரிபாயை அந்தப் பள்ளியில் கற்பிக்கச் சொன்னார். 1851 ஆம் ஆண்டில் பெண்களுக்காக மேலும் இரண்டு பள்ளிகளைத் திறந்தார். 1852 ஆம் ஆண்டில் பெண் கல்விக்காக அவர் செய்த பணிக்காக கல்வி வாரியத்தால் அவர்

கௌரவிக்கப்பட்டார். 1852 ஆம் ஆண்டில் புலே தீண்டத்தகாதவர்களுக்கான பள்ளியையும் ஒரு இரவுப் பள்ளியையும் நிறுவினார். 1858 ஆம் ஆண்டில், அவர் இந்தப் பள்ளிகளின் நிர்வாகத்திலிருந்து படிப்படியாக ஓய்வு பெற்று, சமூக சீர்திருத்தத்தின் பரந்த துறையில் நுழைந்தார். 1860 ஆம் ஆண்டில் விதவை மறுமணத்திற்கான இயக்கத்தை ஆதரித்தார், 1863 ஆம் ஆண்டில் சிசுக்கொலை தடுப்பு இல்லத்தை நிறுவினார். 1882 ஆம் ஆண்டில் ஹண்டர் கமிஷன் என்று பிரபலமாக அறியப்படும் கல்வி ஆணையத்திற்கு உரையாற்றப்பட்ட ஒரு நினைவஞ்சலியில், கல்வித் துறையில் தனது செயல்பாடுகளை அவர் விவரித்தார் (முழு கட்டுரையையும் 1876 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் அவரை பூனா நகராட்சியின் உறுப்பினராக நியமித்தது. அவர் 1882 வரை உறுப்பினராகத் தொடர்ந்தார் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காகப் போராடினார்.

பூலேவின் எழுத்துக்கள்

பூலே தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் விடுதலைக்கான இயக்கத்தின் தலைவராகவும் அமைப்பாளராகவும் மட்டுமல்லாமல், புரட்சிகர கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு அசல் சிந்தனையாளராகவும் இருந்தார், அதை அவர் தனது புத்தகங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தினார். அவரது முக்கிய படைப்புகளில் சில திரிதிய ரத்னா (1855), பிரம்மன்சஞ்சே கசாப் (1869), குலாம்கிரி (1873), ஷேத்கார்யாச்சா ஆசுத் (1883), சத்சர் தொகுதி I (1885), சத்சர் தொகுதி II (1885), இஷாரா (அக்டோபர் 1, 1885) மற்றும் சரவாஜனிக் சத்தியதர்ம புஸ்தக். அனைத்திலும் அவர் தனது நோக்கத்தை அடைவதற்காகவே பாடுபட்டார், அதாவது, உலகளாவிய கல்வி, பெண்களுக்கான கல்வி மற்றும் சாதி அமைப்பால் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களின் மேம்பாடு. பிரம்மன்சஞ்சே கசாப் (1869) இல் பிராமண பூசாரிகளால் செய்யப்படும் சுரண்டலை பூலே அம்பலப்படுத்தினார். குலாம்கிரியில் (1873) தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் அடிமைத்தனம் குறித்த வரலாற்றுக் கணக்கை அவர் வழங்கினார். 1883 ஆம் ஆண்டில், அவர் தனது உரைகளின் தொகுப்பை " ஷேத்கார்யாச்சா ஆசுத்"

("விவசாயிகளின் சாட்டையடி") என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டார், அதில் அந்த நாட்களில் விவசாயிகள் எவ்வாறு சுரண்டப்பட்டனர் என்பதை அவர் பகுப்பாய்வு செய்தார். அவர் இறந்து ஒரு வருடம் கழித்து, 1891 இல் வெளியிடப்பட்ட சர்வஜனிக் சத்யதர்ம புஸ்தக் (அனைவருக்கும் உண்மையான மதத்தின் புத்தகம்) என்ற புத்தகத்தில் அவரது தத்துவ அறிக்கையின் ஒரு உரையை நாம் காண்கிறோம். சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் குறித்த அவரது சிந்தனை கிறிஸ்தவம் மற்றும் இங்கிலாந்தில் மத தீவிரவாதத்திற்கு பெயர் பெற்ற தாமஸ் பெயினின் (1737-1809) கருத்துக்களால் பாதிக்கப்பட்டது என்பதை அவரது எழுத்துக்களிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்கிறோம். பெயினின் கருத்துக்களால் அவர் ஈர்க்கப்பட்டதாக புலேவே பதிவு செய்துள்ளார். ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் மேம்பாட்டிற்கான அவரது சிறந்த பணிக்கான அங்கீகாரமாக, 1888 இல் பூலேவுக்கு 'மகாத்மா' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது. பூலே மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்த மராத்தி மொழியில் எழுதினார். தொடக்கக் கல்வி மற்றும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பற்றிய ஜோதிபா பூலேவின் கருத்துக்கள் ஜோதிராவ் பூலே ஹண்டர் கமிஷனுக்கு சமர்ப்பித்தது இந்தியாவின் கல்வி சீர்திருத்தங்களின் வரலாற்றில் மகத்தான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு ஆவணமாகும். இந்திய அரசியலமைப்பில் தற்போது பொறிக்கப்பட்டுள்ள அனைவருக்கும் இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வி போன்ற கருத்துக்களை இந்த ஆவணம் கொண்டுள்ளது. மக்களிடையே கல்வி மீதான ஆர்வத்தை உருவாக்குவது மற்றும் அதை அனைவரும் அணுகக்கூடியதாக மாற்றுவது பற்றி பேசும் இந்த வகையான ஆவணம் இதுவே முதல் முறையாகும். ஹண்டர் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்ட அறிக்கையில் தொடக்கக் கல்வி மற்றும் தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் குறித்த தனது கருத்துக்களை ஜோதிபா பூலே வெளிப்படுத்தியிருந்தார். அவரது பார்வையில், முதன்மையான கல்வியை வழங்குவது அவசியம் உயர்கல்வியை விட தொடக்கக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது, ஏனெனில் அது மக்களின் அவசரத் தேவையாக இருந்தது. சாமானியர்களால் செலுத்தப்படும் வரிகளிலிருந்து வருவாயைப் பெற்று வந்த பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம், தொடக்கக் கல்வியை வழங்குவதற்கான எந்த வளங்களையும் வழங்கவில்லை. மக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட தொகைகள் அரசாங்கம் பெறுவதற்கு ஏற்ப அவர்களின்

கல்வியில் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், கல்வி அரசாங்க செலவினங்களில் முன்னுரிமை பெற வேண்டும் என்றும் புலேவின் வாதம் இருந்தது. பொதுமக்களின் தேவை, அவர்கள் தங்கள் வேலைகளைச் செய்யவும், அன்றாட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் உதவும் கல்வியைப் பெறுவதாகும்.

மகாத்மா ஜோதிபாவின் கல்வித் தத்துவம் புலே ஜோதிபா, நீதி, சமத்துவம் மற்றும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மற்றும் பெண்களுக்கு வளர்ச்சிக்கான அணுகலுடன் தொடர்புடைய கல்வி மற்றும் கல்வி மூலம் மட்டுமே வளர்ச்சி சாத்தியமாகும் என்று வலியுறுத்தினார். கல்வி குறித்த புலேவின் எண்ணங்களை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்- 'கல்வியின்மை ஞானமின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது, இது நீதியின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது. இது முன்னேற்றமின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது, இது பணமின்மைக்கு வழிவகுக்கிறது மற்றும் கீழ் சாதியினரை ஒடுக்குவதற்கு வழிவகுக்கிறது' (பார்க்க நடராஜன் மற்றும் நினன், 2011). சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்திற்கான ஒரு கருவியாக கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி மகாத்மா பூலே முழுமையாக உணர்ந்திருந்தார். உண்மையில், கல்வியை ஒரு சமூகப் புரட்சியின் முன்னோடியாகக் கண்டார். மகாத்மா பூலேவின் கல்வித் தத்துவத்தின் சாராம்சம் 'கல்வி என்பது ஒரு மனித உரிமை' என்பதாகும். கல்வி வாய்ப்புகளை உலகமயமாக்குதல் என்ற கொள்கையின் கதாநாயகன் அவர்தான். கல்வியை உலகமயமாக்குதல் என்பது சாதி, மதம், மதம், பாலினம் மற்றும் உடல் அல்லது தார்மீக குறைபாடு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் அனைவருக்கும் கல்வி வசதிகளை ஏற்றுக்கொண்டு விரிவுபடுத்துவதாகும். இந்திய அரசியலமைப்பின் 45வது பிரிவு, மகாத்மா பூலே முன்வைத்த கல்வி வாய்ப்பின் சமத்துவம் என்ற தத்துவத்தின் வெற்றியின் அடையாளமாகும். அவர் பெண்களின் கல்விக்காகவும் பாடுபட்டார், மேலும் பெண்கள் முறையான கல்வியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளைத் திறப்பதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தார். இது குறிப்பாக விளிம்புநிலைப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு உண்மையாக இருந்தது. தனது நோக்கங்களை அடைவதற்காக, 1848 ஆம் ஆண்டு தாத்யா சாஹிப் பிடேயின் குடியிருப்பு கட்டிடம் 6 இல் புத்வார் பேத்தில்

ஒரு பெண்கள் பள்ளியைத் திறந்தார். 1851 ஆம் ஆண்டு அவர் மேலும் இரண்டு பள்ளிகளைத் திறந்தார், அவற்றில் ஒன்று பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கானது. கல்வியின் பல்வேறு அம்சங்கள் குறித்த புரட்சிகரமான கருத்துக்களை அவர் கொண்டிருந்தார்.

மகாத்மா பூலேவின் கல்வித் தத்துவத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

- அனைத்து மனிதர்களும் சமம் என்பதால், கல்விக்கான அணுகல் சீரானதாக இருக்க வேண்டும். கல்வியின் மீதான ஏகபோகக் கட்டுப்பாடுகள் குறைக்கப்பட வேண்டும். வாய்ப்புகளின் உலகளாவியமயமாக்கல் மற்றும் கட்டாயக் கல்வி உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.
- தனிநபர்களுக்கு கல்வி அளிக்கும் அதே வேளையில், மதம், இனம், சாதி மற்றும் பாலினம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளக்கூடாது. கல்வி மனிதநேய மதிப்புகளை வளர்க்க வேண்டும்.
- சமூக நீதியை நிலைநாட்ட பெண்கள் மற்றும் பிற தாழ்த்தப்பட்ட குழுக்களின் கல்விக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். கல்வி சமூகத்தில் ஒரு பிணைப்பு சக்தியாகச் செயல்பட வேண்டும்.
- ஒரு தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்ற நபராக இருக்க வேண்டும், அவருக்கு போதுமான சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். சமூகத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பாடத்திட்டம் பயனுள்ளதாகவும் நடைமுறைக்கு ஏற்றதாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- விவசாயம் மற்றும் சுகாதாரம் பற்றிய ஆரம்ப அறிவு பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற பள்ளிகளின் பாடத்திட்டங்களுக்கு இடையே வேறுபாடு இருக்க வேண்டும்.
- சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம், கருணை, சுயமரியாதை, ஒருவரின் தேசத்தின் மீதான பக்தி மற்றும் சர்வதேசியம் போன்ற காலத்தின் சோதனையைத் தாங்கும் மதிப்புகள் கல்வி மூலம் வளர்க்கப்பட வேண்டும்.
- அறிவை முறையாக இணைக்கும் வகையில் தொழில்முறை திறனும் செயல்திறனும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். லார்ட் மெக்காலேவால்

பரிந்துரைக்கப்பட்ட கீழ்நோக்கிய வடிகட்டுதல் கோட்பாடு தத்துவார்த்த ரீதியாக சரியானதல்ல, ஏனெனில் அது பொது மக்களை புறக்கணிக்கிறது.

- நடைமுறை அறிவு புத்தக அறிவை விட உயர்ந்தது. எனவே மோடி (ஒரு சிறப்பு மராத்தி எழுத்து) கணக்குகள், வரலாறு, இலக்கணம், விவசாய நெறிமுறைகள் மற்றும் சுகாதாரம் ஆகியவற்றில் முதன்மை அறிவு வழங்கப்பட வேண்டும். தொடக்கப் பள்ளிகளில் அளவு வளர்ச்சி முக்கியமானது என்றாலும், அது தரமான வளர்ச்சியை இழக்கச் செய்யக்கூடாது.

பெண்கள், சூத்திரர்கள் மற்றும் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதற்கான பூலேவின் துணிச்சலான முயற்சிகள், கல்வி மூலம் சமூக நீதிக்கான இயக்கத்துடன் தொடர்புடைய மதிப்புகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் சித்தாந்தங்களில் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. அவரது முயற்சிகள் பொது மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. கல்வி பெண்களை அதிக அறிவுள்ளவர்களாக மாற்றியது. அவர்கள் சரிக்கும் தவறுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை உணர்ந்து, இந்த வேறுபாடுகளை அறிவியல் அணுகுமுறையுடன் பகுப்பாய்வு செய்ய முடிந்தது. தங்களை இழிவுபடுத்தும் பழங்கால பழக்கவழக்கங்களை அவர்கள் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினர். இதேபோல், சூத்திரர்கள் வாழ்க்கையின் அனைத்து துறைகளிலும் உயர் சாதியினருடன் சமத்துவம் கோரத் தொடங்கினர். சுருக்கமாக, ஜோதிபா பூலே பெண்கள் மற்றும் சூத்திரர்களை சுயநலவாதிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுவிப்பதற்கான ஒரு இயக்கத்தைத் தொடங்கினார் மற்றும் இந்தியாவில் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பு இயக்கத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்தார்.

ஜோதிபாவின் இன்றைய கல்வித் தத்துவத்தின் பொருத்தப்பாடு

இன்றைய கல்விச் சூழ்நிலையில் கல்வி குறித்த பூலேவின் சிந்தனைகள் மிகவும் பொருத்தமானவை. நமக்குத் தெரியும், இன்று கல்வி பெரும்பாலும் தகவல் பரிமாற்றமாக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தகக் கல்வி காரணமாக எப்போதும் தேர்வு பயம் உள்ளது. ஆனால் பூலேவுக்கு அறிவு வெறும் தகவல் அல்ல. அது கேள்வி கேட்பது, விமர்சிப்பது மற்றும் அறிவை விளக்குவது ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பூலே மாற்றுக் கல்வி மாதிரிகளை வழங்கியிருந்தார். அவருக்கு, 'கல்வி என்பது தெளிவாக சிந்திக்கும் சக்தி, உலகப் பணிகளில் சிறப்பாகச் செயல்படும் சக்தி மற்றும் வாழ்க்கையைப் பாராட்டும் சக்தி'. பூலேவுக்கு அறிவு முக்கியமானது, ஏனெனில் அது தனிநபரையும் சமூகத்தையும் கேள்வி கேட்கவும், மாற்றவும், மாற்றவும் முடியும். கல்வி சமூகத்தை மேலும் ஜனநாயகப்படுத்தவும் அதிகாரம் அளிக்கவும் முடியும். இது மறுகட்டமைக்கவும், மறுபரிசீலனை செய்யவும், பாரம்பரியத்தை விளக்கவும் உதவும். சமகால இந்தியாவில் சாதியின் முரண்பாடான சூழலில் பூலேவின் இந்தக் கருத்து மிகவும் பொருத்தமானது - அரசியலமைப்பு விதிகள் இருந்தபோதிலும், சாதி பாகுபாடு பரவலாக உள்ளது. முடிவுரை

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களால் கல்வி குறித்த நடைமுறைக் கருத்துக்கள் மதிக்கப்பட்ட முதல் இந்திய கல்வியாளர் ஜோதிபா பூலே ஆவார். அவர் ஒரு ஆழமான தத்துவ பின்னணியைக் கொண்ட ஒரு நடைமுறை மனிதர். அவரது காலத்திலும் அதற்குப் பிந்தைய காலத்திலும் இந்திய கல்வியாளர்கள் பூலேவின் சிந்தனைகளின் செழுமை மற்றும் அசல் தன்மையால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டனர். குறிப்பாக பெண்கள் கல்வி மற்றும் உலகளாவிய, இலவச மற்றும் கட்டாய தொடக்கக் கல்வித் துறையில் அவரது கல்வி கருத்துக்கள் மற்றும் கொள்கைகள் மற்ற இடங்களைப் போலவே நவீன இந்திய சமூகத்திலும் மிகவும் பொருத்தமானவை. மகாத்மா ஜோதிபா பூலேவின் பங்களிப்பைக் குறிப்பிடாமல் இந்தியாவில் பெண் கல்வியின் வரலாறு முழுமையடையாது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அவர் மகாத்மா என்று சரியாக அழைக்கப்படுகிறார்.

சாவித்ரிபாய் பூலே மற்றும் கல்விக்கான அவரது பங்களிப்பு

அறிமுகம்

ஜோதிபா பூலேவின் மனைவி சாவித்ரிபாய் பூலே, நவீன இந்திய கல்வியின் முன்னோடிகளில் ஒருவர். உயர் சாதியினர் மற்றும் பிற்போக்கு சக்திகளின் கடுமையான எதிர்ப்பு இருந்தபோதிலும், பெண்களுக்கு கல்வி வாய்ப்புகளைத் திறப்பதில் அவரது பங்கு தைரியம் மற்றும் உறுதிப்பாட்டிற்கு ஒரு சிறந்த

உதாரணமாகத் திகழ்கிறது. சாவித்ரிபாய் உண்மையிலேயே ஒரு முன்மாதிரி. இந்தியக் கல்வியை தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளின் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்குத் திறந்து வைப்பதன் மூலம் புரட்சியைத் தூண்டிய முதல் இந்தியர் அவர்தான். உலகளாவிய, குழந்தை உணர்திறன், அறிவுசார் விமர்சனம் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தக் கல்வி என்ற கருத்துக்களை இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து குழந்தைகளின் நலனுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலின் மையத்தில் வைத்த முதல் இந்தியர் இவர் (ஓநாய் மற்றும் ஆண்ட்ரேட், 2008). மனாஸ் (2007) படி, சாவித்ரிபாய் பூலே நவீன இந்தியாவின் முதல் பெண் ஆசிரியர். பெண்கள் மற்றும் தீண்டத்தகாதவர்களுக்கு கல்விக்கான தீவிர ஆதரவாளர், பெண்கள் உரிமைகளின் போராளி, முன்னோடி கவிதைகளில் ஒரு மைல்கல், சாதி மற்றும் ஆணாதிக்க சக்திகளை வலுவாக எதிர்த்து நின்ற ஒரு துணிச்சலான வெகுஜனத் தலைவர். சாவித்ரிபாய் நிச்சயமாக தனக்கென ஒரு சுயாதீன அடையாளத்தைக் கொண்டிருந்தார்.

சுருக்கமான விவரக்குறிப்பு:

- ❖ 1831 - சதாரா மாவட்டத்தின் நைகானில் ஒரு ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார்.
- ❖ 1840 - ஜோதிபா பூலேவை மணந்தார்.
- ❖ 1841 - ஜோதிபா அவளுக்கு கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்கினார்.
- ❖ 1848 - புனேவில் பெண்களுக்கான முதல் பள்ளியில் முதல் பெண் ஆசிரியரானார்.
- ❖ 1848 - உஸ்மான் ஷேக்கின் வாடாவில் வயது வந்தோருக்கான பள்ளியைத் தொடங்கினார். 1849 - பெண்கள், சூத்திரர்கள் மற்றும் ஆதி-சூத்திரர்களுக்காக 18 பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. 1852 - பள்ளி ஆய்வுக் குழுவால் சிறந்த ஆசிரியர் விருதைப் பெற்றார்.
- ❖ 1853 - விதவைகளின் குழந்தைகளுக்கான ஒரு நிறுவன இல்லத்தைத் தொடங்கினார்.

- ❖ 1854 - காவ்யாபூலேவின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார், இது அவரை மராத்தி மொழியின் முதல் நவீன கவிஞராக மாற்றியது.
- ❖ 1855 - விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கான பள்ளியில் கற்பிக்கத் தொடங்கினார்.
- ❖ 1868 - தீண்டத்தகாதவர்களுக்காக அவர்களின் கிணற்றைத் திறந்தார்.
- ❖ 1877 - ஐம்பத்திரண்டு உணவு மையங்கள் மூலம் பஞ்ச நிவாரணம் வழங்கப்பட்டது.
- ❖ 1890 - ஜோதிபா பூலேவின் மரணம்.
- ❖ 1897 - பிளேக் தொற்றுநோயின் போது செவிலியர் நோயாளிகள். 1897 - சாவித்ரிபாய் பிளேக்கால் இறந்தார்.

சாவித்ரிபாய் பூலேவின் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் சாவித்ரிபாய் தனது காலத்திற்கு முன்பே ஒரு கல்வி தத்துவஞானி. கல்வியைப் பரப்புவதற்கு புதுமையான முறைகளை அவர் இணைத்தார். குழந்தைகள் பள்ளியை விட்டு வெளியேறுவதைத் தடுக்க உதவித்தொகைகளை வழங்கினார். கல்வியின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டு தங்கள் குழந்தைகளை ஆதரிக்கும் வகையில் பெற்றோர்களை கல்விச் செயல்பாட்டில் ஈடுபடுத்த பெற்றோர்-ஆசிரியர் கூட்டங்களை நடத்தினார். சாவித்ரிபாயின் செய்தி 'கடினமாக உழைக்கவும், நன்றாகப் படிக்கவும், நல்லது செய்யவும்' என்பதாகும். அறிவு மற்றும் செழிப்புக்கு கல்வி மற்றும் உடல் உழைப்பின் முக்கியத்துவத்தை அவர் தொடர்ந்து அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார். பெண்கள் ஆண்களை விட எந்த வகையிலும் தாழ்ந்தவர்கள் அல்ல, அவர்கள் ஆண்களின் அடிமைகள் அல்ல என்று அவர் உணர்ந்தார் (மணி மற்றும் சர்தார் 1988).

அனைவருக்கும் கிடைக்கும்

கற்றல் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் உரியது என்றும், ஒவ்வொரு குழந்தையும் சமம் என்றும் சாவித்ரிபாய் முழுமையாக நம்பினார், மேலும் இந்த நோக்கத்திற்காக தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். உலகளாவிய கல்வி உரிமை என்ற கொள்கையில் அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். சாவித்ரிபாய், பூலே தனது

இயக்கத்தின் மையப் புள்ளியாக வெகுஜனக் கல்வியை மாற்றியபோது அவருடன் நின்றார், மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் கல்விக்கு, குறிப்பாக குழந்தை உணர்திறன் உடையவர்களுக்கு, கல்விக்கு மிக உயர்ந்த முன்னுரிமை அளித்தார். தனது கணவர் ஜோதிபாவுடன் சேர்ந்து, சாவித்ரிபாய் தொடக்கக் கல்வியின் தேவைகளில் கவனம் செலுத்தினார், அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைகளை ஏற்கவில்லை, அவை தொடக்கக் கல்வியைப் புறக்கணித்தன, இடைநிலை அல்லது உயர்கல்வி ஆசிரியர்களுடன் ஒப்பிடும்போது தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு குறைந்த அந்தஸ்தை வழங்கின. இந்த முறையை மாற்றுவதற்காக, திறமையானவர்களை விட தரமான தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அதிக சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பூலே வாதிட்டார். புத்தக அறிவை விட நடைமுறை அறிவின் மீது பூலே அதிக கவனம் செலுத்தினார், சமூகத்தின் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் கல்வி பயனுள்ளதாகவும் நடைமுறைக்குரியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார். உதாரணமாக, தொடக்கப்பள்ளி பாடத்திட்டம் மாணவர்களின் சூழலுக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் நம்பினார், கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புற பாடத்திட்டங்களுக்கு இடையே தெளிவான வரையறையை வாதிட்டார், அத்துடன் சுகாதாரம் மற்றும் விவசாயம் போன்ற பயனுள்ள மற்றும் பொருத்தமான தலைப்புகளைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று வாதிட்டார் (வுல்ஃப் 2008). சாவித்ரிபாய் தனது கல்வி அணுகுமுறையில் இந்த எண்ணங்களை எதிரொலித்தார்.

அறிவுபூர்வமாக விமர்சன ரீதியாக

அதிகாரப் பதவிகளில் இருப்பவர்களின் கூற்றுகளை இயந்திரத்தனமாக ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, விமர்சன ரீதியாக சிந்திக்கவும், அவர்களின் சொந்த சுயாதீனமான பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தவும் மக்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் ஒரு கல்வி முறையையும் பூலே நாடினார். பூலேவைப் பொறுத்தவரை, பிராமண ஆதிக்கத்தில் உள்ள முக்கிய தீமை, தெய்வீகமாக திணிக்கப்பட்ட மத நூல்கள் மற்றும் அதிகாரங்களில் கேள்விக்குறியாத நம்பிக்கையை ஊக்குவிப்பதாகும். சிந்திக்காத

நம்பிக்கை, மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் சடங்குகளை அவர் கடுமையாக விமர்சித்தார், மேலும் அனுபவ மற்றும் தர்க்கரீதியான பகுத்தறிவு விசாரணைக்கு இவற்றைத் திறந்து வைக்க முயன்றார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரின் விடுதலைக்கான முதல் படி, அவர்களை பிராமணியத்தின் சித்தாந்தங்களிலிருந்து வெளியே கொண்டு வருவதாகும் என்று பூலே வாதிட்டார் (வுல்ஃப் 2008). அதற்கு, அறிவை அணுகுவது அவசியமான முன்நிபந்தனை. அவர் தனது அறிவைப் புரிந்துகொள்வதை திரிதிய ரத்னம், 'மூன்றாவது கண்' என்று அழைத்தார், அதை அவர் 'மூன்றாவது கண்' என்று அழைத்தார், இது வெறும் அகரவரிசைத் திறனுக்கு அப்பாற்பட்ட அறிவாகக் கண்டார், மேலாதிக்க சித்தாந்தத்தின் மூலம் பார்க்கும் சக்தி, ஒடுக்குமுறை முறையைப் புரிந்துகொண்டு அதை அகற்ற முடியும். கல்வி குறித்த சாவித்ரிபாயின் கருத்துக்கள் மகாத்மா பூலே விளக்கிய எண்ணங்களுடன் நெருக்கமாக ஒத்துப்போகின்றன. சமூக சீர்திருத்தவாதிகளான சாவித்ரிபாய் மற்றும் 'சத்தியத்தைத் தேடுபவர்கள் சமூகம்' சமூக மனப்பான்மைகளில் அடிப்படை மாற்றங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு கல்வியே திறவுகோல் என்று நம்பினர். பொதுமக்களுக்கு கல்வியை மேம்படுத்துவதில் குறிக்கோள், ஒரு சில தனிநபர்களின் தற்காலிக வாழ்க்கைத் தரத்தை தற்காலிகமாக உயர்த்துவது மட்டுமல்ல, நாட்டின் முழு எதிர்காலத்தையும் மறுவடிவமைப்பதாகும். சாவித்ரிபாய் அனைத்து குழந்தைகளையும் உள்ளடக்கியது, அதில் சிறுவர்கள் மற்றும் பெண்கள் உட்பட, ஒடுக்குமுறை சாதி நடைமுறைகளால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் மீது அவரது சிறப்பு அக்கறை இருந்தது. பாலின ஸ்டீரியோடைப்கள், சாதி படிநிலைகளை சவால் செய்த ஒரு பெண்மணி அவர், மேலும் ஒரு புதிய சமூக ஒழுங்கை ஏற்படுத்த விரும்பும் அனைவருக்கும் ஒரு சிறந்த முன்மாதிரியாக நிற்கிறார். முடிவு குறிப்பு சாவித்ரிபாய் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் ஜோதிபாவுக்கு வழங்கிய ஆதரவு, ஒத்துழைப்பு மற்றும் தோழமை அசாதாரணமானது மற்றும் ஒப்பிட முடியாதது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான சமத்துவம் மற்றும் அமைதியான தோழமை போன்ற மதிப்புகளைப் பின்பற்றுவதற்கு அவர்கள் நிர்ணயித்த தரநிலைகள் அவர்களின்

காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை. கல்வி, சமூக நீதி, சாதி ஒழிப்பு மற்றும் பாதிரியார் வர்க்கத்தின் சுரண்டல் நடத்தையை அம்பலப்படுத்துதல் ஆகிய துறைகளில் அவர்கள் செய்த பணிகள் கடந்த காலத்தை மட்டுமல்ல, நிகழ்காலத்தையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன.

ஈ.வி. ராமசாமி, மற்றும் திராவிட இயக்கம்

பெரியார்

பெரியார் (பெரிய மனிதர்) என்று அழைக்கப்படும் ஈரோடு வெங்கடநாயக்கர் ராமசாமி (1879-1973) ஒரு சிக்கலான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுள்ளார். அவர் ஒரு தேசியவாதியாகத் தொடங்கி, காந்தியின் சீடராகப் பணியாற்றினார், ஆனால் மெட்ராஸ் மாகாணத்தில் பிராமண எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் ஒரு தீப்பொறித் தலைவராக மாறினார். காங்கிரஸ், இந்து மதம் மற்றும் பிராமண ஆதிக்கத்தை அழிப்பதில் நாட்டின் இரட்சிப்பைக் கண்டார். 1944 இல் நீதிக் கட்சியின் புதிய அவதாரமான திராவிடக் கழகத்தின் இலக்கை 'இறையாண்மை கொண்ட, சுதந்திரமான திராவிடக் குடியரசு' என்று அறிவித்த அவர், சுதந்திர தினத்தை தென்னக மக்களின் அடிமைத்தனத்தைக் குறிக்கும் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுமாறு தனது ஆதரவாளர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். இதற்கிடையில், அவர் தன்னை ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும், பின்னர் ஒரு கம்யூனிஸ்டாகவும், மீண்டும் ஒரு சமூக சீர்திருத்தவாதியாகவும் பார்த்தார். சமூக நீதிக்கான அவரது அழைப்பில் கூட, இனம், வர்ணம், சாதி, வர்க்கம், பாலினம், மொழி, நகர்ப்புற-கிராமப்புறப் பிளவு மற்றும் தமிழ் தேசியவாதம் ஆகியவற்றின் கலவையைக் காண்கிறோம். சமத்துவமின்மையின் ஒரு பக்கத்தில், அவர் வட ஆரியர்களின் வழித்தோன்றல்களான பிராமணர்களையும் மறுபுறம் திராவிட சூத்திரர்களையும் நிறுத்துகிறார். இருப்பினும், 1917 முதல் 1973 வரை நீடித்த அவரது அயராத பிரச்சாரங்களின் அடிப்படை மனித கண்ணியத்திற்கான ஒரு தீவிரமான வாதமாகும், மேலும் இதில் அவரது நீடித்த பங்களிப்பு உள்ளது. இன்னும் உறுதியான சொற்களில் கூட, பெரியாரின்

சாதனைகள் தனித்துவமானவை. அவரது இயக்கம் உண்மையில் தமிழ் அரசியலிலும் சமூக வாழ்க்கையிலும் பிராமண மேலாதிக்கத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வழிவகுத்தது. அவரது நோக்கம் சமத்துவம் மற்றும் அறிவியல் மனநிலையின் செய்தியைப் பரப்புவதில் உதவியது. சாதி அடிப்படையிலான சமூகப் பிரிவினை மற்றும் பாகுபாடுகளை நீக்குதல், பெண்களின் நிலையில் முன்னேற்றம், பிராமணரல்லாதவர்களுக்கு கோயில் நுழைவு மற்றும் மேலாண்மை உரிமை, தமிழை விட இந்தி மேலாதிக்கத்தைத் தடுத்தல் மற்றும் தமிழை அலுவல் மொழியாகப் பெறுதல், அதன் மூலம் அதன் அந்தஸ்தை மேம்படுத்துதல் மற்றும் அதன் வளர்ச்சிக்கு பங்களித்தல், இந்திய அரசியலமைப்பில் முதல் திருத்தத்தை ஏற்படுத்திய அரசு வேலைகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளுக்கான இடஒதுக்கீடு மற்றும் தமிழ்நாட்டில் பிற்படுத்தப்பட்ட சாதிகளிலிருந்து ஒரு புதிய தலைமை தோன்றுவது ஆகியவை அவரது புரட்சிகர மரபின் உறுதியான எடுத்துக்காட்டுகளாகும், அவை புறக்கணிக்க முடியாத அளவுக்குத் தெரிகின்றன.

பெரியாரை நிலைநிறுத்துதல்

பெரியாரைப் புரிந்துகொள்வது என்பது அந்த நபரைப் புரிந்துகொள்வதில் இருந்து தொடங்க வேண்டும். முன்னாள் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் (இப்போது தமிழ்நாடு) உள்ள ஈரோட்டில், நாயக்கர்கள் என்ற பின்தங்கிய சாதியைச் சேர்ந்த ஒரு பணக்கார வணிகக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். நான்காம் வகுப்பு வரை மட்டுமே படித்த அவர், நாட்டைச் சுற்றிப் பார்க்க வீட்டை விட்டு வெளியேறிய இளைஞனாக இருந்தார். பனாரஸில் ஒரு துறவி வாழ்க்கையைக் கூட வாழ்ந்தார். மதத்தின் பெயரால் பரவும் ஏமாற்று வேலைகளை இங்குதான் கற்றுக்கொண்டார். சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிய அவர், வணிகத்தில் தனது திறமையைப் பிரதிபலித்தார், பொது நடவடிக்கைகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். ஈரோடு நகராட்சியின் தலைவராகவும், கௌரவ நீதிபதியாகவும் இருந்தார். சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல பதவிகளை வகித்தார். 1919 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் சேர்ந்து தீவிர காந்தியவாதியானார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் குழுவின் செயலாளர் மற்றும் தலைவர் பதவிகளை வகித்தார். தனது ஒவ்வொரு பதவியிலும், அவர் எப்போதும் சமூக

நீதிக்காக பாடுபட்டார், மேலும் 'சேவை' என்பது அவரது ஒரே குறிக்கோளாக இருந்தது. 1924 இல், கேரளாவில் பிரபலமான வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தை அவர் வழிநடத்தினார். வைக்கம் கோயிலைச் சுற்றியுள்ள தெருக்களில் ஈழவர்கள் 'தாழ்ந்த பிறப்பு' காரணமாக நுழைய அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவர் சிறைவாசத்தை எதிர்கொண்டார், ஆனால் இறுதியில் அவர் தனது சத்தியாக்கிரகத்தில் வெற்றி பெற்றார் மற்றும் வைக்கத்தின் நாயகனாக அறிவிக்கப்பட்டார். அவர் காங்கிரசில் ஒரு முக்கியமான பதவியில் பணியாற்றினாலும், அமைப்புக்குள் சாதி பாரபட்சங்களை எதிர்கொண்டார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியின் முதல் பிராமணரல்லாத தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது கட்சியில் இருந்த பாரபட்சங்களை அவர் நேரடியாக ருசித்தார். முடிவு அறிவிக்கப்பட்ட உடனேயே, அபத்தமான காரணங்களுக்காக நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது. இருப்பினும் அது தோற்கடிக்கப்பட்டது. 1925 ஆம் ஆண்டில், காஞ்சிபுரம் காங்கிரசில் 'வகுப்பு பிரதிநிதித்துவம்' குறித்த அவரது தீர்மானம், ஆறு ஆண்டுகளாக கட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள முயற்சித்து வந்தது, திறந்த அமர்வில் அனுமதிக்கப்படாதபோது, அவர் ஒருமுறை காங்கிரசை விட்டு வெளியேறி, அது பிராமண ஏகாதிபத்தியத்தின் கோட்டை என்று அறிவித்தார்.

அதன் பிறகு, 1938 இல் அவர் தலைமை தாங்கிய நீதிக்கட்சியுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அதை அரசியல் சாராத சமூக அமைப்பான திராவிடர் கழகமாக மாற்றினார். ஆரம்பகால அமைப்பு இப்போது ஓரங்கட்டப்பட்டுள்ளது, அதன் கிளைகளான திமுக, அதிமுக மற்றும் ம.தி.மு.க. ஆகியவை இன்று தமிழக அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இதற்கிடையில், சமூக சீர்திருத்தம் மற்றும் சமூக மேம்பாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சுயமரியாதை இயக்கத்தை அவர் தொடங்கினார். முதல் சுயமரியாதை இயக்கம் பிப்ரவரி 1929 இல் செங்கல்பட்டில் நடைபெற்றது. 1932 இல், பெரியார் சோவியத் யூனியனுக்குள் விரிவாகப் பயணம் செய்தார், அங்கு பகுத்தறிவு மத விரோத சமத்துவ சமூக ஒழுங்கு

மற்றும் அறிவியல், தொழில்நுட்ப மற்றும் பொருளாதார முன்னேற்றங்களால் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டார். கம்யூனிசத்தின் நீண்டகால வெளிப்பாட்டிலிருந்து திரும்பிய பிறகு, இயக்கத்தின் அரசியல் கிளையாக சுயமரியாதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தொடங்கினார். அவர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், பின்னர் கட்சி தடை செய்யப்பட்டது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காக பணியாற்றுவதை நிறுத்தாவிட்டால், அவரது அனைத்து நடவடிக்கைகளும் தடை செய்யப்படும் என்று அவருக்கு எச்சரிக்கப்பட்டது. சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடர அவர் தனது கம்யூனிஸ்ட் நடவடிக்கைகளை கைவிட்டார், ஆனால் அவரது கருத்துக்கள் அவற்றின் செல்வாக்கைக் கொண்டிருந்தன.

காலனித்துவ சூழலைக் குறிப்பிடாமல் பெரியாரை புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்தியாவின் காலனித்துவம் ஐரோப்பாவின் மறுமலர்ச்சி உணர்வை அவளுக்கு வெளிப்படுத்தியது. ஒரு பண்டைய ஆனால் இறக்கும் நாகரிகத்திற்கு, அந்த சந்திப்பு மிகப்பெரியதாக இருந்தது. அவர்களின் வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்களின் வீரியமும் அவர்களின் நவீன வழிகளும் ஆரம்ப காலனித்துவ கட்டத்தின் அறிவொளி பெற்ற இந்தியர்களுக்கு கண்களைத் திறப்பதாக இருந்தன. ஒரு பண்டைய நாகரிகத்தின் பெருமைமிக்க சந்ததியினர் என்று தங்களைக் கருதிய இந்தியர்கள் மேற்கத்திய கலாச்சார மேலாதிக்கத்திற்கு அடிபணியக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் தங்கள் சொந்த கலாச்சாரம் மற்றும் நாகரிகத்தின் நிலை குறித்து கடுமையான கவலைகளை எழுப்பினர். பலர் தங்கள் பண்டைய நாகரிகத்தின் இழந்த மகிமை என்று கருதியதை மீட்டெடுக்க சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இந்த பெரிய திட்டம் நவீனத்தின் சாரத்தை இந்திய மரபுகளில் நல்லது என்று கருதியவற்றுடன் இணைக்க முயன்றது. உண்மையில் மரபுகள் பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதநேயத்தின் அடிப்படையில் சோதிக்கப்பட்டன - நவீனத்தின் இரட்டை ஒன்றையொன்று சார்ந்த அடிப்படைகள். அவர்களின் முயற்சிகளும் சாதனைகளும் இந்திய மறுமலர்ச்சி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அடுத்த கட்டம் இந்திய தேசியத்தின் பரவல். நவீனத்துவம் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய தேசத்தின் நிகழ்வு ஐரோப்பாவில் தோன்றியது. இது அடிப்படையில் ஒரு இன-இராணுவவாத நிகழ்வாகும், இது ஐரோப்பாவின்

புதிய பகுத்தறிவு உலகக் கண்ணோட்டத்தில் மதத்தை பெருமளவில் மாற்றியது. இந்த நிகழ்வு பேரரசுகள் வழியாக காலனிகளிலும் ஊடுருவியது. இந்தியாவில், தேசியம் என்ற கருத்து சுய மீட்பின் நாகரிக நோக்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டது, மேலும் காலப்போக்கில் ஒரு புதிய தேசம் பிறந்தது, ஆனால் ஒரு பண்டைய உணர்வோடு.

மறுமலர்ச்சி மற்றும் தேசம் ஆரம்பத்தில் உயர் சாதி உயர்குடி திட்டங்களாக இருந்தன. காலனித்துவ இந்தியாவின் சீர்திருத்தவாத மயக்கத்தின் போக்கில் முளைத்த தேசியவாதம் பின்னர் சீர்திருத்த செயல்முறையை உள்ளடக்கியது மற்றும் வளர்ந்து வரும் நடுத்தர மற்றும் கீழ் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் பரவியது. ஆனால் அதன் ஈர்ப்பு உலகளாவியதாக இல்லை. நாகரிக மீட்பு இந்த நிலத்தின் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு எந்த அர்த்தத்தையும் கொண்டு செல்லவில்லை. ஏகாதிபத்திய சுரண்டல், ஒடுக்குமுறை, அவமானம் மற்றும் தேசிய பெருமை ஆகியவை மற்றபடி, மொத்த சீரழிவு மற்றும் இழப்பு வாழ்க்கையை வழிநடத்தியவர்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. ஆயினும்கூட, இந்த திட்டங்களின் தத்துவ அடித்தளங்கள், அதாவது, பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதநேயம் ஆகியவை கவலைகளை எழுப்பின, ஆனால் இந்த திட்டங்களால் கவனிக்கப்படவில்லை என்றாலும், பல நூற்றாண்டுகளாக மனிதாபிமானமற்ற இருப்பை அனுபவித்த அந்த பிரிவுகளின் மக்களை கூட விழித்தெழுச் செய்தன. இந்த விழிப்புணர்வின் சாராம்சம் மனிதர்களின் மதிப்பு மற்றும் கண்ணியம். பலருக்கு, கண்ணியம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டத்தை விட ஒரு சமூகப் போராட்டமாக, மிகவும் சட்டப்பூர்வமாக முக்கியமானது.

இந்த அடிப்படை சுதந்திரத்தின் பிரச்சினையை எழுப்பிய மிகப்பெரிய ஆதரவாளர்களில் பெரியார் நிச்சயமாக ஒருவர். இந்தியாவின் படிநிலை சாதி ஒழுங்கின் கீழ் மட்டத்தில் இருந்த பெரும்பாலான இந்தியர்களுக்கு காலனித்துவ அடிமைத்தனத்தின் பிரச்சினை இரண்டாம் நிலையாக இருந்தது. பண்டைய சமூக ஆட்சியால் நிகழ்த்தப்பட்ட சுரண்டல் மற்றும் ஒடுக்குமுறை உடனடி மற்றும்

வேதனையான அனுபவமாகும். ஏராளமானோர் வேதப்பூர்வ அல்லது மத வகையான நிறுவெறியை எதிர்கொண்டனர். தெற்கின் செல்வாக்கு மிக்க காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தபோதிலும், பெரியார் அத்தகைய சாதி தப்பெண்ணங்களை எதிர்கொண்டார். அவர் ஒரு பணக்கார குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்ற உண்மை இருந்தபோதிலும், அவர் ஒரு சிறந்த சமூக மற்றும் மத சீர்திருத்தவாதியாகவும், மிக முக்கியமான காங்கிரஸ் தலைவராகவும் இருந்தார். இருப்பினும், அவரது இருப்பு அல்லது தொடர்பு மாசுபடுத்துவதாகவோ அல்லது அசுத்தப்படுத்துவதாகவோ கருதப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளின் அதிகாரமளிப்புக்கான ஒவ்வொரு முயற்சியும் பிராமணர்களின் மிகவும் சுறுசுறுப்பான மற்றும் சக்திவாய்ந்த லாபியால் தடுக்கப்பட்டது.

இந்தப் பணியில், உலகின் பெரும்பாலான பெரிய தலைவர்களிடையே நடைமுறையில் இருப்பது போல, அவர் கடவுளின் பெயரால் முறையிடவில்லை, மாறாக கடவுள் என்ற கருத்தை மிகவும் வெளிப்படையான முறையில் நிராகரித்தார். வேறு சில உயர்ந்த இலட்சியங்களின் பெயரால் அவர் மக்களை ஊக்குவிக்கவும் இல்லை. அவர் பெரும்பாலும் அனைவரிடமும் உள்ள பகுத்தறிவுத் திறனை நம்பியிருந்தார், இதற்காக அவர் மக்களுடன் தனது கடைசி வரை வாக்குவாதங்களில் ஈடுபட்டார், அவர்களை அவரது வார்த்தைகளால் மட்டுமல்ல, அவரது செயல்களாலும் அவர்களின் மயக்கத்திலிருந்து வெளியே வரத் தூண்டினார். அவரது வழிகள் சாக்ரடீஸுடன் குறிப்பிடத்தக்க ஒற்றுமையைக் கொண்டிருப்பதால், அவர் கிழக்கின் சாக்ரடீஸ் என்று சரியாக அழைக்கப்படுகிறார்.

மேற்கத்திய நாடுகளின் சாதனைகளால் அவர் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டார். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் அவர்களின் முன்னேற்றங்கள் அவர்களை உலகின் எஜமானர்களாக ஆக்கியுள்ளன, மேலும் இயற்கையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல துயரங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவித்துள்ளன என்பதை அவர் கூர்ந்து கவனித்தார். அவர்களின் கல்வி முறையால் அவர்களுக்குள் பதிக்கப்பட்ட அவர்களின் பகுத்தறிவு நோக்குநிலை, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம் என்பதைக்

கண்டறிந்தார். சாக்ரடீஸில் தொடங்கி இங்கர்சால், பிராட்லா மற்றும் ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் வழியாகச் சென்ற மேற்கத்திய தத்துவ மரபுகள் அவரது நம்பிக்கையை வலுப்படுத்தின, மேலும் கௌதம புத்தர் மற்றும் திருவள்ளுவர் போன்ற மாமனிதர்களால் பரப்பப்பட்ட இந்திய பகுத்தறிவு மரபுகள் கூட அவரை ஊக்கப்படுத்தின, மேலும் அவர் தங்கள் முடிக்கப்படாத பணியை முடிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். அவரது சமகாலத்தவரான ஜவஹர்லால் நேருவும், ஒரு அசைக்க முடியாத பகுத்தறிவாளர் ஆவார், மேலும் அவரது பாராட்டைப் பெற்றார்.

அவரது காலத்தின் மற்றொரு சக்திவாய்ந்த நிகழ்வான கம்யூனிசமும் அவரது சிந்தனையை ஆழமாக பாதித்தது. இயக்கத்தின் பகுத்தறிவு மற்றும் மத எதிர்ப்பு அணுகுமுறை மற்றும் சோவியத் யூனியனில் அடையப்பட்ட சமத்துவத்துடன் கூடிய பொருளாதார வளர்ச்சி ஆகியவற்றால் அவர் மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டார்.

பெரியாரின் கோட்பாடு

பெரியார் ஒரு பகுத்தறிவாளர், அவரது அனைத்து இருப்பும் புறநிலை சார்ந்ததாக இருந்தது, பகுப்பாய்வுக்கான அவரது உறுதியான வழிமுறையாக இருந்தது. அவரது கருவிகள் அறிவியல் மற்றும் உலகளாவியதாக இருந்தபோதிலும், அவரது கவலைகள் அவரது சூழலுடன் தொடர்புடையவை. மதம், சாதி மற்றும் ஆன்மீகத்தின் பெயரால் திணிக்கப்பட்ட மற்றும் வரலாற்று ரீதியாக நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட பிராமண மேலாதிக்க ஒழுங்குமுறையால் அவர் மிகவும் வேதனைப்பட்டார், இது தெற்கில் உள்ள பெரும்பான்மையான திராவிட மக்களை மனிதாபிமானமற்றதாக்கியது. அநீதிகளை ஒழித்து, நியாயமான மற்றும் சமத்துவ சமூகத்தின் அடித்தளத்தை அமைக்கும் பொறுப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆனால் அது ஒரு சிக்கலான பணி. பாதிக்கப்பட்ட மக்களால் இயற்கையானது என்று உள்வாங்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றுக்கு எதிரான போராட்டம். அவர் வரைந்த போர்க்களங்களும் அவர் நடத்திய போர்களும் தனிநபர்களின் மனதிலும் அவர்களின் கூட்டு நனவிலும் அதிகமாக இருந்தன. தென்னிந்தியாவில், குறிப்பாக

தமிழ்நாட்டில் திராவிடர்களின் துயரமான இருப்பால் அவர் கலக்கமடைந்தார். அவர்களின் விடுதலைக்காக அவர் போராடினார், ஆனால் அவரது கருத்துக்கள் உண்மையில் பரந்த பயன்பாடுகளையும் தாக்கங்களையும் கொண்டுள்ளன.

பெரியாரின் கொள்கைகளின் அடிப்படையான பகுத்தறிவு, இருப்பினும், ஆளுமை இல்லாததாக இல்லை. சமூக நீதிக்கான அவரது வேண்டுகோள் உறுதியான பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டது, ஆனால் புதைபடிவ மதத்திலிருந்து புனிதத்தைப் பெற்ற ஆழமாக வேரூன்றிய சாதியால் நிகழ்த்தப்படும் அநீதிகளைத் தோற்கடிக்க அது ஒரு மிஷனரி பிரச்சாரமாக இருக்க வேண்டியிருந்ததால், இந்தப் பிரச்சினைக்கான அவரது அணுகுமுறை மிகவும் தனிப்பட்டது. அவர் நடத்திய போர் சுருக்கமானது அல்ல. அது நேரடியானது மற்றும் மிகவும் தனிப்பட்டது. அவர் அறிவித்தார்: ஈ.வி. ராமசாமி, திராவிட சமூகத்தை விழிப்புணர்வைப் பெறச் செய்து, உலகின் பிற சமூகங்களைப் போல கண்ணியமான சமூகமாக மாற்றும் பணியை நானே ஏற்றுக்கொண்டேன்.

நான் வேறு எதனுடனும் பற்றுக் கொள்ளாத அளவுக்கு, கருத்துக்களை உணர்ந்து, பகுத்தறிவுவாதத்தின் அடிப்படையில் திட்டங்களை வகுக்கும் அளவுக்கு, பணியைத் தொடர எனக்கு போதுமான தகுதி இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். ஒரு சமூகப் பணியை மேற்கொள்பவருக்கு அதுவே போதுமானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அவர் கூறும் கருத்துக்களையும் அவர் வெளிப்படுத்தினார். உதாரணமாக, நாத்திகத்தை ஒரு சிறந்த தனிப்பட்ட நல்லொழுக்கமாக அவர் பரப்பினார். 'கடவுள் இல்லை என்று ஒருவர் கூறினால், அவர் தன்னைப் பற்றிய தெய்வீக பண்புகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ... உலகின் தனித்துவமான யதார்த்தங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள காரணங்களை அவர் அறிந்திருக்க வேண்டுமா? ..., யாருக்கு கடவுள் இல்லை? உண்மையிலேயே ஞானம் பெற்றவருக்கு கடவுள் இல்லை. எல்லா தத்துவங்களுக்கும் அவர்தான் முடிவு. அத்தகைய ஞானம் பெற்ற மனிதரை யாரும் பாரபட்சம் காட்ட மாட்டார்கள். அவர் யாரையும் வெறுக்க மாட்டார். அவரை

வெறுக்கும் எவரும் ஒரு முட்டாள்.' மேலும், ஒரு உண்மையான நாத்திகரை வெறுக்கக்கூடாது என்றும், அவர் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்றும், பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கோரினார்.

பொதுவாக, நெறிமுறை கோட்பாடுகள் ஒரு வடிவியல் பாணியில் சிந்தனை அமைப்பாக உருவாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு அச்ச முன்மொழிவை நாடுகின்றன. இந்த அடிப்படை முன்மொழிவு துப்பறியும் அல்லது தூண்டும். இதனுடன் தொடர்புடையது, கோட்பாட்டாளரின் நிலைப்பாட்டுடன் தொடர்புடைய அத்தகைய கோட்பாட்டின் மற்றொரு அம்சமாகும். சமூகங்களை தங்கள் கற்பனையில் மட்டுமே கட்டமைக்கும் நாற்காலி கோட்பாட்டாளர்கள் உள்ளனர், அவர்களுக்கு உண்மையான சமூகங்கள் மற்றும் உண்மையான மக்களுடன் சிறிதும் சம்பந்தமில்லை. பெரியார் ஒரு நாற்காலி கோட்பாட்டாளர் அல்ல, அவர் தனது (தர்க்கரீதியான) கற்பனையில் புதிய உலகங்களை ஊகித்தார். அவர் தனது கருத்துக்களை நடைமுறையிலிருந்து பெற்றார். அவர் எதை நம்பினார், எதை அவர் கடைப்பிடித்தார், எதை அவர் நம்பினார். புத்தகங்கள் அல்லது ஆராய்ச்சியை நாடாமல் தனது பகுத்தறிவு உலகக் கண்ணோட்டத்தை அடைந்தார். வாழ்க்கையை கவனிப்பதன் மூலம் அவர் தனது கொள்கைகளைப் பெற்றார். மறுமுனையில், தங்கள் உடனடி சூழலைப் பற்றி மிகவும் வெறித்தனமாக இருக்கும் பயிற்சியாளர்-கோட்பாட்டாளர்கள் உள்ளனர், அவர்களின் பார்வைகள் உடனடி சூழலைத் தாண்டிச் செல்லவில்லை. பெரியாரின் கருத்துக்கள் உண்மையில் அனுபவங்களிலிருந்து பெறப்பட்டன - மிகவும் சுறுசுறுப்பான மற்றும் பயனுள்ள அரசியல் தலைவர் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தவாதியின் அனுபவங்கள். ஆனால் அவரது வழித்தோன்றல்கள் புறநிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அறிவியல் மற்றும் செயல்பாடுகள் இரண்டின் முட்டாள்தனங்களையும் அவர் கணிசமான வெற்றியுடன் முறியடித்தார்.

பல நேர்மறைவாதிகள் கற்பனாவாதத்தின் தீர்க்கதரிசிகளாகவும் இருந்தனர். பெரியார் இந்த புலமைப் பற்றுகளிலிருந்தும் விடுபட்டார். கற்பனாவாதம் பற்றிய எந்த தரிசனங்களையும் அவர் வழங்கவில்லை. அவரது செய்தி கடுமையானதாகவும்

யதார்த்தமாகவும் இருந்தது. அவர் கம்யூனிசத்தை நம்பினார். ஆனால் கம்யூனிசம் பற்றிய அவரது கருத்து தரையில் உறுதியாக வேருன்றி தமிழ் நிலத்தின் தனித்தன்மைகளில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தது. மக்களிடமிருந்து அவர் விரும்பியது மிகவும் எளிமையானது - அவர்களின் மனிதநேயத்தின் மீட்பு. யோசனை தெளிவாக இருந்தது. அச்சுறுத்தும் தத்துவம், குழப்பமான மாய சொற்பொழிவு, சொற்களஞ்சியக் கோட்பாடு உருவாக்கம் அல்லது அடைய முடியாத கற்பனாவாதத்தின் இலக்கு எதுவும் இல்லை. பெரியாரின் குறிக்கோளின் தெளிவு அதை மிகவும் எளிமையாகத் தோன்றச் செய்தது, ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்துவது மிகப்பெரிய அளவிலான செயல்முறையாகும். இந்த நோக்கம் ஆயிரக்கணக்கான சந்தேகங்கள், தப்பெண்ணங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. ஆயினும்கூட, அவரது சளைக்காத வீரியம், மகத்தான தைரியம் மற்றும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகியவற்றால் பணியின் அளவு நன்கு பொருந்தியது.

தற்காலிக மற்றும் உடனடி என்பதற்கு அப்பாற்பட்ட செயல்பாடு மற்றும் புலமை ஆகியவற்றின் அரிதான சேர்க்கைகள் உள்ளன. பெரியார் அந்த வகையான ஆர்வலர்-தத்துவவாதிகளைச் சேர்ந்தவர். மேலும், சிந்தனையின் தெளிவு, புறநிலைக்கான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் பகுத்தறிவை நம்பிக்கையின் ஒரு பொருளாக மாற்றுதல் மற்றும் அவரது மீட்பர் முறையீட்டின் அடிப்படை ஆகியவை அவரை அந்த அரிய வகையான ஆர்வலர்-தத்துவவாதிகளிலும் தனித்து நிற்கச் செய்கின்றன.

சாதி ஒழிப்பு

பெரியார் எதிர்கொண்ட அடிப்படைப் பிரச்சனை, அவரைச் சுற்றியுள்ள பெரும்பான்மையான மனிதகுலத்திற்கு அடிப்படை கண்ணியத்தை மறுப்பதாகும். மேலும் அவரது தத்துவத்தின் அடிப்படைக் கருத்து என்னவென்றால், அனைத்து ஆண்களும் பெண்களும் கண்ணியத்துடன் வாழ வேண்டும், அவர்களின் உடல், மன மற்றும் தார்மீக திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள சம வாய்ப்புகள் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். இதை அடைவதற்கு, அனைத்து வகையான அநீதியான பாகுபாடுகளுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்து சமூக நீதியையும் பகுத்தறிவுக் கண்ணோட்டத்தையும் ஊக்குவிக்க விரும்பினார். இந்தப் பிரச்சினை

முழுமையான உடல் ரீதியான அடிமைத்தனத்துடன் தொடர்புடையது அல்ல, மாறாக ஆன்மீகம் மற்றும் மதத்தால் சூழப்பட்ட ஒடுக்குமுறை வரிசையுடன் தொடர்புடையது. அவர் எதிர்கொள்ள முயன்ற வரிசை பிராமணியம். இந்த முழுமையான ஒழுங்கு ஒரு படிநிலை சமூக அமைப்பை உள்ளடக்கியது, அதில் பொருளாதாரத் தொழில், சமூக உறவுகள் மற்றும் பல சலுகைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் அந்த படிநிலையில் அமைந்துள்ள சாதிகளுடன் தொடர்புடையவை. இந்த ஒழுங்கின் மோசமான அம்சம் மாசுபாடு மற்றும் தூய்மையின் நடைமுறையாகும், அவை மிகவும் தீவிரமானவை, சமூக ஒழுங்கில் மிகக் குறைந்த சாதியினரின் பார்வை மற்றும் நிழல்கள் கூட மாசுபடுத்துவதாகக் கருதப்பட்டன. இந்த வரிசையில், பிராமணர்கள் மிக உயர்ந்த பதவியை வகித்தனர், தூய்மையானவர்களாகக் கருதப்பட்டனர், மேலும் சடங்கு ரீதியாக மட்டுமல்ல, எல்லா வகையிலும் ஒரு உயர்ந்த பதவியைக் கொண்டிருந்தனர். முரண்பாடாக, குவியலின் உச்சியில் அமர்ந்திருக்கும் பிராமணரைத் தவிர, அனைத்து சாதிகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய வகையில் உயர்ந்தவை அல்லது தாழ்ந்தவை என்று தரப்படுத்தப்பட்டன. மேலும் இந்த வரிசை ஒரு தெய்வீக படைப்பாக புனிதப்படுத்தப்பட்டது.

பெரியார் ஒரு செல்வந்தராகவும், காங்கிரசில் தலைவராகப் பணியாற்றியதால் செல்வாக்கு மிக்கவராகவும் இருந்தபோதிலும், தேசிய இயக்கத்தின் மிகப்பெரிய தளமான அந்த தேசிய அமைப்பின் அமைப்பிற்குள்ளும் கூட தனது சாதி காரணமாக அவமானத்தை அனுபவித்தார். அவர் தனது இருப்பு மற்றும் அவர் பயன்படுத்திய பொருட்களால் தனது சுற்றுப்புறத்தை மாசுபடுத்தும் ஒருவராகக் கருதப்பட்டார். பாரம்பரிய சமூக அமைப்புகள் மற்றும் வரவிருக்கும் அரசியல் அமைப்புகளில் மட்டுமல்ல, தொழிற்சாலைகள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களிலும் சாதிவாதம் செழித்தது. முற்போக்கான மார்க்சிஸ்டுகளால் கூட இந்திய சமூக உறவுகளின் இந்த ஆழமான நோயை நிவர்த்தி செய்ய முடியவில்லை. அவற்றின் பின்னால் உள்ள கருத்தியல் வெற்றுத்தன்மை மற்றும் ஏமாற்றுதலை அம்பலப்படுத்துவதன் மூலமும், போராட்டத்தை தனது தனிப்பட்ட பணியாகக் கொண்டும் அவர் இந்த

பாகுபாடுகளை எதிர்த்துப் போராடினார். 'இன்று கணிசமான மக்கள் தொகை தீண்டத்தகாதவர்களாகவே உள்ளது, மேலும் சூத்திரர்கள் மற்றும் அடிமைகள், கூலிகள் மற்றும் அடிமைகள் என்ற பெயரில் மற்றொரு கணிசமான மக்கள் தொகை உள்ளது. இவற்றை மாற்ற உதவ முடியாத சுதந்திரத்தை யார் விரும்புகிறார்கள்?' இந்தத் துறையில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியாத மதம், வேதங்கள் மற்றும் கடவுள் யாருக்கு வேண்டும்?

அடிப்படைப் பிரச்சினை அதன் விளைவுகளைக் கொண்டிருந்தது - தார்மீக மற்றும் பொருள் ரீதியான பின்தங்கிய நிலை, சமூகப் பிளவுகள் மற்றும் மக்களிடையே பரஸ்பர வெறுப்பு, இது சமூகத்தை பலவீனப்படுத்தியது மற்றும் சொல்லொணா துயரங்களை ஏற்படுத்தியது. சமூகக் கோளாறுகளுக்குப் பின்னால் உள்ள முக்கிய காரணம் சாதிவாதம் என்று அவர் கருதினார், இது ஆரியர்களால் தங்கள் சொந்த நலனுக்காகத் தென்னக மக்கள் மீது திணிக்கப்பட்டது. மக்கள் அப்பாவிகளாக இருந்தனர், ஆரியர்களின் ஏமாற்றுதலை உணரவில்லை, அவர்களின் பிரிவினை வடிவமைப்புகள் மற்றும் ஆதிக்கத்திற்கு பலியாயினர். இந்த அமைப்பு அடிப்படை ஆரிய வேதங்களான வேதங்களால் புனிதப்படுத்தப்பட்டது. கொள்கை வர்ணாஸ்ரம தர்மம். இதன்படி சமூகம் பிராமணர்கள், சூத்திரியர்கள், வைஷ்யர்கள் மற்றும் சூத்திரர்கள் என நான்கு வர்ணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட சமூகப் பணிகள் ஒதுக்கப்பட்டன. ஆரியர்களின் சந்ததியினரான பிராமணர்கள் இந்திய சமூகத்தின் சுயமாக நியமிக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக மாறினர். அவர்கள் வேதங்களை உண்மையில் தங்கள் சொந்த நலனுக்காக எழுதி, அவற்றை கடவுளின் வார்த்தைகள் என்று அறிவித்தனர். இது பகுத்தறிவு, யதார்த்தம், அனுபவங்கள் மற்றும் சோதனைகளின் அடிப்படையில் உண்மையைப் புரிந்துகொள்வதைத் தவிர்ப்பதற்கான ஒரு சூழ்ச்சியாகும். அவர்கள் விசாரணையைத் தடைசெய்தனர், மேலும் மக்களை அடிமைப்படுத்த பயமுறுத்துவதற்காக பாவம் மற்றும் நரகம் பற்றிய வதந்தியைப் பரப்பினர். இந்த வரிசையில் பிராமணர்கள் தங்களுக்கு ஒரு உயர்ந்த நிலையை ஒதுக்கிக் கொண்டனர்;

மற்ற வர்ணங்கள் தங்களுக்குள் ஒரு படிநிலைப் பிரிவை நீட்டித்தனர். வர்ணங்களுக்குள் உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த வேறுபாடுகளுடன் சாதிகள் தோன்றின. இந்த ஏற்பாட்டில் சமூகம் தீர்க்கமுடியாத வகையில் பிளவுபட்டது. இந்தப் பிரிவின் வேர் பிராமண மேலாதிக்கம், பெரியார் இந்த மேலாதிக்கத்தை ஒழிக்க முடிவு செய்தார்.

பெண் விடுதலை

சாதி என்பது அவரது ஒரே கவலை அல்ல. அவர் தொட்ட பல பிரச்சினைகளில், பாலினம் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாக இருந்தது. பெண்களை அடக்குவதற்கு, அவர்கள் முழு சுதந்திரத்திற்கு தகுதியானவர்கள் என்று உணராததால் அவர்களே பொறுப்பு என்று அவர் கூறினார். மேலும் அவர்கள் தங்கள் சொந்த அடிமைத்தனத்தால் தனியாக பாதிக்கப்படவில்லை. ஆண்கள் தங்கள் நேர்மையையும் சுதந்திரத்தையும் இழந்தனர், ஏனெனில் அவர்கள் அவர்களைச் சார்ந்து குடும்பங்கள் இருந்தன. அவர்கள் தேவையற்ற பொறுப்பை ஏற்க வேண்டியிருந்தது மற்றும் தேவையற்ற கவலைகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. ஆனால் ஆண்கள் பகுத்தறிவைப் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் பெண்களை அடிமைப்படுத்தினர், கற்பு போன்ற கருத்துக்களை உருவாக்கினர் மற்றும் 'தூய்மையற்ற' பெண்களை விபச்சாரிகளாக வகைப்படுத்தினர், ஆனால் அவர்களே தாம்பத்திய நடத்தை தொடர்பாக அத்தகைய விதிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. பெண்கள் எங்கு, எங்கிருந்தாலும், அவர்கள் ஆண்களால் கண்காணிக்கப்பட்டனர். ஒரு பெண் தனது வாழ்க்கையின் தொழிலில் கணவன் அல்லது மகனைப் பொருட்படுத்தாமல் ஈடுபட முடிந்தால் மட்டுமே அவர்கள் தகுதியான நிலையை அடைய முடியும்.

உண்மையில், பெண்களின் பிரச்சினைகள் குறித்த அவரது அணுகுமுறை மிகவும் பாலின ரீதியாக இருந்தது, ஏனெனில் அவர் பிரச்சினையை ஒரு தனி ஒன்றாகக் கருதினார். பெண்களின் நிலையைப் பற்றிய அவரது சித்தரிப்பு, பெண்களின் விடுதலை பெரிய விடுதலைத் திட்டங்களிலிருந்து சுயாதீனமானது என்பதை தெளிவுபடுத்தியது.

பெண்களுக்குக் கல்வி மறுக்கப்பட்டது, அதனால் அவர்களின் அடிமைத்தனத்தை கேள்வி கேட்கும் திறனும் அறிவும் அவர்களுக்கு இல்லை. இருப்பினும், பெண்களின் அடிமைத்தனத்திற்கு மிக முக்கியமான காரணி, அவர்களுக்கு சொத்துரிமை இல்லாததுதான் என்று பெரியார் கருதினார். உண்மையில் ஆண்கள் பெண்களை தங்கள் சொத்தாக நடத்தினர். இதற்காகவே அவர்கள் பெண்களுக்கு மட்டுமே கற்பு என்ற கொள்கையை வகுத்தனர்.

சுதந்திரம் மற்றும் தைரியம் போன்ற குணங்கள் 'ஆண்மை' என்று கூறப்பட்டன, இதனால் ஆண் மேன்மையை ஒரு இயற்கையான நிகழ்வாக வகைப்படுத்தின. ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்காவிட்டால் பெண்கள் ஒருபோதும் சுதந்திரமாக இருக்க முடியாது, அதற்காக அவர்கள் ஆண்களைச் சார்ந்திருக்க முடியாது. 'பெண்களை மதிக்கிறோம், தங்கள் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபடுகிறோம் என்ற ஆண்களின் பாசாங்கு பெண்களை ஏமாற்றுவதற்கான ஒரு தந்திரம் மட்டுமே. ஒரு நரி கோழியையும் ஆட்டுக்குட்டியையும் விடுவிப்பதையோ, பூனை எலிகளை விடுவிப்பதையோ, அல்லது முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை விடுவிப்பதையோ நீங்கள் எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா?

பெண்கள் தங்கள் அடிமைத்தன மனநிலையிலிருந்து விடுபட வேண்டும், நாகரிகமாக இருப்பது என்பது நாகரீகமாக உடை அணிவது அல்லது அழகாக இருப்பது அல்ல, மாறாக ஆண்களுடன் சமமாக வாழ்வது என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். பெண்களுக்கு பகுத்தறிவு சிந்தனையில் கடுமையான கல்வி, பெண் விடுதலைக்காக திருமண வழக்கத்தில் மாற்றங்கள் மற்றும் பிறப்புக் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றை அவர் நாடினார். 'கணவன்' மற்றும் 'மனைவி' என்ற சொற்களைப் பொருத்தமற்றதாகக் கருதி, அவர்களைத் தோழர்கள் மற்றும் கூட்டாளிகள் என்று அழைத்தார். 'திருமணம்' அல்லது 'திருமணம்' என்ற சொற்களையும் அவர் நிராகரித்து, அதை 'வாழ்க்கையில் தோழமைக்கான ஒப்பந்தம்' என்று குறிப்பிட்டார்.

கிராமப்புறம்-நகர்ப்புறப் பிரிவினை

பெரியாரின் சமூக நீதிப் பிரச்சாரம் இந்தியாவைப் பீடித்த மற்றொரு சமத்துவமின்மையைத் தொட்டது - நகர்ப்புற-கிராமப் பிளவு, அல்லது இன்று இந்தியாவிற்கும் பாரதத்திற்கும் இடையிலான பிளவு என்று பெரும்பாலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. உண்மை என்னவென்றால், நகரவாசிகளுக்கும் கிராமப்புற மக்களுக்கும் இடையிலான பொருளாதார உறவுகள் சமமற்ற பரிமாற்றங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, மேலும் கிராமவாசிகள் முதுகெலும்பற்ற உழைப்பைச் செய்து குறைந்தபட்ச ஊதியத்தில் வாழ்கின்றனர், நகரவாசிகள் அவர்களின் விளைபொருட்களைச் சுரண்டுகிறார்கள். கிராமவாசிகளின் நிலையை வர்ணாஷ்ரம (சாதி) அமைப்பில் பஞ்சமர்கள் (தீண்டத்தகாதவர்கள்) நிலைக்கு சமப்படுத்தினார், அங்கு உயர் சாதியினர் உழைக்கும் தாழ்ந்த சாதி மக்களை சுரண்டுவதன் மூலம் செழித்தனர். சூத்திரர்கள் (பின்தங்கிய திராவிடர்கள்) மற்றும் பஞ்சமர்கள் உயர் சாதி பிராமணர்களுக்கு சேவை செய்ய உருவாக்கப்பட்டனர் என்ற கருத்து கிராமவாசிகளுக்கும் பொருந்தும், ஏனெனில் கிராமங்கள் நகரங்களுக்கு சேவை செய்யவே உள்ளன என்று நம்பப்பட்டது. உண்மையில் கிராமங்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், 'கிராமம்' என்ற வார்த்தை கூட அகராதிகளிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் வாதிட்டார். மருத்துவமனைகள், பள்ளி மற்றும் பூங்காக்கள் போன்ற வெற்று வசதிகள் இல்லாத, தொண்ணூறு சதவீத மக்கள் வசிக்கும் கிராமங்கள், வாழ்வதற்கு மிகவும் தகுதியான இடங்களாக இல்லை. கிராம மேம்பாட்டுக்கான அனைத்து திட்டங்களும் வெறும் முட்டாள்தனமானவை. முழுமையான நகரமயமாக்கல்தான் தீர்வு. தொழில்துறையில் புதிய முறைகள், விவசாயத்தை மறுசீரமைத்தல் மற்றும் சாத்தியமான அனைத்து விவசாய நடவடிக்கைகளையும் முழுமையாக இயந்திரமயமாக்குதல் ஆகியவற்றை அவர் நாடினார். விவசாயிகள் கூட்டுறவு அமைப்புகளின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்றும், இதனால் விளைபொருட்கள் அனைவரும் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும் என்றும் அவர் விரும்பினார். கிராமங்கள் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு

பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள், பூங்காக்கள், சினிமா அரங்குகள், நாடக அரங்குகள், பொழுதுபோக்கு மையங்கள், நூலகங்கள் போன்றவற்றைக் கொண்ட நகரங்களாக உருவாக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அனைத்து பொருட்களையும் பாதுகாக்க ஒரு நீதிபதி மற்றும் சந்தை இருக்க வேண்டும். அத்தகைய கொத்துக்களுக்கு அருகில் அமைந்துள்ள சிறு தொழில்களால் விவசாயம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார்.

பகுத்தறிவுவாதம்

மனித அடிமைத்தனம் மற்றும் துன்பத்திற்கான மூல காரணம், மக்களிடையே பகுத்தறிவு பார்வை இல்லாததுதான் என்று அவர் கண்டறிந்தார். 'நமது நாட்டில் தற்போது நிலவும் குழப்பம் மற்றும் சீரழிவுக்குக் காரணம், நாம் விசாரணை செய்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டு, பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து அடக்கப்பட்டதே ஆகும்.' தமிழர்களின் கண்ணோட்டம் பெரும்பாலும் அவர்களின் உணரப்பட்ட பண்டைய ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர்கள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைப் போலவே இருக்க வேண்டும் என்று கருதினர். புரிந்துகொள்ள முடியாத அடிப்படையில் அவர்கள் தங்கள் செயல்களை பகுத்தறிவு செய்தனர். கடவுள்கள், வேதங்களில் உள்ள எழுத்துக்கள் மற்றும் முனிவர்களின் கூற்றுகள் ஆகியவற்றின் பெயரால் அவர்கள் தங்கள் செயல்களை நியாயப்படுத்தினர். இது மேற்கு நாடுகளைப் போலல்லாமல் இருந்தது, அங்கு மக்கள் முன்னேறி, அறிவின் புதிய எல்லைகளை ஆராய்ந்து, புதிய தொழில்நுட்பங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். அவர்களின் முன்னேற்றம் அவர்களின் எதிர்காலம் சார்ந்த பகுத்தறிவு அணுகுமுறையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அவர் அறிவியல் அணுகுமுறையை பாரம்பரிய நம்பிக்கை அமைப்புகளிலிருந்து வேறுபடுத்தினார். அவரது அத்தகைய ஒரு எடுத்துக்காட்டு அவரது கருத்தை தெளிவுபடுத்தியது. உதாரணமாக, கடவுள்கள், மதங்கள், பிரசங்கிகள் மற்றும் வேதங்கள் அனைத்தும் ஏழைகளுக்கு கருணை காட்டுவது சொர்க்கத்தில் ஒரு இடத்தை உறுதி செய்யும் என்றும், நவீன அறிவியல் வறுமைக்கான காரணங்களைக்

கண்டறிந்து அதை ஒழிக்க முயற்சிக்கும் என்றும் அவர் கூறினார். இங்கே அவர் கண்டது என்னவென்றால், புலமை என்ற பெயரில் அதே பழைய கருத்துக்கள் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. புதிய சிந்தனையைத் தடைசெய்து, கற்பவர் பழையதை விமர்சனமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தும் வகையில் கல்வி முறை இருந்தது. இறுதியில் இந்த வகையான கல்வி இங்குள்ள மக்களிடையே பகுத்தறியும் திறனை மழுங்கடித்தது.

பெரியார் மக்களை எதையும் பகுத்தறிவு இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அது பழையது, வழக்கம், பழக்கம், பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, செவிவழிச் செய்திகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மர்மமானது, மந்திரம் அல்லது தெய்வீகமானது, ஒரு துறவியால் பேசப்பட்டது, அல்லது கடவுள் சொன்னதாகக் கூறப்பட்டது என்பதற்காக மட்டுமே எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. ஒரு மனிதனின் தனித்துவமான அம்சம் பகுத்தறிவு, மேலும் அவள்/அவள் இந்த திறனைப் பயன்படுத்தி சரியான வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டும். இந்தச் செயல்பாட்டில், அவர் கடவுளை நிராகரிப்பதை பகுத்தறிவின் அடிப்படைப் பயன்பாடாக மாற்றினார். அவர் கூறினார், 'நான் எண்ணங்களை இழைகளால் ஆராய்ந்தேன், சத்தியத்தை ஒரு உணர்ச்சியற்ற ஆராய்பவரின் மனப்பான்மையைக் காத்துக்கொண்டேன். கடவுளைப் பற்றிய எந்தக் கண்ணோட்டத்தையும் என்னால் அடைய முடியவில்லை.' கடவுள் என்ற கருத்து இந்தியர்களிடமிருந்து ஆற்றலை வெளியேற்றுவதை அவர் கண்டறிந்தார். ஒருவரின் சொந்த பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தாமல் செவிவழிச் செய்திகளில் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்பதில் அவர் மிகவும் குறிப்பிட்டவர், இது ஏமாற்றத்தையும் துயரத்தையும் விளைவித்தது என்று அவர் கூறினார். 'கடவுள் தன்னை யாருக்கும் வெளிப்படுத்தியதில்லை' என்று அவர் கூறினார். கடவுள் ஞானம் பெற்றவர் என்று கூறுபவர்களால் மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டு, அறியாதவர்களுக்கு மட்டுமே வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்.' பழைய மனித சமூகங்களிலும் நவீன சமூகங்களிலும் வழிபாடு அறியப்படாத இயற்கை

நிகழ்வுகளின் பயம் மற்றும் அச்சத்திலிருந்து தோன்றியதாக அவர் ஊகித்தார். ஒரு பகுத்தறிவு அணுகுமுறை சமூக விடுதலைக்கு முக்கியமானது என்றும் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமானது என்றும் அவர் நம்பினார். பகுத்தறிவு சிந்தனை மூலம் மட்டுமே பொருளாதார வளர்ச்சி சாத்தியமாகும் என்று அவர் கருதினார்.

பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கத்தைத் தொடங்கினார், மக்கள் சமூகத்தில் தங்கள் தகுதியான இடத்தை மீட்டெடுக்க வழிகாட்ட வேண்டும் என்பதே இதன் நோக்கமாகும். பெரியார் கூறினார், 'உண்மையான சுயமரியாதை இயக்கத்தின் நோக்கம் மனிதனின் சுயமரியாதை உணர்வுகளுக்கு பாதகமாகத் தோன்றும் எதையும் மாற்றுவதாகும். உலக பழக்கவழக்கங்களுக்கும், மரபுவழிக்கும், மதத்தின் கடுமைகளுக்கும் உங்களை அடிமைப்படுத்துவது, உங்கள் பகுத்தறிவு மற்றும் அனுபவ உண்மைகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வுக்கு முரணானது, அதை நான் சுயமரியாதைக்கு எதிரானது என்று விவரிக்கிறேன். கண்ணியம் மற்றும் அவமதிப்பு உணர்வுகளின் அடிப்படையில் சுயமரியாதை பற்றிய இந்த மிக முக்கியமான விழிப்புணர்வு, மனிதனின் பிறப்பு உரிமையாகக் கருதப்படலாம், ஏனெனில் 'மனிதன்' என்ற சொல் கண்ணியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சொல். எனவே, 'மனிதன்' என்று அழைக்கப்படுபவர் தனக்குள் கண்ணியத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், மேலும் இந்த கண்ணியத்திற்கான உரிமையின் மூலம் மட்டுமே, அவரது மனித குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். அதனால்தான் சுயமரியாதை அவரது பிறப்பு உரிமை. மனிதன் தனது தாழ்வு மனப்பான்மை, மற்ற உயிரினங்களை விட தான் குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவன் என்ற உணர்வை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, தன்னம்பிக்கை மற்றும் சுயமரியாதையை அடைய வேண்டும், அது தானாகவே சரியான அரசியல், தேசியவாதம் மற்றும் இறையியலை அமைக்கும். சுயமரியாதை இயக்கம் சாதி அடிப்படையிலான பாகுபாட்டை ஒழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. மக்களின் முழுமையான சமத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சாதியற்ற சமூகத்தை நிறுவுதல், அனைத்து சமூக தீமைகளையும் ஒழித்தல் மற்றும் மூடநம்பிக்கை மற்றும் கடவுள் மற்றும் மதத்தின் மீதான குருட்டு

நம்பிக்கையின் தளைகளிலிருந்து சமூகத்தை விடுவித்தல், பெண்களுக்கு கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு வாய்ப்புகளை மேம்படுத்துதல், பிராமண பூசாரி இல்லாமல் நடத்தப்படும் சுயமரியாதை திருமணங்களை பிரபலப்படுத்துதல் மற்றும் பகுத்தறிவைப் பரப்புதல் ஆகியவை இயக்கத்தின் நோக்கங்களாகும். கருத்தியல் ரீதியாக சுயமரியாதையே சமூகத்தில் சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கான அடிப்படையாகும். பிராமணரல்லாத ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சக மனிதர்களுடனான அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பராமரிக்க தங்கள் சொந்த சுயமரியாதை இருப்பதை உணர வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார். ஒரு ஆண் தான் மற்ற எல்லா ஆண்களுக்கும் சமமானவன் என்பதையும், மற்ற எல்லா ஆண்களுடனும் சமத்துவத்திற்கான உரிமை தனக்கு உள்ளது என்பதையும் உணர்ந்தால், அவன் சுயமரியாதை கொண்டவனாக மாறுகிறான். பெண்களுக்கும் இந்த சுயமரியாதை இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் விரும்பினார்.

புரட்சி மற்றும் கம்யூனிசம்

பெரியாரின் சிந்தனையின் மற்றொரு அம்சம் கம்யூனிசத்தின் மீதான அவரது நம்பிக்கை. புரட்சிக்கு பயப்படாமல், அடுத்த மாற்றத்திற்குத் தயாராக இருக்குமாறு மக்களை அவர் அறிவுறுத்தினார். மனிதர்களின் விவகாரங்களில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் பழங்காலத்திலிருந்தே தொடர்ச்சியான செயல்முறையாக இருந்து வருவதாக அவர் கூறினார். ஏராளமான சமகால மாற்றங்களை அவர் மேற்கோள் காட்டினார். முன்னர் தெய்வீக நிறுவனங்களாகக் கருதப்பட்ட ஏராளமான அரசாட்சிகளை ஒழித்ததையும், மன்னர்களைப் பற்றி அவதூறாகப் பேச மக்கள் பயந்ததையும் அவர் மேற்கோள் காட்டினார். இதேபோல் இந்தியாவில் சிலர் பூமியில் கடவுளின் முகவர்களாகக் கருதப்பட்டனர், மேலும் சிலர் பார்க்கவோ அல்லது தொடவோ கூட தகுதியற்றவர்கள். தீண்டாமை மறைந்து போனது உண்மையில் சமூகத்தில் ஒரு புரட்சிகர மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. புனித நூல்களும் பருவமடைவதற்கு முன்பே பெண்களை திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டன, குழந்தை திருமணத்தை சட்டப்பூர்வமாக தடை செய்வதும் ஒரு சமூகப் புரட்சியாகும். புராணங்களின் (புராணங்கள்) கடவுள்கள் மக்களின்

கேலிக்குரிய பொருளாக மாறிவிட்டதால் இது ஒரு மதப் புரட்சியாகும், மேலும் அவற்றைப் பரப்பும் மதமும் அவ்வாறே செய்தது. மாற்றத்தின் இறுதி கட்டத்திற்கு மக்களை ஊக்குவிக்க அவர் நகர்ந்தார்.

‘மனிதனின் கருத்துக்கள் மற்றும் மனப்பான்மைகளில் ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் புரட்சிகளால், மன்னர்கள், பூசாரிகள், சாதிகள், மதங்கள் மற்றும் கடவுள்களின் தேவை குறித்தும் நாம் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கிவிட்டோம். தற்போதைய நூற்றாண்டு மிகவும் புரட்சிகரமான கூக்குரலை எடுத்துள்ளது. மக்கள் இப்போது பணக்காரர்கள், முதலாளிகள் மற்றும் சாய்ந்த பிரபுக்களின் இருப்பையே கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார்கள். இவர்கள் ஏன் இருக்க வேண்டும்? இந்த ஒட்டுண்ணிகள் நமது நிலத்தின் ஏழைகளான பாட்டாளி வர்க்கத்தின் துயரத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் காரணம் என்பதைப் பார்க்க முயற்சிக்கிறோம்.

இருப்பினும், அவர் தனது சொந்த தொலைநோக்கு மற்றும் நோக்கத்திற்கு ஏற்ப சித்தாந்தத்தை மாற்றியமைத்தார். அவர் சுயமரியாதை இயக்கத்தை கம்யூனிசத்துடன் இணைத்து சுயமரியாதை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை நிறுவினார். கட்சியின் செயல் திட்டத்தில் அனைத்து தொழில்கள், ரயில்வே, வங்கிகள், நீர்வழிகள், அனைத்து விவசாய நிலங்கள், காடுகள், தாவரவியல் செல்வம், சமூக விவசாயம், விவசாயிகளின் அனைத்து கடன்களையும் தேசியமயமாக்குதல், வேலை நேரத்தை எட்டு மணி நேரமாகக் கட்டுப்படுத்துதல், ஊதியத்தை அதிகரித்தல் மற்றும் வேலை நிலைமைகளை மேம்படுத்துதல் மற்றும் நூலகங்களை அணுகுவது போன்ற வசதிகளை வழங்குதல் ஆகியவை அடங்கும். பின்னர் அவர் சுயமரியாதை இயக்கத்திற்கு ஆதரவாக கட்சியைக் கலைத்தார், ஆனால் அவரது கருத்துக்கள் கம்யூனிசத்தால் பாதிக்கப்பட்டன. ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு, சாதிய படிநிலை இருப்பு மற்றும் மேலாதிக்கம் மற்றும் அடிமைத்தனத்தின் கொடுமை ஆகியவற்றை கடவுள், மதம் மற்றும் சட்டம் ஆதரிக்கின்றன என்று அவர் மீண்டும் மீண்டும் கூறினார். பெரியார் அவர்களை அனுமதிக்கும் அரசாங்கம், நீதி, ஒழுக்கம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை அழிப்பதாக சபதம் செய்தார். திராவிடர் கழகம்

தொழிலாளர்களின் நிறுவனம் என்று பெரியார் விளக்கினார். ஒவ்வொரு திராவிடரும் மற்றவர்களுக்காக உழைத்ததாலும், காலங்காலமாக மனுவின் வேதங்களின்படி வேலை செய்பவர்களாக இருப்பதாலும் அவர்கள் ஒரு தொழிலாளிதான். வண்டிக்காரன், தோட்டி, தெரு சுத்தம் செய்பவன், சலவைக்காரன், நாவிதர், குயவன், உழவன், தச்சர், செருப்பு தைப்பவன், நெசவாளர் அல்லது உடல் உழைப்பால் வாழ்ந்த எவரும் அவருக்கு தொழிலாளர்கள். பிராமணர்களும் சாதி இந்துக்களும் எந்த உடல் உழைப்பும் செய்யாததால் அவர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்ல. சூத்திரர்கள் மட்டுமே செய்தார்கள், அவர்கள் திராவிடர்கள். எனவே திராவிடர்களின் இயக்கம் தொழிலாளர்களின் இயக்கம்.

பெண்களின் அடிமைத்தனத்திற்கு அவர் ஒரு பொருளாதார விளக்கத்தை வழங்கினார். தனியார் சொத்துரிமை வந்த பிறகுதான் திருமணம் என்ற கருத்து உருவானது. தனியார் சொத்துரிமை அதன் பரம்பரைச் சிக்கலை உருவாக்கியது. ஆண்கள் தங்கள் சொத்தை தங்கள் சந்ததியினருக்கு மட்டுமே விட்டுக்கொடுக்க நினைத்திருப்பார்கள், இது திருமணத்திற்கு அவசியமாக அமைந்தது.

பெண்கள், தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் புரட்சியில் இணைந்தால் மட்டுமே இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கம் இருக்க முடியும் என்று பெரியார் நம்பினார். இருப்பினும், மக்களின் சிந்தனைப் பழக்கங்களில் புரட்சியை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவர் புரட்சியை நாடினார். சொத்துரிமையின் முடிவு கடவுளின் முடிவு என்று அவர் கூறினார். சொத்துரிமை இல்லாத சோசலிச நாட்டில் கடவுள், மதம் அல்லது வேதங்களுக்கு இடமில்லை. அத்தகைய ஒரு நாட்டில் அறிவுசார் திறன் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடத்தைப் பிடித்தது. உயர்ந்தவர் அல்லது தாழ்ந்தவர் என்றோ தொழில்முறை படிநிலை இல்லை என்றோ இல்லை. அனைத்து தனிநபர்களும் சமமானவர்கள், ஒரே மாதிரியான ஊதியம் பெற்றனர். தனியாகச் செய்யப்படும் வேலையின் தன்மை வேறுபட்டது, உயர்ந்த பதவியை ஏற்றுக்கொள்பவர் அதிக பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

சர்வதேச அமைதி மற்றும் செழிப்பை உறுதி செய்வதற்காக கம்யூனிசம் உலகம் முழுவதையும் அதன் பிடியில் வைத்திருக்கும் என்று அவர் நம்பினார். அவரைப்

பொறுத்தவரை, கம்யூனிசத்தின் நோக்கம், உலகின் அனைத்து நாடுகளின் அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரு குடும்பத்தை, ஒரு சகோதரத்துவத்தை உருவாக்குவதாகும். முழு உலகின் செல்வமும் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் பொதுவான சொத்தாக இருக்கும். குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் பெரிய குடும்பத்தில் சம பங்காளிகளாக இருப்பார்கள்.

பெரியார் ஒரு சோசலிச நிகழ்ச்சி நிரலையும் ஆதரித்தார். 1948 டிசம்பரில் துத்துக்குட்டியில் நடைபெற்ற திராவிடர் கழகத்தின் பதினெட்டாவது மாநில மாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம், மின்சாரம், சுரங்கங்கள், போக்குவரத்து, விமானப் போக்குவரத்து மற்றும் நீர்வழிகள் போன்ற சாமானிய மக்களின் நலனுக்கு அவசியமான அனைத்து சேவைத் தொழில்களையும் தேசியமயமாக்க அழைப்பு விடுத்தது; சோசலிச அரசை மேம்படுத்துவதற்கான செயல்முறையின் முதல் படியாக நிலம், வீடுகள் மற்றும் பணமாக சொத்து வைத்திருப்பதில் உச்சவரம்புகளை நிர்ணயித்தல் மற்றும் அதிக வருமானம் கொண்ட குழுவின் ஊதியத்தைக் குறைத்தல் அதே நேரத்தில் இந்தியாவில் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை அதிகரித்தல்.

எதிர்கால உலகம்

பெரியாருக்கு எதிர்காலத்திற்கான ஒரு தொலைநோக்கு பார்வை இருந்தது. ஒரு பகுத்தறிவாளர் கடந்த காலத்திலிருந்து ஊகித்து, நிகழ்காலத்தை ஆராய்ந்து, எதிர்காலத்தை அறிவியல் அடிப்படையில் கட்டமைத்தார் என்று அவர் கூறினார். இயற்கை மக்களுக்கு ஏராளமாக ஏற்பாடு செய்துள்ளது, மேலும் நவீன காலத்தில் பெருமளவிலான உற்பத்தி சந்தைகளில் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, ஆனால் மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வழி இல்லை. பல அசாதாரண மனிதர்கள் கடவுளை உணர்ந்ததாகவும், கடவுளுடன் தொடர்புடையவர்களாகவும் கூறிக்கொண்டாலும், அவர்களில் யாராலும் மக்களின் துயரங்களுக்கு எந்த தீர்வையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று பெரியார் தீர்ப்பளித்தார். கடவுளிடமிருந்தும் மதத்திலிருந்தும் மக்கள் தங்களைப் பிரித்துக் கொண்டு உலக விவகாரங்களைச் சுதந்திரமாகப் பார்க்க முடியாததால்

மட்டுமே இது நடந்தது. பகுத்தறிவு சிந்தனை மற்றும் அறிவியலுடன், எதிர்கால உலகம் மறுவடிவமைக்கப்படும். எதிர்காலம் ஒரு சோசலிச உலகமாக இருந்தது, அதில் தனியார் சொத்து இருக்காது. எதிர்காலத்தில் மக்களை ஆதிக்கம் செலுத்த செல்வந்தர்கள் இருக்க மாட்டார்கள்; தொழில்நுட்பம் மக்களை கடின உழைப்பு மற்றும் இழிவான வேலைகள் (துப்புரவு வேலைகள் போன்றவை) போன்றவற்றிலிருந்து விடுவிக்கும், அடிமைத்தனம் அறியப்படாது, ஒருவர் மற்றொருவரின் கருணையில் வாழ முடியாது, பெண்கள் சிறப்பு பாதுகாப்பு, பாதுகாப்புகள் மற்றும் ஆதரவை விரும்ப மாட்டார்கள். ஒரு மணி நேரம் அல்லது இரண்டு மணி நேரம் மட்டுமே வேலை செய்தால், மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியும். மீதமுள்ள நேரம் நுண்கலைகளில் அல்லது எளிய இன்பங்களில் ஈடுபடுவதற்கு ஓய்வு கிடைக்கும். சில குடிமக்களின் வலிகள் மற்றும் சோதனைகள் முழு சமூகத்தின் வலிகள் மற்றும் சோதனைகளாக இருக்கும் அளவுக்கு சமூக வாழ்க்கை உச்சத்தை எட்டியிருக்கும். கூட்டுறவு முயற்சி மற்றும் ஒற்றுமை உணர்வு அனைத்து வேறுபாடுகளையும் பாகுபாடுகளையும் அழித்திருக்கும். எதிர்கால கூட்டுறவு உலக நிலையில் போர்களும் படைகளும் தெரியவில்லை.

மனிதநேயம்

பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம், பகுத்தறிவை ஆதரிப்பது மற்றும் கம்யூனிசத்தை ஆதரிப்பது ஆகியவற்றில் இணைந்த பொதுவான நூல் அவரது அத்தியாவசிய மனிதநேயம். அவருக்கு மனிதநேயம் மட்டுமே உயர்ந்த மதிப்பு. அவர் கூறினார், 'கடவுளை மறந்துவிடு; மனிதனைப் பற்றி சிந்தியுங்கள்'. மேலும் அவருக்கு மிகவும் மனிதாபிமான செயல் யாருக்கும் எந்த துன்பத்தையும் ஏற்படுத்தாமல் சக மனிதர்களுக்கு உதவுவது அல்ல. அது சமூக வாழ்க்கையின் அடிப்படையே. மனிதன் தனது காட்டுமிராண்டித்தனமான வாழ்க்கை முறையை கைவிட்டு சமூகங்களில் வாழத் தேர்ந்தெடுத்தபோது, அவர் பரஸ்பர ஆதரவை நாடியிருக்க வேண்டும், இதன் மூலம் ஒருவருக்கொருவர் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த முடியும். மேலும், மனிதாபிமான சமூகத்தை உறுதி செய்வதற்காக ஏற்றத்தாழ்வுகள் அகற்றப்பட வேண்டும் என்று

அவர் நினைத்தார். அனைவருக்கும் சமத்துவத்தை அடைவதற்கான ஒரே வழி, எந்த மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் இடமில்லாத ஒரு பகுத்தறிவு சமூகத்தை உருவாக்குவதாகும்.

மனித உறவுகளில் எந்த வகையான வன்முறையையும் அவர் எதிர்த்தார். புலியின் இயல்பில் உறுமுவதும் மற்ற விலங்குகளைக் கொல்வதும் என்று அவர் நியாயப்படுத்தினார். ஆனால் வன்முறை மனிதனுக்கு இயல்பானதல்ல. மாறாக, மனிதனாக இருப்பதென்றால் அதைப் பற்றி அறிந்திருப்பதுதான். ஒருவர் மற்றவருக்கு துன்பம் விளைவிக்காமல் வாழ்ந்தவரையில்தான் ஒருவர் பகுத்தறிவாளர் உயிரினமாக மாறினார். தனிப்பட்ட துன்பங்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதே நேரத்தில் துன்பத்தை ஏற்படுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று அவர் வாதிட்டார். 'நான் வன்முறைப் போராட்டத்தை ஊக்குவிப்பேன் என்றால், திராவிடர் மட்டுமே ஒருவருக்கொருவர் தொண்டையில் பாய்வார்கள். வன்முறையைத் தூண்டும் ஆரியர்கள் யாரும் சிறிதும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள்.' அமைதியான பகுத்தறிவு மற்றும் அன்பான வழிமுறைகள் மூலம் அடையப்படும் முடிவுகளை அவர் ஆதரித்தார், அவை செயல்முறையின் காரணமாக தாமதமானாலும் கூட. எந்த வன்முறையும் இல்லாத அத்தகைய புரட்சிகள் மட்டுமே மக்களுக்கு உண்மையான மற்றும் நிரந்தர நலனை உறுதி செய்யும் என்று அவர் உறுதியாக நம்பினார்.

பெரியாரின் கூற்றுப்படி, மனிதநேயம் என்பது மற்றவரின் உணர்வுகளை மதிப்பதை உள்ளடக்கியது. மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க வேண்டும், அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் யாரும் வெளிப்பாட்டு உரிமையை இழக்கக்கூடாது. நல்ல மனித நடத்தை மற்றும் நடத்தைக்கு அவர் மிகுந்த முக்கியத்துவம் அளித்தார். மற்றவர்கள் தன்னிடம் நடந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கும் அதே வழியில் ஒருவர் நடந்து கொள்ள வேண்டும் அல்லது நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் மீண்டும் வலியுறுத்தினார். கடைசியாக, அனைத்து தனிநபர்கள் மற்றும் அவர்களின் பகுத்தறிவு மீதான பெரியாரின் மரியாதை அவரது கூற்றில் பிரதிபலித்தது, 'நான் உணரக்கூடியதை நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன். உங்களுக்குச் சரி என்று தோன்றுவதை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கேற்ப

செயல்படுங்கள். நான் சொன்னதில் ஏதாவது தவறு இருந்தால். என் அறியாமையைப் பற்றி பரிதாபப்படுங்கள்.' அவர் திராவிடர்களுக்காகப் பணியாற்றிய போதிலும், அவரது கவலைகள் உலகளாவியவை. எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நாடு, மக்கள் அல்லது மொழியின் மீதும் தனக்கு எந்தப் பற்றுமில்லை என்றும், அவரது அனைத்து செயல்பாடுகளும் மனிதநேயத்தின் மீதான அன்பு மற்றும் அதற்கு சேவை செய்ய வேண்டிய அவசியத்தால் வழிநடத்தப்படுகின்றன என்றும் அவர் தெளிவுபடுத்தினார்.

பெரியாரின் மரபு: ஒரு விமர்சனம்

பெரியார் பகுத்தறிவு ஆட்சி செய்யும் ஒரு புதிய சமூகத்திற்காக பாடுபட்டார். அவருக்கு பகுத்தறிவு என்பது சுதந்திரம். அவர் அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தில் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தார், இது மக்களின் வாழ்க்கையை எளிதாக்குவதாக அவர் உணர்ந்தார். சுய அதிகாரம் என்று அடிப்படையில் பொருள் கொள்ளக்கூடியதைப் பற்றி அவர் பேசினார். இந்த விஷயத்தில் அவர் நடைமுறையில் உள்ள கருத்துக்கள் மற்றும் சொற்களைப் பற்றி மிகவும் குறிப்பிட்டவர். ஒரு சமூக நோயை அறிகுறியாகக் கையாள அவர் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை, ஆனால் பிரச்சினையையும் அந்த தீமையை ஆதரிக்கும் மற்ற அனைத்து அமைப்புகளையும் வேரறுக்க பாடுபட்டார்.

பகுத்தறிவு மற்றும் மனிதநேயத்தை அவர் வலியுறுத்திய போதிலும், பெரியார் தனது சொந்த வாழ்க்கையில் அவர் ஆதரித்த அனைத்து மதிப்புகளையும் முன்வைத்தார். உண்மையில், அவர் பகுத்தறிவு, நாத்திகம் மற்றும் நீதிக்கான காரணத்தை ஆளுமைப்படுத்தினார். அவர் தனது ஆளுமையை தனது கருத்துக்களுடன் பிரிக்க முயன்றார், ஆனால் தோல்வியடைந்தார், மேலும் அவரது உயர்ந்த ஆளுமை உண்மையில் அவர் வழங்கிய மதிப்புகளை உள்ளடக்கியது. அவரது கருத்துக்களின் பரந்த ஈர்ப்புக்கு இது அவசியமாக இருக்கலாம். இருப்பினும், நீண்ட காலத்திற்கு அதன் உட்பொருள் எதிர் விளைவை ஏற்படுத்தியது. அவர் இப்போது ஒரு தீர்க்கதரிசியாகக் கருதப்பட்டார். ஒரு தீர்க்கதரிசி ஒரு ஒப்புமையாக ஆளுமை வழிபாட்டை பிரதிபலித்தது மற்றும் பகுத்தறிவை வெளிப்பாடாகக் குறைத்தது. ஒரு எழுத்தாளர் அவரை ஒரு அவதாரமாக சித்தரித்தார், 'முறையற்ற தன்மை உச்சத்திற்கு வரும்போதெல்லாம், கடவுள் மனித உருவில் வெளிப்பட்டு

உலகில் ஒழுக்கத்தை மீட்டெடுப்பார் என்பது பழைய பழமொழி. ஒரு வகையில், பெரியார் சுயநலவாதிகளின் முறையற்ற தன்மையைத் தோற்கடித்து, படிப்பறிவற்ற மற்றும் பகுத்தறிவற்ற சாதாரண மனிதன் தலை நிமிர்ந்து நடக்கக்கூடிய வகையில் பகுத்தறிவு மற்றும் சுயமரியாதையை வழங்குவதற்காகப் பிறந்தார்.' செய்தி நுட்பமானது மற்றும் திட்டமிடப்படாதது, ஆனால் அது அதன் விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இந்த பகுத்தறிவு என்பது ஒவ்வொரு தனிநபராலும் வளர்க்கப்பட வேண்டிய அணுகுமுறை அல்ல, மாறாக சொல்லப்பட வேண்டிய மற்றும் நம்பப்பட வேண்டிய ஒரு நற்செய்தியாகும். இந்த அணுகுமுறையின் தர்க்கரீதியான உச்சக்கட்டமாக இயக்கம் தமிழ்நாட்டின் ஆளுமை வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக மாறியது இருக்கலாம்.

இரண்டாவது நிலையில், ஒரு பகுத்தறிவு இயக்கத்திற்கு கூட, மாற்றம் மற்றும் அணிதிரட்டலின் சமூக அடிப்படைகள் ஒரு குறுகிய அல்லது நவீனத்திற்கு முந்தைய கூட்டு அடையாளமாக இருந்தால், அந்த நோக்கம் மறுக்கப்பட்டது. பிராமண நடைமுறைகளை மட்டும் தாக்குவதாக அவர் அறிவித்தாலும், உண்மையில் அது தனிநபர்களாக பிராமணர்களுக்கு எதிரானதாகத் தோன்றியது. மாநிலத்திலிருந்து ஏராளமான பிராமணர்கள் வெளியேறியதன் மூலம் இது சாட்சியமளிக்கப்பட்டது. அவர் ஒழிக்க முயன்ற சாதி அமைப்பு உண்மையில் வலுப்படுத்தப்பட்டது. கம்யூனிச உலகின் 'புதிய வர்க்கம்' போலவே, தமிழ்நாட்டிலும் புதிய பாணிகளில் சுதந்திரத்தை மறுக்கும் 'புதிய சாதி' அல்லது 'நவ-பிராமணர்கள்' எழுச்சி கண்டனர். சமூக அணிதிரட்டலில் கருத்துக்களின் உருவகம் மற்றும் ஆதிகாலம் தமிழ் சமூகம் மற்றும் அரசியலின் நவீன மாற்றத்திற்கு எதிரானது.

மார்க்சியத்தின்படி சமூக உறவுகள் உற்பத்தி முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆரிய இறக்குமதியாக சாதி ஒடுக்குமுறை பற்றிய பெரியாரின் பகுப்பாய்வு மசோதாவுக்கு பொருந்தாது. மேலும், ஒரு பண்டைய மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்படாத காரணத்தையும், ஒரு அநீதியான ஒழுங்கின் இன சமூக அடிப்படையையும் கண்டறிந்தது நியாயப்படுத்தப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டில்

அதிகாரப் பதவிகளில் இருந்து பிராமணர்களை இடம்பெயர்ப்பது ஒரு நீதியான சமூகத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்பது பெரியாரின் அணுகுமுறையில் உள்ள தவறை நிரூபித்துள்ளது.

கடவுள் என்பது மிக உயர்ந்த அளவிலான சுருக்கம், அது செயல்பாட்டுக்குரியது. அது வெளிப்படையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. இதுவரை சமூக அமைப்பின் முக்கிய கருவியாக இருந்து வரும் மதத்தின் அடிப்படை இது. உதாரணமாக மகாத்மா காந்தி கடவுளை உண்மை என்று வரையறுத்தார். இது ஒரு உயர்ந்த அளவிலான சுருக்கம், இது கிட்டத்தட்ட மூடநம்பிக்கையாகத் தெரிகிறது, உண்மையில் ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு இது ஒரு மூடநம்பிக்கையாகவே உள்ளது, ஏனென்றால் அவர்/அவள் அந்தக் கருத்தை அதன் முக்கியத்துவத்தை அறியாமல் நம்புகிறார், மேலும் இந்த விஷயத்தில் அவரது/அவள் நடத்தை கடவுள் என்பதன் உண்மையான அர்த்தத்துடன் ஒத்துப்போகவில்லை. கடவுள் என்பது நிலைத்தன்மையை நியாயப்படுத்துவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அது புரட்சிகளுக்கு ஒரு உத்வேகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதுதான் உண்மை.

இருப்பினும், பெரியார் இன்று சமமாக பொருத்தமான பிரச்சினைகளை எழுப்பினார். கண்ணியம் பற்றிய பிரச்சினை அத்தகைய ஒரு முக்கிய பிரச்சினை. பெரியார் மிகவும் வலுவாக எழுப்பிய சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், ஒடுக்குமுறை பெரும்பாலும் சுயமாக ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இது அறியாமை, பயம், பேராசை மற்றும் செயலற்ற தன்மையின் விளைவாகும். ஒருவர் உண்மையில் ஒருவரின் சொந்த தீமைகளால் வீழ்ச்சியடைகிறார். ஆதிக்கம் மற்றும் ஒடுக்குமுறை என்பது உண்மையான சமூக உறவுகளை விட நம்பிக்கை அமைப்பின் விளைவாகும். ஆதிக்கம் மற்றும் ஒடுக்குமுறையின் மிக உயர்ந்த நிலையான அடிமைத்தனம் உடல் ரீதியானதை விட மனோதத்துவமானது. ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் தனிப்பட்ட மனிதர்களின் இறையாண்மைக்காகவும் போராடுவதில் அவரது பெரும் பங்களிப்பு உள்ளது. அவர் ஒடுக்குமுறையின் மெட்டாபிசிசை தைரியமாகத் தாக்கினார், ஆனால் அவர் தனது வேலையை பாதியிலேயே விட்டுவிட்டார். சுதந்திரத்தை

உறுதிசெய்து நிலைநிறுத்தும் ஒரு தத்துவத்தை - நம்பகமான சுதந்திர தத்துவத்தை - அவர் வழங்கத் தவறிவிட்டார்.

டாக்டர். முத்துலட்சுமி ரெட்டி

டாக்டர். முத்துலட்சுமி ரெட்டி (1886-1968) தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு முன்னோடி சமூக சீர்திருத்தவாதி, மருத்துவர் மற்றும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆவார். அவர் இந்தியாவில் ஆண்கள் கல்லூரியில் அனுமதிக்கப்பட்ட முதல் பெண்மணி மற்றும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் முதல் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆவார்.

பங்களிப்புகள் மற்றும் சாதனைகள்:

1. மருத்துவ வாழ்க்கை:

மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்த இந்தியாவில் முதல் பெண் (மெட்ராஸ் மருத்துவக் கல்லூரி). மகளிர் மருத்துவத்தில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர் மற்றும் பெண்களின் சுகாதாரத்தை மேம்படுத்த பாடுபட்டார்.

2. சமூக சீர்திருத்தங்கள்:

தேவதாசி முறைக்கு எதிராகப் போராடினார் மற்றும் தேவதாசிகளின் மறுவாழ்வுக்காக பாடுபட்டார். பெண்களின் கல்வி, விதவை மறுமணம் மற்றும் பெண்களுக்கான சம உரிமைகளுக்காக வாதிட்டார்.

3. அரசியல் வாழ்க்கை:

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் முதல் பெண் சட்டமன்ற உறுப்பினர் (மெட்ராஸ் சட்டமன்றம், 1927). தேவதாசி முறையை ஒழிப்பது உட்பட பெண்கள் நலனுக்காக சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்.

4. அவ்வை இல்லம் மற்றும் அனாதை இல்லம்:

விதவைகள், ஆதரவற்ற பெண்கள் மற்றும் அனாதை குழந்தைகளை ஆதரிப்பதற்காக சென்னையில் அவ்வை இல்லத்தை நிறுவினார்.

5. புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கான ஆதரவு:

1954 இல் சென்னையில் அடையாறு புற்றுநோய் நிறுவனத்தை நிறுவுவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் சமூக நீதியில் ஒரு முன்னோடியாக இருந்தார். அவரது பங்களிப்புகள்

தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியா முழுவதும் உள்ள தலைமுறைகளை தொடர்ந்து ஊக்குவிக்கின்றன.

மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் (1883-1962) – வாழ்க்கை வரலாறு

மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் ஒரு தமிழ் சமூக சீர்திருத்தவாதி, சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் மற்றும் எழுத்தாளர் ஆவார், அவர் தமிழ்நாட்டில் தேவதாசி முறையை ஒழிப்பதிலும் பெண்களின் கல்வியை மேம்படுத்துவதிலும் முக்கிய பங்கு வகித்தார்.

ஆரம்பகால வாழ்க்கை:

- தமிழ்நாட்டின் மயிலாடுதுறை மாவட்டத்தில் உள்ள மூவலூர் என்ற கிராமத்தில் 1883 இல் பிறந்தார்.
- ஆரம்பத்தில், அவர் நீதிக்கட்சியை ஆதரித்தார், ஆனால் பின்னர் தனது தேசியவாத கொள்கைகள் காரணமாக இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் சேர்ந்தார்.

சமூக சீர்திருத்தங்களில் பங்கு:

- பெரியார் ஈ.வி. ராமசாமி தலைமையிலான சுயமரியாதை இயக்கத்தில் அவர் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.
- இளம் பெண்களை கோயில் சேவை மற்றும் சுரண்டலுக்கு கட்டாயப்படுத்திய தேவதாசி முறைக்கு எதிராகப் போராடினார்.
- ஒடுக்கப்பட்ட பின்னணியைச் சேர்ந்த பெண்களின் மேம்பாட்டிற்காக சமூக நல நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்தினார்.

பெண்கள் கல்விக்கான பங்களிப்பு:

- சமூக சமத்துவத்தை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக பெண்களின் கல்வி மற்றும் அதிகாரமளிப்புக்காக வாதிட்டார்.
- அவரது முயற்சிகள் தமிழ்நாடு அரசு "மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் நினைவு திருமண உதவித் திட்டத்தை" தொடங்க வழிவகுத்தன, இது உயர்கல்வி பயிலும் பெண்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

இலக்கிய பங்களிப்பு:

தேவதாசிகளின் போராட்டங்களை எடுத்துரைத்து அவர்களின் விடுதலைக்கு அழைப்பு விடுத்த புகழ்பெற்ற நாவலான "தியாகதாசி"யை 1936 இல் எழுதினார்.

சுதந்திரப் போராட்டம் மற்றும் அரசியல் ஈடுபாடு:

- இந்திய சுதந்திர இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்று ராஜாஜி மற்றும் பெரியார் போன்ற தலைவர்களுடன் இணைந்து பணியாற்றினார்.
- பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான தேசியவாதப் போராட்டத்தில் பெண்கள் சேர ஊக்குவித்தார்.

மரபு:

- அவரது இடைவிடாத செயல்பாடு 1947 இல் தமிழ்நாட்டில் தேவதாசி முறையை ஒழிக்க வழிவகுத்தது.
- அவரது பெயரில் சமூக நலத் திட்டங்களைத் வழங்கி தமிழக அரசு அவரது பாரம்பரியத்தை கௌரவித்தது. மூவலூர் ராமாமிர்தம் அம்மையார் பெண்கள் அதிகாரமளித்தல், சமூக நீதி மற்றும் தமிழ்நாட்டின் சீர்திருத்த இயக்கங்களின் அடையாளமாகத் தொடர்கிறார்.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

- ☐ ராஜா ராம் மோஹன் ராயின் சமூக மற்றும் மதப் பத்திரப்பத்திரைச் சாதனைகள் குறித்து விவரிக்கவும். அவரது பங்களிப்புகள் இந்திய சமுதாயத்திற்கு எவ்வாறு அடிப்படை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது?
- ☐ பிரம்மோ சமாஜத்தின் சமூக மற்றும் மதப் பத்திரப்பத்திரைகளின் தாக்கம் குறித்து ஆராயவும். இந்த இயக்கம் மேற்கொண்ட முக்கியமான மாற்றங்கள் என்ன?
- ☐ ஜோதி பா ஃபூலே மற்றும் சவித்ரி பா ஃபூலே ஆகியோரின் சமூக முன்னேற்றப் பிரயத்தனங்களை மதிப்பிடவும். அவர்கள் மகளிர் மற்றும் பிற்பட்ட சமூகங்களுக்கு உதவுவதில் எவ்வாறு செயல்பட்டார்கள்?
- ☐ பண்டிதா ராமாபாயின் மகளிர் கல்வி மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு செய்யப்பட்ட பங்களிப்புகள் குறித்து விவரிக்கவும். அவர் இந்திய மகளிரின் நிலையை எவ்வாறு பாதித்தார்?
- ☐ பெரியார் இ.வி.ராமசாமியின் திராவிட இயக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ள எண்ணங்களையும், மதம், சாதி தொடர்பான அவரது கருத்துக்களையும் விவரிக்கவும். அவர் தமிழ் சமுதாயத்தில் எவ்வாறு பாதிப்பை ஏற்படுத்தினார்?
- ☐ திராவிட இயக்கத்தின் குறிக்கோள்கள் மற்றும் அதன் தமிழ்நாட்டின் அரசியல் மற்றும் சமூக நிலைமைகள் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கம் குறித்து ஆராயவும். இது ப்ராமணவாத மன்றத்தை எவ்வாறு சவால் செய்தது?
- ☐ முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்கள் மகளிர் உரிமைகளுக்கு இடையே, குறிப்பாக தேவாதசி பரம்பரையை ஒழிப்பதில் மற்றும் மருத்துவத் துறையில் செய்த பங்களிப்புகள் குறித்து விவரிக்கவும்.
- ☐ மூவலூர் ராமமூர்த்தி அம்மையாரின் கல்வி முன்னேற்றம் மற்றும் மகளிருக்கான கல்வி நிலையை மேம்படுத்துவதில் செய்த பங்களிப்புகள் குறித்து விவரிக்கவும். அவர் எதிர்கொண்ட சவால்கள் மற்றும் அதை எவ்வாறு வென்றார்?

அலகு - III

அரசியலமைப்பு, சட்டங்கள் மற்றும் பெண்களின் மாறிவரும் நிலை: இந்தியாவில் பெண்களும் அரசியல் பங்கேற்பும், வாக்களிக்கும் உரிமை, 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தம் மற்றும் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்பு, - பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் - அடிப்படை உரிமைகள், வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் மற்றும் அடிப்படைக் கடமைகள் - மரபுரிமை தொடர்பான சட்டங்கள் - வரதட்சணை தொடர்பான சட்டங்கள்

நோக்கங்கள்

- ❖ உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண்கள் பங்கேற்பதில் 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தங்களின் தாக்கத்தை பகுப்பாய்வு செய்தல்.
- ❖ பரம்பரை மற்றும் வரதட்சணை தொடர்பான சட்டங்களை ஆய்வு செய்தல், பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதை உறுதி செய்தல்.

இந்தியாவில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு

சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இந்தியாவில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு கணிசமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. இந்திரா காந்தி போன்ற வலுவான பெண் தலைவர்களை இந்தியா கண்டிருந்தாலும், சமூக மற்றும் கட்டமைப்பு தடைகள் காரணமாக பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் ஒரு சவாலாகவே உள்ளது.

இந்தியாவில் பெண்களுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை

- இந்திய அரசியலமைப்பு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம் 1950 இல் இந்திய பெண்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர்.

- பெண்கள் வாக்குரிமைக்காக போராட வேண்டிய சில மேற்கத்திய நாடுகளைப் போலல்லாமல், இந்தியா ஆரம்பத்திலிருந்தே உலகளாவிய வயதுவந்தோர் வாக்குரிமையை (அனைத்து பெரியவர்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை) வழங்கியது.

73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்பு திருத்தங்கள் (1992)

இந்த திருத்தங்கள் உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பை ஊக்குவிப்பதில் மைல்கல் சீர்திருத்தங்களாக இருந்தன.

1. 73வது திருத்தம் (பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பு)

1993 இல் செயல்படுத்தப்பட்டது, இது பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்களுக்கு அரசியலமைப்பு அந்தஸ்தை வழங்கியது.

பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்பின் மூன்று நிலைகளிலும் (கிராமம், தொகுதி மற்றும் மாவட்ட நிலைகள்) பெண்களுக்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு (33%) இடஒதுக்கீடு.

0 மில்லியன் கணக்கான கிராமப்புற பெண்கள் அரசியல் தலைமைப் பதவிகளில் நுழைய உதவியது.

2. 74வது திருத்தம் (நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகள்)

0 நகராட்சிகள் மற்றும் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளிலும் இதேபோன்ற சீர்திருத்தங்களைப் பயன்படுத்தியது.

0 பட்டியல் சாதியினர் (SC) மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினர் (ST) பெண்களுக்கு இடங்கள் உட்பட மூன்றில் ஒரு பங்கு இடங்களை பெண்களுக்கு ஒதுக்கியது.

உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பில் தாக்கம்

- உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை அதிகரித்தது.

அடிமட்ட ஜனநாயகத்தை வலுப்படுத்தியது மற்றும் பெண்களுக்கு முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கியது.

- பெண்கள் வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள், சுகாதாரம், கல்வி மற்றும் பொது சுகாதாரத்தில் ஈடுபட ஊக்குவித்தது.

- எதிர்கால தலைமுறை பெண் தலைவர்களுக்கு முன்மாதிரிகளை உருவாக்கியது.

பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பில் உள்ள சவால்கள்

- ஆணாதிக்க மனநிலை மற்றும் அரசியலில் ஆண் ஆதிக்கம்.
- பெண் வேட்பாளர்களுக்கான நிதி ஆதாரங்கள் மற்றும் ஆதரவு இல்லாமை.
- பெண்களின் இயக்கம் மற்றும் முடிவெடுப்பதை கட்டுப்படுத்தும் சமூக மற்றும் கலாச்சார தடைகள்.
- பெண்களின் தலைவர்களுக்கு எதிரான அரசியல் வன்முறை மற்றும் துன்புறுத்தல். முன்னேற வழி
- மாநில சட்டமன்றங்கள் மற்றும் நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களுக்கான இடஒதுக்கீட்டை அதிகரித்தல் (பெண்கள் இடஒதுக்கீடு மசோதா நாடாளுமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ளது).
- உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் பெண் தலைவர்களுக்கான திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்.
- கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு பிரச்சாரங்கள் மூலம் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பை ஊக்குவித்தல்.

73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள் இந்திய அரசியலில் பெண்களின் பங்களிப்பை அதிகரிப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளன, ஆனால் நிர்வாகத்தில் பாலின சமத்துவத்தை அடைய கூடுதல் சீர்திருத்தங்கள் தேவை.

பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள்

இந்தியாவில் பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் இந்திய அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட அமைப்பு பாலின சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், பெண்களின் உரிமைகளைப்

பாதுகாப்பதற்கும், பாகுபாட்டைத் தடுப்பதற்கும் பல்வேறு பாதுகாப்புகளை வழங்குகின்றன. இந்தப் பாதுகாப்புகள் பெண்கள் கண்ணியத்துடன் வாழவும், வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் சமமாக பங்கேற்கவும் முடியும் என்பதை உறுதி செய்கின்றன.

1. பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு பாதுகாப்புகள்

A. அடிப்படை உரிமைகள் (கட்டுரைகள் 14-18, 19, 21, 23-24)

1. பிரிவு 14 - சட்டத்தின் முன் சமத்துவத்தையும் சட்டங்களின் சமமான பாதுகாப்பையும் உறுதி செய்கிறது.

2. பிரிவு 15(1) - பாலினம், சாதி, மதம், இனம் அல்லது பிறந்த இடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதைத் தடை செய்கிறது.

3. பிரிவு 15(3) - பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய அனுமதிக்கிறது.

4. பிரிவு 16 - ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பில் சம வாய்ப்பை வழங்குகிறது.

5. பிரிவு 19 - பேச்சு, கருத்து மற்றும் இயக்க சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது, பெண்கள் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் பங்கேற்க அனுமதிக்கிறது.

6. பிரிவு 21 - வாழ்க்கை உரிமை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தை உறுதி செய்கிறது, வன்முறை, கடத்தல் மற்றும் சுரண்டலில் இருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கிறது.

7. பிரிவு 23 - மனித கடத்தல் மற்றும் கட்டாய உழைப்பைத் தடை செய்கிறது.

8. பிரிவு 24 - ஆபத்தான வேலைகளில் குழந்தைகளை ஈடுபடுத்துவதைத் தடைசெய்கிறது, மறைமுகமாக இளம் பெண்களை சுரண்டலில் இருந்து பாதுகாக்கிறது.

B. மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் (DPSP)
(கட்டுரைகள் 39, 42, 44, 45)

1. பிரிவு 39(a) - ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவருக்கும் வாழ்வாதாரத்திற்கு சமமான அணுகலை உறுதி செய்கிறது.
2. பிரிவு 39(d) - ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கு சம வேலைக்கு சம ஊதியத்தை உறுதி செய்கிறது.
3. பிரிவு 39(e) - பெண் தொழிலாளர்களின் உடல்நலம் மற்றும் பாதுகாப்பைப் பாதுகாக்கிறது.
4. பிரிவு 42 - மகப்பேறு நிவாரணம் வழங்க மாநிலத்தை வழிநடத்துகிறது.
5. பிரிவு 44 - தனிநபர் சட்டங்களில் பாலின சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்காக சீரான சிவில் கோட் (UCC) ஐ ஊக்குவிக்கிறது.
6. பிரிவு 45 - குழந்தைகளுக்கான இலவச மற்றும் கட்டாயக் கல்வியை ஊக்குவிக்கிறது, இது பெண்களின் கல்விக்கு பயனளிக்கிறது.

C. அடிப்படைக் கடமைகள் (பிரிவு 51A)

- பிரிவு 51A(e) இந்தியக் குடிமக்கள் வரதட்சணை, குழந்தை திருமணம் மற்றும் துன்புறுத்தல் போன்ற பெண்களின் கண்ணியத்தை இழிவுபடுத்தும் நடைமுறைகளைக் கைவிடுமாறு அறிவுறுத்துகிறது.

D. உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் இடஒதுக்கீடு (73வது மற்றும் 74வது திருத்தங்கள், 1992)

- பஞ்சாயத்து ராஜ் நிறுவனங்கள் மற்றும் நகர்ப்புற உள்ளாட்சி அமைப்புகளில் பெண்களுக்கு 33% இடஒதுக்கீடு, உள்ளூர் நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல்.

2. பெண்களுக்கான சட்டப் பாதுகாப்புகள்

A. வன்முறை மற்றும் சுரண்டலுக்கு எதிரான பாதுகாப்புச் சட்டங்கள்

1. குடும்ப வன்முறையிலிருந்து பெண்களைப் பாதுகாக்கும் சட்டம், 2005 - வீடுகளில் பெண்களை உடல் ரீதியாகவும், உணர்ச்சி ரீதியாகவும், பொருளாதார ரீதியாகவும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதிலிருந்து பாதுகாக்கிறது.
 2. வரதட்சணை தடைச் சட்டம், 1961 - திருமணங்களில் வரதட்சணை கொடுப்பதையோ அல்லது பெறுவதையோ தடை செய்கிறது.
 3. குழந்தை திருமணத் தடைச் சட்டம், 2006 - குழந்தை திருமணங்களைத் தடுக்கிறது மற்றும் இளம் பெண்களைப் பாதுகாக்கிறது.
 4. பணியிடத்தில் பெண்கள் மீதான பாலியல் துன்புறுத்தல் (தடுப்பு, தடை மற்றும் நிவாரணம்) சட்டம், 2013 - பணியிட துன்புறுத்தலுக்கு எதிராக பாதுகாப்பை வழங்குகிறது.
 5. ஒழுக்கக்கேடான போக்குவரத்து (தடுப்பு) சட்டம், 1956 - பாலியல் சுரண்டலுக்காக பெண்களைக் கடத்துவதைத் தடுக்கிறது.
 6. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் (IPC) பிரிவுகள் 354, 375, 376, 498A - பெண்களுக்கு எதிரான பாலியல் வன்கொடுமை, கற்பழிப்பு மற்றும் கொடுமை போன்ற குற்றங்களுக்கு தண்டனையை வழங்குகிறது.
- ஆ. பெண்கள் அதிகாரமளித்தல் மற்றும் நலனுக்கான சட்டங்கள்
1. மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம், 1961 (திருத்தப்பட்டது 2017) - பணிபுரியும் பெண்களுக்கு 26 வாரங்கள் ஊதியத்துடன் கூடிய மகப்பேறு விடுப்பை வழங்குகிறது.
 2. சம ஊதியச் சட்டம், 1976 - சம வேலைக்கு ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம ஊதியத்தை உறுதி செய்கிறது.
 3. இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956 (திருத்தப்பட்டது 2005) - மகள்களுக்கு மகன்களைப் போலவே சமமான பரம்பரை உரிமைகளை வழங்குகிறது.
 4. முஸ்லிம் பெண்கள் (விவாகரத்து உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல்) சட்டம், 1986 - விவாகரத்து பெற்ற முஸ்லிம் பெண்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

5. மருத்துவ ரீதியாக கர்ப்பத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருதல் (MTP) சட்டம், 1971 (திருத்தப்பட்டது 2021) - சிறப்பு வழக்குகளில் 24 வாரங்கள் வரை சட்டப்பூர்வ கருக்கலைப்பை அனுமதிக்கிறது.

6. தேசிய பெண்கள் ஆணையம் (NCW) சட்டம், 1990 - பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க NCW ஐ நிறுவினது.

முடிவுரை

பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கும் இந்தியாவில் வலுவான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் உள்ளன. இருப்பினும், பாலின பாகுபாடு, வீட்டு வன்முறை மற்றும் சமமற்ற வாய்ப்புகள் போன்ற சவால்கள் நீடிக்கின்றன. பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதற்கும் உண்மையான பாலின சமத்துவத்தை அடைவதற்கும் சட்டங்களை திறம்பட செயல்படுத்துதல், கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு ஆகியவை மிக முக்கியமானவை.

ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பு என்பது உச்சபட்சமானது. உரிமைகள் மசோதாவுடன் கூடிய எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு, நம்முடையதைப் போலவே, சில மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை சுதந்திரங்களை சாதாரண சட்டங்களின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டதாக வைக்க முயல்கிறது, ஏனெனில் இந்த உரிமைகள் ஒழுக்கக்கேடான பெரும்பான்மையினரின் விருப்பங்களையோ அல்லது எந்தவொரு தேர்தலின் முடிவையோ சார்ந்து இல்லை. அத்தகைய உரிமைகள் எந்த சட்டத்தின் அல்லது அரசியலமைப்பின் பரிசு அல்ல. உரிமைகள் மசோதாக்கள் போன்ற கருவிகள் அவற்றை உருவாக்குவதற்கு அல்லது வழங்குவதற்குப் பதிலாக அங்கீகரிப்பதன் மூலம் பதிலளிக்கின்றன. பேராசிரியர் எட்வின் கோர்வின் கூறியது போல், "அரசியலமைப்பில் அவர்களின் அங்கீகாரத்திற்கு அவர்கள் எந்தக் கடமையும் இல்லை, அரசியலமைப்பு முழுமையானதாகக் கருதப்பட வேண்டுமானால் அத்தகைய அங்கீகாரம் அவசியம்." இயற்கை சட்டத்திற்கு அரசியலமைப்பு

கருத்துக்களின் கடனை கவனிக்காமல் விட முடியாது. இயற்கை உரிமைகள் அரசியலமைப்பின் கீழ் மாநில அதிகாரத்தின் வரம்புகளாக வேருன்றிய உரிமைகளாகின்றன. தாமஸ் ஜெபர்சன் 1787 இல் ஜேம்ஸ் மேடிசனுக்கு எழுதுகையில், 'உரிமைகள் மசோதா என்பது பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு அரசாங்கத்திற்கும் எதிராக மக்களுக்கு உரிமை உண்டு' என்று கூறினார். ஒரு சமூகத்தின் தார்மீக மதிப்பு அதன் அபிலாஷைகள், அது பின்பற்றும் இலட்சியங்கள் மற்றும் அது போற்றும் மதிப்புகளில் பிரதிபலிக்கிறது. வரலாறு முழுவதும் மனிதகுலத்தின் முக்கிய அக்கறை நாகரிகத்திற்கும் தனிப்பட்ட மனித உயிர்களுக்கும் அருளையும் முக்கியத்துவத்தையும் அளிக்கும் மதிப்புகளைத் தேடுவதும் பாதுகாப்பதும் ஆகும். உரிமைகள் மசோதாவின் தோற்றம் 1215 இல் மாக்னா கார்ட்டாவில் காணப்படுகிறது. முறையான மனித உரிமைகள் கொள்கைகள் 1945 இல் ஐ.நா. சாசனத்திலும், 1948 இல் மனித உரிமைகள் பற்றிய விரிவான உலகளாவிய பிரகடனத்திலும் வரைவு செய்யப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அந்தக் கொள்கைகள் பின்னர் 1966 இல் இரண்டு சர்வதேச உடன்படிக்கைகளில் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான உடன்படிக்கை தனிநபரின் சட்டப்பூர்வமாக செயல்படுத்தக்கூடிய உரிமைகளை வகுத்தாலும், பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் தொடர்பான உடன்படிக்கை சட்டத்தின் மூலம் செயல்படுத்த மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஒரு நாட்டின் அரசியலமைப்பு, அந்த சமூகத்தின் வரலாற்றைப் பொறுத்து மக்களின் குறிக்கோள்களையும் விருப்பங்களையும் உள்ளடக்கியது மற்றும் வெளிப்படுத்துகிறது என்று கூறப்படுகிறது. இது சில முக்கிய அரசியல் மதிப்புகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளது, அவை நிலையற்ற பொதுக் கருத்தால் மாற்றப்பட முடியாது. "படையெடுப்பிலிருந்து தங்கள் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாக்க முயலும் தனிநபர்களுக்குக் கிடைக்கும் உரிமைகளின் வகைகளின் படிப்படியான விரிவாக்கத்தின் இந்தக் கதை - இயற்கை உரிமைகளிலிருந்து பொதுச் சட்ட உரிமைகள் வரை மற்றும்

இறுதியாக அடிப்படை உரிமைகள் வரை - அரசியலமைப்பு கோட்பாட்டில் உள்ள முக்கியமான இழைகள் முன்வைக்கும் உரிமைகளின் வளர்ச்சியின் கணக்குடன் ஒத்துப்போகிறது." இந்திய அரசியலமைப்பு நமது கடந்த காலத்தில் சிறந்ததை பிரதிபலிக்கிறது, நிகழ்காலத்தின் தேவைகள் மற்றும் அபிலாஷைகளுக்கு பதிலளிக்கக்கூடியது மற்றும் எதிர்காலத்தின் கோரிக்கைகளைச் சமாளிக்க மீள்தன்மை கொண்டது. அரசியலமைப்பின் மதிப்புகள் முன்னுரையிலும் பகுதிகள் III மற்றும் IV இல் பிரதிபலிக்கின்றன. முன்னுரை வழிகாட்டும் ஒளியாகவும், மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் விளக்க புத்தகமாகவும் பேசப்படுகிறது. பகுதி III இல் உள்ள உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அதே வேளையில் பகுதி IV இல் உள்ள இலக்குகளை அடைவதே இலட்சியம். அரசியலமைப்பு தேக்கமின்றி நிலைத்தன்மையையும், அத்தியாவசிய மதிப்புகளை அழிக்காமல் வளர்ச்சியையும் வழங்குகிறது. இந்தியாவில் ஏற்பட்ட வரலாற்று மற்றும் அரசியல் முன்னேற்றங்கள், உரிமைகள் மசோதா அல்லது அடிப்படை உரிமைகள் என்று நாம் அழைக்கும் மசோதா அரசியலமைப்பில் இயற்றப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாததாக ஆக்கியது. மனித உரிமைகளுக்கான அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம் நமது சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர்களின் தொடர்ச்சியான கோரிக்கைகளில் ஒன்றாகும்.

இது 1895 ஆம் ஆண்டிலேயே லோக்மான்ய திலகரின் ஸ்வராஜ் மசோதாவில் உருவாக்கப்பட்டது, 1925 இல் அன்னி பெசன்ட், 1928 இல் மோதிலால் நேரு குழு மற்றும் 1945 இல் தேஜ் பகதூர் சப்ரு குழு ஆகியோரால் மீண்டும் மீண்டும் நிறைவேற்றப்பட்டது. உரிமைகள் மசோதாவை இணைப்பது அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் ஒரு அம்சமாகும், இதை பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் 1867 இல் கனடாவிற்கும், 1900 இல் ஆஸ்திரேலியாவிற்கும், 1919 மற்றும் 1935 இல் இந்தியாவிற்கும் இயற்றிய அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் தொடர்ந்து தவிர்த்து வந்தது. சட்டப்பூர்வமாக

அமல்படுத்தக்கூடிய மனித உரிமைகளுக்கு ஆதரவான இயக்கம் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு வளர்ந்தது. " சோகமானது தவிர்க்க முடியாதது என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது, பின்னர் விரும்பத்தக்கது என்று பாராட்டப்பட்டது" என்று டெஸ்மித் குறிப்பிட்டார். உத்தரவாதமான உரிமைகளுக்கான வழக்கு எளிமையானது மற்றும் பிரிக்க முடியாதது.

அரசியல் நிறுவனங்களின் பிரதிநிதித்துவ தன்மை இருந்தபோதிலும், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் மீது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தால் விதிக்கப்படும் வரம்புகள் பொது மற்றும் தனியார் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமானவை. அடிப்படை மனித சுதந்திரங்களின் உயிர்வாழ்வை உறுதி செய்வதற்கான ஒரே வழி அரசியலமைப்பு வரம்புகள் என்பது உரிமைகள் மசோதா மற்றும் நீதித்துறை மறுஆய்வின் அடிப்படையிலான தத்துவம். மனித உரிமைகள் நகராட்சிச் சட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டு எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பால் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும்போது, அவை நீதித்துறை மறுஆய்வுடன் கூடிய எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பு ஒரு நாட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது, ஏனெனில் அது 'பாராளுமன்றங்களின் தெய்வீக உரிமையை' நம்ப மறுக்கிறது, இதை ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் 'தற்போதைய மிகப்பெரிய மூடநம்பிக்கை' என்று அழைத்தார். மனித உரிமைகளுக்கான உலகளாவிய பிரகடனத்தின் முதன்மை 3 கட்டமைப்பாளரான ரெனே காசின், ஒரு வேருன்றிய உரிமைகள் மசோதா ஏன் அவசியம் என்று கேட்டபோது, "ஏனென்றால் ஆண்கள் எப்போதும் நல்லவர்கள் அல்ல" என்று கூறினார்.

மினெர்வா மில்ஸில் உச்ச நீதிமன்றம் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் கவனித்தது போல்: அனைத்து மாநிலங்களும் - கம்யூனிஸ்ட் அல்லது ஜனநாயகமாக இருந்தாலும் - மக்களின் நலனுக்காக ஆட்சி செய்வதாகக் கூறப்படுகிறது. ஒரு ஜனநாயக அரசை சர்வாதிகார அரசிலிருந்து வேறுபடுத்துவது என்னவென்றால், ஒரு சுதந்திர ஜனநாயக அரசு சில அடிப்படை மனித உரிமைகள் அல்லது அடிப்படை உரிமைகளை மதிக்கிறது.

அடிப்படை உரிமைகள் என்ற பொருள் அரசியலமைப்பு சபையில் 38 நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு, சட்டமன்றம் பரந்த அளவிலான அடிப்படை மனித உரிமைகளின் ஒரு விரிவான வரிசையை ஏற்றுக்கொண்டது. இது மிகவும் விரிவான மற்றும் சிக்கலான உரிமைகள் மசோதாவாகும், இப்போது அடிப்படை உரிமைகளைக் கையாளும் 27 கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியது, 8 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க அரசியலமைப்பு உரிமைகளை வெளிப்படையாக முழுமையான சொற்களில் அறிவிக்கிறது, இவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்ட உரிமைகளை நீதிமன்றங்களுக்கு மட்டுப்படுத்துகிறது. நமது அரசியலமைப்பு உரிமைகளை அறிவிக்கிறது மற்றும் அரசியலமைப்பிலேயே வரம்புகள்/கட்டுப்பாடுகளை பரிந்துரைக்கிறது. அரசியலமைப்பு ஒரு புதிய அடிப்படை உரிமையை உருவாக்கியது - பிரிவு 32, அடிப்படை உரிமைகளை அமல்படுத்த உச்ச நீதிமன்றத்தை நாடும் உரிமை. இது இந்திய அரசியலமைப்பின் தனித்துவமான அம்சமாகும்; அத்தகைய உரிமை வேறு எந்த அரசியலமைப்பிலும் இல்லை. எனவே இது வெறுமனே ஒரு பிரகடன உரிமைகள் மசோதா அல்ல, ஆனால் நீதித்துறையால் செயல்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாகும். அடிப்படை உரிமைகளின் பெரும்பகுதி மனித உரிமைகள் மற்றும் பிற சர்வதேச ஆவணங்களின் உலகளாவிய பிரகடனத்தில் உள்ளது. அரசியலமைப்பின் பகுதி III அடிப்படை உரிமைகளை பட்டியலிடுகிறது. பிரிவு 12 இல் உள்ள 'அரசு' என்ற கருத்துடன் நாம் தொடங்குகிறோம். பல விதிகளில் அரசியலமைப்பு ஆணை, அடிப்படை உரிமைகளை மீறக்கூடாது என்பது அரசுக்கு உள்ளது. பகுதி III இல் தகுதிவாய்ந்த உரிமைகளாக 'அடிப்படை' என்பது, உரிமைகள் அரசியலமைப்பால் அமைக்கப்பட்ட தாராளமய ஜனநாயகத்திற்கு அடிப்படையானவை அல்லது அவசியமானவை என்பதைக் குறிக்கிறது. அவற்றின் அத்தியாவசிய தன்மை சட்டமன்ற அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் பலப்படுத்தப்படுகிறது, வரம்புகளை மீறுவது குற்றச் சட்டத்தை செல்லாததாக்கும் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர்

தீர்வு காண முடியும் - பிரிவு 13 & 32. எனவே அடிப்படை உரிமைகள் சட்டப்பூர்வ அனுமதியால் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. பகுதி III உடன் முரண்படும் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு அரசு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. முன்னுரையில் அறிவிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பின் நோக்கங்கள் பல்வேறு அடிப்படை உரிமைகளால் 4 உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகின்றன. பால்கிவாலா அழகாகக் கூறியது போல், 'பத்தாவது படையணி ஜூலியஸ் சீசருக்கு, நெப்போலியனுக்கு பழைய காவலராகவும், மாண்ட்கோமெரிக்கு எட்டாவது படையாகவும்' இருந்தது போல் இந்திய ஜனநாயகத்திற்கு அடிப்படை உரிமைகள் உள்ளன. பிரிவு 12 இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி 'அரசுக்கு' எதிராக அடிப்படை உரிமைகள் செயல்படுத்தப்படலாம், அதன் முக்கியத்துவம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டால் நீதித்துறை 'அரசு'தானா என்ற கேள்வி இன்னும் உள்ளது. மிராஜ்கரில் நீதிபதி ஹிதாயத்துல்லாவின் சக்திவாய்ந்த கருத்து கவலையளிக்கிறது. அந்த வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பார்வை மறுபரிசீலனைக்கு அழைப்பு விடுக்கிறது.

அரசியலமைப்பின் பிரிவு IV, மாநிலக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. இது ஐரிஷ் குடியரசின் அரசியலமைப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது - சமூகக் கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள், இது குடியரசுக் கட்சி ஸ்பெயினின் அரசியலமைப்பிலிருந்து இந்த யோசனையை எடுத்தது. இந்த யோசனை மனித உரிமைகள் பிரகடனம் (பிரான்ஸ்) மற்றும் அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனத்தில் இருந்து அறியப்படுகிறது. வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் நியாயப்படுத்த முடியாதவை, அதன் மீறலுக்கு சட்டப்பூர்வ அல்லது நீதித்துறை தீர்வு எதுவும் இல்லை. அனுமதி அரசியல் ரீதியானது, அதாவது அடுத்த தேர்தல். வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் நாட்டின் நிர்வாகத்தில் அடிப்படையானவை. சட்டங்களை உருவாக்குவதில் அரசு அவற்றைப்

பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பிரிவு 37 கட்டளையிடுகிறது. பிரிவு 37 இல் 'அடிப்படை' என்பது அடிப்படை அல்லது அத்தியாவசியமானது என்றும் பொருள்படும், ஆனால் அது அடைய முயற்சிக்க வேண்டிய மாநில இலக்குகளை முன் வைக்கும் நெறிமுறை அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அடிப்படை உரிமைகள் சட்ட ஒப்புதலால் ஆதரிக்கப்படுகின்றன. வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பானவர்களின் கடமை உணர்வுக்கு விடப்படுகின்றன. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் இரண்டும் அரசியலமைப்பின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும், இது 'முந்தைய உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளுக்கு இடையில் ஒரு தொகுப்பைக் கொண்டுவருவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, இதன் மூலம் முந்தையவற்றுக்கு ஒரு பெருமையையும் பிந்தையவற்றுக்கு ஒரு நிரந்தர இடத்தையும் வழங்குகிறது. ஒன்றாக அவை மையமாக அமைகின்றன மற்றும் அரசியலமைப்பின் உண்மையான மனசாட்சியை உருவாக்குகின்றன.' ஒன்றாக அவை இந்தியாவில் சமூக மற்றும் பொருளாதார ஜனநாயகத்தின் சாசனத்தை உருவாக்குகின்றன மற்றும் ஒரு நலன்புரி அரசை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்ட அடிப்படைக் கொள்கைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளின் உண்மையான முக்கியத்துவம் என்னவென்றால், அவை அதன் குடிமக்களுக்கு அரசின் நேர்மறையான கடமைகளைக் கொண்டுள்ளன. இவை முக்கியமற்றவை அல்ல; நிறைவேற்றப்பட்டால், சமூகத்தின் முறை மாறும். அவை புரட்சிகரமானவை, இன்னும் அரசியலமைப்பு முறையில் அடையப்படவில்லை. அரசியலமைப்பின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாக அவற்றை உள்ளடக்குவதன் உண்மையான மதிப்பு இங்கே உள்ளது. வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் 5 மூலம் அரசியலமைப்பு இரண்டு உச்சநிலைகளிலிருந்து விலகிச் செல்லும் - தனிநபரின் சுதந்திரத்தை அழிக்கும்

பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் மற்றும் மக்களின் பொருளாதார பாதுகாப்பைத் தடுக்கும் முதலாளித்துவ தன்னலக்குழு.

இந்திய அரசியலமைப்பு அனுபவமும், சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதிலும், அரசியலமைப்பு மதிப்புகளை நிலைநிறுத்துவதிலும், அரசியலமைப்பு வரம்புகளை அமல்படுத்துவதிலும் நீதித்துறையின் பங்கும், ஒட்டுமொத்தமாக, கவர்ச்சிகரமானதாகவும், மனதைத் தொடும் வகையிலும் உள்ளன. சமூகப் பொருளாதார உரிமைகளை அரசியலமைப்புச் செய்யும் செயல்பாட்டில் பகுதி III & IV ஐ ஒருங்கிணைப்பதை நோக்கி நீதித்துறை முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது, அவற்றில் சில பகுதி III இல் வெளிப்படையாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவற்றில் பல அவற்றிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. கேசவானந்தாவில் நீதிபதி சுந்திரசூட் கூறியது இதற்கெல்லாம் தொனியை அமைத்தது: “நாட்டின் நிர்வாகத்தில் அடிப்படையானது ஒரு தனிநபரின் வாழ்க்கையில் அடிப்படையானதை விட நிச்சயமாக குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்க முடியாது. ஒன்று நீதிக்கு உட்பட்டது, மற்றொன்று சட்ட செயல்முறை மூலம் பிந்தையதை அமல்படுத்துவதில் உள்ளார்ந்த சிரமங்களைக் காட்டக்கூடும். ஆனால் அது அவர்களின் ஒப்பீட்டு முக்கியத்துவத்தைப் பாதிக்காது.... தனிநபர்களுக்கு சுதந்திரங்களை வழங்குவதன் அடிப்படை நோக்கம், பகுதி IV இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இலட்சியங்களின் இறுதி சாதனையாகும்... அடிப்படை சுதந்திரங்களை அனைவரும் அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமைகளை அரசு உருவாக்கத் தவறினால், சிலரின் சுதந்திரம் பலரின் தயவில் இருக்கும், பின்னர் அனைத்து சுதந்திரங்களும் மறைந்துவிடும். ”

நீதித்துறை விளக்கம் மற்றும் படைப்பாற்றல் ஆகியவை அடிப்படை உரிமைகளாக பல உரிமைகளை உள்ளடக்கிய, பெனும்ப்ரா மற்றும் வெளிப்பாடு கோட்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தன. உதாரணமாக, கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை என்பது பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் தேர்தலில்

போட்டியிடுபவர்களின் நற்சான்றிதழ்களை அறிந்து கொள்ளும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாகக் கருதப்பட்டது. பிரிவு 21 இல் வாழ்க்கை உரிமை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் விரிவடையும் எல்லைகள் பல்வேறு உரிமைகளை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன - 25 க்கும் மேற்பட்டவை, சமீபத்தியது தனியுரிமைக்கான உரிமை. வாழ்க்கை என்பது வெறும் விலங்கு இருப்பு அல்ல என்பது அடிக்கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது கண்ணியத்துடன் வாழ்வதும், வாழ்க்கையையும் வாழ்க்கையையும் மதிப்புமிக்கதாகவும் அர்த்தமுள்ளதாகவும் மாற்றும் அனைத்து திறன்களையும் அனுபவிப்பதும் ஆகும். நேர்மறையான சமூக-பொருளாதார உரிமைகளை அமல்படுத்துவதில் நீதித்துறையின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது, அவை இயற்கையில் எதிர்மறையான தனிப்பட்ட சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதில் இருந்து வேறுபடுகின்றன. குடிமக்களுக்குத் தேவையான பாதுகாப்பின் தன்மை மாறிவரும் காலங்களில் வேருன்றிய 6 உரிமைகளின் உள்ளடக்கத்தின் விளக்கத்தைப் பொறுத்தது. இது ஒரு ஆர்வலர், பதிலளிக்கக்கூடிய மற்றும் பொறுப்பான நீதித்துறையால் செய்யப்படுகிறது, மேலும் பணிக்கு தொலைநோக்கு மற்றும் அரசியல் திறமை தேவைப்படுகிறது. கூப்பர் மேனகாவைப் பின்பற்றியதிலிருந்து அடிப்படை உரிமைகள் நீர்ப்புகா பிரிவுகள் என்ற கோட்பாடு நீண்ட காலமாக நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. 14, 19, 21 ஆகிய பிரிவுகள் அரசியலமைப்பு விதிகளின் முக்கிய முத்தொகுப்பை உருவாக்குகின்றன, அவற்றின் நெறிமுறைகள் ஒன்றையொன்று தெரிவிக்கின்றன. அவை தங்க முக்கோணத்தின் மூன்று பக்கங்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஒவ்வொரு சுதந்திரத்திற்கும் வெவ்வேறு பரிமாணங்கள் உள்ளன, மேலும் வெவ்வேறு அடிப்படை உரிமைகளுக்கு இடையில் ஒன்றுடன் ஒன்று இருக்கலாம். பகுதி III இல் உள்ள எந்தப் பிரிவும் ஒரு தீவு அல்ல, ஆனால் ஒரு கண்டத்தின் ஒரு பகுதி என்று சரியாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒரு கரிம அரசியலமைப்பில் கார்டினல் உரிமைகள் ஒரு தொகுப்பைக் கொண்டுள்ளன.

உச்ச நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது போல, "சொத்துரிமை தொடர்பான இந்திய அரசியலமைப்பு சோதனைகள் (பிரிவுகள் 19 (1) (f) & 31) அடிப்படைச் சட்டத்தின் விளக்கத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் சில சமயங்களில் பொருளாதார சித்தாந்தங்கள் மற்றும் தத்துவங்களின் மோதல்களை மறைக்கின்றன அல்லது அம்பலப்படுத்துகின்றன என்பதற்கான ஒரு சுவாரஸ்யமான விளக்கத்தை வழங்குகின்றன. அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் சொத்துரிமை ஒரு அடிப்படை உரிமையாகக் கருதப்பட்ட நிலையில், அதன் பழமையான வீரியத்தில் அது மிகவும் வலுவான ஒரு வேருன்றலைக் கண்டறிந்தது, அது அதிகமாகக் கோருவதாகவும், அதன் பலிபீடத்தில் பல சமூக மற்றும் பொருளாதார இலக்குகளை தியாகம் செய்ய முயன்றதாகவும், சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றத்தின் பொருளாதார செலவை கட்டுப்படியாகாத அளவுக்கு தடைசெய்யக்கூடியதாகவும் ஆக்கியது. தவிர்க்க முடியாமல் அரசியலமைப்பு மதிப்புகளின் அளவில் இந்த உரிமையை விரிவுபடுத்துவதற்கான அரசியலமைப்பு செயல்முறை, இறுதியில், அடிப்படை உரிமைகள் பகுதியிலிருந்து இந்த உரிமையை நீக்குவதில் உச்சத்தை எட்டியது. அரசியலமைப்பு திருத்தங்களின் விளைவாக சில உரிமைகள் கணிசமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒட்டுமொத்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய அத்தியாயம் தனிநபர் சுதந்திரம், பொது நடத்தை விதிகள் மற்றும் இந்திய ஜனநாயகத்தின் வலுவான மற்றும் நிலையான அடிப்படையின் வலிமையான அரணாக உள்ளது. ஆனால் அனைத்து உரிமைகளுக்கும் தொடர்புடைய கடமைகள் உள்ளன. நமது உரிமைகள் மீது நாம் வெறி கொண்டாலும், நமது கடமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளுக்கு நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். எந்த உரிமையும் ஒருபோதும் முழுமையானதாக இருக்க முடியாது. அடிப்படை உரிமைகள் விதிவிலக்கல்ல. மற்றவர்களின் உரிமைகளுடன் முரண்படாதபடி அவற்றின்

பயன்பாடு நியாயமான முறையில் கட்டுப்படுத்தப்படலாம். அரசியலமைப்பின் கீழ் எந்த மதிப்புகளும் அல்லது உரிமைகளும் முழுமையானவை அல்ல, அனைத்து முக்கியமான உரிமைகளும் மதிப்புகளும் தகுதியானவை மற்றும் பிற முக்கியமான மற்றும் பெரும்பாலும் போட்டியிடும் உரிமைகள் மற்றும் மதிப்புகளுக்கு எதிராக சமநிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது விஷயங்களின் இயல்பிலேயே கட்டாயமானது மற்றும் தவிர்க்க முடியாதது. 7 அடிப்படை உரிமைகளின் இத்தகைய சமநிலை ஒரு அரசியலமைப்புத் தேவை. மதிப்புகள் நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கு சமநிலையை ஏற்படுத்துவது நீதிமன்றத்தின் கடமையாகும். உச்ச நீதிமன்றம் அடிப்படை உரிமைகளின் காவலாளி மட்டுமல்ல, உரிமைகளுக்கு இடையில் சமநிலைப்படுத்தும் சக்கரமாகவும், சமூகக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டது. ஒவ்வொரு உரிமையும் மகாத்மா காந்தி அழகாக வெளிப்படுத்திய ஒரு தொடர்புடைய கடமையை உருவாக்குகிறது: “என் படிப்பறிவற்ற ஆனால் ஞானமுள்ள தாயிடமிருந்து நான் கற்றுக்கொண்டது, தகுதியான மற்றும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய அனைத்து உரிமைகளும் சிறப்பாகச் செய்யப்படும் கடமையிலிருந்து வருகின்றன. இவ்வாறு, உலகக் குடியுரிமையின் கடமையை நாம் செய்யும்போது வாழ்வதற்கான உரிமை நமக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த ஒரு அடிப்படைக் கூற்றிலிருந்து, ஆண் மற்றும் பெண்ணின் கடமைகளை வரையறுத்து, ஒவ்வொரு உரிமையையும் முதலில் நிறைவேற்ற வேண்டிய சில தொடர்புடைய கடமையுடன் தொடர்புபடுத்துவது போதுமானதாக இருக்கலாம்...” புகழ்பெற்ற அமெரிக்க அரசியல் விமர்சகர் வால்டர் லிப்மேன் அதே கருத்தை எதிரொலித்தார்: “நீங்கள் போற்றும் ஒவ்வொரு உரிமைக்கும் நீங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்கிறது. நீங்கள் அனுபவிக்கும் ஒவ்வொரு நம்பிக்கைக்கும், நீங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு பணி உங்களிடம் உள்ளது. நீங்கள் விரும்பும் ஒவ்வொரு நன்மையும் நடக்க... உங்கள் ஆறுதலையும் நிம்மதியையும் தியாகம் செய்ய வேண்டும். இனி எதுவும் வீண் இல்லை.” மனித உரிமைகளுக்கான உலகளாவிய பிரகடனம்

கூட மனித உரிமைகளுக்கும் பொறுப்புக்கும் இடையிலான முக்கிய தொடர்பை அங்கீகரிக்கிறது. பிரிவு 29 கூறுகிறது: ஒவ்வொருவருக்கும் சமூகத்திற்கு கடமைகள் உள்ளன, அதில் மட்டுமே அவரது ஆளுமையின் சுதந்திரமான மற்றும் முழுமையான வளர்ச்சி சாத்தியமாகும். பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரம் ஒருவருக்கு மற்றவர்களின் நல்ல பெயரையும் நற்பெயரையும் இழிவுபடுத்தவும் தீங்கு செய்யவும் உரிமையை வழங்காது. நமக்கு வாழ்வதற்கான உரிமை இருந்தால், வாழ்க்கையை மதிக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு உண்டு. நமக்கு சுதந்திரத்திற்கான உரிமை இருந்தால், மற்றவர்களின் சுதந்திரத்தை மதிக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு உண்டு. சிந்தனை, மனசாட்சி மற்றும் மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை நமக்கு இருந்தால், மற்றவர்களின் எண்ணங்கள், மதக் கொள்கைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளை மதிக்க வேண்டிய கடமையும் நமக்கு உண்டு. எந்த சுதந்திரமும் முழுமையானது அல்ல. அது விரைவில் உரிமமாகச் சிதைந்து, சுதந்திரத்தையே அழித்து, பொது நலன் மற்றும் பொது நன்மைக்கு எதிராகச் செயல்படும். உள் மற்றும் வெளிப்புற ஆபத்துகளுக்கு எதிரான பாதுகாப்பிற்கான சமூகத்தின் தேவைகளுக்கு எதிராக சுதந்திரம் அளவிடப்பட வேண்டும் என்று சரியாகச் சொல்லப்படுகிறது. கற்றறிந்த கை கூறியது போல், சுதந்திரம் என்பது இரக்கமற்ற, கட்டுப்பாடற்ற விருப்பம் அல்ல, ஒருவர் விரும்பியபடி அவ்வாறு செய்வது சுதந்திரம் அல்ல. சுதந்திரம் அராஜகத்தின் மீது தங்கியிருக்க முடியாது, அது ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட சமூகத்தின் மீது நிபந்தனைக்குட்பட்டது. 8 இதேபோல், சமூகம் அதன் வாழ்க்கையையும் பணியையும் ஒருங்கிணைக்கும் சமூக செயல்பாடுகளின் படிநிலையின் தேவைக்கு எதிராக சமத்துவம் அளவிடப்பட வேண்டும்.

அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகளைப் பற்றி நாம் பேசும்போது, அடிப்படைக் கடமைகளை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அரசியலமைப்பு 42வது திருத்தச் சட்டத்தின் நோக்கங்கள் மற்றும்

காரணங்களின் அறிக்கை, குடிமக்களின் அடிப்படைக் கடமைகளைக் குறிப்பிடுவதும், தனிநபர்கள் மற்றும் சங்கங்களின் தேச விரோத நடவடிக்கைகளைக் கையாள்வதற்கான சிறப்பு ஏற்பாடுகளை உருவாக்குவதும் அவசியம் என்று கருதியது. பகுதி IVA இல் பிரிவு 51A அடிப்படைக் கடமைகளை வகுத்தது. குடிமக்கள் பின்பற்ற எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு நடத்தை விதியை நாட்டிற்கு முன் வைப்பதே இதன் நோக்கம். அரசியலமைப்பு ஆணையைக் கடைப்பிடிப்பது ஒவ்வொரு குடிமக்களின் கடமையாகும். வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள் பற்றிய உண்மை அடிப்படைக் கடமைகளுக்கும் சமமாகப் பொருந்தும். அடிப்படைக் கடமைகளை அமல்படுத்த முடியாது என்றாலும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விளக்கங்களுக்கு ஏற்ற ஒரு சட்டத்தை விளக்கும் போது நீதிமன்றம் நிச்சயமாக அவற்றைக் கருத்தில் கொள்ளலாம். இறுதி பகுப்பாய்வில், அடிப்படைக் கடமைகளைப் பின்பற்றுவதற்கான ஒரே வழி, நமது சமூகத்தின் ஒழுங்கான முன்னேற்றத்திற்கு அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது என்ற தீவிரமான பொதுக் கருத்தை உருவாக்குவதன் மூலம் மட்டுமே. அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய சொற்பொழிவை அடிப்படைக் கடமைகளிலிருந்து பிரிக்க முடியாது, இல்லையெனில் நாம் இரண்டையும் அவமதிக்கிறோம். பகுதி IV A-வின் அடிப்படையான தத்துவம் இதுதான். அதிகபட்ச சுதந்திரத்தை நாம் இலக்காகக் கொண்டாலும், அந்த சுதந்திரம் வளர அனுமதிக்கும் முழுமையான பொறுப்புணர்வு உணர்வை வளர்த்துக் கொள்வது அவசியம் என்பது இப்போது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. உரிமைகளும் பொறுப்புகளும் சமநிலையில் இருக்கும்போது, சுதந்திரம் மேம்படுத்தப்பட்டு சிறந்த உலகத்தை உருவாக்க முடியும். அனைத்து உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டவை. அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்புகளில் உருவாக்கியது, வரைவு அரசியலமைப்பை முன்மொழியும் போது டாக்டர் அம்பேத்கர் சுட்டிக்காட்டியபடி, இந்தியாவில் அரசியலமைப்பு

விதிகளில் இணைக்கப்பட்டது. அரசியலமைப்பில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கான பல காரணங்கள், உரிமைகளை அர்த்தமுள்ளதாகப் பயன்படுத்தி அனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமைகளை உறுதிசெய்து பராமரிப்பதற்கான சமூக நலன்களுடன் தொடர்புடையவை. 'எழுதப்பட்ட சட்டத்தை கவனமாகப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நம் நாட்டை இழப்பது என்பது சட்டத்தையே இழப்பதற்கும், வாழ்க்கை, சுதந்திரம் மற்றும் நம்முடன் அனுபவிப்பவர்கள் அனைவரையும் இழப்பதற்கும், இதனால் அபத்தமாக வழிவகைகளுக்கு இலக்கை தியாகம் செய்வதற்கும் சமம்' என்ற ஜெபர்சனின் எச்சரிக்கையை நாம் கவனிக்கும் அதே வேளையில், லிங்கனின் உன்னதமான குழப்பத்தையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது: 'தேவையான அரசாங்கம், அதன் சொந்த மக்களின் சுதந்திரங்களுக்கு மிகவும் வலுவாக இருக்க வேண்டும் அல்லது அதன் சொந்த இருப்பைத் தக்கவைக்க மிகவும் பலவீனமாக இருக்க வேண்டும்.' இவை அனைத்தும் வேருன்றிய உரிமைகள் மீது கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதன் தேவையையும் தத்துவத்தையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. இத்தகைய கட்டுப்பாடுகள் சட்டத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்டு விதிக்கப்படுகின்றன. நீதித்துறை அரசியலமைப்பு மதிப்புகளை நிலைநிறுத்துவதும் அரசியலமைப்பு வரம்புகளை அமல்படுத்துவதும் ஆகும்.

நீதித்துறை மறுஆய்வு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் நீதிமன்றம் கட்டுப்பாடுகளின் நியாயத்தன்மையின் நடுவர். இந்தப் பகுதியில், வெட்னஸ்பரி நியாயமற்ற தன்மை அல்லது நிர்வாகச் சட்ட நியாயத்தன்மையின் தரநிலை அல்ல - இங்கு சோதனை ஒரு நியாயமான மனிதனின் நியாயத்தன்மையின் தரநிலையாகும். இங்கே அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகளின் நியாயத்தன்மையின் அரசியலமைப்பு தரநிலைகள் நீதிமன்றத்தின் நியாயத்தன்மையின் தரநிலைகள், நீதித்துறை மறுஆய்வு நீதிமன்றமே நடுவர். இது கிட்டத்தட்ட இந்த பகுதியில்,

குறைந்தபட்சம், கணிசமான உரிய செயல்முறைக்கு ஒத்ததாகும். ஆனால் பிரிவு 19 இன் கீழ் நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பாக அளவுருக்கள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. இது பரிந்துரைக்கப்பட்ட புறநிலை தரநிலைகளால் ஒரு அகநிலை மதிப்பீடாகும். பிரிவு 19 (2)-(6) இல் வகுக்கப்பட்டதைத் தாண்டி நீதிமன்றம் பயணிக்க முடியாது. எனவே பிரிவு 14 இன் வகைப்பாட்டிலும், வகைப்பாட்டிற்கும் அடைய விரும்பும் பொருளுக்கும் இடையே பகுத்தறிவு தொடர்பு இருந்தால் அது செல்லுபடியாகும். பிரிவு 21 இல் வாழ்க்கை உரிமை மற்றும் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கோரப்படும்போது, அத்தகைய கட்டுப்பாடுகளின் செல்லுபடித்தன்மையை சோதிப்பதற்கான எந்த தரநிலைகளையும் அளவுருக்களையும் அரசியலமைப்பு வகுக்கவில்லை. நீதிமன்றத்திற்கானது - நீதித்துறை மனசாட்சி திருப்தி அடைய வேண்டும். ஒரு வரம்பு அல்லது கட்டுப்பாடு மிகையானதா அல்லது நியாயமானதா, சட்டமியற்றும் நோக்கம் கட்டுப்பாட்டை நியாயப்படுத்த போதுமான அளவு முக்கியமா, குறிக்கோளை அடைய வடிவமைக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அதனுடன் பகுத்தறிவு தொடர்பைக் கொண்டிருக்கிறதா மற்றும் உரிமையை முடக்க அல்லது கட்டுப்படுத்த பயன்படுத்தப்படும் வழிமுறைகள் குறிக்கோளை அடைய அவசியமற்றதா என்பதை நீதிமன்றம் ஆராய்கிறது. விகிதாசாரக் கோட்பாடு இங்கே வருகிறது. இவை அனைத்தும் ஆரம்பகால வழக்குகளில் ஒன்றான வி.ஜி.ரோவில் நேர்த்தியாகவும் திறம்படவும் கூறப்பட்டுள்ளன, அதன் அடிப்படையில் அடுத்தடுத்த வழக்குகள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. நரேந்திர குமார் மூலம் பொருத்தமான வழக்குகளில் கட்டுப்பாடு தடை வரை நீட்டிக்கப்படலாம் என்பதும் தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், கட்டுப்பாடு அதிகமாக இருந்தால், நீதிமன்றங்களால் கடுமையான ஆய்வுக்கான தேவை அதிகமாகும். உரிமைகள் மசோதா இல்லாமல் இங்கிலாந்தில் கூட, அவை ஒரே நிலைப்பாட்டை நோக்கி

நகர்ந்துள்ளன என்பது சுவாரச்யமானது. அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதும் அமல்படுத்துவதும் நீதிமன்றங்களின் அதிகாரம் மற்றும் கடமையாகும், மேலும் பொருத்தமான தீர்வை வழங்குவது விருப்பப்படி அல்ல, ஆனால் கட்டாயமாகும். உரிமைகள் மசோதா இல்லாத இங்கிலாந்தில் கூட, ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பு கூறப்பட்டது: "அரசியலமைப்பு உரிமையை பராமரிப்பதை நீதித்துறை விருப்புரிமைப் பகுதிக்கு மாற்றுவது என்பது சுதந்திரத்தின் அடித்தளத்தை பாறையிலிருந்து மணலுக்கு மாற்றுவதாகும்." ஒரு அடிப்படை உரிமையை நிரூபிக்க அதன் கதவுகளைத் தட்டுவது தொடர்பாக அமெரிக்க உச்ச நீதிமன்றமும் இதேபோல் கருதுகிறது. உச்ச நீதிமன்றம், அதன் பொறுப்புடன், அடிப்படை உரிமைகள் மீறலுக்கு எதிராக பாதுகாப்பு கோரும் விண்ணப்பங்களை ஏற்க மறுக்க முடியாது என்பது நன்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு அடிப்படை உரிமையின் இருப்பு மற்றும் அதன் மீறல், உண்மையானது அல்லது அச்சுறுத்தல், குற்றம் சாட்டப்பட்டு, முதன்மையாக நிறுவப்பட்டால், பிரிவு 32 இன் கீழ் ஒரு மனுவை ஏற்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் உயர் நீதிமன்றங்களின் நிலைப்பாடு வேறுபட்டதல்ல. நித்திய விழிப்புணர்வு என்பது சுதந்திரத்தின் விலை. நமது உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு தீவிரமான பொது விழிப்புணர்வு மற்றும் தகவலறிந்த விழிப்புணர்வு மற்றும் உறுதியான பொதுக் கருத்து அவசியம். நீதிபதி டக்ளஸின் எச்சரிக்கை நினைவுகூரத்தக்கது, "இரவு உடனடியாக வருவதில்லை, அடக்குமுறையும் வருவதில்லை - இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் எல்லாம் மாறாமல் இருக்கும்போது ஒரு அந்தி இருக்கிறது. அந்தி நேரத்தில்தான் நாம் அனைவரும் காற்றில் ஏற்படும் மாற்றத்தை அறிந்திருக்க வேண்டும் - எவ்வளவு சிறியதாக இருந்தாலும் - நாம் அறியாமலேயே இருளுக்கு பலியாகாமல் இருக்க வேண்டும்."

எலினோர் ரூஸ்வெல்ட் இந்த உலகளாவிய உரிமைகள் அனைவருக்கும் கிடைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துரைத்தார். இந்த உரிமைகள்

சிறிய இடங்களில், வீடுகளுக்கு அருகில், உலக வரைபடத்தில் காண முடியாத அளவுக்கு நெருக்கமாகவும் சிறியதாகவும் அர்த்தமுள்ளதாக இல்லாவிட்டால், அவை வேறு எங்கும் அர்த்தமற்றவை என்று அவர் எச்சரித்தார். இந்த உரிமைகள் எல்லா இடங்களிலும் அனைவரும் அறிந்த, புரிந்து கொள்ளப்பட்ட மற்றும் அனுபவிக்கும் ஒரு வாழ்க்கை யதார்த்தமாக இருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் அவை வெறும் கிண்டல் மாயைகளாக இருக்கும். மேலும் பிரிவு 32 இன் கீழ் அரசியலமைப்பு தீர்வுக்கான உரிமை கூட தண்ணீரில் ஒரு சொனட் எழுத்தாக இருக்கும். சாதாரண இந்தியருக்கு அடிப்படை உரிமைகளை திறம்பட செயல்படுத்துவது, அது குறைந்த விலை, குறைந்த சிக்கலான மற்றும் வேகமானதாக மாறும்போது மட்டுமே சாத்தியமாகும். இந்த சிக்கலை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது மற்றும் சமாளிப்பது என்பது மற்றொரு நாளுக்கான கேள்வி.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. இந்தியாவில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பின் வரலாற்றுப் பின்னணியை விளக்குங்கள். சுதந்திரத்திற்கு பிறகு அது எவ்வாறு உருவெடுத்தது?
2. பெண்கள் வாக்களிக்க உரிமை பெறுவதன் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பீடு செய்யுங்கள். இது மக்களாட்சிப் பண்பாட்டில் பெண்கள் அதிகாரமடைதலை எவ்வாறு ஊக்குவித்தது?
3. 73வது மற்றும் 74வது அரசியலமைப்புச் சட்ட திருத்தங்களின் முக்கியத்துவத்தையும், ஊராட்சி நிர்வாகத்தில் பெண்கள் பங்கேற்பின் மீதான தாக்கத்தையும் விவரிக்கவும்.
4. இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ் பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் பாதுகாப்புகளை விளக்குங்கள். இவை எவ்வாறு பாலின சமத்துவத்தை உறுதி செய்கின்றன?
5. பெண்கள் நலனுக்காக மாநிலக் கொள்கைக் குறிக்கோள்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விவரியுங்கள்.
6. மூலக்கடமைகளின் முக்கியத்துவத்தை பாலின சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் பகுத்தறியுங்கள். இவை பெண்களை எவ்வாறு அதிகாரமடையச் செய்கின்றன?
7. பெண்களுக்கு வழங்கப்படும் மரபுரிமைச் சட்டங்களை விளக்குங்கள். இவை சமத்துவத்தை உறுதி செய்வதில் எவ்வளவு வெற்றி பெற்றுள்ளன?
8. தாரை வழக்கை தடுக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகள் குறித்து விமர்சனமாக ஆய்வு செய்யுங்கள். தாரை தடுக்கும் சட்டம் (Dowry Prohibition Act) என்ன அளவில் செயல்படுகிறது?
9. இந்திய அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட ரீதியான பாதுகாப்புகள், இன்றைய சமுதாயத்தில் பெண்களை எவ்வாறு அதிகாரமடையச் செய்கின்றன? எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குங்கள்.

அலகு - IV

பெண்கள் நல அமைப்புகள் மற்றும் திட்டங்கள்: இந்திய மகளிர் சங்கம் - தேசிய மகளிர் ஆணையம் மற்றும் மாநில மகளிர் ஆணையம் - மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் - இந்திய அரசின் மகளிர் நலத் திட்டங்கள்.

நோக்கங்கள்

- ❖ இந்திய மகளிர் சங்கம் மற்றும் தேசிய மகளிர் ஆணையம் உட்பட இந்தியாவில் உள்ள மகளிர் நல அமைப்புகளின் பங்கு மற்றும் பங்களிப்புகளைப் புரிந்துகொள்வது.
- ❖ பெண்கள் நலனை மேம்படுத்துவதில் மகளிர் மேம்பாட்டுக் கழகம் மற்றும் மாநில மகளிர் ஆணையங்களின் செயல்பாடுகளை பகுப்பாய்வு செய்வது

இந்தியாவில் பெண்கள் நல அமைப்புகள் மற்றும் திட்டங்கள்

இந்தியாவில் பெண்கள் நலன், அதிகாரமளித்தல் மற்றும் மேம்பாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட பல அமைப்புகள் மற்றும் அரசு திட்டங்கள் உள்ளன. இந்த முயற்சிகள் கல்வி, சுகாதாரம், நிதி சுதந்திரம், பாதுகாப்பு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு போன்ற துறைகளில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

1. இந்தியாவில் பெண்கள் நல அமைப்புகள்

A. அரசு நிறுவனங்கள்

1. தேசிய பெண்கள் ஆணையம் (NCW) (1992)

- ❖ பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கிறது மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகள் செயல்படுத்தப்படுவதை உறுதி செய்கிறது.
- ❖ வன்முறை, பாகுபாடு மற்றும் துன்புறுத்தல் தொடர்பான புகார்களைக் கையாளுகிறது.

2. மத்திய சமூக நல வாரியம் (CSWB) (1953)

- ❖ பெண்கள், குழந்தைகள் மற்றும் சமூகத்தின் பலவீனமான பிரிவினரின் நலனுக்காக செயல்படுகிறது.
- ❖ அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மூலம் சமூக நலத் திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது.

3. ராஷ்ட்ரிய மகிளா கோஷ் (RMK) (1993)

- ❖ ஏழைப் பெண்களுக்கு சுயதொழில் மற்றும் பொருளாதார சுதந்திரத்திற்காக நுண்ணிதி வழங்குகிறது.

4. மகளிர் மேம்பாட்டு நிறுவனங்கள் (WDCs)

- ❖ பெண்களிடையே தொழில்முனைவு மற்றும் திறன் மேம்பாட்டை ஊக்குவிக்க பல்வேறு மாநிலங்களில் செயல்படுகின்றன.

B. அரசு சாரா நிறுவனங்கள் (NGOs)

1. SEWA (சுயதொழில் செய்யும் பெண்கள் சங்கம்) (1972)

- ❖ முறைசாரா துறையில் பணிபுரியும் பெண்களின் உரிமைகளுக்காக செயல்படுகிறது.

சுயதொழில் செய்யும் பெண்களுக்கு நிதி மற்றும் சட்ட ஆதரவை வழங்குகிறது.

2. அகில இந்திய மகளிர் மாநாடு (AIWC) (1927)

- ❖ பெண்களின் கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் சட்ட உரிமைகளில் கவனம் செலுத்துகிறது.

3. பாரதிய கிராமீன் மகிளா சங்கம் (BGMS)

- ❖ கல்வி மற்றும் பொருளாதார ஆதரவு உட்பட கிராமப்புற பெண்கள் நலனுக்காக செயல்படுகிறது.

4. சேத்னா (சுகாதார கல்வி, பயிற்சி மற்றும் ஊட்டச்சத்து விழிப்புணர்வு மையம்)

- ❖ பெண்களின் சுகாதாரம், இனப்பெருக்க உரிமைகள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகிறது.

5. மஜ்லிஸ் சட்ட மையம்

- ❖ வீட்டு வன்முறை மற்றும் துன்புறுத்தலை எதிர்கொள்ளும் பெண்களுக்கு சட்ட உதவி மற்றும் ஆதரவை வழங்குகிறது.

2. இந்தியாவில் பெண்கள் நலத்திட்டங்கள்

A. பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதற்கான அரசு திட்டங்கள்

1. பேட்டி பச்சாவ் பேட்டி பதாவோ (BBBP) (2015)

- ❖ பெண் சிசுக்கொலையைத் தடுப்பதையும் பெண் கல்வியை மேம்படுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.
- ❖ குழந்தை பாலின விகிதத்தை மேம்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

2. மகிளா சக்தி கேந்திரா (2017)

- ❖ கிராமப்புற பெண்களுக்கு திறன் மேம்பாடு, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் டிஜிட்டல் கல்வியறிவை வழங்குகிறது.

3. தேசிய குழந்தை பராமரிப்பு திட்டம் (1994, 2017 இல் திருத்தப்பட்டது)

- ❖ குழந்தை பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்குவதன் மூலம் பணிபுரியும் பெண்களுக்கு ஆதரவளிக்கிறது.

B. நிதி மற்றும் பொருளாதார ஆதரவு திட்டங்கள்

1. பிரதான் மந்திரி முத்ரா யோஜனா (PMMY) (2015)

- ❖ சிறு தொழில்களைத் தொடங்க பெண் தொழில்முனைவோருக்கு கடன்களை வழங்குகிறது.

2. ராஷ்ட்ரிய மகிளா கோஷ் (RMK) (1993)

- ❖ சுயதொழில் செய்ய பெண்களுக்கு நுண்ணிதி வழங்குகிறது.

3. ஸ்டாண்ட்-அப் இந்தியா திட்டம் (2016)

வங்கிக் கடன்களை வழங்குவதன் மூலம் பெண் தொழில்முனைவோரை ஊக்குவிக்கிறது.

C. பெண்கள் சுகாதாரம் மற்றும் ஊட்டச்சத்து திட்டங்கள்

1. ஜனனி சுரக்ஷா யோஜனா (JSY) (2005)

- ❖ பாதுகாப்பான தாய்மை மற்றும் நிறுவன பிரசவங்களை ஊக்குவிக்கிறது.

2. பிரதான் மந்திரி மாத்ரு வந்தனா யோஜனா (PMMVY) (2017)

- ❖ கர்ப்பிணி மற்றும் பாலூட்டும் பெண்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

3. போஷன் அபியான் (2018)

- ❖ பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளிடையே ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டைக் குறைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

D. பெண்கள் பாதுகாப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள்

1. ஒன் ஸ்டாப் சென்டர் திட்டம் (2015)

- ❖ மருத்துவம், சட்டம் மற்றும் உளவியல் உதவி உட்பட வன்முறையை எதிர்கொள்ளும் பெண்களுக்கு ஆதரவை வழங்குகிறது.

2. நிர்பயா நிதி (2013)

- ❖ பொது இடங்களில் பெண்களின் பாதுகாப்பை மேம்படுத்துவதற்கான திட்டங்களுக்கு நிதியளிக்கிறது.

3. சகி - ஒன் ஸ்டாப் சென்டர்கள் (2015)

- ❖ வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு உதவுவதற்காக இந்தியா முழுவதும் நிறுவப்பட்டது.

4. ஸ்வதர் கிரே (2002)

- ❖ துன்பத்தில் உள்ள பெண்களுக்கு தங்குமிடம், உணவு மற்றும் மறுவாழ்வு வழங்குகிறது.

E. கல்வி மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள்

1. இடைநிலைக் கல்விக்கான பெண்களுக்கான ஊக்கத்தொகைக்கான

தேசியத் திட்டம் (NSIGSE) (2008)

- இடைநிலைக் கல்வியில் பெண் மாணவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குகிறது.

2. திறன் இந்தியா மிஷன் (2015)

- ❖ வேலைவாய்ப்பை மேம்படுத்த பெண்களுக்கு திறன் பயிற்சி அளிக்கிறது.

3. உஜ்வாலா திட்டம் (2016)

- ❖ கடத்தலில் இருந்து மீட்கப்பட்ட பெண்களின் மறுவாழ்வு மற்றும் நலனில் கவனம் செலுத்துகிறது.

முடிவு

இந்தியா பெண்கள் நலனுக்காக பாடுபடும் அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்களின் வலுவான வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இருப்பினும், பாலின சமத்துவம் மற்றும் அதிகாரமளிப்பை உறுதி செய்வதற்கு இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு, சரியான செயல்படுத்தல் மற்றும் கண்காணிப்பு அவசியம்.

தேசிய மகளிர் ஆணையம்

தேசிய மகளிர் ஆணையம் ஜனவரி 1992 இல் தேசிய மகளிர் ஆணையச் சட்டம், 1990 (இந்திய அரசின் சட்டம் எண். 20, 1990) இன் கீழ் சட்டப்பூர்வ அமைப்பாக அமைக்கப்பட்டது:

- பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகளை மறுபரிசீலனை செய்தல்;
- தீர்வு சட்ட நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்தல்;
- குறைகளைத் தீர்ப்பதை எளிதாக்குதல் மற்றும்
- பெண்களைப் பாதிக்கும் அனைத்து கொள்கை விஷயங்களிலும் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குதல். அதன் ஆணையின்படி, ஆணையம் பெண்களின் நிலையை மேம்படுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியது மற்றும் அறிக்கையிடப்பட்ட ஆண்டில் அவர்களின் பொருளாதார அதிகாரமளிப்புக்காக பாடுபட்டது. ஆணையம் லட்சத்தீவுகள் தவிர அனைத்து மாநிலங்கள்/யூனியன் பிரதேசங்களுக்கும் தனது வருகையை

நிறைவு செய்தது மற்றும் பெண்களின் நிலை மற்றும் அவர்களின் அதிகாரமளிப்பை மதிப்பிடுவதற்காக பாலின சுயவிவரங்களைத் தயாரித்தது. இது ஏராளமான புகார்களைப் பெற்றது மற்றும் விரைவான நீதியை வழங்க பல வழக்குகளில் தானாக முன்வந்து செயல்பட்டது. குழந்தை திருமணம், சட்ட விழிப்புணர்வு திட்டங்கள், பரிவாரிக் மகிளா லோக் அதாலங்கள் போன்ற பிரச்சினைகளை இது எடுத்துக்கொண்டது, மேலும் வரதட்சணை தடைச் சட்டம், 1961, PNDT சட்டம் 1994, இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 1860 மற்றும் தேசிய மகளிர் ஆணையச் சட்டம், 1990 போன்ற சட்டங்களை மறுஆய்வு செய்தது, அவற்றை மேலும் கடுமையானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் மாற்றியது. இது பட்டறைகள்/ஆலோசனைகளை ஏற்பாடு செய்தது, பெண்களின் பொருளாதார அதிகாரமளித்தல் குறித்த நிபுணர் குழுக்களை அமைத்தது, பாலின விழிப்புணர்வுக்கான பட்டறைகள்/கருத்தரங்குகளை நடத்தியது மற்றும் பெண் சிசுக்கொலை, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை போன்றவற்றுக்கு எதிரான விளம்பர பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டது.

பெண்களுக்கான அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப் பாதுகாப்புகளை மறுஆய்வு செய்வதற்காக, தேசிய மகளிர் ஆணையச் சட்டம், 1990 (இந்திய அரசின் 1990 ஆம் ஆண்டு சட்டம் எண். 20) இன் கீழ், ஜனவரி 1992 இல் தேசிய மகளிர் ஆணையம் சட்டப்பூர்வ அமைப்பாக அமைக்கப்பட்டது. இந்தியாவில் பெண்களின் நிலை குறித்த குழு (CSWI), கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு, குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் பெண்களின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்கும் கண்காணிப்பு செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒரு தேசிய மகளிர் ஆணையத்தை அமைக்க பரிந்துரைத்தது. பெண்களுக்கான தேசிய முன்னோக்கு திட்டம் (1988-2000) உட்பட அடுத்தடுத்த குழுக்கள் / ஆணையங்கள் / திட்டங்கள் பெண்களுக்கான ஒரு உச்ச அமைப்பை உருவாக்க பரிந்துரைத்தன. 1990 ஆம் ஆண்டில், அமைக்க முன்மொழியப்பட்ட ஆணையத்தின் அமைப்பு,

செயல்பாடுகள், அதிகாரங்கள் போன்றவை குறித்து மத்திய அரசு தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள், சமூக சேவையாளர்கள் மற்றும் நிபுணர்களுடன் ஆலோசனைகளை நடத்தியது.

மே 1990 இல், மசோதா மக்களவையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஜூலை 1990 இல், மசோதா தொடர்பான பரிந்துரைகளைப் பெற மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் ஒரு தேசிய அளவிலான மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தது. ஆகஸ்ட் 1990 இல் அரசாங்கம் பல திருத்தங்களை முன்மொழிந்து, ஆணையத்திற்கு ஒரு சிவில் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தை வழங்க புதிய விதிகளை அறிமுகப்படுத்தியது. இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, ஆகஸ்ட் 30, 1990 அன்று ஜனாதிபதியின் ஒப்புதலைப் பெற்றது. முதல் ஆணையம் ஜனவரி 31, 1992 அன்று திருமதி ஜெயந்தி பட்நாயக் தலைவராக அமைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது ஆணையம் ஜூலை 1995 இல் டாக்டர் (திருமதி) மோகினி கிரி தலைவராக அமைக்கப்பட்டது. மூன்றாவது ஆணையம் ஜனவரி 1999 இல் திருமதி விபா பார்த்தசாரதி தலைவராக அமைக்கப்பட்டது. நான்காவது ஆணையம் ஜனவரி 2002 இல் அமைக்கப்பட்டது, மேலும் அரசாங்கம் டாக்டர் பூர்ணிமா அத்வானியை தலைவராக பரிந்துரைத்தது. ஐந்தாவது ஆணையம் பிப்ரவரி 2005 இல் அமைக்கப்பட்டது, மேலும் அரசாங்கம் டாக்டர் கிரிஜா வியாஸை தலைவராக பரிந்துரைத்தது.

ஆணையத்தின் அமைப்பு

பிரிவு 3

தேசிய மகளிர் ஆணையச் சட்டம், 1990

(இந்திய அரசின் 1990 ஆம் ஆண்டின் 20 ஆம் ஆண்டு சட்டம்)

1. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்ட செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் மத்திய

அரசு தேசிய மகளிர் ஆணையம் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு அமைப்பை உருவாக்கும்.

2. ஆணையம் பின்வருவனவற்றைக் கொண்டிருக்கும்:

(அ) பெண்களின் நலனுக்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயல்படும் ஒரு தலைவர், மத்திய அரசால் நியமிக்கப்படுவார்.

(ஆ) சட்டம் அல்லது சட்டம், தொழிற்சங்கவாதம், பெண்களின் தொழில்துறை திறனை நிர்வகித்தல், பெண்கள் தன்னார்வ அமைப்புகள் (பெண்கள் ஆர்வலர் உட்பட), நிர்வாகம், பொருளாதார மேம்பாடு, சுகாதாரம், கல்வி அல்லது சமூக நலனில் அனுபவம் பெற்ற திறன், நேர்மை மற்றும் அந்தஸ்து கொண்ட நபர்களிடமிருந்து மத்திய அரசால் நியமிக்கப்படும் ஐந்து உறுப்பினர்கள்; குறைந்தபட்சம் ஒரு உறுப்பினராவது பட்டியல் சாதிகள் மற்றும் பட்டியல் பழங்குடியினரைச் சேர்ந்த நபர்களில் இருந்து முறையே இருக்க வேண்டும்;

(இ) மத்திய அரசால் பரிந்துரைக்கப்படும் உறுப்பினர்-செயலாளர்:- i. மேலாண்மை, நிறுவன அமைப்பு அல்லது சமூகவியல் இயக்கம் ஆகியவற்றில் நிபுணர், அல்லது ii. ஒன்றியத்தின் சிவில் சர்வீஸ் அல்லது அகில இந்திய சேவையில் உறுப்பினராக இருக்கும் அல்லது ஒன்றியத்தின் கீழ் சிவில் பதவியை வகிக்கும் பொருத்தமான அனுபவமுள்ள அதிகாரி.

ஆணையத்தின் ஆணை

பிரிவு 10

தேசிய மகளிர் ஆணையச் சட்டம், 1990 (இந்திய அரசின் சட்டம் எண். 20, 1990)

1. ஆணையம் பின்வரும் அனைத்து அல்லது ஏதேனும் செயல்பாடுகளைச் செய்யும், அதாவது:-

- a. அரசியலமைப்பு மற்றும் பிற சட்டங்களின் கீழ் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பாதுகாப்புகள் தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் விசாரித்து ஆய்வு செய்தல்;
- b. ஆண்டுதோறும் மற்றும் ஆணையம் பொருத்தமாகக் கருதும் பிற நேரங்களில், அந்தப் பாதுகாப்புகளின் செயல்பாடுகள் குறித்து மத்திய அரசுக்கு அறிக்கைகளை வழங்குதல்;
- c. ஒன்றியம் அல்லது எந்த மாநிலமும் பெண்களின் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்காக அந்தப் பாதுகாப்புகளை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை அத்தகைய அறிக்கைகளில் வழங்குதல்;
- d. அரசியலமைப்பு மற்றும் பெண்களைப் பாதிக்கும் பிற சட்டங்களின் நடைமுறையில் உள்ள விதிகளை அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு செய்து, அத்தகைய சட்டங்களில் உள்ள ஏதேனும் குறைபாடுகள், குறைபாடுகள் அல்லது குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான தீர்வு சட்ட நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைக்கும் வகையில் திருத்தங்களை பரிந்துரைக்கவும்;
- e. அரசியலமைப்பு மற்றும் பெண்கள் தொடர்பான பிற சட்டங்களின் விதிகளை மீறும் வழக்குகளை பொருத்தமான அதிகாரிகளிடம் எடுத்துக்கொள்வது;
- f. புகார்களை ஆராய்ந்து பின்வருவனவற்றுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களில் தானாக முன்வந்து கவனம் செலுத்துவது:- i. பெண்களின் உரிமைகளைப் பறித்தல்; ii. பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பை வழங்கவும், சமத்துவம் மற்றும் வளர்ச்சியின் நோக்கத்தை அடையவும் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை செயல்படுத்தாதது; iii. கஷ்டங்களைக் குறைப்பதற்கும், பெண்களின் நலனை உறுதி செய்வதற்கும், நிவாரணம் வழங்குவதற்கும் நோக்கமாகக் கொண்ட கொள்கை முடிவுகள், வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது அறிவுறுத்தல்களை

பின்பற்றாதது, மேலும் அத்தகைய விஷயங்களிலிருந்து எழும் பிரச்சினைகளை பொருத்தமான அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் செல்வது;

g. பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாடு மற்றும் அட்டூழியங்களால் எழும் குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் அல்லது சூழ்நிலைகள் குறித்து சிறப்பு ஆய்வுகள் அல்லது விசாரணைகளை நடத்துதல் மற்றும் அவற்றை நீக்குவதற்கான உத்திகளை பரிந்துரைக்க தடைகளை அடையாளம் காணுதல்;

h. அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்களின் உரிய பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதி செய்வதற்கான வழிகளை பரிந்துரைக்கும் வகையில் ஊக்குவிப்பு மற்றும் கல்வி ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வது மற்றும் அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் காரணிகளை அடையாளம் காண்பது, அதாவது, வீட்டுவசதி மற்றும் அடிப்படை சேவைகளுக்கான அணுகல் இல்லாமை, போதுமான ஆதரவு சேவைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள் இல்லாதது, சோர்வை குறைப்பதற்கும் தொழில்சார் சுகாதார அபாயங்களைக் குறைப்பதற்கும் அவர்களின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதற்கும்;

i. பெண்களின் சமூக-பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான திட்டமிடல் செயல்பாட்டில் பங்கேற்று ஆலோசனை வழங்குதல்;

j. யூனியன் மற்றும் எந்த மாநிலத்தின் கீழும் பெண்களின் வளர்ச்சியின் முன்னேற்றத்தை மதிப்பீடு செய்தல்;

k. பெண்கள் கைதிகளாகவோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ வைக்கப்பட்டுள்ள சிறை, தடுப்பு இல்லம், மகளிர் நிறுவனம் அல்லது பிற காவல் இடத்தை ஆய்வு செய்தல் அல்லது ஆய்வு செய்ய வைத்தல் மற்றும் தேவைப்பட்டால், தீர்வு நடவடிக்கைக்காக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் கலந்துரையாடுதல்;

l. பெண்கள் பெருமளவில் பாதிக்கும் பிரச்சினைகள் தொடர்பான வழக்குகளுக்கு நிதியளித்தல்; m. பெண்கள் தொடர்பான எந்தவொரு விஷயத்திலும், குறிப்பாக பெண்கள் உழைக்கும் பல்வேறு சிரமங்கள் குறித்தும்

அரசாங்கத்திற்கு அவ்வப்போது அறிக்கைகளை வழங்குதல்; n. மத்திய அரசால் பரிந்துரைக்கப்படும் வேறு எந்த விஷயத்திலும்.

2. துணைப்பிரிவு (1) இன் பிரிவு (b) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து அறிக்கைகளையும், ஒன்றியம் தொடர்பான பரிந்துரைகள் மீது எடுக்கப்பட்ட அல்லது எடுக்க முன்மொழியப்பட்ட நடவடிக்கை மற்றும் அத்தகைய பரிந்துரைகள் ஏதேனும் இருந்தால், அவற்றை ஏற்காததற்கான காரணங்களை விளக்கும் குறிப்பாணையுடன், நாடாளுமன்றத்தின் ஒவ்வொரு அவையிலும் மத்திய அரசு வைக்க வேண்டும்.

3. அத்தகைய அறிக்கை அல்லது அதன் ஏதேனும் பகுதி, எந்தவொரு மாநில அரசு சம்பந்தப்பட்ட எந்தவொரு விஷயத்துடனும் தொடர்புடையதாக இருந்தால், ஆணையம் அத்தகைய அறிக்கை அல்லது பகுதியின் நகலை மாநில சட்டமன்றத்தில் வைக்க வேண்டும், மேலும் மாநில அரசு தொடர்பான பரிந்துரைகள் மீது எடுக்கப்பட்ட அல்லது எடுக்க முன்மொழியப்பட்ட நடவடிக்கை மற்றும் அத்தகைய பரிந்துரைகள் ஏதேனும் இருந்தால், ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததற்கான காரணங்களை விளக்கும் குறிப்பாணையுடன்.

4. துணைப்பிரிவு (1) இன் பிரிவு (a) அல்லது பிரிவு (f) இன் துணைப்பிரிவு (i) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு விஷயத்தையும் விசாரிக்கும் போது, ஆணையம், ஒரு வழக்கை விசாரிக்கும் சிவில் நீதிமன்றத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டிருக்கும், குறிப்பாக பின்வரும் விஷயங்கள் தொடர்பாக, அதாவது: -

a. இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலிருந்தும் எந்தவொரு நபரையும் வரவழைத்து வருகை தரச் செய்தல் மற்றும் சத்தியப்பிரமாணத்தின் பேரில் அவரை விசாரித்தல்;

b. எந்தவொரு ஆவணத்தையும் கண்டுபிடித்து தயாரிக்குமாறு கோருதல்;

c. பிரமாணப் பத்திரங்களில் சாட்சியங்களைப் பெறுதல்;

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. Women's Indian Association (WIA) உருவாக்கப்பட்ட பின்னணி மற்றும் அதன் முக்கிய பங்களிப்புகளை விளக்குங்கள்.
2. தேசிய பெண்கள் ஆணையத்தின் (National Commission for Women - NCW) அமைப்பு, செயல்பாடுகள் மற்றும் முக்கிய பங்களிப்புகளை விவரிக்கவும்.
3. மாநில பெண்கள் ஆணையத்தின் (State Commission for Women) நோக்கங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் குறித்து எழுதுங்கள்.
4. Women Development Corporation அமைப்பின் நோக்கம், செயல்பாடுகள் மற்றும் சமூகத்தில் அதன் தாக்கம் பற்றி விவரிக்கவும்.
5. இந்திய அரசின் பெண்கள் நலத்திட்டங்கள் குறித்து விளக்குங்கள். அவை எவ்வாறு பெண்களின் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கின்றன?
6. பெண்கள் நலத்திட்டங்களில் உள்ள 'பெண் குழந்தை பாதுகாப்பு' (Beti Bachao Beti Padhao) திட்டத்தின் நோக்கம் மற்றும் செயல் திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்யுங்கள்.
7. மகளிர் சக்தி யோஜனா (Mahila Shakti Yojana), மகளிர் சுய உதவி குழுக்கள் (SHG) போன்ற திட்டங்கள் மூலம் பெண்கள் அதிகாரமடைதலின் நிலை பற்றி விவாதிக்கவும்.
8. பெண்கள் நலனுக்காக இயங்கும் அரசு மற்றும் தனியார் அமைப்புகள் இடையே உள்ள வேறுபாடுகள் மற்றும் ஒத்துப்போகும் அம்சங்களை பகிருங்கள்.
9. மகளிர் நலத்திட்டங்களின் செயல்பாடுகளை சமூகநிலை, பொருளாதாரம் மற்றும் கல்வி ஆகிய மூன்று கோணங்களில் மதிப்பீடு செய்யுங்கள்.
10. நவீன இந்தியாவில் பெண்கள் நலத்திட்டங்கள் மற்றும் அமைப்புகள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் மற்றும் தீர்வுகள் குறித்து விமர்சனமாக எழுதுங்கள்.

அலகு - V

பெண்களும் பொருளாதாரமும்: பெண்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் –
அமைப்புசாரா துறையில் பெண்கள் – பெண்களின் வேலைவாய்ப்பில்
உலகமயமாக்கலின் தாக்கம் – பெண் தொழில்முனைவோர் – வறுமை மற்றும்
வளர்ச்சிப் பிரச்சினைகள்: சுய உதவிக் குழுக்கள் – பெண்கள் மற்றும்
ஊடகங்கள்: அச்சு- காட்சி மற்றும் சமூக ஊடகங்களில் பெண்கள்

❖ நோக்கங்கள்

- ❖ பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கையும் , அமைப்புசாரா துறையில் அவர்களின் பங்களிப்பையும் புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ உலகமயமாக்கலின் தாக்கம் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பெண் தொழில்முனைவோர் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை பகுப்பாய்வு செய்தல்.

பெண்களும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் - அமைப்புசாரா துறையில் பெண்கள்

இந்த பிரிவு, இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் வேலை மற்றும் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பெண்களின் பணி பங்கேற்பின் நிலை குறித்த கருத்தியல் விவாதத்துடன் தொடங்குகிறது. பெண்களால் மேற்கொள்ளப்படும் பல நடவடிக்கைகள் பொருளாதார அர்த்தத்தில் வேலையாகக் கருதப்படாததால், இந்தியாவில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு ஒரு சிறப்பு கலாச்சார அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. மீண்டும் சாதி மற்றும் இனத்தின் மதிப்புகள், உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மரபுகள் அதனுடன் பரவலாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலைமைகள் அனைத்தையும் மீறி, ஏராளமான பெண்கள் புலப்படும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் திறன் மற்றும் கல்வி இல்லாதவர்கள் மற்றும் அமைப்புசாரா துறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அமைப்புசாரா துறையில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு நிலைமைகள் மற்றும் வகைகள் குறித்து இந்த பிரிவில் விவாதிப்போம். பெண்கள் அமைப்புசாரா

துறையில் தொழிலாளர்களாகவும் சுயதொழில் செய்பவர்களாகவும் பணிபுரிகின்றனர். கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களுக்கு அவை பல்வேறு வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்த பிரிவில் இந்த வெளிப்பாடுகளை விரிவாக விவாதிப்போம். அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரியும் போது பெண் தொழிலாளர்கள் நிறைய பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சில முக்கிய பிரச்சனைகளும் இந்த பிரிவில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் துறையில் உள்ள பெண் தொழிலாளர்களுக்கு உதவவும் அவர்களை ஒழுங்கமைக்கவும் அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பல முயற்சிகளை எடுத்துள்ளன. இந்த முயற்சிகளில் சில இந்த அலகின் கடைசி பகுதியில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த நிலைமைகள் அனைத்தையும் மீறி, ஏராளமான பெண்கள் வெளிப்படையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்களில் பெரும்பாலோர் திறன் மற்றும் கல்வி இல்லாதவர்கள் மற்றும் அமைப்புசாரா துறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அமைப்புசாரா துறையில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு நிலைமைகள் மற்றும் வகைகள் குறித்து இந்த அலகில் விவாதிப்போம். பெண்கள் அமைப்புசாரா துறையில் தொழிலாளர்களாகவும் சுயதொழில் செய்பவர்களாகவும் பணிபுரிகின்றனர். கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களுக்கு அவை பல்வேறு வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளன. இந்த அலகில் இந்த அலகில் இந்த வெளிப்பாடுகளை விரிவாக விவாதிப்போம். அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரியும் போது பெண் தொழிலாளர்கள் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சில முக்கிய பிரச்சனைகளும் இந்த அலகில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் துறையில் உள்ள பெண் தொழிலாளர்களுக்கு உதவவும் அவர்களை ஒழுங்கமைக்கவும் அரசு மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் பல முயற்சிகளை எடுத்துள்ளன. இந்த அலகின் கடைசி பகுதியில் இந்த முயற்சிகளில் சில விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

வேலை, தொழிலாளி மற்றும் பெண்கள்

அமைப்புசாரா துறையில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு பற்றி நாம் தொடர்ந்து விவாதிக்கும்போது, ஆரம்பத்திலேயே வேலை என்ற கருத்தை தெளிவுபடுத்துவது அவசியம், ஏனெனில் அமைப்புசாரா துறை ஊதியம் பெறாத

குடும்பத் தொழிலாளர்கள் உட்பட பல்வேறு வகையான தொழிலாளர்களை உள்வாங்குகிறது. அமைப்புசாரா துறை முறைசாரா துறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்தத் துறை அரசின் கடுமையான விதிகள் மற்றும் நடைமுறைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படவில்லை, மேலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் நியமனம், வேலை விதிமுறை, சமூக மற்றும் உடல் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர் நலன் போன்ற விதிமுறைகளை நிர்ணயிக்கும் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் எதுவும் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. எனவே, குறிப்பாக 'வேலை', 'தொழிலாளி' என்ற கருத்து மற்றும் பின்னர் இந்தத் துறையில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பின் வடிவம் மற்றும் அளவு குறித்து ஒரு கருத்தியல் தெளிவு தேவைப்படுகிறது. பணி பங்கேற்பு என்பது சமூகத்தில் ஒருவரின் நிலையின் ஒரு முக்கிய குறிகாட்டியாகும். இருப்பினும், வேலை என்ற கருத்து காலப்போக்கில் பன்முகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாறுபட்ட கருத்தாக்கம் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு பற்றிய தகவல்களைப் பெறுவதற்கான செயல்முறைகளை மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் அவர்களின் நிலையை மோசமாக பாதித்துள்ளது. இந்தியாவிலும், மற்ற இடங்களிலும், வேலை என்பது வணிக ரீதியாக சாத்தியமான பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பொருளாதார ஈடுபாடாகக் கருதப்படுகிறது. பொருளாதார ரீதியாக சாத்தியமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுபவர்கள் 'தொழிலாளர்கள்' என்றும், பொருளாதார ரீதியாக சாத்தியமில்லாத செயல்களில் ஈடுபடுபவர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள் என்றும் கருதப்படுகிறார்கள். இப்போது இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் பயன்படுத்தப்படும் வேலை என்ற கருத்தை விரிவாகக் கூறுவோம்.

இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் வேலை மற்றும் தொழிலாளர்களின் கருத்துக்கள்

1991 ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, "வேலை என்பது எந்தவொரு பொருளாதார ரீதியாகவும் உற்பத்தி செய்யும் செயலிலும் பங்கேற்பதாகும். அத்தகைய பங்கேற்பு இயற்கையில் உடல் ரீதியாகவோ அல்லது

மன ரீதியாகவோ இருக்கலாம். வேலை என்பது உண்மையான வேலையை மட்டுமல்ல, வேலையின் பயனுள்ள மேற்பார்வை மற்றும் திசையையும் உள்ளடக்கியது. இது நிறுவனம் அல்லது குடும்ப நிறுவனத்தில் ஊதியம் பெறாத வேலையையும் உள்ளடக்கியது". பல ஆண்டுகளாக இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் பயன்படுத்தப்படும் " தொழிலாளர்" என்ற கருத்து மற்றும் இந்த கருத்துக்கு உட்பட்ட மாற்றங்கள் குறித்து ஒரு சுருக்கமான யோசனையைப் பார்ப்போம்.

1951 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு வரை சேகரிக்கப்பட்ட மக்களின் பொருளாதார செயல்பாடு குறித்த தரவு வருமானம் மற்றும் சார்பு கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 'வேலை' பொருளாதார வருமானத்தை ஈட்டிய நபர்கள் தொழிலாளர்களாகவும், மீதமுள்ளவர்கள் 'சார்ந்திருப்பவர்களாகவும்' கருதப்பட்டனர். இதன் விளைவாக, அவர்களின் செயல்பாடுகள் பொருளாதார அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படாததால், அதிக எண்ணிக்கையிலான பெண்கள் சார்ந்திருப்போர் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டனர். வேலை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மக்கள்தொகையை " தொழிலாளர்கள்" மற்றும் " தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள்" என வகைப்படுத்துதல் 1961 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. பருவகால வேலைகளைப் பொறுத்தவரை, ஒரு நபர் 'வேலைப் பருவத்தின்' பெரும்பகுதி முழுவதும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கும் மேலாக வழக்கமான வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தால் அவர் 'தொழிலாளர்' என்று கருதப்படுவார். எந்தவொரு வர்த்தகம், தொழில், சேவை, வணிகம் அல்லது வணிகத்தில் வழக்கமான வேலைவாய்ப்பு ஏற்பட்டால், கணக்கெடுப்பாளர் வீட்டிற்குச் சென்ற நாளுக்கு முந்தைய 15 நாட்களில் ஏதேனும் ஒன்றில் அந்த நபர் பணியமர்த்தப்பட்டிருந்தால் வேலையின் அடிப்படை திருப்திகரமாக இருக்கும். இருப்பினும், 1971 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில், மக்கள் தொகை "தொழிலாளர்கள்" மற்றும் " வேலையில்லாதவர்கள்" என இரண்டு பரந்த முக்கிய செயல்பாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது. வர்த்தகம், தொழில் மற்றும் வணிகத்தில்

வழக்கமான வேலை ஏற்பட்டால் கணக்கெடுப்பு தேதிக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னதாக குறிப்பு காலம் சரிசெய்யப்பட்டது. 1961 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புடன் ஒப்பிடும்போது 1971 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பில் பணி பங்கேற்பு விகிதத்தில் கூர்மையான சரிவு ஏற்பட்டது. 1981 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் பொருளாதார கேள்விகள் மறுசீரமைக்கப்பட்டன, இதனால் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு நடைபெறும் ஆண்டில் எந்த நேரத்திலும் வேலை செய்தவர்கள் மற்றும் ஆண்டில் வேலை செய்யாதவர்கள் என முதலில் மக்களைப் பிரிக்க முடிந்தது. பிந்தையவர்கள் தொழிலாளர்கள் அல்லாதவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இந்த பரந்த குழுக்களாக மக்கள்தொகையை வகைப்படுத்திய பின்னர், எந்த நேரத்திலும் வேலை செய்தவர்களை இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது: (1) முக்கிய தொழிலாளர்கள் அதாவது ஆண்டின் முக்கிய பகுதிகளில் (183 நாட்கள் அல்லது அதற்கு மேல்) ஏதேனும் ஒரு பொருளாதார நடவடிக்கையில் பணியாற்றியவர்கள் மற்றும் (ii) கடந்த ஆண்டில் 183 நாட்களுக்கு குறைவாக வேலை செய்த விளிம்புநிலை தொழிலாளர்கள் அதாவது. இவ்வாறு, 1981 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலிருந்து "முக்கிய", "விளிம்புநிலை" மற்றும் "வேலையில்லாத" தொழிலாளர்கள் என்ற பரஸ்பர பிரத்தியேக குழுக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பெண்களின் பணி பங்கேற்பு: உலகளாவிய பார்வை

நாடு முழுவதும் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு முறைகளில் எந்த சீரான தன்மையும் இல்லை. இந்த மாறுபட்ட முறை பெரும்பாலும் கலாச்சாரக் கருத்தாய்வுகள் மற்றும் கல்வி மற்றும் பயிற்சி வசதிகளுக்கான பெண்களின் அணுகல் இல்லாமை காரணமாகும். பொதுவாக அதிக கல்வியறிவு விகிதத்தைக் கொண்ட பெண்கள் அதிக வேலை பங்கேற்பு விகிதத்தைக் கொண்டுள்ளனர் என்பது காணப்படுகிறது. வளரும் நாடுகளை விட அதிக கல்வியறிவு விகிதத்தைக் கொண்ட வளர்ந்த நாடுகளில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு விகிதம் அதிகமாக உள்ளது என்பதன் மூலம் இது மீண்டும் வலுப்படுத்தப்படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மதிப்பீட்டின்படி, இந்தியாவின் 15 வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட வயதுடைய

பெண் மக்கள்தொகையில் 42.5% தொழிலாளர்கள், ஆஸ்திரேலியா, கனடா, அமெரிக்கா மற்றும் இங்கிலாந்து ஆகிய நாடுகளில் பெண் பங்கேற்பு விகிதங்கள் முறையே 56.7%, 60.7%, 59.6% மற்றும் 53.5% ஆகும். பாகிஸ்தான் மற்றும் வங்கதேசத்தில் இவை முறையே 36.7% மற்றும் 66.5% ஆகும். வங்கதேசத்தில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு விகிதம் விதிவிலக்காக அதிகமாக இருப்பது முக்கியம். வங்காளதேசத்தில் பெரும்பாலான பெண்கள் குடும்பம், பண்ணை, மீன்பிடி மற்றும் வீட்டுத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பதே இதற்குக் காரணம்.

வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கு இடையே வேலை பங்கேற்பு விகிதத்தில் ஒரு தரமான மாறுபாடு உள்ளது. வளர்ந்த நாடுகளில் பெண் தொழிலாளர் படையில் பெரும்பான்மையானவர்கள் கல்வி மற்றும் பயிற்சிக்கான அதிக அணுகல் காரணமாக சேவையில் (உதாரணமாக இங்கிலாந்தில் 88%, கனடா, அமெரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் 87%) பணிபுரிகின்றனர். மறுபுறம், வளரும் நாடுகளில், பெரும்பாலான பெண்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் (உதாரணமாக வங்காளதேசத்தில் 77%), பெரும்பாலும் கல்வி மற்றும் பயிற்சி வசதிகள் இல்லாததால். தொழில்துறையில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு வளர்ந்த நாடுகளில் 10% முதல் 12% வரையிலும், வளரும் நாடுகளில் 9% வரையிலும் உள்ளது. இந்தத் துறையில், வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கு இடையே பெண்களின் வேலை பங்கேற்பு விகிதம் கடுமையாக சமமாக இல்லை. குடும்பத் தொழிலாளர்கள் வகைக்கு பெண்களின் பங்களிப்பைப் பொறுத்தவரை, கலாச்சாரக் கருத்தாய்வுகள் காரணமாக கூர்மையான வேறுபாடுகள் உள்ளன.

அமைப்புசாரா துறையில் பணி பங்கேற்பு: வடிவம் மற்றும் பரப்பளவு

தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பின்படி (1999-2000) இந்தியாவில் மொத்த பணியாளர்களில் 92.4% பேர் அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரிகின்றனர். இந்தத் துறையில் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பு, நாட்டின் மொத்த பெண் பணியாளர்களில் 82.6% க்கும் அதிகமாக உள்ளது. இந்தியாவில் பெண் தொழிலாளர்களில் 18.1% பேர் மட்டுமே அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரிகின்றனர், மீதமுள்ள 81.9% பேர்

அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரிகின்றனர். நகர்ப்புறங்களில் கூட, கிட்டத்தட்ட 80% பெண் தொழிலாளர்கள் வீட்டுத் தொழில்கள், சிறு வணிகங்கள், சேவைகள், கட்டிடங்கள் மற்றும் கட்டுமான நடவடிக்கைகள் போன்ற அமைப்புசாரா துறைகளில் பணிபுரிகின்றனர். கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் துறைகளில் வேலை செய்கிறார்கள், அவை அடிப்படையில் அமைப்புசாரா தன்மை கொண்டவை. இந்தத் துறையில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பு, பாலின கட்டுமானத்தின் அடிப்படையை உருவாக்கும் பல கலாச்சாரக் கருத்தாய்வுகள், உள்ளூர்மயமாக்கப்பட்ட விதிமுறைகள், மதிப்புகள் மற்றும் மரபுகளால் பரவலாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. குடும்பத்திற்குள் உள்ள பாலியல் உழைப்புப் பிரிவுகள், சாதி மற்றும் இன அடிப்படையிலான உழைப்புப் பிரிவு ஆகியவை பொதுவாக அமைப்புசாரா துறையிலும் குறிப்பாக விவசாயத்திலும் பெண்களின் பணிப் பங்கேற்பின் வடிவம் மற்றும் அளவை நிர்ணயிக்கின்றன.

அமைப்புசாரா துறையில் பெண்கள் பெரும்பாலும் உடலுழைப்பு சார்ந்த செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இருப்பினும், வெளிப்புற உடலுழைப்பு சார்ந்த செயல்களில் பங்கேற்பது பொதுவாக உயர் சாதிப் பெண்களால் புறக்கணிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இவை கலாச்சார ரீதியாக 'இழிவான' மற்றும் இழிவானதாகக் கருதப்படுகின்றன. பட்டியல் சாதி, பட்டியல் பழங்குடி மற்றும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் வெளிப்புற உடலுழைப்பு சார்ந்த செயல்களில் - சாகுபடி, கட்டுமானம், சாலை சுத்தம் செய்தல், துப்புரவு செய்தல், காய்கறி விற்பனை, வீட்டு வேலை போன்றவற்றில் ஈடுபடுவதை நீங்கள் பெரும்பாலும் காணலாம். இவ்வாறு சாதி அடிப்படையிலான உழைப்புப் பிரிவு, வழக்கமான மதிப்புகள் மற்றும் வேலை செய்வதற்கான விதிமுறைகள், ஒருபுறம் சமூகமயமாக்கலின் தொடர்ச்சியான செயல்முறைகள், மறுபுறம் பெண்களுக்கு சரியான கல்வி மற்றும் பயிற்சி வசதிகள் இல்லாதது ஆகியவை இந்தியாவில் ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் அவர்களின் பணிப் பங்கேற்புக்கு குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பை வழங்குகின்றன. பட்டியல் சாதி, பட்டியல் பழங்குடி மற்றும் பிற

பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த கல்வியறிவற்ற அல்லது அரை எழுத்தறிவு பெற்ற பெண்களில் பெரும் பகுதியினர், வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பின்மை, பயிற்சி மற்றும் கல்வி இல்லாமை மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் வேலை கிடைக்காதது போன்ற காரணங்களால் பொருளாதாரத்தின் அமைப்புசாரா துறையில் வேலை செய்யத் தள்ளப்படுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். அமைப்புசாரா துறையில் அவர்களின் வேலைவாய்ப்பு பெரும்பாலும் (அ) வேலை செய்யும் உடல் திறன், (ஆ) தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாக்க சரியான சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் இல்லாதது, (இ) தொழிலாளர்களின் நிறுவன வலிமை இல்லாமை, (ஈ) வேலைவாய்ப்பு பாதுகாப்பின்மை, (இ) பருவகால ஊதிய மாறுபாடு, (எஃப்) பாலின அடிப்படையிலான ஊதிய பாகுபாடு மற்றும் பலவற்றால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

உலகமயமாக்கல் மற்றும் கட்டமைப்பு சரிசெய்தல் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்திய பின்னர், அமைப்புசாரா பொருளாதாரத் துறையில் பெண்களின் பணி பங்கேற்பின் வடிவத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. 1995 ஆம் ஆண்டு பெய்ஜிங்கில் நடைபெற்ற ஐ.நா.வின் நான்காவது உலக மகளிர் மாநாடு, "உலகின் பல பகுதிகளில், முறையான மற்றும் முறைசாரா தொழிலாளர் சந்தையில் கணக்கிடப்பட்ட வேலைகளில் பெண்களின் பங்களிப்பு கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது மற்றும் கடந்த தசாப்தங்களில் மாறியுள்ளது. விவசாயம் மற்றும் மீன்பிடித் துறையில் பெண்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றி வரும் அதே வேளையில், அவர்கள் நுண், சிறு மற்றும் நடுத்தர நிறுவனங்களில் அதிகளவில் ஈடுபட்டுள்ளனர், மேலும் சில பகுதிகளில் விரிவடைந்து வரும் முறைசாரா துறையில் அதிக ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகின்றனர். இருப்பினும், கடினமான பொருளாதார நிலைமை மற்றும் பாலின சமத்துவமின்மையின் விளைவாக பேரம் பேசும் சக்தி இல்லாததால், பல பெண்கள் குறைந்த ஊதியம் மற்றும் மோசமான வேலை நிலைமைகளை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர், இதனால் பெரும்பாலும் விரும்பப்படும் தொழிலாளர்களாக மாறி வருகின்றனர்... வேலைவாய்ப்பின் தன்மையை

மாற்றியமைத்த பொருளாதார நிலைமை மற்றும் மறுசீரமைப்பு செயல்முறைகளால் பெண்கள் குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர், மேலும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொழில்முறை மற்றும் திறமையான பெண்களுக்கு கூட வேலை இழப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. கூடுதலாக, பிற வாய்ப்புகள் இல்லாததால் பல பெண்கள் முறைசாரா துறையில் நுழைந்துள்ளனர்".

இந்தியாவில், ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையை விட ஒழுங்கமைக்கப்படாத துறையில் வேலைவாய்ப்பு நோக்கம் வேகமாக விரிவடைந்து வருகிறது என்பதைக் குறிப்பிடுவது முக்கியம். இந்திய திட்டக் கமிஷனின் கூற்றுப்படி, அமைப்புசாரா வேலைவாய்ப்புத் துறை 1.5% தொழிலாளர் படை வளர்ச்சியுடன் விரிவடைந்து வருகிறது, அதே நேரத்தில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறை ஒரு சதவீதத்திற்கும் குறைவான வளர்ச்சியுடன் உள்ளது. இது முதன்மையாக பொதுத்துறையில் வேலைவாய்ப்பு வளர்ச்சி விகிதத்தில் கூர்மையான குறைப்பு காரணமாகும். திட்டக் கமிஷனின் கூற்றுப்படி, தனியார் துறை வேலைவாய்ப்புகளின் வளர்ச்சி 1994 க்குப் பிறகு துரிதப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் சமீபத்திய ஆண்டுகளில் பொதுத்துறையை விட மிக அதிகமாக உள்ளது (திட்டக் கமிஷன் Cf. இந்திய அரசு 2002).

வேலைவாய்ப்பு வகைகள்

அமைப்புசாரா துறையில் முக்கியமாக இரண்டு வகையான தொழிலாளர்கள் உள்ளனர், அதாவது. (i) சுயதொழில் செய்பவர்கள் மற்றும் (ii) கூலி பெறுபவர்கள் (சாதாரண தொழிலாளர்கள்). சுயதொழில் செய்பவர்கள் மீண்டும் பல்வேறு வகையான செயல்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர், அதாவது கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகள் மற்றும் கைவினைஞர்கள்; நகர்ப்புறங்களில் விற்பனையாளர்கள், வணிகர்கள் போன்றவர்கள். கூலி பெறுபவர்களாக அவர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்கள், கிராமப்புறங்களில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்; கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், நகர்ப்புறங்களில் வீட்டு வேலைக்காரர்கள் போன்ற பல்வேறு செயல்பாடுகளிலும் ஈடுபடுகின்றனர். இந்த வகை தொழிலாளர்களில் சிலவற்றை விளக்குவோம்.

கிராமப்புறங்களில் சுயதொழில் விவசாயிகள்:

இந்தியா இன்னும் முக்கியமாக விவசாய நாடாகும். பெண் தொழிலாளர்களில் பெரும் பகுதியினர் விவசாயத்தில் விவசாயிகளாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இருப்பினும், கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களாக விவசாயிகளின் வகை படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறது. கிராமப்புறங்களில் நில உரிமையாளர் விகிதம் குறைந்து வருவது, நில உரிமையின் விளிம்பு அளவுகளில் அதிகரிப்பு, உணவுப் பாதுகாப்பை வழங்க சிறிய அளவிலான நில உரிமையின் பற்றாக்குறை ஆகியவை பெண் தொழிலாளர் படையின் பெரும் பகுதியை வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பின் உடனடி ஆதாரமாக கூலி வருவாயைத் தேர்வுசெய்யத் தள்ளியுள்ளன. இந்தப் பிரிவின் முந்தைய பிரிவில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, வெளிப்புற கைமுறை விவசாய நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்பது ஒரு கலாச்சார அர்த்தத்தைக் கொண்டுள்ளது. விதைத்தல், நடவு செய்தல், களையெடுத்தல், அறுவடை செய்தல், தானியங்களை கதிரடித்தல், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளிடமிருந்து பயிர்களைப் பாதுகாத்தல் போன்ற வெளிப்புற கைமுறை நடவடிக்கைகளில் பட்டியல் சாதி, பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் மட்டுமே பங்கேற்கின்றனர். இருப்பினும், பெரும்பாலும் வீட்டிற்குள் செய்யப்படும் பதப்படுத்துதல், சேமித்தல், சுத்தம் செய்தல், தூற்றுதல் போன்ற அறுவடைக்குப் பிந்தைய நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலான சாதி மற்றும் இனக்குழுக்களைச் சேர்ந்த பெண்களால் செய்யப்படுகின்றன. இருப்பினும், அவர்கள் ஊதியம் பெறாத வீட்டு வேலையாட்களாகவே உள்ளனர், மேலும் பெரும்பாலும் வேலையில்லாதவர்களாக வகைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். விவசாய இயந்திரமயமாக்கல் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்ட வீடுகளில் உள்ள பெண்களின் வீட்டு வேலைகளின் சுமையை அதிகரித்துள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இருப்பினும், அவர்களின் பணி பங்களிப்பு பெரும்பாலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் உள்ளது. நாட்டின் பல பகுதிகளில் உயர் சாதிகளைச் சேர்ந்த பெண்கள் இப்போது விவசாயிகளாக விவசாய நடவடிக்கைகளை மேற்பார்வையிடுகிறார்கள்.

நகர்ப்புறங்களில் சுய வேலைவாய்ப்பு

நகர்ப்புற அமைப்புசாரா துறையில் சுயதொழில் செய்பவர்களில் பல பிரிவுகள் உள்ளன. பாரம்பரிய கைவினைஞர் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள், நகர்ப்புறங்களில் சுயதொழில் செய்பவர்களாகப் பணிபுரியும் குயவர்கள், செருப்பு தைப்பவர்கள், இரும்புத் தொழிலாளிகள் போன்ற பாரம்பரிய தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். நகர்ப்புறங்களில் காய்கறிகள், பழங்கள், மீன் போன்றவற்றை விற்பனை செய்வதும், பசுந்தொழில் செய்வதும் பெண்களின் சுயதொழிலின் முக்கியப் பகுதிகளாக இருந்து வருகின்றன. அழகு நிலையங்கள், இறக்குதல், பாலிஷ் செய்தல், வீட்டிற்குள் வணிகப் பொருட்களை அசெம்பிள் செய்தல் மற்றும் பதப்படுத்துதல் போன்ற புதிய வகை நடவடிக்கைகளில் ஏராளமான பெண்கள் பணியமர்த்தப்படுவது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

கூலித் தொழிலாளர்கள் பெண் தொழிலாளர்களில் பெரும் பகுதியினர் அமைப்புசாரா துறையில் கூலி ஈடுபடுவர்களாகவோ அல்லது தொழிலாளர்களாகவோ வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளனர். கிராமப்புறங்களில் அவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்கிறார்கள். அட்டவணை 3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, பெண் தொழிலாளர் படையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் விகிதம் படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது, 1961 இல் 23.9% ஆக இருந்தது, 2001 இல் 39.4% ஆக அதிகரித்துள்ளது. இது கிராமப்புறங்களில் பெண் தொழிலாளர் படையை தற்காலிகமாக மாற்றுவதற்கான போக்கைக் காட்டுகிறது. மீண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர் பிரிவில் பட்டியல் சாதி, பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் முழுமையாகக் குவிந்துள்ளனர். விவசாயத் தொழிலாளர் பிரிவில் அவர்களின் அதிக செறிவு, இந்த தொழிலாளர் குடும்பங்களின் வாழ்வாதாரப் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் வறுமையின் தீவிர வடிவத்தை மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும்

பிரதிபலிக்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களும் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். நகர்ப்புறங்களில் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், பணிப்பெண்கள் முக்கிய பிரிவுகளாக உள்ளனர். பல நேர வகைகளும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்களில் துப்புரவுப் பணியாளர்கள், உதவியாளர்கள் போன்ற சாதாரண தொழிலாளர்களாக வேலை செய்கின்றனர்.

கிராமப்புற மற்றும் நகர்ப்புறங்களில் வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகள். கிராமப்புறங்களில் அவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக வேலை செய்கிறார்கள். அட்டவணை 3 இல் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, பெண் தொழிலாளர் படையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் விகிதம் 1961 இல் 23.9% ஆக இருந்து 2001 இல் 39.4% ஆக படிப்படியாக அதிகரித்துள்ளது. இது கிராமப்புறங்களில் பெண் தொழிலாளர் படையை தற்காலிகமாக மாற்றுவதற்கான போக்கைக் காட்டுகிறது. மீண்டும், விவசாயத் தொழிலாளர் பிரிவில் பட்டியல் சாதி, பட்டியல் பழங்குடியினர் மற்றும் பிற பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் முழுமையான செறிவு ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாயத் தொழிலாளர் பிரிவில் அவர்களின் அதிக செறிவு மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் இந்த தொழிலாளர் குடும்பத்தின் வாழ்வாதார பாதுகாப்பின்மை மற்றும் வறுமையின் தீவிர வடிவத்தை பிரதிபலிக்கிறது. தோட்டத் தொழிலாளர்களும் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். நகர்ப்புறங்களில் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள், பணிப்பெண்கள் முக்கிய பிரிவுகளாக உள்ளனர். பல நேர வகைகளும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகள், அலுவலகங்களில் துப்புரவுப் பணியாளர்கள், உதவியாளர்கள் போன்ற சாதாரண தொழிலாளர்களாக வேலை செய்கின்றனர்.

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் உள்ள பெண் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள்

ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் ஏராளமான பெண் தொழிலாளர்கள் சாதாரண, பகுதிநேர அல்லது ஒப்பந்த தொழிலாளர்களாக வேலை செய்கிறார்கள். இந்த தொழிலாளர்கள் வழக்கமாக வழக்கமான தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்படும்

வேலை பாதுகாப்பு, ஓய்வூதியம், சமூகப் பாதுகாப்பு, மகப்பேறு மற்றும் குழந்தை பராமரிப்பு போன்ற பல சலுகைகளைப் பெறாமல் தவிக்கின்றனர். காலப்போக்கில் அவர்களுக்கு பல சிறு தொழில்களில் துண்டு துண்டாக வேலைகளும் வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக காரண காரிய மற்றும் ஒப்பந்த அடிப்படையில் வேலை செய்கிறார்கள். தங்கள் நிறுவனங்களின் சிறு தொழில்கள் என்ற நிலையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கும், அதன் மூலம் சிறு தொழில்களின் சலுகைகளைப் பெறுவதற்கும் முதலாளிகள் தங்கள் பெயரை ஊழியர்களாகப் பதிவு செய்வதில்லை. மீண்டும் அவர்கள் வழக்கமான ஊழியர்களாகப் பதிவு செய்யப்படுவதால், வழக்கமான ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படும் சலுகைகளை அவர்கள் இழக்கிறார்கள்.

அமைப்புசாரா துறையில் பெண் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் சிக்கல்கள்

அமைப்புசாரா துறையில் உள்ள பெண் தொழிலாளர்கள் மற்ற துறைகளில் உள்ள பிரச்சினைகளிலிருந்து தனித்துவமாக வேறுபட்ட பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்தப் பிரிவில், இவற்றில் சிலவற்றை நாம் முன்னிலைப்படுத்துவோம்:

அ) அமைப்புசாரா துறையில் குறைந்த ஊதியம் குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் கண்டிப்பாக செயல்படுத்தப்படவில்லை. பெண் தொழிலாளர்களுக்கு பொதுவாக பரிந்துரைக்கப்பட்டதை விட குறைந்த ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இது விவசாயம் மற்றும் விவசாயம் சாராத துறைகளில் பரவலாக உள்ளது. நாட்டின் பல பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட ஆய்வுகள் (சிங்கராய் 2004 ஐப் பார்க்கவும்) விவசாயத்தில் பெண்களுக்கு எப்போதும் குறைந்த ஊதியம் வழங்கப்படுவதைக் காட்டுகின்றன. பெரும்பாலான பெண் தொழிலாளர்கள் குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் பற்றி அறியாதவர்கள் அல்ல. அடிமட்டத்தில் பெண் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டும் அரசியல் கட்சிகள் பெரும்பாலும் இந்தப் பிரச்சினையைப் புறக்கணிக்க முனைகின்றன.

ஆ) பருவகால மற்றும் பாலின அடிப்படையிலான ஊதிய மாறுபாடுகள் குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் கண்டிப்பாக செயல்படுத்தப்படாததால், விவசாயம் மற்றும் கட்டுமான நடவடிக்கைகளின் உச்ச மற்றும் மெலிந்த பருவங்களின்

அடிப்படையில் பெண் தொழிலாளர்களின் ஊதியம் பொதுவாக மாறுபடும். உச்ச பருவத்தில் அவர்கள் பொதுவாக மெலிந்த பருவத்தை விட ஒப்பீட்டளவில் அதிக ஊதியத்தைப் பெறுகிறார்கள். விவசாயத்தில் பாலின அடிப்படையிலான ஊதிய வேறுபாடு என்பது பொதுவாக ஒரு விதிவிலக்கு அல்ல, ஒரு விதி. பெண் தொழிலாளர்கள் பொதுவாக ஒரே மாதிரியான செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்கு ஆண் சகாக்களின் ஊதியத்தில் பாதி ஊதியம் பெறுகிறார்கள். பெரும்பாலான இடங்களில் அவர்கள் சூரிய உதயம் முதல் சூரிய அஸ்தமனம் வரை மிகக் குறைந்த கூலியைப் பெற வேலை செய்ய வேண்டும்.

c) உடல்நலக் கேடுகள் அமைப்புசாரா துறையில் பெண்கள் அபாயகரமான சூழ்நிலைகளில் வேலை செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தில் அவர்கள் வெறும் கை, நிர்வாணக் கண்கள் மற்றும் மூக்குடன் பூச்சிக்கொல்லிகள் மற்றும் ரசாயன உரங்களைச் சமாளிக்க வேண்டும். நெல் நடவு நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் கால்கள் மற்றும் கைகளை காலணிகள் மற்றும் கையுறைகளால் மூடாமல் மணிக்கணக்கில் சேற்றில் நின்று வேலை செய்ய வேண்டும். அவர்களில் பலர் தொற்று நோய்களுக்கு பலியாகின்றனர். கைத்தறி, பீடி தயாரித்தல் போன்ற செயல்பாடுகளில் அவர்கள் ஆரோக்கியமற்ற சூழ்நிலையில் சுவாசிக்க வேண்டும், மேலும் அவர்களில் பலர் காசநோய் போன்ற நோய்கள் மற்றும் சுவாசப் பிரச்சினைகளை உருவாக்க வேண்டும். நகர்ப்புற அமைப்புசாரா துறையில் அவர்கள் ஆபத்தான உபகரணங்கள் மற்றும் ஆரோக்கியமற்ற வேலை நிலைமைகளுடன் வேலை செய்ய வேண்டும்.

d) அபாயத்துடன் பணிபுரிதல் பல பெண் தொழிலாளர்கள் சுரங்கத்திலோ அல்லது உயரமான கட்டுமானங்களிலோ அடிப்படை உடல் பாதுகாப்பு என்ற கருத்தைப் புறக்கணித்து வேலை செய்கிறார்கள். பெரும்பாலான கட்டுமான நகரங்களில் அவர்கள் தலைக்கவசம் இல்லாமல் கூட வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் மலிவான தொழிலாளர் தொகுப்பாக இருப்பதால், ஒப்பந்ததாரர்கள் வழக்கமாக விதியை மீறி, அவர்களின் லாபத்தின் விளிம்பை அதிகரிக்க அவர்களை நியமிக்கிறார்கள்.

e) எழுத்தறிவின்மை மற்றும் பயிற்சி இல்லாமை. அவர்களின் துறையில் உள்ள பெரும்பாலான பெண் தொழிலாளர்கள் படிப்பறிவில்லாதவர்கள் அல்லது அரை எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள். அவர்கள் சமூக அல்லது பொருளாதார ரீதியாக உயர்ந்த நிலைக்குத் தேவையான கல்வி மற்றும் பயிற்சி வசதிகள் இல்லாமல் உள்ளனர். மாற்று பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கான பயிற்சி முயற்சிகள் போதுமானதாக இல்லை அல்லது அரிதாகவே அவர்களை சென்றடைகின்றன. முதலாளி அவர்களை பயிற்சிக்காகவோ அல்லது திறன் பெறுவதற்காகவோ ஒருபோதும் அனுப்புவதில்லை. புதிய தொழில்நுட்பம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டால், அவர்கள் பெரும்பாலும் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள்.

அமைப்பு முயற்சிகள்: ஒரு கண்ணோட்டம்

கடந்த சில தசாப்தங்களாக அமைப்புசாரா பிரிவுகளில் உள்ள பெண் தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைக்க அரசாங்கம் மற்றும் அரசு சாரா நிறுவனங்கள் இரண்டும் பல முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றன. இந்த முயற்சிகளில் சிலவற்றைப் பற்றி விவாதிப்போம்:

அரசு சாரா நிறுவன முயற்சிகள் இந்தியாவில் அகமதாபாத்தில் சுயதொழில் செய்யும் பெண்கள் சங்கம், மும்பையில் அன்னபூர்ணா மகிளா மண்டல், சென்னையில் பணிபுரியும் பெண்கள் மன்றம் போன்ற பல முக்கியமான அமைப்புகள் பல்வேறு வகையான சுயதொழில் முயற்சிகளுக்கு பெண் தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைக்க உருவாகியுள்ளன. இந்த சோதனைகள் அனைத்தும் புதுமையானவை மற்றும் தனித்துவமானவை என்பதால், இந்த முயற்சிகள் பற்றிய கூடுதல் விவரங்களை BWEE 04 இல் நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள். உதாரணமாக, மெட்ராஸ் குடிசை சமூகங்களில் உள்ள ஏழை பெண்களின் பங்கேற்பு தேவை மதிப்பீட்டின் முடிவுகளிலிருந்து 1978 இல் மெட்ராஸில் உழைக்கும் பெண்கள் மன்றம் (WWF) உருவாக்கப்பட்டது. அப்போதிருந்து அது அமைப்புசாரா துறையில் பணிபுரியும் ஏழை மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட பெண்களை அணிதிரட்டி வருகிறது. கடன் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கவாதத்தின் கூட்டு மனப்பான்மை மூலம் இந்த பெண்கள் WWF ஆல் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளனர், இது அவர்களின்

வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. WWF இன் தலையீட்டின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் இப்போது நிரந்தர கடன் மற்றும் கடன் வழங்குபவர்கள் மற்றும் பிற இடைத்தரகர்களைச் சார்ந்திருப்பதன் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனால் பெண்கள் சேமிக்கவும், சொத்துக்களை உருவாக்கவும், வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவும் முடிந்தது. இந்தியா போன்ற ஒரு சுதந்திர தேசியவாத நாடு, வறுமை ஒழிப்புக்கான சார்பு, நலன்புரி, தொண்டு மற்றும் ஆதரவு அணுகுமுறையை ஈடுசெய்யக்கூடிய கீழ்நிலை, பங்கேற்பு மேம்பாட்டு மாதிரிகளுக்கு இடத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை உறுதி செய்வதற்கான உறுதிப்பாட்டை WWF இன் இயக்கம் வளர்த்துள்ளது. இந்த இயக்கம் சுய பங்கேற்புக்காக பிரச்சாரம் செய்கிறது, ஏழைகளிலிருந்து அடிமட்டத்தில் இயற்கையான தலைமையை ஊக்குவிக்கிறது. உழைக்கும் பெண்கள் மன்றம், சுயதொழில் செய்யும் பெண்கள் சங்கம் போன்றவை நகர்ப்புறங்களில் செயல்படுகின்றன. கிராமப்புறங்களிலும் ஏற்பாடு செய்யும் முயற்சிகள் உள்ளன. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில், 1982 ஆம் ஆண்டு நெல் விவசாயிகள் கூட்டுறவு சங்கங்களால் நிறுவப்பட்ட கூட்டுறவு மேம்பாட்டு அறக்கட்டளை (CDF), உள்ளூர் பெண்கள் தங்கள் சொந்த சிக்கன மற்றும் கடன் சங்கங்களை நிறுவ உதவியுள்ளது. குஜராத்தின் பனஸ்கந்தா மாவட்டத்தில் உள்ள சுயதொழில் செய்யும் பெண்கள் சங்கம் (SEWA) இந்த வகைக்கு மற்றொரு சுவாரஸ்யமான உதாரணம். இந்த மாவட்டம் முக்கியமாக மாநிலத்தின் வடக்குப் பகுதியில் வறண்ட பகுதியாகும். இந்த பிராந்திய மக்கள் இயற்கை பேரழிவுகள், தொடர்ச்சியான வறுமை, குறைந்த கல்வியறிவு விகிதங்கள், அதிக இறப்பு மற்றும் வறட்சி காலங்களில் லாபகரமான வேலைவாய்ப்பைத் தேடி பிற பகுதிகளுக்கு இடம்பெயர வேண்டிய அவசியம் ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். SEWA இப்பகுதியில் உள்ள பெண்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் அவர்களை ஒழுங்கமைக்க முயற்சித்தது (இந்திய அரசு 2003). பனஸ்கந்தா பெண்கள் சங்கம் (BWA) என்பது SEWAவின் உதவியுடன் உருவாக்கப்பட்ட பெண்கள் கிராம அளவிலான உற்பத்தி குழுக்களின்

கூட்டமைப்பாகும். BWA கடன் குழுக்களை உருவாக்குவதன் மூலம் பெண்களுக்கு உதவுகிறது. இந்த நடவடிக்கைகள் குறித்த விவரங்களை BWEE-04 இல் நீங்கள் அறிந்து கொள்வீர்கள்.

அரசு முயற்சிகள் அமைப்புசாரா துறைகளில் பணிபுரியும் பெண் தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் பல திட்டங்களைத் தொடங்கியுள்ளது. கிராமப்புற ஏழைகளின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காக அரசாங்கத்தால் வழங்கப்படும் பல திட்டங்கள் உள்ளன. ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டம் (IRDP), ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா (JRY) மற்றும் சுயதொழில் செய்பவர்களுக்கான இளைஞர் பயிற்சி (TRYSEM) போன்றவை இதில் அடங்கும். இந்தத் திட்டங்கள் கிராமப்புறங்களில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழும் ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் இருவரையும் உள்ளடக்கியது. பெண்களுக்கு மட்டுமேயான ஒரு திட்டம், கிராமப்புறங்களில் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாடு (DWCRA) திட்டமாகும். இந்தத் திட்டம் IRDP இன் ஒரு பகுதியாகும், மேலும் இது கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழைப் பெண்களுக்கு உதவ முயற்சிக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள், இந்த பெண்களுக்கு நிதி மற்றும் நிறுவன சலுகைகளை வழங்குவதாகும், இதனால் அவர்கள் சுயதொழில் மூலம் தங்கள் வருமானத்தை அதிகரிக்க முடியும். இதுவும் கருதப்படுகிறது.

a) பெண் தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைப்பதற்கு திறன் மேம்பாடு மற்றும் திறன் மேம்பாடு ஆகியவை முக்கியமான அம்சங்கள் என்பது உணரப்படுகிறது. அதன்படி அரசாங்கம் பல திட்டங்களையும் வகுத்துள்ளது. "வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்கான திறன்களை வலுப்படுத்தவும் மேம்படுத்தவும், விவசாயம், சிறு கால்நடை வளர்ப்பு, பால் பண்ணை, மின்வளம், கைத்தறி, கைவினைப்பொருட்கள், குடிசை மற்றும் கிராமத் தொழில்கள் மற்றும் பட்டுப்புழு வளர்ப்பு, சமூக காடுகள் மற்றும் பெண்கள் அதிக அளவில் பணிபுரியும் தரிசு நில மேம்பாடு போன்ற பாரம்பரியத் துறைகளில் பெண்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு ஆதரவுத் திட்டம் (STEP) 1987 இல் தொடங்கப்பட்டது.

இது முக்கியமாக ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் சொத்து இல்லாத பெண்கள், பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள் மற்றும் பிற ஒதுக்கப்பட்ட குழுக்களின் பெண்கள் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டதிலிருந்து, நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் 131 திட்டங்களின் கீழ் சுமார் 5,63,983 பெண்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனர்".

b) இந்த சுயமிசித்தா திட்டம் மார்ச் 2001 இல் 650 தொகுதிகளில் (முந்தைய 238 இந்திரா மகிளா யோஜனா தொகுதிகள் உட்பட) தொடங்கப்பட்டது. சுயம்சித்தாவின் தொலைநோக்குப் பார்வை, குடும்பம், சமூகம் மற்றும் அரசாங்கத்திடமிருந்து தங்கள் உரிமைகளைக் கோரும், பொருள், சமூக மற்றும் அரசியல் வளங்களை அணுகும் மற்றும் கட்டுப்படுத்தும், மேம்பட்ட விழிப்புணர்வு மற்றும் மேம்பட்ட திறன்களைக் கொண்ட மற்றும் அணிதிரட்டல் மற்றும் நெட்வொர்க்கிங் மூலம் பொதுவான கவலைக்குரிய பிரச்சினைகளை எழுப்பக்கூடிய அதிகாரம் பெற்ற பெண்களை உருவாக்குவதாகும். இந்தத் திட்டத்தின் உடனடி நோக்கங்கள், சுயசார்பு பெண்கள் சுய உதவிக் குழுக்களை (SHGs) நிறுவுதல், சுய உதவிக் குழுக்களின் உறுப்பினர்களிடையே நம்பிக்கை மற்றும் விழிப்புணர்வை உருவாக்குதல், கிராமப்புற பெண்களில் சேமிப்புப் பழக்கத்தையும் பொருளாதார வளங்களின் மீதான அவர்களின் கட்டுப்பாட்டையும் வலுப்படுத்துதல் மற்றும் நிறுவனமயமாக்குதல்; நுண் கடன்களுக்கான பெண்களின் அணுகலை மேம்படுத்துதல்; உள்ளூர் அளவிலான திட்டமிடலில் பெண்களின் ஈடுபாடு; மற்றும் DWCD மற்றும் பிற துறைகளின் சேவைகளை ஒருங்கிணைத்தல். இந்தத் திட்டம் மாநில அரசுகளால் அடையாளம் காணப்பட்ட நோடல் துறைகள் மற்றும் திட்ட செயல்படுத்தும் நிறுவனங்கள் மூலம் செயல்படுத்தப்படும்.

c) ஸ்வசக்தி திட்டம் (முன்னர் கிராமப்புற பெண்கள் மேம்பாடு மற்றும் அதிகாரமளித்தல் திட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது). திட்டத்தின் நோக்கங்கள்: (i) 15-20 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட 16,000 க்கும் மேற்பட்ட சுயசார்பு பெண்கள்

சுய உதவிக்குழுக்களை (SHGs) நிறுவுதல், இது வளங்களை அதிக அளவில் அணுகுவதன் மூலமும் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலமும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தும்; (ii) பெண்களின் தேவைகளை முன்கூட்டியே நிவர்த்தி செய்வதற்கான ஆதரவு நிறுவனங்களின் நிறுவன திறனை உணர்ந்து வலுப்படுத்துதல்; (iii) வருமானம் ஈட்டும் நடவடிக்கைகளுக்கான கடன் வசதிகளை பெண்கள் தொடர்ந்து அணுகுவதை உறுதி செய்வதற்காக SHGs மற்றும் கடன் வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு இடையேயான தொடர்புகளை உருவாக்குதல்; (iv) கடினமான வேலைகளைக் குறைத்தல் மற்றும் நேரத்தைச் சேமிக்கும் சாதனங்கள் உட்பட சிறந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கான வளங்களை பெண்கள் அணுகுவதை மேம்படுத்துதல்; மற்றும் (v) வருமானம் ஈட்டும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் பெண்கள், குறிப்பாக ஏழைப் பெண்கள், வருமானம் மற்றும் செலவினங்களை அதிகரிப்பதன் மூலம் அவர்களின் மீதான கட்டுப்பாடு அதிகரித்தல்.

ஈ) ராஷ்ட்ரிய மகிளா கோஷ்: பெண்களுக்கான தேசிய கடன் நிதி (ராஷ்ட்ரிய மகிளா கோஷ்) 1993 மார்ச் 30 அன்று ரூ.31 கோடி நிதியுடன் அமைக்கப்பட்டது, இதன் முக்கிய நோக்கம் ஏழைப் பெண்களின், குறிப்பாக முறைசாரா துறையில் உள்ள பெண்களின் கடன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாகும். ராஷ்ட்ரிய மகிளா கோஸ் 16 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு நிர்வாகக் குழுவால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் மேம்பாட்டுத் துறை இணை அமைச்சர் கோஷின் தலைவராக உள்ளார். 1,016 அரசு சாரா நிறுவனங்கள் மூலம் 4,23,125 பெண்கள் பயனடைய, ஏப்ரல் 30, 2002 வரை ரூ.11,092.87 லட்சம் கடன்களை கோஷ் அனுமதித்துள்ளது.

இ) அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் நலனைக் கவனித்துக் கொள்ள, அரசாங்கம் குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், 1948; தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம், 1923; மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம், 1961; கொத்தடிமை தொழிலாளர் முறை (ஒழிப்பு) சட்டம், 1976; போன்ற பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. ஒப்பந்தத்

தொழிலாளர் (ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் ஒழிப்பு) சட்டம், 1970; மாநிலங்களுக்கு இடையேயான புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் (RE&CS) சட்டம், 1979; கட்டிடம் மற்றும் பிற கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் (RECS) சட்டம், 1996, முதலியன.

f) தேசிய தொழிலாளர் ஆணையம்: தொழிலாளர் பிரச்சினைகளின் அனைத்து அம்சங்களையும் விரிவாக ஆராய்ந்த பின்னர், 1969 இல் அதன் அறிக்கையை சமர்ப்பித்த முதல் தேசிய தொழிலாளர் ஆணையம். அப்போதிருந்து, கணிசமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட துறையில் தொழிலாளர் தொடர்பான தற்போதைய சட்டங்களை பகுத்தறிவுபடுத்துவதற்கும், அமைப்புசாரா துறைகளில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச அளவிலான பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்கான ஒரு குடை சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கும் பரிந்துரைக்கும் நோக்கில், அரசாங்கம் அக்டோபர் 15, 1999 அன்று இரண்டாவது தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தை அமைத்தது. அதன் பரிந்துரைகளுக்கான கட்டமைப்பை உருவாக்கும் அதே வேளையில், ஆணையம், மற்றவற்றுடன், விரைவான தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், பொருளாதாரத்தின் உலகமயமாக்கல், வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறையின் தாராளமயமாக்கல் மற்றும் சர்வதேச போட்டித்தன்மையை வலியுறுத்துதல் மற்றும் எதிர்கால தொழிலாளர் சந்தை தேவைகள் மற்றும் கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப தற்போதுள்ள சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதற்கான தேவை ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய வளர்ந்து வரும் பொருளாதார சூழலையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்.

g) "பெண்கள் தொழிலாளர் தொடர்பான அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளின் முக்கிய கவனம், அவர்கள் பணிபுரியும் குறைபாடுகளை நீக்குவது, அவர்களின் பேரம் பேசும் திறனை வலுப்படுத்துவது, அவர்களின் ஊதியம் மற்றும் வேலை நிலைமைகளை மேம்படுத்துவது, அவர்களின் திறன்களை மேம்படுத்துவது மற்றும் அவர்களுக்கு சிறந்த வேலை வாய்ப்புகளைத் திறப்பது ஆகும். இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க தொழிலாளர் அமைச்சகத்தில் மகளிர் தொழிலாளர் பிரிவு என்ற தனிப் பிரிவு செயல்பட்டு வருகிறது. மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம், 1961 மற்றும் சம ஊதியச்

சட்டம், 1976 ஆகியவை பணியிடங்களில் பெண் தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் இயற்றப்பட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் சுரண்டல் எதிர்ப்புச் சட்டங்களாகும். சம ஊதியம், ஒரே மாதிரியான வேலைகளுக்கு ஆண் மற்றும் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு சம ஊதியம் வழங்குவதைக் குறிக்கிறது. இந்தச் சட்டம் ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் சேவை நிலைமைகளில் எந்தவொரு பாலின பாகுபாட்டையும் தடை செய்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், பெண்களுக்கு அதிகரிக்கும் வேலை வாய்ப்புகளை வழங்குவது குறித்தும், பொதுவாகச் சட்டத்தை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்கு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை மறுஆய்வு செய்வது குறித்தும் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக மையத்தில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதே போன்ற குழுக்கள் மாநில அரசுகள் மற்றும் யூனியன் பிரதேச நிர்வாகங்களாலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய அளவில் மத்திய ஆலோசனைக் குழுவும், மாநில அளவில் ஆலோசனைக் குழுக்களும், தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து, 1976 ஆம் ஆண்டு சம ஊதியச் சட்டத்தை அமல்படுத்தும் செயல்முறையை மேற்பார்வையிடுகின்றன.

பெண்களின் வேலைவாய்ப்பில் உலகமயமாக்கலின் தாக்கம்

பெண்கள் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு கூலி சம்பாதிக்கும் குடும்பங்களில் உள்ள பெண்கள் (குறிப்பாக, ஆனால் பிரத்தியேகமாக அல்ல) பல வழிகளில் பாதிக்கப்படுவார்கள். முறையான வேலைவாய்ப்பிலிருந்து முறைசாரா வேலைவாய்ப்பிற்கும், பொதுத்துறை தனியார் துறைக்கும் மாறுவது பொதுவாக 'விளிம்பில் வேலைவாய்ப்பு' என்ற பெண்ணியமயமாக்கலை ஆதரிக்கிறது. இது தொழிலாளர் தரநிலைகளை குறைந்தபட்சமாகப் பொருட்படுத்தாமல் மிகவும் பாதுகாப்பற்ற மற்றும் மோசமான ஊதியம் பெறும் வேலை நிலைமைகளுக்கு வழிவகுக்கும். பெண்கள் உண்மையில் தொழிலாளர் படையில் தள்ளப்படலாம், பொதுவாக மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில். இது குறைந்தபட்ச வீட்டு வருமானத்தை பராமரிக்க வேண்டிய அழுத்தம் காரணமாகும். எடுத்துக்காட்டாக, எரிசக்தி ஆதாரங்கள், சுகாதாரம் மற்றும் நீர் வழங்கல் மற்றும் சுகாதாரம் போன்ற அடிப்படை

வசதிகளுக்கான மானியங்களைக் குறைப்பது, வீட்டு வருமானத்தைக் குறைப்பது மட்டுமல்லாமல், வீட்டிற்குள் இவற்றை வழங்குவதற்கான பொறுப்பை பொதுவாக ஏற்கும் பெண்கள் மீது சிறப்பு சுமையை ஏற்படுத்துகிறது.

பெண் தொழிலாளர்களின் அதிகரித்து வரும் தற்காலிகமயமாக்கல் மற்றும் பெண் தொழிலாளர்களின் அதிகரித்து வரும் பயன்பாடு தொழிலாளர் ஒப்பந்தங்களின் அதிக பாதுகாப்பின்மை மற்றும் பொதுவாக தாழ்வான நிலைமைகள் மற்றும் ஊதியத்துடன் தொடர்புடையது என்பதற்கான தெளிவான அறிகுறி உள்ளது. பெண்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்கான மிகப்பெரிய ஆதாரமான (94%), வெளிநாட்டு மூலதனத்தாலும், பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதில் வர்த்தக தாராளமயமாக்கலாலும் பாதிக்கப்படும். வேளாண் பதப்படுத்தும் தொழில்களில் ஜெனரல் ஃபுட்ஸ், நெஸ்லே, கோகோ கோலா, பெப்சி கோலா மற்றும் கெல்லாக் போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் நுழைவது, பெண் தொழிலாளர்களைப் பாதிக்கும். அங்கு அவர்களின் உலகமயமாக்கல் மற்றும் பெண்கள் செறிவு அதிகமாக உள்ளது. நவீன தொழில்நுட்ப இறக்குமதி, குறைந்த திறன் கொண்ட வேலைகளில் குறைப்புக்கு வழிவகுக்கும். பெண்கள் மீதான விமர்சனம் மற்றும் அவர்களை குறைந்த ஊதிய ஆட்சிக்குள் தள்ளுவது அல்லது அதே ஊதியத்திற்கு மிகவும் கடினமான வேலைகளை மேற்கொள்வது (கிருஷ்ணமூர்த்தி 1993). பணவாட்டக் கொள்கைகள் நகர்ப்புற இந்தியாவில் உள்ள ஏழைப் பெண்களை தொழிலாளர் சந்தையில் சுயதொழில் செய்பவர்களாக தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள கட்டாயப்படுத்தக்கூடும். வர்த்தக தாராளமயமாக்கலுடன் பணமதிப்பிழப்பு நடவடிக்கை ஏற்றுமதித் தொழில்களில் பெண்களுக்கான தேவையை அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம், ஆனால் வழங்கப்படும் வேலைவாய்ப்பு பாதுகாப்பற்றதாகவும் குறைந்த ஊதியமாகவும் இருக்கும். மிக முக்கியமாக, பெண்கள் தங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கு ஆபத்தான வேலை நிலைமைகளுக்கு ஆளாக நேரிடும். முறைசாரா துறையால் வழங்கப்படும் சில தயாரிப்புகளை இறக்குமதி செய்வது வேலைவாய்ப்பைக் குறைக்கும். கழிவு காகிதம் மற்றும் பசை இறக்குமதியை உதாரணமாகக் கூறலாம். கழிவு காகிதம் எடுப்பவர்கள், முக்கியமாக

நகரங்களில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள், கழிவு காகிதம், பிளாஸ்டிக், தகரம் மற்றும் பிற குப்பைப் பொருட்களை சேகரிப்பதன் மூலம் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை ஈடுகிறார்கள். அவர்கள் இவற்றை ஒப்பந்ததாரர்களுக்கு விற்கிறார்கள், அவர்கள் அதை மீண்டும் மறுசுழற்சிக்காக காகிதம் அல்லது பிளாஸ்டிக் ஆலைகளுக்கு விற்கிறார்கள். சமீபத்தில் இந்தியாவிற்கு பெரிய அளவில் கழிவு காகிதத்தை இறக்குமதி செய்ததால், கழிவு காகிதம் எடுப்பவர்கள் தங்கள் பொருட்களுக்கு பெற்ற விலைகள் குறைந்தன. இதன் விளைவாக, அவர்களின் லாபம் பாதியாகக் குறைந்தது. இதேபோல், சூடானில் இருந்து இந்தியாவிற்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பசை, 'பவல்' மரங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட பசையின் விலையை கிலோவுக்கு ரூ.12 லிருந்து ரூ.4 ஆகக் குறைத்தது.

பெண்கள் மற்றும் சுகாதாரம்

புதிய காலநிலை மாற்ற தாராளமயமாக்கல் மற்றும் லாபத்தை அதிகப்படுத்துவதை சட்டப்பூர்வமாக்குவதன் மிகவும் வெளிப்படையான மற்றும் நேரடி தாக்கத்தை சுகாதாரத் துறையில் காணலாம். கர்ப்பிணித் தாயின் உடல்நலம், பகுத்தறிவு வேலை நேரம், தூய்மையான சூழல், தொழில் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து தொடங்கி ஒரு குழந்தையின் சரியான ஊட்டச்சத்து பராமரிப்பின் செயல்பாடாக சுகாதாரம் உள்ளது. SAP கொள்கைகளின் கீழ், பெண்களின் உரிமையைப் பாதிக்கும் மற்ற அனைத்து துறைகளையும் போலவே, சுகாதாரத் துறையும் 'செலவு நன்மை' நோய்க்குறியின் கீழ் வந்துள்ளது. 1992-97 ஆம் ஆண்டு எட்டு திட்டம், SAP இன் தாக்கத்தைப் புரிந்துகொள்ள ஒரு நல்ல குறிகாட்டியாகும். பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சந்தை செயல்திறன் பற்றிய தத்துவம் முழு திட்ட ஆவணத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது. 'முதன்மை சுகாதாரப் பராமரிப்பை அனைவருக்கும் அணுகக்கூடியதாகவும், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாகவும், மலிவு விலையிலும்' மாற்றுவதற்கு திட்டத்தில் சில 'புதிய கொள்கை விருப்பங்கள்' வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இருப்பினும், உற்று நோக்கினால், இது அவ்வாறு தெரியவில்லை. வழங்கப்படும் புதிய விருப்பங்கள்:

- i) இந்திய மருத்துவ முறை மற்றும் ஹோமியோபதியை மறுசீரமைத்தல்.
- ii) வரி சலுகைகள் மற்றும் அங்கீகாரங்கள் மற்றும் பிற 'பொருத்தமான வருமானங்கள்' மூலம் தனியார் துறையை (மருத்துவமனை, மருந்தகங்கள், மருத்துவமனைகள்) ஊக்குவித்தல்.
- iii) குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தின் மூலம் பிறப்பு விகிதங்களைக் குறைத்தல்
- iv) தொற்று அல்லாத நோய்களை முன்னுரிமைப் பட்டியலில் சேர்த்தல்.

ஏழைகளுக்கான ஒரே மலிவு சுகாதார விநியோக அமைப்பான ஆரம்ப சுகாதார உள்கட்டமைப்பு இந்த புதிய விருப்பங்களில் இல்லை. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உயிரியல் மருத்துவ வளங்களின் சீரழிவு இந்திய மருத்துவ முறையின் வெற்றியின் சாத்தியக்கூறு குறித்து ஒரு கேள்விக்குறியை எழுப்புகிறது. நிவாரணம் மூலம் தனியார் துறைக்கு ஊக்கமளிப்பது வளங்களை பணக்காரர்களுக்கு திருப்பிவிடுகிறது. பெண்களைப் பொறுத்தவரை, சுகாதாரம் என்பது மாத்திரைகளை விநியோகிப்பது (அவை ஊட்டச்சத்து, குணப்படுத்துதல் அல்லது கருத்தடை) ஒரு எளிய பிரச்சினை அல்ல. பெண்களின் ஆரோக்கியத்திற்கு இரண்டு அடிப்படை முன்னிபந்தனைகள் உள்ளன: அ) வறுமை, சமூக அநீதி மற்றும் கலாச்சார கட்டுக்கதைகள் மீதான பன்முகத் தாக்குதல். ஆ) முக்கியமான சுகாதாரத் தேவைகளை அடையாளம் காண்பது மற்றும் அந்த நேரத்தில் விரிவான PHC ஐ வழங்குவதற்கான அடிப்படை மற்றும் இரண்டாம் நிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலை ஆதரவு சேவைகளை உருவாக்குதல்]. வடக்கின் பண நலன்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட சர்வதேச கொள்கை முடிவுகள் மூலம் பெண்கள் ஆரோக்கியத்தின் இந்த அடிப்படைக் கொள்கைகள் படிப்படியாகக் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மக்கள் தொகை மற்றும் மேம்பாடு குறித்த சர்வதேச மாநாடு (கெய்ரோ, 1994) பெண்களின் ஆரோக்கியத்தை 'பாதுகாப்பான கருக்கலைப்பு' மற்றும் இனப்பெருக்க உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சினைகளாக மாற்றியது. இது விரிவான PHC, சமூகப் பாதுகாப்பு

மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்குவதில் முதலீடு ஆகியவற்றின் பிரச்சினையை ஓரங்கட்டியது. மக்கள்தொகை கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் SAP இன் கீழ் IMFIWB நிபந்தனை திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இதை அடைய, FPP இல் தனிமையில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. கருத்தடைகள், வாய்வழி, பொருத்தப்பட்ட அல்லது தொழில்நுட்ப ரீதியாகப் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்தும் பெண்கள் மீது குவிந்துள்ளன. சரியான பாதுகாப்புகள் இல்லாமல் கருத்தடை செய்வது பெண்களுக்கு வழக்கமாகிவிட்டது. NET-EN அல்லது NORPLANT போன்ற கருத்தடைகளுடன் பாதுகாப்பற்ற பரிசோதனைகள், சரியான சோதனை இல்லாமல் பெண்கள் மீது நடத்தப்படுகின்றன. நிதிகளின் துறைகளுக்கு இடையேயான விநியோகம் மற்றும் பணக்காரர்களின் நோய்க்கான குணப்படுத்தும் வழிமுறையில் FPP மிகப்பெரிய பகுதியை உள்ளடக்கியது. எய்ட்ஸ் மற்றொரு முன்னுரிமையாக மாறியுள்ளது, WB இலிருந்து பெரிய நிதியைப் பெறுகிறது.

பெண்களும் கல்வியும்

உலக சமூகத்தைப் பொறுத்தவரை இந்திய சமூகத்தின் உற்பத்தித் தளம் மேலும் மேலும் புரட்சிகரமானது: தொழில்நுட்ப நோக்குநிலையாக மாறி வருகிறது. எனவே, உற்பத்தி, இனப்பெருக்கம் மற்றும் குடியுரிமை போன்ற பல பாத்திரங்களை வகிக்கத் தயாராக இருப்பதற்கான கல்விக்கான பெண்களின் உரிமை அவசியம். 1992 இல் திருத்தப்பட்ட NEP (1986), பெண்கள் சமத்துவத்திற்கான கல்வியின் மீதான அதன் முக்கியத்துவத்தில், தற்போதுள்ள மற்றும் வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பத் துறைகளில் பெண்கள் தொழில், தொழில்முறை மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வியை அதிக அளவில் அணுக வேண்டியதன் அவசியம் மீண்டும் ஒருமுறை அங்கீகரிக்கப்பட்டு வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கல்வி பிரமிட்டின் அடிப்படை மிகவும் குறுகியது. பெண் மக்கள் தொகை ஆண் மக்கள்தொகையை விட 32 மில்லியன் குறைவாக இருந்தாலும், பெண் எழுத்தறிவில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை ஆண் எழுத்தறிவில்லாதவர்களை விட 70 மில்லியன் அதிகமாக உள்ளது. கிராமப்புற பெண் எழுத்தறிவு நகர்ப்புற பெண் எழுத்தறிவில் பாதியாக

உள்ளது. 2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி பெண் எழுத்தறிவு விகிதம் 54.16% ஆகவும், அதற்கு மேல் 76% ஆகவும் உள்ளது. வளர்ச்சிக்கான மற்றொரு குறிகாட்டியாக, பல்வேறு கல்வி நிலைகளில் மொத்த சேர்க்கை விகிதமாக பெண்களின் சேர்க்கையின் அடிப்படையில் பெண்களுக்கான கல்வி அணுகல் உள்ளது. 1991-92 ஆம் ஆண்டுக்கான சேர்க்கை புள்ளிவிவரங்கள், ஆரம்பக் கல்வி நிலையில் 39%, நடுத்தர நிலையில் 35%, இடைநிலை மற்றும் உயர்நிலைக் கல்வி நிலையில் 28% மற்றும் உயர்கல்வி நிலையில் 32.5% என்று குறிப்பிடுகின்றன. கிராமப்புறங்களில், 1 ஆம் வகுப்பில் ஒவ்வொரு 100 சிறுமிகளுக்கும், 5 ஆம் வகுப்பில் 40 பேர் மட்டுமே, 2012 ஆம் வகுப்பில் 18 பேர், JX வகுப்பில் 9 பேர் மற்றும் XI வகுப்பில் 1 பேர் மட்டுமே உள்ளனர்]: நகர்ப்புறங்களில் இது முறையே 82,62,32, 14 பேர். தொழில்நுட்பக் கல்வியில் சேர 10 முதல் 12 ஆண்டுகள் அடிப்படைக் கல்வி தேவை என்றால், கிராமப்புறப் பெண்களுக்கு வாய்ப்பு அரிதாகவே உள்ளது, மேலும் இந்த வசதிகள் பெரும்பாலும் நகர்ப்புற மையங்களில் அமைந்துள்ளன என்பதை செயல் திட்டம் (POA) ஒப்புக்கொள்கிறது. கல்வி வசதிகளின் பரந்த விரிவாக்கத்தால் வழங்கப்படும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தியவர்கள் நகர்ப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தினர், கிராமப்புற வசதி படைத்தவர்கள்.

சமூக பாதுகாப்பு வலையின் கீழ் உதவி சமூக பாதுகாப்பு வலைத் திட்டத்தின் கீழ் சர்வதேச உதவி கிடைப்பது, குறிப்பாக பள்ளி மட்டத்தில் தொடக்கக் கல்வி, எழுத்தறிவு, தொழிற்கல்வி ஆகியவற்றிற்கு அதிகரித்து வருவது ஒரு ஆசீர்வாதமாகவும் சாபமாகவும் இருந்து வருகிறது. இது ஒருபுறம் கல்வியை உலகமயமாக்குவதற்கும் மறுபுறம் அனைவருக்கும் கல்விக்கும் உள்ள வளக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்தியுள்ளது. மாவட்ட அளவிலான தொடக்கக் கல்வித் திட்டங்கள் மற்றும் எழுத்தறிவுத் திட்டங்களைத் திட்டமிடுவது சாத்தியமாகியுள்ளது. இருப்பினும், இது தொடக்கக் கல்வி மற்றும் எழுத்தறிவு முயற்சிகளின் வளர்ச்சி மேலாண்மை செலவுகளில் அதிகரிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முன்னதாக தொடக்கப்

பள்ளிக்கான கிராம வகுப்பறை ரூ. 25,000க்கு கட்டப்பட்டிருந்தாலும், இப்போது செலவு ரூ. 1,25,000 (முந்தைய செலவை விட 5 மடங்கு அதிகம்) என நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. கிராமப் பள்ளிக்கான உள்கட்டமைப்பைக் கட்டுவதற்கு சமூகம் ஆதரவளித்தாலும், இப்போது இவ்வளவு பணம் கிடைப்பதால் அதை அரசின் பொறுப்பாகக் கருதுகிறது. மாநில மற்றும் மாவட்ட அளவிலான கல்வி மேலாளர்கள், உள்ளூர் சமூகத்தில் பள்ளிக் கல்வியின் சேர்க்கை, தக்கவைப்பு மற்றும் செயல்திறன் அம்சத்திற்கு ஆதரவளிக்கக்கூடிய துணை ஆசிரியர்களைக் கண்டுபிடிப்பதை விட வகுப்பறைகளின் கட்டுமானத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்க விரைவாக முன்னுரிமை அளிக்கின்றனர். முறைசாரா கல்வி குறைந்த முன்னுரிமைத் திட்டமாக மாறிவிட்டதாகத் தெரிகிறது. இருப்பினும், பொதுச் செலவினங்களின் போக்குகள், தனிநபர் செலவு, முதன்மை மட்டத்தில் சேர்க்கை விகிதங்கள், இந்த மட்டத்தில் சேர்க்கை வளர்ச்சி விகிதம் மற்றும் தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி ஆகியவற்றில் அதிக ஆராய்ச்சி தேவை.

பொது விநியோக முறை (PDS) உணவு ஆதரவு மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான ஆதாரமாக, குறிப்பாக உணவு பற்றாக்குறை காலங்களில், உணவு ஆதரவு மற்றும் பாதுகாப்பை வழங்குகிறது. பாரிய வறுமை, விவசாயத்தை சார்ந்திருத்தல் மற்றும் அதன் நிச்சயமற்ற தன்மைகளின் பின்னணியில், மானிய விலையில் தேவையான உணவுப் பொருட்களை வழங்குவது கட்டாயமாகிறது. உலகமயமாக்கல் மற்றும் பெண்கள்: ஒரு விமர்சனம் கோதுமை, அரிசி, சமையல் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், சர்க்கரை மற்றும் நிலக்கரி போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களின் கிட்டத்தட்ட உலகளாவிய பொது விநியோக முறை 1997 வரை நாட்டில் நடைமுறையில் இருந்தது. இருப்பினும், இந்த அமைப்பு போதுமான அளவு மற்றும் சீரற்ற உணவு ஒதுக்கீடு மற்றும் மோசமான விநியோக முறையால் பாதிக்கப்பட்டது. SAP மற்றும் NEP உடன், அமைப்பில் வழங்கப்படும் மானியம் திறமையான வள ஒதுக்கீட்டிற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என்ற அடிப்படையில், பொது

விநியோகம் தாராளமயமாக்கல் ஆதரவாளர்களின் இலக்காக மாறியுள்ளது. 'இலக்கு வைக்கப்பட்ட' பொது விநியோக முறை உலகளாவிய பொது விநியோக முறையை மாற்றியது. சீர்திருத்த காலத்தில், பொது விநியோகப் பொருட்களின் மத்திய வெளியீட்டு விலைகள் அதிகரிக்கப்பட்டன - கோதுமை மற்றும் அரிசியின் மத்திய வெளியீட்டு விலைகள் ஜனவரி 91 மற்றும் பிப்ரவரி 97 இல் முறையே 75% மற்றும் 92% அதிகரித்தன. இலக்கு, குறைவான ஒதுக்கீடு, மோசமான விநியோக முறை ஆகியவற்றுடன் இணைந்து, பொது விநியோகத்திலிருந்து அத்தியாவசியப் பொருட்களின் மொத்த உட்கொள்ளலைக் குறைத்தது. இது ஏழைக் குடும்பத்தை மிகவும் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. மேலும், குடும்பத்திற்குள், வாழ்வாதாரச் சுமை பெண்கள் மீது அதிகரித்துள்ளது. குடும்பத்திற்கு உணவளிக்க பெண்கள் மலிவான கடைகளுக்குச் செல்வதிலும், மலிவான உணவைத் தயாரிப்பதிலும், குறைவாக சாப்பிடுவதிலும் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

பெண் தொழில்முனைவோர்

அறிமுகம் பெண் தொழில்முனைவோர் என்பது ஒரு வணிக நிறுவனத்தைத் தொடங்கி, ஒழுங்கமைத்து, இயக்கும் பெண்கள் அல்லது பெண்களின் குழுவாக வரையறுக்கப்படலாம். ஐரோப்பிய ஆணையத்தின் கூற்றுப்படி, "ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் என்பது தனக்கு பெரும்பான்மை பங்குகள் உள்ள ஒரு தொழிலை உருவாக்கி, முடிவெடுப்பது, ஆபத்து எடுப்பது மற்றும் அன்றாட மேலாண்மையில் தீவிர ஆர்வம் காட்டும் ஒரு பெண். எனவே ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் ஒரு தன்னம்பிக்கை, படைப்பாற்றல் மற்றும் புதுமையான பெண், அவர் தனிப்பட்ட முறையில் பொருளாதார சுதந்திரத்தை விரும்புகிறார், அதே நேரத்தில் மற்றவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறார். பாரம்பரியமாக, பெண் தொழில்கள் முக்கியமாக 3Ps, அதாவது ஊறுகாய், பொடி மற்றும் பப்பட் தொடர்பான சமையலறை நடவடிக்கைகளின் விரிவாக்கமாகும்; ஆனால் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு திட்டங்கள் மற்றும் மகிளா மண்டல்கள் போன்ற பல்வேறு

தன்னார்வ அமைப்புகளின் முயற்சிகள் காரணமாக, பெண் தொழில்முனைவோரின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. இப்போது, கல்வி மற்றும் விழிப்புணர்வு பரவுவதால், பெண் தொழில்முனைவோரின் செயல்பாடுகளின் வரம்பு 3Ps இலிருந்து 3Es ஆக மாறியுள்ளது, அதாவது பொறியியல், மின்னணுவியல் மற்றும் எரிசக்தி. அத்தகைய அலகுகளின் எண்ணிக்கை பெரிதாக இல்லாவிட்டாலும், குஜராத்தில் சூரிய அடுப்புகளை உற்பத்தி செய்ய பெண்கள் அலகுகளை அமைத்து வருவதைக் குறிப்பிடலாம், மகாராஷ்டிராவில் சிறிய ஃபவுண்டரிகள், ஒடிசாவில் டிவி மின்தேக்கிகள் மற்றும் கேரளாவில் மின்னணு துணைப்பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நாட்டின் வெற்றிகரமான பெண் தொழில்முனைவோர்களில் சிலரைக் குறிப்பிடுவது மதிப்புக்குரியது, அவர்களில் ஷிப்பிங் கார்ப்பரேஷனைச் சேர்ந்த திருமதி சுமதி மொரார்ஜி, மகிளா உத்யோக் லிமிடெட்டைச் சேர்ந்த திருமதி யமுதாய் கிர்லோஸ்கர், ஏற்றுமதியில் திருமதி நீனா மல்ஹோத்ரா மற்றும் அழகு நிலைய அழகுசாதனப் பொருட்களில் திருமதி ஷஹானாஜ் உசேன் ஆகியோர் அடங்குவர். பெண் தொழில்முனைவோர் அவர்களின் அயராத கடின உழைப்பு, விடாமுயற்சி, விடாமுயற்சி, உறுதிப்பாடு, பொறுமை, நம்பிக்கை, புத்திசாலித்தனம், அவர்கள் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் மிக முக்கியமாக, தங்கள் வாழ்க்கையில் நேர்மறையான ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அவர்களின் தூண்டுதல் ஆகியவற்றால் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்பது கவனிக்கப்படுகிறது.

பெண் தொழில்முனைவோரின் தொழில்முனைவோர் பண்புகள் பெண் தொழில்முனைவோரின் முக்கிய தொழில்முனைவோர் பண்புகள் பின்வருமாறு: • கற்பனை: இது போட்டி சந்தையுடன் கற்பனை அணுகுமுறை அல்லது அசல் யோசனைகளைக் குறிக்கிறது. தற்போதுள்ள சூழ்நிலையை ஆராயவும், தொழில்முனைவோர் வாய்ப்புகளை அடையாளம் காணவும் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட அணுகுமுறை தேவை. இது மேலும் பெண் தொழில்முனைவோர் அறிவுள்ளவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளனர் மற்றும் ஆதரவு மற்றும் சேவைகளை வழங்கும் சரியான நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்கிறார்கள்

என்பதைக் குறிக்கிறது. • விடாமுயற்சி: பெண் தொழில்முனைவோர் தங்கள் கனவுகளை நிறைவேற்றும் எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவர்கள் ஒரு கனவை ஒரு நிறுவனமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டும். வெற்றிகரமான பெண்கள் கடினமாக உழைத்துள்ளனர் என்று ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. நிதி நிறுவனங்களிடமிருந்தும் பிற உள்ளீடுகளிடமிருந்தும் கடன் பெறுவதில் அவர்கள் விடாப்பிடியாக இருந்தனர். பாதகமான சூழ்நிலைகளிலும் துன்பங்களிலும் அவர்கள் தொடர்ந்து ஈடுபட்டுள்ளனர்.

- கடினமாக உழைப்பதற்கான பண்பு: தொழில்முனைவோர் பெண்கள் கடினமாக உழைக்கும் திறனை மேலும் பெறுகிறார்கள். கற்பனையான கருத்துக்கள் நியாயமான முறையில் செயல்பட வேண்டும். ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்க கடின உழைப்பு தேவை.

- ஆபத்து எடுக்கும் திறனும் விருப்பமும்: ஆசை என்பது ஆபத்து எடுக்கும் விருப்பத்தையும் திட்டமிடல், முன்னறிவிப்பு செய்தல், மதிப்பீடுகள் மற்றும் கணக்கீடுகளில் தேர்ச்சி பெறும் திறனையும் குறிக்கிறது. லாபம் என்பது ஆபத்தின் வெகுமதி. தொழில்முனைவோர் பெண்கள் ஆபத்து எடுக்கிறார்கள், ஆனால் ஆபத்து நன்கு கணக்கிடப்படுகிறது. உயிர்வாழ்வதற்கும் தோல்விக்கும் வாய்ப்புகள் சமமாக இருக்கும் சவால்களை இது வழங்குகிறது.

பெண் தொழில்முனைவோரின் பங்கு

பெண் தொழில்முனைவோரின் பங்கு அல்லது செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு இருக்கலாம்.

- புதிய நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதற்கான வாய்ப்புகளை ஆராய்தல்,
- அபாயங்களை எடுத்துக்கொள்வது மற்றும் பொருளாதார நிச்சயமற்ற தன்மைகளைக் கையாளுதல்,
- புதுமைகளை அறிமுகப்படுத்துதல்,
- நிர்வாகம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டை ஒருங்கிணைத்தல், மற்றும்

- வழக்கமான மேற்பார்வை. இந்த செயல்பாடுகள் எப்போதும் சமமான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை அல்ல என்பதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக, வணிகத்தை நிறுவுதல், பன்முகப்படுத்துதல் மற்றும் வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு ஆபத்து எடுப்பது மற்றும் புதுமை செயல்பாடுகள் மிக முக்கியமானவை. ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் மேற்பார்வை செயல்பாடுகள் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதிலும் வணிகத்திற்கான நல்லெண்ணத்தை அடைவதிலும், நிறுவனத்தின் சீரான சீரான செயல்பாட்டை உறுதி செய்வதிலும் முக்கியமானவை. பெண் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரை, பொதுவாக ஒரே பெண் இந்த செயல்பாடுகள் அனைத்தையும் செய்கிறார், சில சமயங்களில், அவர் மற்ற பெண் ஊழியர்களின் உதவியையும் பெறலாம். பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், ஒரு பெண் வணிக நிறுவனத்தின் உரிமையாளர். பின்வரும் வகையான வணிகங்கள் பெண் தொழில்முனைவோருக்கு ஏற்றவை.

- சந்தையில் நேரடி விற்பனைக்காக ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்தல்,
- ஒரு பெரிய தொழில்துறை நிறுவனத்தின் குறுகிய கால அல்லது நீண்ட கால ஆர்டரை பூர்த்தி செய்ய ஒரு பொருளை அல்லது தயாரிப்பின் ஒரு பகுதியை உற்பத்தி செய்தல், மற்றும்

- வாடிக்கையாளர்களால் வழங்கப்படும் மூலப்பொருட்களின் துணை ஒப்பந்ததாரராக மட்டுமே செயல்படுதல். சந்தையில் எப்போதும் தேவை இருக்கும் நுகர்வோர் பொருட்களை பெண் தொழில்முனைவோர் கையாள விரும்புகிறார்கள். பிற பொருட்களின் உற்பத்தியில் பயன்படுத்தப்படும் இடைநிலை பொருட்களை கையாள அவர்கள் விரும்புகிறார்கள், மேலும் அவை பெரும்பாலும் பெரிய நிறுவனங்களின் ஆர்டர்களுக்கு ஏற்ப தயாரிக்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவில் பெண் தொழில்முனைவோரை பாதிக்கும் காரணிகள் இந்தியாவில் பெண்கள் தொழில்முனைவோரை பாதிக்கும் சில காரணிகள் பின்வருமாறு.

- புவியியல் காரணிகள் மற்றும் சமூக காரணிகள்: சமூகம், மாநிலம் மற்றும் அவள் சேர்ந்த பகுதி ஆகியவை தொழில்முனைவோரை பாதிக்கின்றன. அவள் அந்தந்த

மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பஞ்சாபி அல்லது குஜராத்தி என்றால் தொழில்முனைவோராக மாறுவாள்.

- சாதி அமைப்பு: சிந்தியைச் சேர்ந்த ஒரு பெண் ஆரம்ப கட்டத்தில் ஒரு தொழிலைத் தொடங்கலாம், ஏனெனில் அது ஒரு போக்கு.

- குடும்ப கலாச்சாரம் மற்றும் மரபுகள்: குடும்ப பாரம்பரியம் அவ்வாறு இருந்தால் அல்லது அவள் ஒரு முன்னோடி தொழில்முனைவோரைச் சேர்ந்திருந்தால் பெண் தொழில்முனைவோர் தொழில்முனைவோராகவே இருப்பார்கள்.

- அரசு உதவிகள் மற்றும் கொள்கைகள்: அரசு ஒருபோதும் தொழில்முனைவோரை அதிகரிக்க முடியாது; அது எப்போதும் ஒரு தொழில்முனைவோருக்கு உதவுகிறது. ஒரு திறமையான நபர் உதவிகளைப் பெற்றாலும் அல்லது ஒரு தொழிலைத் தொடங்க கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டாலும் மட்டுமே தொழில்முனைவோராக மாற முடியும். ஏழை வகுப்பினருக்கு இடஒதுக்கீடு மூலம் அரசாங்கம் உதவ முடியும். தொழில்முனைவோரின் உதவியை தர்க்கரீதியான முடிவுகளுக்கு எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்க உதவி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும். ஆனால் இதற்காக, ஒரு தொழில்முனைவோரின் திறமையும் காணப்படுகிறது.

- உள்ளார்ந்த திறன்கள் மற்றும் செயல்திறன்: ஆண்களுடனான போட்டியைத் தாங்கும் திறன்களுக்கு தைரியமும் தொழில்முனைவோராக மாறுவதற்கான துணிச்சலும் தேவை. பெண்களுக்கு ஆண்களைப் போலவே அதே திறன்கள் தேவை. மருத்துவமனைகள் போன்றவற்றில் பெண்களுக்கு மட்டுமே சேவை வழங்கப்பட வேண்டியிருக்கும் போது மட்டுமே அவர்கள் பெண்களாக இருப்பதன் பலனைப் பெறுகிறார்கள். திறன்கள் தொழில்முனைவோரை பாதிக்கின்றன, ஆனால் ஒரு நபர் ஒரு தொழில்முனைவோராகும் திறன் கொண்டிருப்பது போலவும் செயல்திறன் தேவைப்படுகிறது, ஆனால் அவர் முயற்சியை நடத்துவதற்கு திறமையானவராக இல்லாவிட்டால், அவர் ஒரு சிறந்த தொழில்முனைவோராக மாற முடியாது.

பெண் தொழில்முனைவோரை ஊக்குவிக்கும் காரணிகள்

ஒரு பெண் தொழில்முனைவோரை பாதிக்கும் நான்கு உந்துதல் காரணிகள் உள்ளன:

- அங்கீகாரம்: ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் பாராட்டு, மரியாதை, மதிப்பு மற்றும் பிரபலம் தொடர்பான அங்கீகாரத்தால் உந்தப்படுகிறார். தொழில்முனைவோர் வணிகத்திற்காக உருவாக்கும் மிக முக்கியமான விளைவுகளை வலுப்படுத்தி வெகுமதி அளிப்பது தகவல் தொடர்பு கருவிகள் ஆகும்.

- லாபம்: ஒரு தொழில்முனைவோரை பாதிக்கும் உண்மையான உந்துதல் அல்ல. ஊழியர்களின் நலன், அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்துதல், தொழில்முனைவோரின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மறைமுகமாக மேம்படுத்துகிறது. எனவே, ஆப்பிள் ஐபாட், ஐபோன் மற்றும் ஐபேட் போன்ற பிரபலமான தயாரிப்புகளை உருவாக்கி விற்பனை செய்வதற்கான உண்மையான உந்துதல் பணம் அல்ல, மாறாக ஆர்வம்.

- செல்வாக்கு: மற்றவர்களின் செயல்கள், நடத்தை, கருத்துகள் போன்றவற்றில் ஒரு கட்டாய சக்தியாக அல்லது விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் ஒரு நபரின் திறன் அல்லது சக்தி இது.

- உள் உந்துதல்: இது வணிகப் பெண்களை ஊக்குவிக்கும் முக்கிய காரணியாகும். உந்துதலுக்கு மிக முக்கியமான உள் காரணிகள் இது. இதில் மற்றவர்களின் படைப்பாற்றல், மரியாதை மற்றும் மகிழ்ச்சி ஆகியவை அடங்கும்.

இந்தியாவில் பெண் தொழில்முனைவோருக்கான வாய்ப்புகள்

நவீன உலகப் பெண்கள், வீட்டின் நான்கு சுவர்களுக்குள் தங்களைக் கருதுவது அல்லது பப்பாளி தயாரித்தல், ஊறுகாய் தயாரித்தல், உணவுப் பொருட்கள், ஓவியங்கள், கைவினைப்பொருட்கள் போன்ற வரையறுக்கப்பட்ட வணிகப் பகுதிகளில் சிக்கியுள்ள பலவீனமான தொழில்முனைவோராகப் பார்ப்பது போன்ற சமூகத்தின் பார்வையின் தடையைத் தாண்டிச் செல்ல முடிந்தது. இந்தத் தொழில்முனைவோர் நிறுவனங்களிலிருந்து நவீன தொழில்நுட்பம் சார்ந்த வணிக முயற்சிகளுக்கு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றத்தைக் காட்ட முடிந்தது:

கணினி சேவைகள், பராமரிப்பு, தகவல் பரப்புதல் மற்றும் கணினி எழுதுபொருட்களில் வர்த்தகம் செய்தல்

- தர சோதனை, தரக் கட்டுப்பாட்டு ஆய்வகங்கள்

- மின்னணுப் பொருட்களின் துணைக் கூட்டங்கள் • பள்ளிகள் மற்றும் அலுவலகங்களில் ஊட்டச்சத்து கிளப்புகள்

- எஸ்டிடி பூத்கள், சைபர் கஃபேக்கள் போன்ற தகவல் தொடர்பு மையங்கள்.

- திரை அச்சிடுதல், புகைப்படம் எடுத்தல் மற்றும் வீடியோ படப்பிடிப்பு

வீட்டுப் பொருட்கள் மற்றும் புடவைகள், ஆடைப் பொருட்களை விநியோகித்தல் மற்றும் வர்த்தகம் செய்தல்

- அடைத்த மென்மையான பொம்மைகள், மர பொம்மைகள்

- மினி சலவை, சமூக உணவு மையங்கள்

பொருட்களை பேக்கேஜிங் செய்வதற்கான வேலை ஒப்பந்தங்கள்

நகல் எடுத்தல், தட்டச்சு மையங்கள் • அழகு நிலையங்கள்

- சுவரொட்டி மற்றும் உட்புற தாவர நூலகம்

முதியோருக்கான பொழுதுபோக்கு மையங்கள்

சமூக சமையலறைகள்

- கலாச்சார மையங்கள்

- பயணம் மற்றும் சுற்றுலா

பெண் தொழில்முனைவோரின் பாதையில் உள்ள தடைகள் பெண்கள் தொழில்முனைவோரின் விரிவாக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் தடைகள் அல்லது தடைகள் பின்வருமாறு. • நிதிச் சிக்கல்: நிதி அணுகல் இல்லாததால் எழும் பெண் தொழில்முனைவோரின் முக்கிய பிரச்சனையை இது குறிக்கிறது. சந்தையில் அவர்களுக்கு உறுதியான பாதுகாப்பு மற்றும் கடன் இல்லாததால் அவர்களுக்குத் தேவையான நிதியை ஏற்பாடு செய்வது கடினம். பொதுவாக, பெண் தொழில்முனைவோரின் குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு வணிகத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தும் திறனில் நம்பிக்கை இல்லை. மூலப்பொருட்களை வாங்குவது மற்றும்

தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் வழங்குவது உள்ளிட்ட நிறுவனங்களின் அன்றாட நடவடிக்கைகளுக்கு நிதியளிப்பதில் கூட பெண் தொழில்முனைவோர் சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். நிதி அணுகல் இல்லாதது பெண் தொழில்முனைவோரின் நிலையை மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடியதாக ஆக்குகிறது. வங்கிக் கடன்களைப் பெறுவதில் உள்ள சிக்கல்கள் மற்றும் சிக்கல்கள் பொதுவாக பெண்கள் தொழில்களை நிறுவுவதைத் தடுக்கின்றன.

- உற்பத்திச் சிக்கல்: உற்பத்திச் சிக்கல் பெண்கள் தொழில்முனைவோராக மாறுவதைத் தடுக்கும் ஒரு முக்கியப் பிரச்சினையாகச் செயல்படுகிறது. உற்பத்திச் செயல்பாட்டில் உள்ள சிக்கல்கள் காரணமாக உற்பத்தியில் பெண் தொழில்முனைவோரின் பங்கேற்பு மிகக் குறைவு என்பதை தரவு காட்டுகிறது. ஒரு உற்பத்தி நிறுவனத்தில், உற்பத்தி பல செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைப்பதை உள்ளடக்கியது. முறையற்ற ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் எந்தவொரு செயல்பாட்டையும் செயல்படுத்துவதில் தாமதம் ஏற்படுவது உற்பத்தியில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது. இது அனைத்து உற்பத்தி நடவடிக்கைகளையும் ஒருங்கிணைத்து கட்டுப்படுத்துவது பெண் தொழில்முனைவோருக்கு கடினமாகிவிடும்.

சந்தைப்படுத்தல் சிக்கல்: சந்தைப்படுத்தல் சிக்கல் என்பது பெண்கள் தொழில்முனைவோர் தங்கள் தயாரிப்புகள் அல்லது சேவைகளை சந்தைப்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல்களைக் குறிக்கிறது. சந்தையில் இயக்கம் இல்லாதது மற்றும் கடுமையான போட்டி ஆகியவை பெண் தொழில்முனைவோரை இடைத்தரகர்களைச் சார்ந்திருக்கச் செய்கிறது. இடைத்தரகர்கள் பொருட்களை சந்தைப்படுத்த அதிக அளவு பணத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மாறிவரும் சந்தை குறித்த தகவல் பெண் தொழில்முனைவோருக்கு இல்லை, மேலும் சந்தையைக் கைப்பற்றி தங்கள் தயாரிப்புகளை பிரபலமாக்குவது கடினம்.

- சமூக-கலாச்சாரத் தடைகள்: சமூக-கலாச்சாரத் தடைகள் என்பது சமூகத்தால் பெண்கள் தொழில்முனைவோர் மீது விதிக்கப்படும் தடைகள் மற்றும் தடைகளைக் குறிக்கிறது. இந்தியா போன்ற பாரம்பரிய நாடுகளில், ஒரு பெண்ணின் முக்கிய பங்கு அவரது குடும்பத்திற்கு ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு வேலை செய்யும் பெண்ணாகவோ அல்லது தொழில்முனைவோராகவோ அவள் எந்தத்

தொழிலைச் செய்தாலும், அவள் முதன்மையாக தன் குடும்பக் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டும். ஒரு பெண் தொழில்முனைவோர் இரட்டைப் பொறுப்புகளைச் சுமக்க வேண்டும்; அவள் தன் குடும்பத்தையும் தொழிலையும் நிர்வகிக்க வேண்டும்.

பெண்கள் மற்றும் ஊடகங்கள்

பெண்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் இடையிலான உறவு சிக்கலானது மற்றும் காலப்போக்கில் உருவாகியுள்ளது, சமூக மாற்றங்கள், கலாச்சார விதிமுறைகள் மற்றும் பாலின சமத்துவத்திற்கான போராட்டத்தை பிரதிபலிக்கிறது. பெண்கள் பற்றிய பொதுக் கருத்தை வடிவமைப்பதிலும், சமூகத்தில் அவர்களின் பாத்திரங்களை பாதிப்பதிலும், பாலின ஸ்டீரியோடைப்களை வலுப்படுத்துவதிலும் அல்லது சவால் செய்வதிலும் ஊடகங்கள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

1. ஊடகங்களில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவம்

பல்வேறு ஊடக தளங்களில் பெண்கள் வெவ்வேறு வழிகளில் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள், சில சமயங்களில் பாரம்பரிய பாத்திரங்களை வலுப்படுத்துகிறார்கள், மற்ற சமயங்களில் ஸ்டீரியோடைப்களை சவால் செய்கிறார்கள்.

அ) அச்ச ஊடகங்கள் (செய்தித்தாள்கள், பத்திரிகைகள், பத்திரிகைகள்)

- வரலாற்று ரீதியாக, பெண்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர் அல்லது வீட்டு மற்றும் பராமரிப்புப் பாத்திரங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டனர்.

- பெண்களின் பிரச்சினைகள் மற்றும் உரிமைகளை முன்னிலைப்படுத்த பெண்ணிய வெளியீடுகள் தோன்றின.

- இன்று, அச்ச ஊடகங்கள் பாலின சமத்துவம், பெண்களின் சாதனைகள் மற்றும் சமூக சவால்களை அதிகளவில் உள்ளடக்குகின்றன.

ஆ) காட்சி ஊடகங்கள் (திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி, விளம்பரங்கள்)

பாரம்பரிய ஊடகங்கள் பெரும்பாலும் பெண்களை சார்ந்து, பலவீனமாக அல்லது அழகில் கவனம் செலுத்தும்வர்களாகக் காட்டின.

- சமகால திரைப்படங்கள் மற்றும் தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் தலைமைத்துவம் மற்றும் தொழில்முறை பாத்திரங்களில் வலுவான, சுதந்திரமான பெண்களை சித்தரிக்கத் தொடங்கியுள்ளன.

- விளம்பரங்கள் சில நேரங்களில் யதார்த்தமற்ற அழகு தரநிலைகளை வலுப்படுத்துகின்றன, ஆனால் படிப்படியாக மேலும் உள்ளடக்கிய மற்றும் அதிகாரமளிக்கும் செய்திகளை நோக்கி நகர்கின்றன.

c) சமூக ஊடகங்கள் (பேஸ்புக், ட்விட்டர், இன்ஸ்டாகிராம், யூடியூப்)

- பெண்கள் தங்களை வெளிப்படுத்தவும், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும், இயக்கங்களைத் திரட்டவும் சமூக ஊடகங்கள் ஒரு தளத்தை வழங்கியுள்ளன.

- பெண் ஆர்வலர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் செல்வாக்கு செலுத்துபவர்கள் வக்காலத்து மற்றும் விழிப்புணர்வுக்காக டிஜிட்டல் இடங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

- இருப்பினும், சைபர் துன்புறுத்தல், ட்ரோலிங் மற்றும் ஆன்லைன் துஷ்பிரயோகம் போன்ற பிரச்சினைகள் முக்கிய சவால்களாகவே உள்ளன.

2. ஊடகங்களில் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

- தலைமைப் பாத்திரங்களில் குறைவான பிரதிநிதித்துவம்: ஊடக நிறுவனங்களில் ஆசிரியர்கள், இயக்குநர்கள் மற்றும் முடிவெடுப்பவர்களாக பெண்கள் குறைவாகவே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

- ஒரே மாதிரியான சித்தரிப்புகள்: ஊடகங்கள் பெரும்பாலும் பெண்களை புறநிலைப்படுத்துகின்றன அல்லது பாரம்பரிய பாத்திரங்களுக்கு மட்டுப்படுத்துகின்றன.

- பாலின ஊதிய இடைவெளி: ஊடகத் தொழில்களில் பெண்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் ஆண் சகாக்களை விட குறைவாகவே சம்பாதிக்கிறார்கள்.

- சைபர் துன்புறுத்தல் மற்றும் ஆன்லைன் துஷ்பிரயோகம்: பெண்கள், குறிப்பாக ஆர்வலர்கள் மற்றும் பத்திரிகையாளர்கள், டிஜிட்டல் அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் இலக்கு தாக்குதல்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

3. பெண்கள் அதிகாரமளிப்பதில் ஊடகங்களின் பங்கு

- விழிப்புணர்வு மற்றும் வக்காலத்து: பாலின வன்முறை, பணியிட பாகுபாடு மற்றும் பெண்கள் உரிமைகள் போன்ற பிரச்சினைகளை ஊடகங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

- தலைமைத்துவத்தை ஊக்குவித்தல்: பத்திரிகை, திரைப்படத் தயாரிப்பு மற்றும் டிஜிட்டல் உள்ளடக்க உருவாக்கத்தில் அதிகமான பெண்கள் நுழைகின்றனர்.

- நேர்மறையான முன்மாதிரிகளை ஊக்குவித்தல்: பெண் தலைவர்கள், விஞ்ஞானிகள் மற்றும் தொழில்முனைவோரின் ஊடக பிரதிநிதித்துவம் இளம் பெண்களுக்கு உத்வேகம் அளிக்கிறது.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

1. பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு எவ்வாறு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது?
2. அமைப்புசாரா துறையில் (Informal Sector) பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய சவால்கள் யாவை?
3. உலகமயமாக்கல் பெண்களின் வேலைவாய்ப்பில் என்னவென்ற தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது?
4. பெண் தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சி முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் காரணங்கள் மற்றும் தடைகள் எவை?
5. வறுமை குறைப்பில் பெண்களின் பங்கு எப்படி அமைகிறது?
6. வளர்ச்சி திட்டங்களில் பெண்களின் பங்கேற்பு எவ்வளவு முக்கியம்?
7. சுய உதவிக் குழுக்கள் (Self Help Groups) பெண்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலையை எப்படி மேம்படுத்துகின்றன?
8. அச்சு ஊடகங்களில் பெண்கள் எவ்வாறு பிரதிபலிக்கப்படுகிறார்கள்?
9. காட்சி ஊடகங்களில் (தொலைக்காட்சி, சினிமா) பெண்களைப் பற்றிய தோற்றம் எவ்வாறு உள்ளது?
10. சமூக ஊடகங்களில் பெண்கள் சந்திக்கும் வாய்ப்புகள் மற்றும் ஆபத்துகள் யாவை?

LEARNING RESOURCES

Recommended Books

1. Anil Kumar Jha, "Gender Inequality and Women Empowerment", Axis Books, New Delhi, 2012.
2. NandalSantosh , "Women and Development", A Mittal Publications, New Delhi, 2012
3. Rani Sandhya, "Development of Women – Issues and Challenges", Discover Publishing House Pvt Ltd, New Delhi, 2012.

References

1. Elson Diane, et al. "Gender Equality and Inclusive Growth: Economic Policies to Achieve Sustainable Development", UN Women, 2019
2. Jenny Edwards, Andrea Cornwall, et al., "Feminisms, Empowerment and Development: Changing Women"s Lives", Kindle Edition, 2014.
3. Priyanka Sharma Gurnani, "Women Entrepreneurship – Emerging Dimension of Entrepreneurship in India" Educreation Publishing House, New Delhi, 2016.
4. Rao, Pulla, "Political Empowerment of Women in India – Challenges and Strategies", ABD Publishers, New Delhi, 2012.
5. Web sources